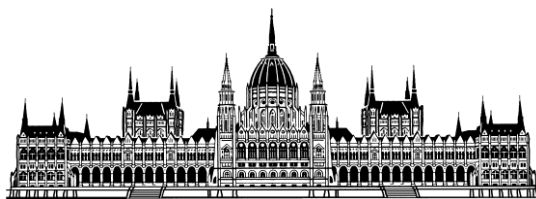

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Móring József Attila,
Szávay István, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása.....	29887
----------------------------	-------

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29887
Pócs János (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	29887

Felszólalók:

Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	29889
Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29890
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29893
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29895
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	29896
Gógös Zoltán (MSZP).....	29901
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	29905
Gógös Zoltán (MSZP).....	29907
Sallai R. Benedek (LMP).....	29907
Pócs János (Fidesz) előterjesztői válasza.....	29910

A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény és a hegy-vidékekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29912
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	29912

Felszólalók:

Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29916
Gógös Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	29920
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29922
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	29924
Kónya Péter (független)	29928
Font Sándor (Fidesz).....	29930
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29934

A Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	29936
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	29936

Felszólalók:

Petneházy Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	29937
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29938
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29939
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29942

A közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	29943
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	29943

Felszólalók:

Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29946
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29950
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29953
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29956
Kónya Péter (független)	29961
Sallai R. Benedek (LMP).....	29963
Ander Balázs (Jobbik).....	29968
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29970

Az egyes klímapolitikai és zöldgazdaság fejlesztési tárgyú törvények módosításáról	
szóló törvényjavaslat általános vitája	29973
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	29974
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29976
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29978
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29979
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	29982
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29984
A Honvédelmi Sportszövetségről szóló törvényjavaslat általános vitája	29987
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter, a napirendi pont előterjesztője	29987
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29992
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29993
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29996
Kulcsár Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29998
Kónya Péter (független)	29999
Petneházy Attila (Fidesz)	30002
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter előterjesztői válasza	30003
A honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	30009
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	30009
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30012
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30012
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	30015
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30016
Kónya Péter (független)	30017
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	30019
Egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	30021
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	30021
Felszólalók:	
Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30023
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30023
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	30025
Kulcsár Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30027
Kónya Péter (független)	30028
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	30032
A keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népiirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról szóló határozati javaslat általános vitája	30034
Dr. Vejkey Imre (KDNP) a napirendi pont előterjesztője	30034
Felszólalók:	
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	30037
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	30041
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30043
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	30048
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30051
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	30056

Napirend utáni felszólaló:	
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	30058
Az ülésnap bezárása.....	30060

Az ülésen jelen voltak:

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
19. ülésnapja

2016. november 9-én, szerdán

(9.00 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Móring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 19. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Pócs János fideszes képviselő által benyújtott előterjesztés T/12727. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A javaslat, amit egyéni képviselői indítványként hoztam be a tisztelt Ház elé, olyan problémák megoldását célozza, amelyek a gyakorlati jogalkalmazás során merültek fel. Ezúton is köszönöm a támogatást és a tárgysorozatba vételt.

Az egyik problémakör, amelyet javaslatom kezelni kíván, a jogszerű földhasználat esetköreinek bővítése. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem először nyúlunk az eljárási törvény ezen részéhez. Most mégis újra szükséges egy korrekció, hiszen a gyakorlati tapasztalatok erre mutatnak.

Az NFA-törvény 18. § (5) bekezdése szerint a Földalapkezelő Szervezet maximum egy gazdasági évre megbízási szerződést köthet a termőföld védelme, hasznosítási kötelezettségének teljesítése vagy a művelés alól kivett területek ápolása céljából. A javaslatom értelmében ilyen esetekben a megbízott földhasználó a megbízási szerződés alapján jogszerű földhasználónak tekinthető.

Egy másik szabályozási elem a jegyző általi hatósági bizonyítvány bevezetése, amely legvégső esetként alkalmazható a jogszerű földhasználatot igazoló dokumentumok között, ráadásul csak korlátozott módon. A jegyző csak a támogatási kérelmek benyújtására nyitva álló időszakban adhatja ki a földhasz-

nálat jogszerűségét igazoló hatósági bizonyítványt. A javaslat már előre rendezi a földterületek vagyongazdálkodásával megbízott költségvetési szervek jogutódlásának jogszerű földhasználata szempontjából fölmerülő kérdéseket is. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a három szabályozási kiegészítés lenne tehát a jogszerű földhasználat esetköreinek szükséges kiegészítése.

A javaslatom által kezelt másik fontos gyakorlati problémakör az osztatlan közös tulajdonú földterületek használati megosztásához kötődik. A Fétv.-ben jelenleg szabályozott egyhangú döntéshozatal, ami a földhasználati megállapodások kialakításának feltétele, a gyakorlatban sajnos nem működik. Hiába van részletesen szabályozva, hogy mi a teendő az érintett tulajdonosok elérhetlensége vagy az öröklési esetekben, az olykor óriási tulajdonosi közösségek gyakorlatilag esélytelenül állnak az egyhangú megegyezés kihívása előtt.

A javaslatom szerint érdemes lenne áttérni a tulajdoni hányad alapján számított feles többségű döntéshozatali rendszerre, ahol egyre nagyobb tulajdonosi közösségnek is esélye lenne a földhasználati megosztással kapcsolatos megegyezésre. Ez a rendszer a jelenleginél mindenképp hatékonyabban működőképes lenne.

Ugyanakkor az is világos, hogy figyelmet kell fordítani azokra az esetleges érdekellentétekre is, amelyek eddig teljesen blokkolni tudták a földhasználati megosztási folyamatokat, hiszen ezek háttérben mégis többségében jogos tulajdoni igények állnak. Az ilyen kisebbségi tulajdonosi érdekek védelme érdekében egy olyan szabály is szerepel a javaslatban, amely szerint azokban az esetekben, amikor a használati rendre vonatkozó ajánlattal a tulajdonosok legalább 10 százaléka nem ért egyet, a használati rend kialakításáról való döntés esetén feles helyett minősített többségű döntés szükséges.

Remélhetőleg a könnyített megegyezés lehetősége a kisebbségvédelmi intézkedéssel együtt olyan működőképes megoldást jelent az osztatlan közös területek használatában felmerülő problémákra, amely elég biztonságot nyújt a tulajdonosi közösségek tagjai számára a különböző érdekek arányos érvényesítésének tekintetében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a hétfői bizottsági ülésen is említettem, a tárgysorozatba-vételi vitában elhangzott, a legjobb megoldás nyilván az osztatlan közös tulajdon felszámolása lenne, de egy működőképes használati megosztási rendszer kialakításával, azt hiszem, jelentős lépést tudnánk tenni ebben az irányban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az osztatlan közös tulajdonú területek használatának könnyítése érdekében a javaslat lefekteti a többlehasználati megállapodás kialakításának szabályait is. Erre a szabályozási kiegészítésre szintén gyakorlati tapasztalatok alapján van szükség azokban az esetekben, amikor egy tulajdonostárs az érintett tulajdonostársaival egyetértésben a saját tulajdoni hányadánál nagyobb földterületet kíván használni. Az egységes jogértel-

mezés érdekében a javaslat tisztázza, hogy ilyen megállapodás jön létre azokban az esetekben is, amikor a tulajdonostárs a földforgalmi törvényben szabályozott előhaszonbérleti jogát gyakorolja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat elég egyszerű, logikus, praktikus megoldásokat tartalmaz az említett problémák kezelésére. Várom tehát tisztelt képviselőtársaim jobbitó szándékú kiegészítéseit, kritikáit, és kérem önöket, hogy munkájukkal, majd szavazataikkal támogassák a javaslatomat. Elnök úr, köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Öné a szó, államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Pócs János képviselő úr törvényjavaslata két probléma finomhangolását célozza. A területalapú támogatásokhoz szükséges jogszerű földhasználat esetköreit a törvényhozás utoljára tavasszal bővítette, azonban a tapasztalatok szerint kimaradtak olyan esetkörök, amelyek a mindennapi élet sokszínűsége során felmerülhetnek.

A jogszerű földhasználat intézménye a területalapú támogatások igénybevételének ellenőrizhetőségéhez kapcsolódik. A 2009. évet megelőzően közvetlen területalapú támogatások iránti támogatási kérelmet az a mezőgazdasági termelő nyújthatott be, aki a hasznosított területek vonatkozásában a hasznosítással összefüggésben felmerülő költséget, illetve kockázatot viselte. Az uniós kívánalmak szerint viszont a tagállamoknak biztosítaniuk kell a földtulajdonos és a közvetlen kifizetéseket kérelmezők közötti jogviszony meglétét, a parcellának az igénylő rendelkezésére kell állnia, amit 2009 óta a jogszerű földhasználat megléte biztosít. Ennek igazolhatósága vonatkozásában azonban számos olyan eset merült fel, amikor a legjobb szándékú gazdák sem tudták teljesíteni a jogszabályok által előírt követelményeket valamilyen rajtuk kívül álló körülmény miatt, ugyanakkor emiatt elesetek a területalapú támogatások megszerzésétől.

A vonatkozó törvénynek a jelenleg hatályos rendelkezései sajnos nem tartalmazzák a Nemzeti Földalap ideiglenes megbízási szerződését, továbbá állami vagyongazdálkodók esetében történő jogutódlás során biztosítani szükséges, hogy a földhasználat jogszerűsége megillessen a jogutódot akkor is, ha az ingatlan-nyilvántartásban a jogutódlás ténye még nem került átvezetésre. Jelen módosítás ezt a hiányosságot pótolja.

Mindezeket túlmenően amolyan végső eszközként a gazdálkodó a jegyzőtől is kérhet igazolást a földhasználat tényének alátámasztására. A korábbi szabályozásból kimaradt ezen esetkörökről elmondhatjuk, hogy igen csekély számát érinti a gazdálkodóknak, azonban az érintettek számára nagyon fontos, hogy hozzájuthassanak a területalapú támogatásokhoz.

(9.10)

Szintén jelentős gyakorlati problémákat vet fel az osztatlan közös tulajdonban levő tulajdoni illetékségből eredő tulajdonosi jogosítványok kérdése. A közös tulajdonban álló dolog esetében a polgári törvénykönyv szerint a tulajdonostársak mindegyike jogosult a dolog birtoklására és használatára, de a saját tulajdoni hányadának megfelelő terület használatához szükséges a tulajdonostársak egyhangú megállapodása arra nézve, hogy a közös tulajdonban álló földön belül az egyes tulajdonostársakat megillető területek földrajzilag hol helyezkednek el.

A gyakorlati tapasztalatok alapján ugyanakkor elmondhatjuk, hogy a használati megállapodások egyhangú döntéshozattal történő megkötése bizony sokszor leküzdhetetlen nehézségek elé állítja az érintetteket. A törvényjavaslat jó irányban kíván enyhíteni ezeken a szabályokon az életszerűség elve mentén haladva, amikor a tulajdoni hányad alapján számított feles többségű döntéshozatali módot vezet be főszabályként, ami mellé fontos kisebbségvédelmi rendelkezéseket állít, amely szerint a döntéshez minősített többség szükséges, ha a használati rendre vonatkozó ajánlattal a tulajdonosok 10 százaléka nem ért egyet.

Tisztelt Országgyűlés! Pócs képviselő úr törvényjavaslata két olyan fontos kérdést kíván a gazdák javára előmozdítani, amelyhez én is kérem és a Földművelésügyi Minisztérium is kéri szíves támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Font Sándor úrnak, a Mezőgazdasági bizottság elnökének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Elnök úr, öné a szó.

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy itt az előterjesztő és államtitkár úr is már érzékeltette, két technikai jellegű problémát szeretnénk kezelni. A gyakorló gazdálkodók mind a kettő problémával, sajnos, ha érintettek, akkor találkoztak, amelyben nem lehetett tisztázni egy földhasználati jogosultságot, ezáltal elesett vagy kicsúszott a rendelkezésre álló idő alatt, hogy benyújtsa a földalapú vagy egyéb támogatási igényét, és ezáltal eleshetett az uniós támogatási forrástól. Ez természetesen nemcsak a gazdának okoz komoly veszteséget, hanem nekünk, magyaroknak, az országnak is, hiszen ha ott hagyunk az Unió asztalán egy nekünk szánt forrást, az nem jó. Ezért a törvényalkotás már több fordulatban próbált minden földhasználati jogosultságot a lehető legkönnyebben igazolhatóvá tenni, hogy a támogatási jogosultság egyben megszerezhető legyen.

Két olyan esetet javasol most az előterjesztő tisztázni, amely az életben sajnos előfordult. Az egyik a

megbízási szerződés esetén, hogy ekkor az egy évre kiadott földhasználatához egyben jogosult-e a földhasználó földalapú támogatási igényt is benyújtani. Eddig erre nem volt lehetőség, tegyük hozzá. Most az előterjesztő arra tesz javaslatot, hogy ebben az esetben is, a megbízási jogviszony esetében is, ha a használat megbízással került oda és nem bérleti szerződéssel keresztül került oda hozzá, akkor is jogszerű földhasználónak tekintjük ezt a földművest. Így megnyílik az út a földalapú támogatás igényléséhez.

A másik már egy, a közvélemény számára sokkal kevésbé tisztázott kérdést akar tisztázni, miszerint a költségvetési szervek időnként jogutódlással vagy jogutód nélkül megszűnnek; de mi van az olyan költségvetési szervekkel, amelyek jogutódlással szűnnek meg, volt jogos földhasználati bejegyzése egy adott földterületre, és erre ő természetesen igényelhetett földalapú támogatást és egyéb pályázati lehetőséget; ugyanakkor ha a költségvetési szerv megszűnt, és jogutódja élő szervezet lett, akkor a jogutódra nem terjedt ki eddig, a törvényjavaslat előtti állapotig a jogos földhasználói státusz. Azaz a jogutód már nem indulhatott egy földalapú pályázat benyújtásakor. Ezt a helyzetet szeretnénk tisztázni, hogy költségvetési szerv ha jogutódlással szűnik meg, akkor a jogutódot is jogos földhasználónak kell hogy tekintjük, és megnyílik az út a pályázat benyújtásához.

A harmadik kérdéskör már egy picit izgalmasabb: a földhasználat jegyző általi igazolása. Ezt a tárgysorozatba vételkor is megemlítettem, hogy értem, értjük azt a lehetőséget, hogy vészhelyzetben az utolsó pillanatban, időben való korlátozás esetén a jegyző is adhasson ki igazolást az adott földhasználó felé, és ezzel szintén megnyílik az út a földalapú támogatások igényléséhez.

Itt egyetlen felvetésünk volt, és erre kérnék is itt megnyugtató választ. A bizottsági ülésen erre kaptunk választ, miszerint jelenleg a földhivatal az, aki a földhasználatot jogszerűen igazolni tudja. Itt megjelenik még egy szerv, ez maga a jegyző, aki kvázi hatósági személyként a földhivatallal párhuzamosan is adhat ki igazolást. Én annak a tisztázását kértem, hogy e két szerv, mint a földhivatal, amely eddig egyedülálló szervként adhatott ki földhasználati igazolást, mellette megjelenik a jegyző is mint igazolást kiadó szerv, a kettő igazolás között ne legyen átfedés, ellentmondás, vita, bármilyen esetet is tételezünk fel. Mert akkor kellemetlen helyzetbe hoztuk a vitakozó feleket. Többször előfordult ugyanis, hogy egy adott földterületre túligénylés, ráigénylés, többes igénylés jelentkezett, és az volt a vesztes fél rendszerint, akiről utólag kiderült, hogy ő a jogos földhasználó, de az új pályázati igényét, földalapú támogatási igényét korlátozta egy olyan helyzet, amelyben valaki azt gondolta, hogy még ő neki is van oda jogos földhasználati lehetősége, és ezzel a ketősséggel már megállt a valóban jogos földhasználónak is az igénye a földalapú támogatások felé. Akár egyéves elcsúszás is lehetett ilyen esetekben sajnálatosan. Csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy ezt

egyértelműen az államigazgatási eljárásban tisztázuk, hogy jegyző és földhivatal nem átfedve és nem egymásnak ellentmondva végzi ezt a munkát.

A másik nagy területre áttérve: az osztatlan közösök esetében le szeretném szögezni, hogy ezt a problémát akkor fogjuk tudni majd véglegesen tisztázni, ha megszűnnek az osztatlan közös tulajdonok, és mindenkinek földhivatali bejegyzéssel a tulajdona majd a saját nevére kerül. Számítalan variáció létezett már eddig, hogy hogyan próbáljuk tisztázni az egyes tulajdonok tulajdoni arányát és használati arányát az osztatlan közös területén. A mostani javaslat előtti állapotnál, tisztázuk, jelenleg egyhangú vélekedésnek kellene megszületni a használatról. Ez óriási nehézségeket okoz, sokszor öröklés, elhunyt, nem fellelhető tulajdonostárs esetében. Persze erre is van megoldás a mostani, jelenleg élő szabályzatban.

De megjegyzem, hogy mielőtt erre a variációra tértünk volna rá, hogy teljesen egyhangú határozat kell a tulajdonostársak között a használatot illetően, az azelőtti állapotban elégséges volt a feles döntés, és a mostani javaslat annyiban tér vissza a feles döntéshez és annyiban újszerű, hogy itt, ha ellenérdekelt fél van 10 százalékos tulajdonrészrel, akkor fölviszi kétharmados szintre a döntést. Tehát a kisebbségi ellenvéleménynek egy nagyon erős pozíciót ad azzal, hogy a többség már csak kétharmados döntéssel tudja a végleges földhasználatot tisztázni az osztatlan közösön belül. Megjegyzem, hogy amíg sima feles többségű volt sok évvel ezelőtt a döntés, ott előfordulhatott az is, hogy volt egy gazda, akinek tulajdona volt, osztatlan közös tulajdona egy nagy egységben, és a többség úgy döntött, hogy bérbe adják a teljes területet egy kívülálló művelőnek.

(9.20)

Ez azt is jelenthette, hogy a kisebbségi tulajdonosnak, aki nem értett volna egyet a bérbeadásal - ez egyébként egy gazdaember volt, aki másutt a saját területén gazdálkodott -, azzal kellett szembeülnie, hogy egy téveszűtő részvénytársaság bérli az ő földjét azért, mert a vele közös tulajdonban lévő többségi döntés bérbe adta ennek a részvénytársaságnak a földet művelni, miközben ő a saját földjét, a tulajdonában lévő tizen-egynéhány százalékos földjét nem művelhette meg. Tehát nagyon kellemetlen helyzetet is tudtunk produkálni azzal, hogy feles többségi döntéssel már elégséges volt rendelkezni a föld használatáról. Magyarul, egy tulajdonos nem művelhette meg a saját földjét azért, mert a többségi tulajdonosok az ő földrészét is bérbe adták egy részvénytársaságnak. Ezek rendkívül szélsőséges és paradox helyzetek.

Bízom benne, hogy ez a kétharmados, magasabb szintű egybehangzó döntés ezeket a kellemetlen helyzeteket is kiküszöböli. Mindenesetre valószínű, hogy gyakorlati oldalon egyszerűbb lesz eldönteni, hogy osztatlan közös esetében milyen legyen a művelési arány - bár az arány egyértelmű -, a területek és

a megosztás hogyan alakuljon majd ki. Ugyanakkor, mint említettem, az osztatlan közösnek mint igazi problémának a megszüntetése csak akkor lesz, ha egyszer majd névre írjuk, amire nagy erőfeszítéseket teszünk minden évben. A Fidesz-frakció támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat célja, hogy a mezőgazdasági és halászati támogatásokkal kapcsolatos, a gyakorlatban felmerülő problémák egy részét orvosolja. Így például a gyakorlati jogalkalmazás során nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló törvény szerinti bizonyítási eszközök köre nem teljes körű, abból hiányzik az NFA által megkötött megbízási szerződés, továbbá rendezetlen a földet vagyongazdálkodó költségvetési szervek jogutódlásának kérdésköre. Ugyanígy probléma az is, hogy a sokszereplős osztatlan közös tulajdonban álló földek a legtöbb esetben leküzdhetetlen nehézségek elé állítják az érintetteket. A javaslat benyújtója többek között ezeket a kérdéseket próbálta kezelni.

Az egyéni képviselői indítvány módosítani próbálja a jogszerű földhasználat igazolására vonatkozó előírásokat. A javaslat értelmében a jogszerű földhasználók köre kibővítésre kerül az NFA által kötött megbízási szerződéssel, továbbá az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyongazdálkodó jogutódlásként működő költségvetési szervvel. Végső esetben pedig igazolható a jogszerű földhasználat a jegyző által a kérelem benyújtására nyitva álló határidő alatt kiállított és a földhasználat tényét igazoló hatósági bizonyítvánnyal. Ezeket az új rendelkezéseket a 2014., 2015. és 2016. években beadott egységes kérelmekre induló eljárásokban, ügyekben is alkalmazni kell.

A szakmai szervezetek véleménye szerint az MVH-törvény javasolt módosításai ugyan támogathatók, de a javaslatnak az a része, amely a jogszerű földhasználatot a jegyző által kiállított, a terület használatának tényét igazoló hatósági bizonyítvánnyal is lehetővé teszi, nem csupán a földhasználati nyilvántartás alkalmazott rendszerét, hanem magukat a földforgalmi törvényeket is zárójelbe teszik, tehetik.

A javaslatnak a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló módosításaival kapcsolatosan pedig a megítélésünk vegyes, hiszen jó és rossz dolgokat, változtatásokat is tartalmaz a törvényjavaslat. Mindenképpen negatív előjellel értékelendő, hogy a javaslat egyértelművé teszi azt a jelenlegi dilemmát,

hogy vajon a használati rendben minden tulajdonostárs hányadát külön kell-e feltüntetni. A javaslat ugyanis átírja a használati rend fogalmát, ami a jövőben a közös tulajdonban álló földön belül az egyes tulajdonostársak részére a tulajdoni hányaduknak megfelelő kijelölt területek elhelyezkedését jelenti. A módosítást szó szerint értve: minden hányadot külön kell majd feltüntetni, csikozni.

A javaslat szerint ugyanakkor mellőzhető a használati megosztásról szóló megállapodás, ha a földrészlet teljes területét egyetlen személy használatába adják. Ez pozitívként tekinthető, hiszen a hatályos szöveg alapján a mellőzésre csak akkor kerülhetne sor, ha egyetlen tulajdonostárs használná a teljes területet.

A javaslat feloldja továbbá a használati megállapodások egyhangú döntéshozatali rendben történő létrehozását, ami a sokszereplős osztatlan közös tulajdonban álló földek esetében leküzdhetetlen nehézségek elé állítja az érintetteket. A hatályos szabályozás egyhangú döntéshozatala helyett a javaslat a tulajdoni hányad alapján számított feles többségi döntéshozatali módra térne át azzal, hogy a döntéshez minősített többség szükséges, ha a használati rendre vonatkozó ajánlattal a tulajdonosok 10 százaléka nem ért egyet. Ez egy kisebbségvédelmi rendelkezés lenne, ha fogalmazhatunk így. A javaslat nem érinti a vélelmezett egyetértések rendszerét, ami még realitásabb tehetné a használati megosztásról szóló megállapodás megkötését.

Viszont nem foglalkozik a javaslat az aláírások kérdésével. A gyakorlati problémák miatt szükség volna ennek a módosítására is azért, mert az egyet nem értését aktívan kifejező tulajdonostárstól aligha várható, hogy a megállapodást aláírja majd.

Végezetül a javaslat szerint úgynevezett többlet-használati megállapodás csak olyan területre köthető, amelyre nézvést már érvényes használati rend létezik. A többlet-használati megállapodást a javaslat külön térképi kimutatáshoz köti. A többlet-használati megállapodás ellenértéke nem bérleti díj, tehát ahhoz nem kapcsolódik majd szja-mentesség.

A szocialista frakció azt gondolja, hogy ez az egyéni képviselői indítvány formájában benyújtott javaslat fontos gyakorlati problémákra akarja felhívni a figyelmet, ugyanakkor több megoldás vagy több módosítási szándék is vegyes megítélés alá esik, amit meglátásunk szerint - és ezt nagyon sok törvényjavaslatnál mondtuk már el - egy normális eljárási rendben, kormányzati törvényjavaslatként benyújtva annak a társadalmi-szakmai vitája során meg lehetett volna, meg lehetne előzni. Azt gondoljuk, ha nemcsak hozzákapnánk a rendszer egy-egy részéhez, hanem a rendszer egészét próbálnánk megváltoztatni akár egy konszenzuális megállapodással, ahol az ötpárti vagy szakmai szervezetekkel való egyeztetéssel történhetne ez a dolog, akkor mondjuk, jövő tavasszal egy olyan törvényjavaslatot lehetne behozni a Ház elé, amelyik gyakorlatilag széleskörűen tudná rendezni azokat a problémákat, amelyek az

életből, a gyakorlatból jönnek. Éppen ezért az MSZP frakciója tartózkodni fog, mert többször elmondtuk már, hogy az egyéni képviselői indítvány formájában benyújtott javaslatokkal nem tudunk egyetérteni. Ez a javaslat sem rendezi teljeskörűen a problémákat. Azt gondoljuk, hogy ennél jóval több probléma van. A javaslatnak vannak támogatható elemei, viszont vannak benne olyan elemek is, amelyekkel nem tudunk egyetérteni, mert azt gondoljuk, hogy a gyakorlati problémákat nem oldja meg. Tehát ahogy említettem, elnök úr, az MSZP-frakció valószínűleg tartózkodni fog a szavazás során.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Valóban technikai jellegű javaslat fekszik előttünk, ugyanakkor az érintettek számára ez sok esetben nagyon fontos módosításokat is tartalmaz. Sokkal jobban örültünk volna annak, ha egy jóval több területet érintő, átfogóbb és több törvényt is módosítani képes javaslat kerül a Ház elé. Tudom, hogy a földforgalmi törvényhez nem szívesen nyúlnak hozzá, míg ez a kötelezettségsegzési eljárás és az egész hercehurca Strasbourgban nem záródik le, de nagyon is hozzá kellene nyúlni. Napi szinten kapom azokat a jelzéseket az érintettektől, a gazdáktól, hogy mely pontokon nem életszerű és mely pontokon nehezíti kifejezetten az ő mindennapjaikat. Így biztatom önöket a bátorságra, hogy igenis nyúljunk hozzá ehhez a szabályozáshoz is.

Az osztatlan közös problémáit részben ugyan kezeli ez a javaslat, csak az a baj, hogy ezeknek a problémáknak már rég nem kellene létezniük, és már rég nem kellene itt a Ház falai között osztatlan közösről beszélnünk, már ha betartják az ígéretüket, és véghez viszik azt a programot, amely az osztatlan közösök kimérésére vonatkozott, és amelyre ugyan minden évben tesznek félre némi költségvetési forrást, de úgy tűnik, hogy ez vagy hasztalanul került elköltésre, vagy messze nem érte el a célját, hiszen az ország döntő részében ez még mindig napi probléma. Nem azt vitatom, hogy segítsük az ilyen területeken gazdálkodók mindennapjait, csak jelezni kívánom, nem kellene, hogy ez a probléma már idekerüljön.

Az NFA megbízási szerződésekkel kapcsolatban értem, hogy miért akarják ezt a helyzetet kezelni, de azért ellenzéki képviselőként hadd vessem fel, sok esetben kiderült vagy feltételezhető, hogy ezen megbízási szerződések teljesen indokolatlanul lettek megkötve, mert igenis lett volna megfelelő használója, gazdája annak a területnek, csak úgy oldották meg, hogy sokkal inkább a saját körük jusson ilyen szerződéshez.

(9.30)

Talán visszaemlékeznek azokra az időszakokra, amikor a földbérleti pályázatok kapcsán elég nagy botrányok voltak a parlamentben is emiatt, amikor az NFA szembemenve a birtokpolitikai irányelvekkel, legalábbis azokkal, amiket önök kormányzati szinten kommunikálnak, kijelölte a számára kedves használót. Remélem, bízom abban, hogy ez a módosítás most nem miattuk, az ő kedvükért jött be, hanem valóban a hosszú távú és indokolt esetekben fogják csak alkalmazni, és már csak ilyen esetek lesznek az állami földek körül.

Ahogy már említettem, a technikai jellegű módosítások nagy részével egyetértünk, és valószínűleg tudjuk is támogatni, nyilván majd a módosító indítványok befogadásától tesszük függővé a végleges támogatásunkat, de nagyon jó lenne, ha néha az ellenzék irányában is ilyen konstruktívan állnának, ahogy ezt a Jobbik-frakció teszi rendszeresen a kormány felé.

Csak néhány példát hadd mondjak, amit a héten benyújtottam: szövetkezeti törvény, ami régóta várat magára, az üzemszabályozási törvényt már nem először, a hortobágyi esetet is szeretném kivizsgáltatni, a szőlészek problémáira is keresünk megoldást, illetve a strómanrendszer kiszűrésére is tettem javaslatokat. Ha mást nem említek, Tolna megyét, az az egyetlen megye most az információim szerint, ahol nem a Fidesz játssza ki a strómanrendszert, hanem állítólag még neki sem tetszik, akkor legalább ezekben az esetekben lépünk érdemben.

Úgyhogy nagyon jó lenne, ha ezen beadványokkal kapcsolatban is hasonló konstruktív hozzáállást láthatnánk a kormány részéről, főleg ha azok valóban nem politikai szándékot tükröznek, hanem meg szeretnék oldani az érintettek problémáit. Ezeket kívántam röviden elmondani. Remélem, hogy a módosító indítványokkal kapcsolatban is nyitottak lesznek, mert mindegyik érdemi, és valóban azt fogja szolgálni, hogy ez a törvénytervezet még inkább, még szélesebb körön tudjon segíteni, és még gyakorlatiasabb, még életszerűbb legyen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez a benyújtott javaslat leginkább a polgárháborús orvosra emlékeztet, akinek az eredeti szakmája asztalos volt, és amikor jöttek hozzá az ellőtt lábú emberek, akkor mindig mondta, hogy lábat gyógyítani nem tudok, de kiváló mankókat tudok készíteni. Ez is egy ilyen kiváló mankókészítés, hogy az osztatlan közös problémáját nem tudja kezelni a kormány, de leginkább

megpróbál egy mankót nyújtani, hogy valamilyen kisebb-nagyobb hibákkal, hátha kis bicegéssel elmegy a dolog. De ez a mankó, megmondom őszintén, azért aggaszt engem, mert ez bizonyítja a Fidesz-kormány az osztatlan közössel vívott harcának a kapitulációját, gyakorlatilag lemond arról, hogy ebben érdemi előrelépés történjen.

Hat éve Fidesz-kormányzás van Magyarországon. Hat éve minden évben a költségvetésben több tíz milliós nagyságrenddel ott vannak az osztatlan közösök felszámolásával kapcsolatos költségek, és hat éve nincs érdemi eredmény országosan. 2012-ben lehetett beadni, ha jól emlékszem az évre, amikor az osztatlan közösök sürgősségi eljárással való kimérésére gazdák jelentkeztek. Nincs érdemi visszajelzés azóta sem. Sőt, nemhogy leálltak a folyamatok, ostobábbak lettek a folyamatok, mint valaha.

Államtitkár úrnak mondom, mert ő szokta megérteni általában: most jelen pillanatban van egy osztatlan közös, kimegy a földhivatal, hogy felossza, talál benne egy akácost, megosztja a művelési ágat, kiosztja belőle az osztatlan közös felét, a másik fele az osztatlan közösben marad, és leválasztja művelési ágban, mondjuk, az akácost erdőnek, és ott létrejön, mondjuk, 3 ezer négyzetméteren 120 tulajdonossal egy újabb osztatlan közös. Ezt konkrét példaként tudom elmondani önnek, ez megtörtént a településem határában, egy osztatlan közösből kettőt csináltak, és a második, egy 3 ezer négyzetméteres akácos úgy jött létre, hogy a tulajdonosok egy részének század aranykoronában nem lehet kifejezni az értékének a mértékét. Ez a jelenlegi gyakorlat. Rosszabbat hoztak, mint volt, ugyanakkor érdemi eredmény nincs. Gyakorlatilag azt hiszem, de államtitkár úr fog segíteni nekem ebben, Vas megyében kezdték el, és Karcag település volt, ki tudja, micsoda szerencse volt, hogy épp a volt kedvenc miniszterünknek a volt településén kezdődött el ez a kimérés, és nincs érdemi eredmény.

Gyakorlatilag ez a javaslat, ami előttünk van, annak a kapitulációja, hogy elismeri a kormány, az elmúlt évek költségvetéseiből azok a tízmilliók elementek, amiket erre akart szánni, ugyanakkor nem tudja megoldani a problémát, és záros határidőn belül nem is tervezi, hiszen ennek a javaslatnak egyértelmű javaslata az, hogy egy tartós berendezkedéssel a jogszerű földhasználat kérdéseit rendezze. Bocsánat egyébként, hogy úgy beszélek róla, hogy a kormány javaslata meg ilyesmi, de nyilván ki hiszi el, hogy Pócs János javaslata ez. Tehát alapvetően azt feltételezem, hogy ez nem egyéni képviselői indítványként született.

Az osztatlan közös kérdésének a megvitatása helyénvaló lenne, és mondhatnánk azt, hogy miután a kormány nem tud eleget tenni semmilyen kötelezettségének, semmilyen saját vállalásának, az elmúlt évek költségvetéseiből a tízmilliókat eltüntette az FM erre szánt kereteiből, most keres egy alternatív megoldást. Ez egyébként szükséges is lenne, hiszen

2013-ban, a választások előtt egy évvel, amikor az EU-s jogharmonizációs bejelentési folyamatokkal megszüntették a jogszerű földhasználat igazolását az osztatlan közösökben és megcsinálták ezt a teljesen ostoba szabályt, azt követően '14-től kezdve több alkalommal ezt jeleztük. Én hálás vagyok Czerván államtitkár úrnak azért, mert idén legalább felismerte azt, hogy hány embert hoztak kellemetlen helyzetbe azzal a '13-as lépéssel, ahol egyébként nem is merték alkalmazni '14-ben, hiszen az MVH méltányossági jogokat gyakorolva az osztatlan közösök esetében '14-ben még elfogadta a választásokra tekintettel a megkötött szerződéseket, tehát egyéb módon is lehetett igazolni, és nem kellett a földhivatali bejelentés.

Ugyanakkor kérdezem az előterjesztőt, az ötletadó vagy a kormányt, hogy abban az esetben, amennyiben tudjuk azt, hogy minden egyes földhasználónak kötelező és szükséges a jogszerű földhasználatát bejelentenie, akkor a mai napig miért van az a kettős adminisztráció, amit az MVH rendszerében a gazdálkodók kis térképen berajzolgatnak az EU-s kötelezettségnek megfelelően és azt alkalmazzzák, miközben a földhivatalban ott van már a jogszerű földhasználat.

Ilyen elv alapján miért ne lehetne a területalapú támogatás megítélésének kérdését a jogszerű bejelentett földhasználatához kötni? Így lehetne a legkisebb problémát és költséget okozni a gazdálkodóknak, ha fogná magát az MVH, a földhivatalból átkérni a jogszerűen bejelentett földhasználat kérdését, és lehetőség szerint ez alapján kiosztaná. Ez nem teremtené lehetőséget olyan visszaélésekre, mint ami az MVH élvonalában volt 2013-tól - amikre Gőgös Zoltán képviselőtársam annak idején rámutatott -, mert az gyakorlatilag kizárná ennek a lehetőségét, míg így a mostani rendszerben, főleg az ezt megelőző rendszerben találok, akinek volt kedve, berajzolgatott jó nagy blokkokat, igényelte a támogatást, és vagy lebukott, vagy nem. A saját tapasztalatom alapján azt mondhatom, hogy nagyon megszigorodott az ellenőrzések rendszere az MVH-nál, viszont ez együtt járt azzal, hogy nagyon lelassultak a kifizetések, és a gazdálkodókat többletadminisztrációs terhek terhelik, hiszen évente hat-hét adategyeztetéssel gyakorlatilag egész napok mennek el arra, hogy egy-egy ilyen zártkertet vagy egy-egy kis osztatlan közös használt részt mutogassunk az MVH képviselőinek.

Összességében az első állításom az, hogy azért nem szeretem ezt a jogszabályt, és azért ódzkodok egy kicsit tőle, mert ez elismeri azt, hogy az osztatlan közös helyzetét nem tudja a Fidesz kezelni. Hat év telt el, nincs kezelés, és ennek a beismerése nekem nem tetszik. Azt gondolom, hogy akinek volt ennyi időn keresztül kétharmada, és egyébként stabil parlamenti fölénye van, az akár tehetne is valamit, ha akarna. Ez az első, ami miatt ódzkodok.

A második dolog, ami miatt ódzkodok, egyértelműen az, hogy nyilvánvalóan van egyszerűbb megoldás. Erről beszélek. Ha a földhivatali nyilván-

tartásban jogszerű földhasználat alapján lenne odaadva a területalapú támogatás, és az alapján lenne megítélve, ebben az esetben nyilvánvalóan egyszerűsödne a gazdálkodók adminisztrációja, tehát egyszerűbb lehetne ennek a támogatásnak az igénylése. Tehát ez is olyan, ami szerintem jogos arra, hogy ne nagyon támogassam ezt.

Ugyanakkor mondom a jó hírt, hogy ne csak rosszat mondjak: irányában nincs vele különösebb baj. Nincs vele különösebb baj. Az, hogy kicsi sebtapaszokat tesz egy fekélyes rendszerre, és mindenütt egy picit javítgatni próbál, ez jogszerű igény. Csak azt nem értem, hogy ha itt vagyunk, és a Jobbik, sőt még az MSZP is azt mondja, hogy valós problémákat akar kezelni, akkor miért nem sebtapaszmegoldásokat választjuk, és miért nem próbálunk egy generális megoldást találni arra, hogy ezt a kérdést, a jogszerű földhasználat kérdését hosszú távon kezeljük.

Mondom, hogy mi az, ami nem derül ki a jogszabályból. A jegyzőknek az MVH felé való kapcsolattartása hogy lesz bonyolítva? Hogy fog megtörténni az, amit most a földhivatal és az MVH mint a támogatáskezelő szerv irányító hatóságaként bekér a földhivatalból jogszerű földhasználatba, ezt minden egyes jegyzőnél külön-külön meg fogja tenni? Minden egyes jegyző az általa kiadott jogszerű földhasználati igazolásokat majd nyilván fogja tartani és továbbítja az MVH felé? Nem hiszem. Ez egyféleképpen lesz lehetséges: ha a gazdálkodó, földhasználó a jegyzőtől kér igazolást, és megint ő az, aki az MVH-nak ezt küldözgeti.

Azt hiszem - nem is tudom -, Font Sándor képviselő úr vagy Pócs János képviselő úr, valamelyikük beszélt a kettős adminisztráció elkerülésének a módszereiről. Viszont ez a módszer gyakorlatilag azt is jelenti, hogy a gazdálkodók ez irányú terhei és hivatalba járási kötelezettsége növekszik, és mindezek miatt alapvetően megint felmerül az, hogy ez segítséget jelent néhány gazdálkodónak, hiszen hozzáférést enged területalapú támogatásokhoz osztatlan közösen néhány embernek, ugyanakkor az adminisztrációs terheket lehet, hogy megnöveli.

Viszont bocsássanak meg, én most már pont annyi időt vagyok a parlamentben, hogy egyre kevésbé higgyek abban, hogy bármiféle jó szándék van a törvényjavaslatok mögött, felmerül bennem a kérdés, hogy véletlen-e az, hogy pont a termőföld-privatizáció lezárása után jön ide ez a javaslat.

(9.40)

Miután osztatlan közösöket egy halom helyen lineár pályák alatt, értékes területeken értékesítettek... (Font Sándor: *A termőföld-privatizáció '94-ben zárult le...*) A termőföld privatizációja sajnos nem zárult le, mert önök továbbra is értékesíteni akarják a földeket, és továbbra is el akarják adni az állam tulajdonában lévő közös földeket. Tehát sajnos nem záródott le. A nyilvános licit az, aminek a lezárásáról most, jelen pillanatban döntöttek. De mint

Font Sándor képviselőtársam tudja, éppen gyorsítani akarják, és a licitálton kívüli, csak ajánlattételes úton történő értékesítés leállításáról szó nincs.

És ha már erről beszélünk, hogy szó nincs a földek eladásának a leállításáról, akkor természetesen joggal merül fel bennem az a kérdés is, az előző években írásbeli kérdésekben mindig megkérdeztem Bitay Márton Örsöt, hogyan állunk ezzel a kényszerhasznosítással. Tízezer hektáros nagyságrend az, amit az állam állítólag nem tud másképp hasznosítani. Ha van egy normálisan gondolkozó kormány, nem azt próbálja meg csinálni, hogy amit állítólag nem tudok hasznosítani bérlet útján, azt próbálom meg értékesíteni első körben, és nem (Font Sándor: *Nem...*) azt, amit egyébként bérleti úton tudok hasznosítani? Ezeknek egy jelentős része olyan helyen van... (Font Sándor: *Vitatott a tulajdoni viszonya, ez a probléma.*)

Ha a tulajdoni viszonya vitatott, akkor, bocsánat... - lehet így párbeszédet folytatni? Nem tudom, hogy működik. Tehát ha ebben az esetben igaz lenne az, amit Font Sándor mond, akkor a jogszerű földhasználatra gyakorlatilag nem lenne olyan jogszerű tulajdonos, aki a használathoz bejelentési lehetőséget ad. (Font Sándor *közbeszól.*) Tehát jelen pillanatban a kényszerkijelölés lehetősége az esetek jelentős részében nem tűnik másnak, mint annak, hogy a barátainknak hogy adjunk földet kényszerhasznosításra. (Font Sándor: *Ezért nem igaz az, amit most mondtál!*)

Ebben az esetben gyakorlatilag megint felmerül, a termőföld-privatizáció itt újra megjelenik, hiszen osztatlan közösöknek egy jelentős része került értékesítésre az állami tulajdonból az elmúlt időszakban. Most nyilván annak, akinek odaadtunk egy halom földet, most megteremtjük a lehetőségét annak, hogy a legkönnyebben hozzáférjen a támogatásokhoz, és a legkönnyebben kapja meg azt a támogatást, ami egyébként, némi adminisztráció után, a saját kormánya miatt nem hozzáférhető a számára.

Mindezen okok miatt, miután én nem látom ebben sem a jó szándékot sem az egyszerűsíteni akarást, mindössze azt látom, hogy megint valószínűleg valamilyen szűkebb érdekcsoport érdekeit képviselve akarja a kormányzat és a Fidesz-KDNP a mezőgazdasági támogatásokhoz való hozzáférés körét kibővíteni, ezért az MSZP-s képviselőtársamhoz csatlakozva én is a tartózkodás felé mozdulok el.

Egyetértek azzal, hogy egy valós problémát fesseget az előterjesztés. Egyetértek azzal, hogy a szabályozás szükséges, de a megoldás az osztatlan közösök felszámolása mindenhol, ahol lehet. A megoldás az, ha adminisztratív terheket akarunk csökkenteni, hogy a jogszerű, bejelentett földhasználat kérdését kapcsoljuk a területalapú támogatások megítélésének a rendszeréhez. Ezen megoldásokkal lehet egyébiránt előrelépni ebben a rendszerben.

Minden más esetben, ha felmerülnek ezek a támogatási kérések és a földszabályozás kérdései, akkor viszont csatlakozom Magyar Zoltán képviselőtár-

samhoz, és azt mondom: elfogadhatatlan a Fidesz-KDNP-nek az a magatartása, hogy minden esetben, amikor valami kis építő szándéka van, akkor kéri az ellenzék segítségét, és kéri azt, hogy az ellenzék szavazza meg, miközben az ellenzék soraiból bárki bármilyen javaslattal áll elő és megyünk a tárgysorozatba-vételi kérelemmel a szakbizottságaikhoz, mindenütt a fölényes, arrogáns elutasításában van részünk, mert okos helikoptersofőrök lehetnek ebben az országban.

Ebből adódóan meg azt gondolom, ha picit engednek az arroganciából, ha meghallgatják néhány véleményünket, és ezzel párhuzamosan tehetünk javaslatot néhány jelenlegi anomália kezelésére, akkor ez lehet tárgyalási alap, és segíthetjük együtt, vagy megpróbálhatjuk segíteni együtt a magyar gazdálkodók támogatásokhoz való hozzáféréseinek a lehetőségeit. De a Lehet Más frakciója nevében azt mondom, hogy jelen pillanatban így nem szívesen támogatnám ezt az előterjesztést. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem vesznek részt a vitában. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Írásban előre senki nem jelentkezett felszólalásra.

Most a normál időkeretben szót kért képviselők következnek. Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Nem rabolva képviselőtársaim idejét, de egy-két dolgot én is szeretnék még elmondani ehhez a törvényjavaslathoz.

Azon túl, hogy Zsolti elmondta a frakció véleményét, tehát a tartózkodás lesz ebben az ügyben az álláspontunk, én is azzal értek egyet, hogy egy olyan helyzetben, amikor éppen azt látjuk, hogy egy teljes átszervezés van, mondjuk, a kifizető ügynökség kapcsán, akkor valószínű, hogy egy komplex jogszabályáttekintéssel kellene ennek a működését megalapozni.

Én továbbra is fenntartom, hogy életveszélyes játékot játszik a kormány az MVH ilyen típusú megszüntetésével. Függetlenül attól, hogy nagyon-nagyon sok probléma követte ennek a működését, többek között százvádoltas büntetőügy is van, amit részben én indítottam el, hiszen olyan embereket neveztek ki ennek a hivatalnak a tetejére, akik rögtön kihasználták azokat a kiskapukat, amiket például most ez a javaslat is próbálna becsukni, és minden területre ráigényeltek, amikre mások nem. És miután hozzáfértek az informatikai rendszerhez, ebből az lett - nyilván ellenőrzést se kaptak -, hogy nagyjából 100 milliós kárt már okoztak, de körülbelül 2 milliárdot akartak. Szerencsére ezt sikerült megakadályozni. Majd meglátjuk, mi lesz a vége.

Ez azt bizonyítja, hogy magában a rendszerben van hiba, de én nem gondolom, hogy ennek a rendszernek a totális megszüntetése és kormányhivatallá

minősítése lenne a megoldás. Igazából számomra az is érthetetlen, nem védvé ennek a rendszernek a vezetőit, hogy két hónappal a megszüntetés előtt ilyen statáriális eljárással miért kellett, mondjuk, a két első számú embert eltávolítani, és most meg úgy hallom, hogy hat megyei vezetőt is, akiknek a rendszer működéséhez túl sok közülük nyilván nem volt, hiszen végrehajtó funkcióban voltak. Tehát nem gondolom, hogy ők bármit is szabotálni tudtak volna.

Ezt csak azért mondom, mert voltak már itt, ezen a téren traktorok egy olyan kifizetés miatt, ahol nagyjából egy hónapos csúszás volt, vagy maximum két hónapos. Tavaly meg megéltük azt, hogy tavaly - sőt lehet, hogy most már át is csúszik még egy évvel is - nemhogy június 30-ig nem sikerült kifizetni egy csomó támogatást, hanem egy jó részét még a mai napig sem. Én most nem az idei előlegről beszélek, hanem a korábbi támogatásokról. Tehát magyarul, ez a rendszer nyilván alapos felülvizsgálatra szorulna, és szerintem az új szervezethez kellene új törvényi szabályozás. Én nem nyugodtam meg attól, amikor Lázár miniszter úr meghallgatása volt, és az államtitkár asszony mondta, hogy év végéig lesz egy ideiglenes akkreditáció, amit biztonsággal elfogad az Európai Unió hivatala, ami végül is nem olyan nagy gond. Egy gond van vele, hogy addig nem fizethetünk, amíg nem fizet. Nem fogadja el, és csak közvetlen támogatási oldalon több mint 400 milliárd forintot kockáztatunk.

Tehát ez a szabályozás ugyan belenyúl két-három elembe, amivel valóban van probléma, de egyúttal igaz van Sallai képviselőtársamnak, ezzel be is bizonyította a kormány, hogy azt a mézesmadzagot, amivel vidéken sokan szavaztak rá, hogy majd mindenkinek kiméri az osztatlan közöst, és be is kellett jelenteni, már nem tudom, hányszor a Fidesz-kormány alatt az igényt. Most már többet ne csináljunk ilyen, mert tényleg hülyének néznek mindenkit, és ez messze nem igaz. Ráadásul még az sem igaz, hogy ami 2 milliárd forintnyi pénzt szántak volna erre, abból tavalyra maradt 1,5 milliárd maradvány, az idénre még több. Magyarul, a rendszer ebben a formájában, szerintem elsősorban kapacitásproblémák miatt, nem is tud elkölteni nagyjából félmilliárd forintnál többet erre a tevékenységre. És ha már egyszer ez így van, és nincs több földmérő, és nincs több kapacitás, akkor kár volt azt a módszert megszüntetni, ami az általunk irányított rendszerben volt, hogy aki igazolta, hogy ő maga akarja művelni az osztatlan közöst valamilyen jogszerű háttérrel, annak kell kimérni a földjét, nem annak, aki azt kéri, hogy kimérjék, mert az is bejelenti, akinek 20 négyzetmétere van meg 50 négyzetmétere van.

És azt gondolom, aki kicsit is jártas ebben a szakmában, pontosan tudja, hány helyen van úgy, hogy a sorsolás alapján most odakerült a kimérés, majd másnap kiszedték a karókat, mert például az egész táblát egy ember műveli. És azokon a táblákon, ahol ilyen típusú használat van, csak azért kimérteni valamit, mert attól majd pontosan tudom én, hogy

hol lesz a földem, ez az értékében nyilván számít valamit, 2-3 százalékot, de szakmailag meg egyébként teljesen elképesztő. Gondolják végig, én azt gondolom, hogy ennek a kimérésnek az alsó határa, amikor valaki ilyet kér, az európai uniós támogatás szintjének az elérése legyen, mert egyébként meg inkább arra kellene törekedni, hogy ez ne osztódjon tovább. Ebben sem történt semmilyen lépés, hogy például az öröklésnél meghatározni, hogy akkor ki is viheti tovább ezt a történetet, hogy a 20 négyzetméterből most már ne 10 négyzetméter legyen.

A másik: arra viszont tényleg kellene áldozni és egy alapos felmérést végezni, hogy ne lehessen olyan helyzet, hogy aki valóban önmaga műveli és az osztatlan közösen van, utána pedig ilyen belső vita miatt, amit próbál most ez a javaslat rendezni, nem tud rá támogatást igényelni, ugyanis ez a helyzet. Hozzáteszem, hogy én azért az 50 százalékos döntési kompetenciát ebben kicsit alacsonynak érzem. Jó, van benne egy korrekció, hogyha van 10 százaléknyi igény, akkor ez legyen kétharmad. A 100 százalék végrehajthatatlan, az 50 alul van, tehát szerintem, ha már ilyen jogszabályt írunk, itt kétharmadnak kellene megjelennie.

(9.50)

Az szerintem nagyjából végrehajtható lenne ebben a történetben, de még egyszer mondom, az egész problémát ez a javaslat nem kezeli. Nagyon-nagyon sok egyéb van. Én megkockáztatom azt is, hogy az államnak nem eladni kellett volna a földeket, hanem belépni például vásárlóként vagy akár életjáradékkal újra az osztatlan közösbe, olyan értelemben, hogy akinek kicsi területei vannak, és nincs értelme, hogy bármilyen módon ott maradjon, azt vagy vegye meg, vagy sajátítsa ki, utána tömbösítse, és utána adja bérbe annak, aki egyébként ott használja. Tehát erre kellene több pénzt szánni, és nem a vidék pénzét most elkölteni, mondjuk, az államadósság-csökkenésre. Most lenne rá pénz is, szeretném jelezni, nem is kevés pénz, 270 milliárd forint. Egyébként el is készült a beadvány, amit az LMP-s társaink megírtak, és támogattuk mi is, hogy akkor legyen ennek alkotmányossági felülvizsgálata, mert attól még valami kétharmados marad, ha egy feles paragrafusba teszik bele. Ezt az NFA-törvénymódosítás kapcsán mondanám.

Tehát én is úgy gondolom, hogy itt nem toldozni-foldozni kellene a rendszert, hanem végre venni egy nagy levegőt, főleg, ha már eldöntötték ezt a szerintem szerencsétlen helyzetet, hogy a kifizető ügynökségből, nem is tudom, mit csinálnak, mert igazából teljesen más, a Kincstár ugye egy más szervezet, bármit is mondanak. Ott lesz majd a vége, és akkor az ellenőrzés, az előkészítés meg egyéb meg majd ki tudja, hol, teljes bizonytalanságban tartva nagyjából kétezer embert, hiszen ez a hivatal körülbelül kétezer fős. Ennek nem lesz jó vége, ezt nyugodtan mondhatom, pontosabban nem nyugodtan,

mert az nagyon idegesítő helyzet, ha esetleg úgy járunk, hogy jövő évben, mondjuk, a szakma nem kap európai uniós támogatást. Ezt nagyon nem kellene megérni.

Én biztattam a hivatal vezetőit, hogy úgy dolgozzanak, hogy december 1-jéig - ameddig már nem sok idő van, még egy hónap - mindent fizessenek ki előlegként, mert azt lehet 70 százalékig, hogy ne legyen olyan probléma legyen, hogy jövőre, mondjuk, finanszírozás nélkül maradjon az ágazat.

Ennek ellenére én is azt gondolom, hogy persze kell időnként törvényekbe beavatkozni, a következő törvény például tipikusan ilyen, de annak volt egy megfelelő előkészítése is, nem egy ilyen kiragadva egy elemet módjára önálló indítványként való benyújtása. Az egész rendszert kellene most szerintem akár még ebben az időszakban átnézni, és hogy februári indulással el lehessen fogadni egy komplett új szabályozást erre a területre, mert biztos, hogy jönni fog elő a gyakorlatban megint olyan probléma, ami egyértelműen újra lehetetlenné teszi bizonyos területek után a támogatásigénylést, ami nyilvánvaló annak, aki ebből él, meg ezt használja, nem szerencsés.

Úgyhogy, képviselőtársaim, ez egyben egy ajánlat is arra, hogy ha egy ilyen előkészítő munka elindul, akkor abban természetesen szívesen részt veszünk, és annak legyen már a vége egyszer egy komplex szabályozás. Itt nagyon sok törvény hiányzik, az üzemtörvényről kezdve sok minden. Azt is látom, hogy Magyar Zoltán képviselőtársunk most tett lépéseket, országgyűlési határozattal nyilván próbálná ő is erőltetni, hogy ne csak azok az úgymond barátok számára fontos szabályok készüljenek el, hanem a szakma számára fontos szabályok is, amivel utána rendezetté lehetne tenni ezt az egész agrárműködést, amiben azért, most valljuk be, elég nagy a baj. Nincs olyan nap, hogy ne kapnék újabb és újabb jelzéseket például a megvásárolt földekkel kapcsolatos adásvételi szerződések problémáiról, az elővásárlási jogok gyakorlásáról nem is beszélve. Tömeges perek lesznek, ezt határozottan állíthatom. Most iszonyatos illetékeket szabnak ki a vevőkre, mert nem egészen úgy értelmezi az illetékhivatal a szabályokat, mint ahogy mondjuk, a jogalkotó szándéka, hogy aki majd csak húsz év múlva lép birtokba a megvett földnél, annál nem fogadja el, hogy öt évig majd ő használja, hanem most azonnal kiveti az illetéket.

Ezeket majd rendezni kell, nyilván ezeket a dolgokat én, ahogy eddig is szoktam, el fogom juttatni a minisztériumhoz, mert valamiért, nem tudom miért, onnan soha nem kapnak ezekre a felvetésekre választ, mintha mindenkiben ellenséget látnának, márpedig ezek valós felvetések. Komolyan zavarja, nem azokat, akik milliárdokért vesznek földet, mert azok jövedelmének a kilencven százaléka illegális, tehát az most mindegy, hogy még be kell fizetni 50 millió adót, azt nem gondolom, hogy probléma, de azoknál a kis területeknél, amiknek az értékesítését mi sem kifogásoltuk soha, ott van igazából gond, ha

még a nagy nehezen összeszedett pénz mellé még illetéket is kell fizetni, csak azért, mert most pár évig még más használja ezt a földet, és majd utána lépnek birtokba. Mindenképpen javasolom is államtitkár úrnak, hogy ennek nézzenek utána, tudom, hogy nem az ő területén van ez a történet, de ebből komoly probléma lesz, ez biztos. És én továbbra is állítom, hogy az elővásárlási jog gyakorlása sem úgy működik, ahogyan az a törvényben le van írva - egyébként egy rossz törvényben, de most mind-egy, hogy rossz a törvény vagy nem, de legalább akkor magunk próbáljuk azt betartani.

Úgyhogy álljunk neki szerintem egy újabb szabályozásnak. Ez nyilván elsősorban a minisztérium dolga, de tapasztalatokkal szívesen segítjük ezt, ha erre sor kerül. Ezért a törvényért, ha lehet, mi nem vállalnánk támogató garanciát. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilván az előterjesztő majd a zárszavában kitér az itt elhangzott véleményekre, de engedjék meg, hogy az FM nevében egy-két dolgot érintsek. Itt azért sok minderről szó volt, ami messze túlhaladta magát az előterjesztést, olyan témákat is érintettek képviselőtársaim.

Bár Sallai R. Benedek képviselő úr talán úgy fejezte be a felszólalását, hogy a jó szándékot nem igazából érzi ezen az előterjesztésen, én igenis érzem. A jogszerű földhasználat igazolása alapja a terület-alapú támogatásoknak, és az, hogy a jegyzőt behoztuk egyébként a sorrendben utolsó helyen - tehát akkor van jelentősége a jegyzőnek, ha az előtte lévő jogszerű földhasználat-igazolási feltételek valamilyen oknál fogva nem működnek -, úgy gondolom, hogy segítséget jelent, aztán, hogy ez hogyan lesz leadminisztrálva, azt nyilván életszerűen meg lehet oldani.

Szintén úgy gondolom, hogy az osztatlan földdel kapcsolatos módosítás is jó szándékot feltételez, és az életszerűséget keresi. Itt többen is elmondták, és kritizálták tulajdonképpen a kormányt ezzel a témával kapcsolatban. Azért azt szeretném a tisztelt képviselőtársak figyelmébe ajánlani, hogy az osztatlan föld rendszere nem e kormány munkájának köszönhető. Örököltük ezt a rendszert, és úgy gondolom, hogy nem megkérdőjelezhető az, hogy a legtöbb erőfeszítést mi tettük, a legtöbb anyagi forrást mi fordítottuk arra, hogy ez a rendszer a megszűnés irányába induljon el, mert azzal egyetértünk, hogy nyilván az lenne a végső megoldás, ha megszűnnének az osztatlan földek.

Az, hogy valaki egyéni képviselői indítványt nyújt be, én úgy gondolom, hogy házszabályszerű, tehát ezzel eddig sem volt, ezután sem lesz problé-

ma, ennek a lehetősége minden képviselőtársamnak továbbra is rendelkezésre áll. A problémát én ott látom, hogy vannak uniós szabályok, amelyek, sajnos tudjuk mindannyian, akik ezzel a területtel foglalkozunk, hogy sokszor nagyon-nagyon bonyolultak és bürokratikusak, de ahogy szoktam mondani, aki penget, az petyegtet, aki a pénzt adja, az diktálja a szabályokat, ha tetszik ez nekünk, ha nem tetszik. Az egy másik dolog, hogy az uniós jogszabályi kereteken, a közös agrárpolitika jogszabályi keretein belül az itthoni jogszabálykészítésben, illeszkedve az uniós feltételrendszerhez, nem próbálunk még egy lapáttal rátenni a bonyolultságra, tehát próbáljuk egyszerűsíteni a dolgokat, amennyire lehet.

Valaki itt mondta, hogy az MVH méltányosságot gyakorolt korábban; ez teljesen kizárt. Az MVH-nak, sajnos vagy hál' istennek - tudnék pró és kontra példákat mondani -, de nincs méltányossági joga. Nagyon sok jogvitát meg lehetett volna oldani, ha lenne az MVH-nak egyébként méltányosság-gyakorlási joga, de az Unió ezt nem teszi lehetővé.

A konstruktív ellenzékéről is szó volt. Természetesen én azt méltányolom majd a módosító indítványoknál, szakmai tanácsot fogunk adni az előterjesztőnek a minisztérium részéről, de talán tegnap kellett volna itt a konstruktív ellenzéki szerepet gyakorolni, lett volna rá lehetőség nemzeti ügyben.

Visszatérve Sallai R. Benedek képviselő úr gondolataira, kicsit megijedtem, amikor az elején kezdett dicsérni, és fel is írtam magamnak, hogy óvakodj a görögöktől, még ha ajándékot hoznak is; aztán a végére helyreállt a kormányról, illetve a minisztériumról alkotott véleménye. Én sajnálom, hogy ön úgy látja a dolgot, ahogy azt elmondta.

Az is kicsit ellentmondásos - és most Gógös Zoltán képviselőtársam felé fordulok -, hogy egyfelől rugdossuk, ütjük-vágjuk az MVH-t, most pedig sajnálkozásunkat fejezzük ki, hogy megszűnik a rendszer. *(Gógös Zoltán: Nem sajnáljuk!)*

(10.00)

Én nem akarom megismételni, Lázár miniszter úr elmondta a bizottsági meghallgatáson ezzel kapcsolatban a véleményét, illetve a kormány álláspontját, hogy miért van szükség a változtatásokra. A kifizetések, az előlegfizetések jelenleg is rendben történnek, és a tavalyi kifizetések közül június 30-a után csak azok nem kerültek még kifizetésre, amelyeknél a jogszerűség nem volt bizonyított vagy indokolt.

Az államadósság kezelését is említette Gógös képviselő úr. Persze a földértékesítésből befolyt, befolyó pénzt nagyon sok mindenre lehetne költeni. Úgy gondolom, hogy ha önök 2002 és 2010 között az államadósságot nem vitték volna 53 százalékról 80 százalék fölé *(Gógös Zoltán: De most még nagyobb!)*, akkor talán nagyobb mozgástér lenne például az osztatlan földek kimérésére, azoknak a kezelésére is.

Mindenesetre köszönöm, köszönjük a véleményeket, a módosító javaslatokat pedig meg fogjuk vizsgálni és meg fogjuk fontolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm. Csak egy nagyon rövid reakció. Az osztatlankimérésnek az államadóssághoz semmi köze nincsen, ugyanis a kormány betervez három vagy négy éve 2 milliárdot, majd 300 milliót el tud költeni belőle. Tehát itt nem forráshiány van, államtitkár úr, itt az a probléma, hogy az a módszer, amit kitaláltak, hogy majd megynként megyünk, azt' sorsolunk, és fűnek-fának-virágnak kimérjük a földjét, az hibás, ugyanis nincs rá kapacitás. Tehát az nem úgy működik, hogy most akkor 2 milliárd forintnyi munkához gyorsan leakasztok még ezer földmérőt! *(Font Sándor közbeszól.)* Nincsen kapacitás! Ha nincs kapacitás, akkor az a módszer, még egyszer mondom, akkor az a módszer sokkal jobb volt, ahol valós igény alapján mérték ki, nem azért, mert a Mari néni szerette volna látni a karót, hanem mert valósan az volt az igény, hogy én művelem, tudjam akkor, hogy ez az enyém, és ne legyen vita. Most nem erről van szó. Most arról van szó, hogy elhúztak egy mézesmadzagot, majd se kapacitás nincs... Egyébként ennek a teljes megoldása valóban 20 milliárd forint... *(Czerván György: Harminc!)* Lehet, hogy az egy kicsit sok, 20-ból szerintem, ami még visszavan, meg lehetne oldani, de nem ezt kellene csinálni, hanem azt kellene csinálni, hogy arra szánni forrást, hogy az olyanoktól, ahol már nem is tudjuk, ki a tulajdonos, XIX. században született emberrel van szerződése a falumban lévő cégnek, államtitkár úr, vagy lenne, csak azért nem gondolom, hogy valaki 120 éves. Tehát ez a probléma ezzel, hogy ezt is rendezni kellene. Ezért mondom, hogy nem kellene a kettőt összekeverni, hogy mennyi. Mellesleg azért, csak mondom, hogy 2010 után nőtt az államadósság, nem csökkent, és azóta nem mi vagyunk kormányon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most normál időkeretben kért szót Sallai R. Benedek képviselő úr. Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm szépen, államtitkár úr, hogy részt vesz a vitában, és nem zárszóként teszi meg *(Gógös Zoltán: Ő nem tudja!)*, de ő most ugye nincs abban a pozícióban, hogy ezt megtegye.

Először is, el tetszett mondani kétszer ezt a kifejezést, először úgy, hogy a legtöbb erőfeszítést ez a kormány tette, a másik pedig az, hogy nagy erőfeszítéseket tettünk. De hol van az eredmény? Tehát

ennek a nagy akarásnak hol van az eredménye, a produktuma, hogy abból mi teljesült? Gyakorlatilag az a baj, hogy ezek a szavak, hogy nagy erőfeszítéseket tettünk, meg ilyesmi, jelen pillanatban kevés, hogyha nincs konkrét eredmény.

Én teljes mértékben elismerem, hogy nem a Fidesz hozta létre az osztatlan közöst, de még csak nem is az elmúlt nyolc év, tehát a rendszerváltásnak és a termőföldkárptólásnak a rákfenéje ez az egész rendszer, amit húsz éve szenved a magyar gazdatársadalom, illetve földtulajdonos-társadalom, amit helyre kellett volna tenni. Itt nem az a kérdés, hogy ki hozta létre, hanem az, hogy milyen eredmény történt a felszámolás ügyében. Az én állításom az volt, hogy eltelt hat év úgy, hogy a Fidesz-KDNP érdemi eredményt nem tud felmutatni, és azért van szükség az ilyen jogszabály-módosító indítványokra, mert ezen hiányosságát így próbálja kezelni. Tehát ennek a rendezése lenne szerintem vagy kellene hogy legyen az elsődleges célja a kormánynak, és ezzel tudná tartósan megoldani ezt a problémát, nem pedig ezekkel a részletszabályozásokkal.

A másik, amit el szeretnék mondani: bocsásson meg, de mindig rosszul esik, amikor megkérdőjeleződik az, amit mondok. Itt van előttem az MVH-nak a 2013. évi állásfoglalása, amelyben a méltányosságot gyakorolta a bejelentett földhasználókkal kapcsolatban, szívesen átadom önnek. Ebben a méltányosságban, csak azért, hogy a '14-es szavazásnál vagy választásnál ne legyen ennek negatív hatása, feltételezem, mert utána soha többet nem történt ez meg, itt volt az MVH, amikor kiadta, hogy..., tehát az állásfoglalás van előttem: az MVH az alábbi okiratokat fogadhatja el földhasználati igazolásra, a vagyonkezelői szerződést, a vagyonkezelő által kiállított nyilatkozatot és egyéb jogügylettípusoknak a dokumentumait, a haszonbérleti szerződést önmagában, akkor is, ha a földhivatalnak nem jelentette be, és a használati jogának az átengedéséről szóló szerződést is elfogadta. Tehát egy évben volt ilyen, a '13. évben, amikor a '14-es támogatásra év elején érkezett kérelmeket ez befolyásolhatta volna, és ebből botrány lehetett volna. Tehát volt erre példa, hogy ezzel a problémával már szembesültek, és ez a probléma is három évvel ezelőtt történt, amikor kiderült, hogy a rendszer így rossz. Ez tehát nem egy új keletű dolog.

Még egyetlenegy dologra reagálnék, ez pedig az, hogyha megtisztelt azzal az államtitkár úr, hogy válaszolt a felvetéseimre, továbbra is az, hogy elmondja azt, hogy aki a - nem tudom, bocsásson meg, a szófordulatot, ahogy mondta - pénzt csengeti, az diktálja a feltételeket; ez így van, de azért ülünk most itt, mert a részletszabályokat, hogy ez hogy valósuljon meg, mi határozhatjuk meg. Az adott kereteken belül van némi mozgásterünk. Jelen pillanatban ennek a mozgástérnek a kihasználása nem a legegyszerűbb adminisztráció felé megy el. Hogyha van Magyarországon egy olyan államigazgatási szerv vagy közigazgatási szerv, mint a földhivatal, ahol nyilvántartja valaki a jogszerű földhasználatot, akkor

egy teljesen más irányító hatóság - most már az is hivatallá válik - nem lenne szabad, hogy a gazdálkodóktól kérje be az összes adatot. Közigazgatási alapelv, hogy az ügyfélnek mindig a legkisebb költséget és a legkisebb eljárási feladatot kell hogy rendeljék. Jelen pillanatban az FM nem így jár el, hanem bekéri az összes adatot a gazdálkodótól, kéri, hogy rajzolgassuk be a térképen, és igazoljuk a jogszerűséget, utána adategyeztetéseken kell igazolnunk a jogszerű földhasználatot, holott van olyan rendszer, ami ezt nyilvántartja. Az én problémafelvetésem az volt, hogy miért nem az egyszerűbb irányba megyünk el, és miért az kell, hogy újabb igazolásokat szerezzünk be a jegyzőtől, az agrárkamarától vagy bárkitől, hogyha a földhivatalnál nincs meg, miért a gazdálkodókra kell ezt nyomni, mikor ezt minden további nélkül lehetne rendezni.

Mindig az az aggályom ezzel, hogy itt a problémák alapja az, hogy a földhivatal vagy esetleg az MVH olyan területalapú támogatásokat is kifizethet esetleg - erre nemegyszer volt példa -, ahol a földhivatalnál nincs jogszerűen bejegyzett földhasználat, és nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy miért nincs. Ha a jogszerűen bejegyzett földhasználatot az idén tavaszi módosítás alapján a saját tulajdonra megtehetik vagy egy jogszerűen megkötött földhaszonbérleti szerződésre megtehetik, akkor a földhivatalban kell hogy legyen ennek nyilvántartása. Én megértem azt, hogy ez egypár ezer hektár esetében, ahol teljes mértékben rendezetlen a tulajdonviszony, nem megvalósítható, ugyanakkor az a kérdésem, hogy az ilyen esetekben miért tekintjük jogszerű földhasználatnak a földhasználónak a földművelését, és pont az ilyen anomáliák, mint amiket Gógös Zoltán képviselőtársam elmondott - ebből rengeteg van, osztatlan közösökből meg főleg sok van -, ezeknek a kérdése semmilyen formában nem megy a megoldás felé.

Bocsásson meg, a felszólalását úgy kezdte, hogy a javaslat jóhiszeműségét kérdőjeleztem meg. En nem a javaslat jobbító szándékát, én alapvetően mindig a kormánynak a jóhiszeműségét kérdőjelezem meg, mert az a tapasztalatom, mióta itt ülök, hogy ezt nyugodtan megtehetem, és ennek mindig van alapja. Tehát ez a javaslat segíthet néhány helyzetben, javíthat néhány esetben a gazdálkodón, de nem jelent tartós megoldást, nem a legkönnyebb megoldás felé megy el, és nem a legegyszerűbb megoldás felé megy el. Emiatt van az, hogy ha rajtunk múlik, akkor megkeressük inkább a legjobb megoldásokat. Ebben szerintem hosszú távon is megkerülhetetlen lesz a földforgalmi törvénynek a módosítása, mert jelen pillanatban akár az elővásárlási rendszer, akár az előbérleti rendszer jelentős mértékben hozzájárul az ilyen jellegű anomáliáknak a kialakításához.

Én nyilvánvalóan megértem, hogyha a kormánynak továbbra is az a szándéka, hogy tovább erősítse a nagybirtokrendszert, hogy a saját zöldbárórendszerét még tovább dúsítsa, mert a jelenlegi polgári jogi alapelveket tartalmazó földforgalmi törvény azt segíti, hogy azok, akiknek már sok helyen

van tulajdona egy mozaikolt birtokrendszerben, azok még könnyebben vásároljanak földet, és alapvetően egy normális kormány esetében nem ez lenne a cél, hanem az, hogy segítse a minél szélesebb körű foglalkoztatást és a mezőgazdasági foglalkoztatás növekedésének az arányát, a kis- és közepes gazdálkodók megerősítését, de ez összességében nem jelenik meg.

Meggyőződésem szerint ez a jogszabály picit megoldási lehetőségeket kínál azzal szemben, ami az osztatlan közös felszámolásában benne lenne, vagy egy földhivatali, földnyilvántartási, földhasználati nyilvántartási támogatási rendszer bevezetésében lenne. Emiatt mi amellet tesszük le a voksot, hogy inkább abba az irányba menjünk el, és abba az irányba gondolkozunk közösen, úgy, hogy a földforgalmi törvénynek esetleg más súlyos problémáit is megpróbáljuk gyomlálni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pont keretében. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra a zárszóban.

(10.10)

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány véleményre szeretnék reflektálni az előterjesztés kapcsán.

Font Sándor elnök úr konstruktív észrevétele kapcsán, ahogy a bizottságban ő maga is fogalmazott, említette, hogy tisztázatlan és vészhelyzetekben kerül sor a jegyző által kiadott hatósági igazolásra, ahogy ezt néhány képviselőtársam is említette. A földhivatali és a jegyzői igazolás tekintetében a jegyzőnek a sorrend tekintetében van jelentősége. Ezzel a felvetéssel kapcsolatban is szeretném képviselőtársaimat megnyugtatni, hogy ellentmondás és kockázat pontosan a sorrend jelentősége miatt nem áll fenn.

Legény Zsolt képviselő úr felszólalásában lát-szik, hogy valóban értelmezte és az előterjesztést jól átolvasta, és némi vagy jelentős jó szándékot is véltem felfedezni egyébként a képviselő úr megnyilvánulásában, hozzászólásában. A problémákat pontosan látta, ahogy az előterjesztés is pontosan ezekre a pontokra próbál megoldási javaslatot tenni. Tudom, hogy az élet minden területén, ami új, az idegen, de kérem képviselő urat, hogy higgye el, hogy a jegyzői igazolással kapcsolatban felvetett aggályai teljes mértékben alaptalanok.

Amit a képviselő úr a tartózkodás tárgyaként fogalmazott meg, hogy a rendszert egészében kellene kezelni, ahhoz önnek is tudnia kell, hogy a rendszer egészben való kezeléséhez egy-egy lépésen át vezet az út. Képviselő úr is tudja, hogy egyesével is elfogy a pogácsa és egyesével is megoldódik a probléma; úgy

gondolom, hogy most egy nagyon jelentős lépést próbálunk ezzel az előterjesztéssel megoldani.

Sajnálom, hogy Magyar Zoltán képviselő úr arra hívta fel a figyelmet, hogy tartózkodni fognak, és különösebb konstruktív véleményt nem fogalmazott meg, mert képviselő úr, az előterjesztéssel kapcsolatban az NFA megbízási szerződéseknek a visszamutogatása teljesen idegen ettől a tárgytól. Egyébként abban a tekintetben talán nem idegen, hogy az NFA egyéves szerződéseket kötött, pontosan azért egyéveset, hogy azok a dilemmák elkerülésre kerüljenek, amiket ön elmondott, és ezeknek egy jelentős részében a földalapú támogatást - pontosan a problémák miatt - nem is tudták megkapni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai Róbert Benedek képviselő úr az egyik hozzászólását úgy zárta, hogy lehet más a frakció. Hát, ezt tapasztaljuk nap mint nap az önök frakciójában, hogy lehet más a frakció meg a frakcióvezető személye. Azt is jó lenne már tapasztalni, hogy az ön által egyébként oly sok témában emlegetett jóindulat és jóhiszeműség is lehetne már egyszer más.

Tisztelt Képviselő Úr! Amit ön megfogalmazott, én javaslom, hogy a felszólalásait vagy akár ezt a napirendi pontot, kihasználva az internet adta lehetőségeket, nézze vissza, és talán akkor ön is meg fog arról győződni, hogy semmilyen konstruktív véleményt, konstruktív javaslatot nem fogalmazott meg. Az ön vagdalkozásának és vádaskodásának meg az elmúlthatévesésének körülbelül az előterjesztéshez annyi köze van, mint a szétlopott és összedőlt türkevei szélmalomnak a keleti szélhez.

Tisztelt Képviselő Úr! Hogyha a területalapú támogatással kapcsolatban aggályokat fogalmaz meg, akkor olvassa el, kérem, még egyszer az előterjesztést, és meg fog róla győződni, hogy pontosan ezt az aggályt (*Sallai R. Benedek: Te elolvastad?*) hivatott képviselni. A jegyző, a földhivatal és az MVH kapcsolatát (*Sallai R. Benedek közbeszól. - Az elnök csenget. - Sallai R. Benedek: Font Sanyinak lehet, nekem nem?*); ebben az utalásban és ebben a sorrendben a jegyző a végső sorrendbeli igazolást fogja kiadni. Képviselő úr, tegnap panaszkodott, hogy valami vírus meglepte a családot, próbáljon inkább a kiabálás helyett valami antibiotikumot használni, talán az használ.

Képviselő úr azon megnyilvánulása, hogy a jó szándék hiányára hivatkozik állandóan, a mai megnyilvánulásából én az ön szempontját megértem. Tudja, nehéz valakiről elhinni, hogy igazat mond, ha tudnánk, hogy a helyében hazudnánk.

Gógös képviselő úr felvetése abban a tekintetben mégiscsak szakmai, hogy múlttal, tapasztalattal és hozzáértéssel rendelkezik. Persze, a jóindulat a képviselő úr részéről is hiányzik, hiszen ha a rendszerbeli hozzájárulásnak a megoldására lett volna javaslat az ön államtitkársága idején, akkor bizonyára megtette volna. Nagyon jelentős lépéseket teszünk azért, hogy a rendszerbeli problémák megváltozzanak. (*Gógös Zoltán: Működött, de azt felrúgtátok!*)

Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Egyébként egyáltalán nem tartozik az előterjesztéshez, de azért egy mondatra engedje meg, hogy kitérjek, amikor azt mondta, hogy voltak már traktorok a téren egy hónapos kifizetés miatt. Képviselő úr, akkor a traktorok nem az egy hónapos kifizetés miatt voltak a téren. Azért voltak, mert a gazdák úgy érezték, hogy a mezőgazdaságnak két problémája van, két ellensége van: az egyik az időjárás, a másik pedig az MSZP-kormány.

Én azt szeretném kérni a képviselőtársaimtól, hogy lelkiismeretükön könnyítsenek azért, hogy az előterjesztést támogatni fogják. Köszönöm, elnök úr. (*Gógös Zoltán: Ezt segíti egyébként az ilyen hülye duma! - Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény és a hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12730. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Czerván György úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2010 óta számos intézkedést tett annak érdekében, hogy a szőlőtermesztés és a borkészítés tisztességes megélhetést biztosító mezőgazdasági tevékenység maradjon. Széles körű támogatási lehetőség biztosítása mellett az adminisztratív terhek csökkentésével teremtett a kormány kedvezőbb gazdasági környezetet az ágazatban dolgozók számára. Ez a munka még nem fejeződött be, de a biztos alapjait sikerült lefektetnünk. A hegyközségi rendszer átalakítása jól látható változásokat hozott, míg a jövedéki szabályozás átalakításának előnyeit a borászok a jövő évben fogják érezni.

Az ágazat jövőjéről alkotott legfontosabb termelői vélemény, hogy a szőlőtermelők hajlandók-e szőlőt telepíteni, a borászok pincét felújítani, új gépeket vásárolni. A telepítésre, pincefelújításra biztosított támogatások felhasználása azt mutatja, hogy az ágazatban dolgozók eredményes jövőt remélnek, bíznak az ágazat jövőjében.

A képviselőtársaim előtt lévő törvényjavaslat is ennek a folyamatnak egy újabb állomása. A Földművelésügyi Minisztérium a borászokat képviselő szakmai szervezetekkel, érdekképviselletekkel rendszeresen konzultál annak érdekében, hogy az ágazat mindennapi ügyeinek intézését a jogszabályi környe-

zet elősegíthesse. A törvényjavaslatban ezért a szőlészeket, borászokat érintő mindennapi kérdésekkel kapcsolatos szabályozási javaslatok vannak.

A törvényjavaslatban szereplő első módosítás az ültetvénytelepítésekkel függ össze. Egy mezőgazdasági terület hasznosítását évtizedekre meghatározzák az ültetvények. Ezért tartalmazza a törvényjavaslat, hogy egy szőlőtermesztésre alkalmas terület vonatkozásában az ott tevékenykedő szőlőtermelők határozassák meg, hogy a szőlőtelepítésen kívül milyen ültetvény telepítése engedélyezhető a már meglévő szőlőültetvények fennmaradása érdekében. A törvénymódosítás nem új szabályt tartalmaz, csak lehetővé teszi, hogy erre a hegyközségi tagoknak meghatározó beleszólása lehessen. A hatályos szabályozás erre vonatkozóan nem tartalmazott pontos rendelkezéseket, amely a jogszabályok alkalmazásában eredményezett nehézségeket. A pontosítás egyértelműsíti, hogy a hegybíró a hegyközség döntésének megfelelően adja ki az adott földterületre vonatkozó hozzájáruló vagy elutasító határozatát.

A törvényjavaslat szőlőültetvényekkel kapcsolatos másik módosítása, hogy a vonatkozó uniós szabályozásra figyelemmel és a bürokrácia csökkentése érdekében eltörli a szőlőültetvények esetében az ültetvény kivágásának engedélyezésére vonatkozó kötelezettséget. A módosítás alapján a borszőlőültetvény kivágásához nem kell előzetes hegybírói engedély, a kivágás tényét a kivágást követő 15 napon belül kell bejelenteni a hegybírónak.

(10.20)

A kivágást a hegybíró az újratelepítési engedély igénylésére vonatkozó eljárásban ellenőrzi. A telepítések ellenőrzését a módosítás alapján a hegybíró ellenőrzi (*sic!*), illetve szólítja fel a telepítőt telepítési engedélye módosítására, ha a telepítés az engedélytől eltérően történik.

Az utóbbi években a szőlőültetvényekben olyan károsítók jelentek meg, amelyek komoly termés kiesést is eredményezhetnek, ugyanakkor a károsítók terjedésének megállítása egyelőre csak megelőzéssel biztosítható. A növényvédelmet helyesen alkalmazó, lelkiismeretes gazdák védelmében szükséges a nem művelt ültetvények kezelésére hatékonyabb eszközöket találni.

A jogszabályokban előírt művelési kötelezettség elmulasztása veszélyezteti a szomszédos ültetvényeket, és jelentős károkat okozhat a termőültetvényekben, ezért a törvényjavaslat a hatályos előírásokat a hatékonyabb jogérvényesítés érdekében módosítja, és nemcsak a növényegészségügyi szempontból veszélyes zárlati károsítók jelenléte esetén teszi lehetővé a kivágás elrendelését. A módosítás alapján gyors, hatékony és egyszerű eljárás alapján kényszeríthető ki a művelés vagy számolható fel a környező ültetvényekre veszélyt jelentő, tájat csúfító, műveletlen ültetvény. A hegybíró felszólításától számított 60 napon belül intézkednie kell az ültetvény tulajdonosá-

nak a művelés megkezdéséről. A hegybíró a bírság és a kivágás törvényi lehetőségét a felszólítást követően sem művelt ültetvények esetében alkalmazhatja.

Tisztelt Országgyűlés! Korábban már említettem, hogy a jövedéki szabályozás változása jelentős könnyítést fog eredményezni a legtöbb bortermelőnek 2017-től. A termelők többsége kikerül a jövedéki kötelezettségek döntő többsége alól, így nem kell az egyszerűsített adóraktári kötelezettségekkel tovább foglalkozniuk.

A bortörvény módosítása ehhez kapcsolódóan a kisüzemi bortermelők által vezetett nyilvántartás tartalmának szabályozása érdekében módosítja a felhatalmazó rendelkezéseket, hogy az adminisztrációs csökkentést a törvényi szabályozást követően a rendeletek szintjén is folytathassa a Földművelésügyi Minisztérium. A felhatalmazó rendelkezések ezenkívül lehetőséget adnak a földművelésügyi miniszternek arra, hogy a borversenyekre vonatkozó szabályokat rendeletben állapítsa meg. Ez a rendelkezés a borok iránti fogyasztói bizalom további erősítését szolgálja.

A benyújtott törvényjavaslat a bortörvény módosítása mellett a hegyközségi törvény javítását is szolgálja. Ennek egyik pontja, hogy az ágazat legfontosabb szakmai szervezetének, a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának működését megerősítsük. A törvényjavaslat ezért pontosítja a térítésmentes származási bizonyítvány kiadásának feltételeit. A tervezet alapján a több hegyközségben is tagsággal rendelkező hegyközségi tagok csak akkor kaphatnak térítésmentesen származási bizonyítványt, ha valamennyi hegyközségben eleget tettek a tagsági járulékfizetési kötelezettségnek. A hatályos szabályozás alapján a származási bizonyítvány kiadásakor ezt a hegybíró nem ellenőrizhette.

A törvényjavaslat a hegybírói tisztség betöltésére vonatkozó eljárásban nagyobb mozgásteret biztosít a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa főtítkárának. Ez alapján a pályázatra a hegyközség választmánya tesz javaslatot, de azt a Nemzeti Tanács főtítkára írja ki. A pályázatokat értékelő választmányi ülésen a főtítkár tanácskozási joggal részt vehet. Ezzel a főtítkár véleményezési, javaslattevő jogosítványai bővülnek a hegybírók személyének kiválasztása során.

A szőlőtermelők érdekeinek védelme, valamint a gazdaságos üzemméret elérésének elősegítése érdekében van szükség a hegyközségi törvény egy sarkalatos pontjának módosítására. A módosítás igényét a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa jelezte a földművelésügyi tárca felé az elővásárlási, előhaszonbérleti ügyek rendezetlensége miatt. A módosítás a jogalkalmazási gyakorlat elősegítése érdekében szabályozza a borszőlő termőhelyi kataszterében nyilvántartott föld eladása, illetve haszonbérbe adása esetén a hegyközségi tagot megillető elővásárlási, előhaszonbérleti jog gyakorlását. Jelenleg ebben a kérdésben több vita is van, mivel az erre vonatkozó szabályozás több értelmezést is megenged a jogérvényesítés során.

A törvényjavaslat meghatározza, hogy a jog gyakorlása csak az elővásárlási joggal vagy előhasznóbérleti joggal érintett föld fekvése szerint illetékes hegyközségben vagy azzal szomszédos hegyközségben a jog érvényesítését megelőző 24 hónapban folyamatos hegyközségi tagsággal rendelkező hegyközségi tagot illeti meg.

A törvényjavaslat alapján a hegyközségi tagok az államot és a földet használó földművest követően minden más elővásárlásra jogosultat megelőzően tudják elővásárlási, előhasznóbérleti jogukat érvényesíteni a borszőlő-termőhelyi kataszterben nyilvántartott földek eladása, hasznóbérbe adása esetén. Ha a megvásárolni vagy bérelni kívánt területen nem szőlő van, de a vásárlás vagy bérlet célja szőlőültetvény telepítése, akkor az államot és a földműves tulajdonostársat követően és minden más, elővásárlásra jogosultat megelőzően tudja érvényesíteni jogát a hegyközségi tag. Földbérlet esetén a hegyközségi tag a volt hasznóbérlet, illetve a földműves tulajdonostársat követően élhet előhasznóbérleti jogával.

Tisztelt Országgyűlés! A 2013-ban hatályba lépő hegyközségi törvény egyértelműen különválasztotta a hegyközségi rendszerben az államtól átvett közigazgatási feladatokat és a hegyközségek érdekvédelmi, önkormányzati feladatait. A főtitkár és a hegybírók esetében teljes mértékben megtörtént a szétválasztás, amely a gyakorlatban is rendben működik. Nem így van ez a borvidéki szint esetében. A hegyközségi tanácsok részéről jogos igényként fogalmazódott meg olyan személy megválasztása, aki a borvidék önkormányzati funkciójával összefüggő feladatellátást végzi. Ugyanakkor a főtitkár munkáltatói jogainak eredményes gyakorlása érdekében is szükség van olyan személy megválasztására, aki a hegybírók munkavégzését koordinálni tudja egy vagy több borvidékre kiterjedően, helyettesítve a főtitkárt. A hatályos hegyközségi törvény csak az utóbbi megválasztására ad törvényi felhatalmazást.

A tervezet ezért a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának kezdeményezésére lehetővé teszi, hogy a hegyközségi tanácsok borvidéki titkárt alkalmazzanak a borvidék önkormányzati tevékenységének végzésére. A borvidéki titkár munkáltatója a hegyközségi tanács, felette a munkáltatói jogokat a borvidéki tanács elnöke gyakorolja. A borvidéki titkár feladatait a hegyközségi tanács alapszabálya határozza meg.

A regionális titkárt a főtitkár nevezi ki, felette a munkáltatói jogokat a főtitkár gyakorolja, illetve feladatait is a főtitkár határozza meg. Feladatellátása a hegybírók munkájával függ össze, és akár több borvidéken is el tudja látni feladatait. Ezzel a módosítással mindhárom hegyközségi szinten egyértelművé válnak a közigazgatási és az önkormányzati feladatok ellátásáért felelős személyekre vonatkozó szabályok.

A törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült problémák rendezése érdekében módosítja a hegyközségi szervezetek és más szervek és hatóságok között szükséges személyes adatok átadására vonat-

kozó szabályokat. A hegyközségi szervezetek a szőlőbor ágazatban meghatározó szerepet töltenek be az állami feladatok ellátásában, így az ezzel kapcsolatos személyes adatok átadása más közigazgatási ügy ellátása érdekében szükségessé tette a hatályos törvényi szabályozás kiegészítését.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A szőlő-bor ágazat számos kedvező kormányzati döntésnek köszönhetően rendkívül ígéretes fejlődésnek indult. A termelők bíznak a jogalkotók segítségével. A bortörvény jelenlegi módosítása az eddig elért eredményeinek megőrzéséhez járul hozzá. A törvényjavaslat ugyan nem tartalmaz az ágazatra vonatkozó lényeges módosítást, ugyanakkor a mindennapi, gördülékeny ügyintézését jelentősen elősegítik a módosítások. A törvényjavaslat összeállítását a szakmai szervezetek javaslatain alapul, ezért várják a törvényalkotóktól a segítséget munkájuk hatékony végzése érdekében.

Javasolom, hogy a tervezetet az Országgyűlés tárgyalja meg és fogadja el. Köszönöm szépen a figyelmet.

(10.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Mezőgazdasági bizottság elnökének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, elnök úr.

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy, ahogy államtitkár úr is jelezte, mondhatnám, szokásunkhoz híven egy olyan módosítást terjesztett elő a kormány, amelyet a Hegyközségi Nemzeti Tanáccsal megvitatott, mi több, az ő javaslatuk került be a legtöbb esetben. Ez most már így van szinte az ötödik éve, ha jól figyelem ezt, hogy érdemi módosítás a szőlőtermesztés és a hegyközségek esetében csak úgy kerül ide a parlament elé, hogyha azt maga a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa is megvitatja és annak döntő többségét támogatja is. Ez is egy ilyen előterjesztés.

Mind a két nagy ágazatot irányító törvényt megnyitja az előterjesztő, tehát a szőlőtermesztésről és borgazdaságról szóló törvényt is, valamint a hegyközségekről szóló törvényt is. Együttesen úgy fogalmazom meg, hogy mind a két törvényben az én megítélésem szerint vannak technikai jellegű módosító indítványok és van az én szempontom szerint lényegi módosítás is. Megemlítném először a technikai jellegűeket, amelyeket én látok technikai jellegűeknek; persze aztán lehet, hogy az érintettek egyes részeit nagyon fontos indítványnak látják.

Államtitkár úr előterjesztőként mindegyiket ismertette egyébként, így például, hogy milyen, nem szőlőültetvény esetében hogyan kell a hegybíróknak és a hegyközségeknek hozzájárulást adni. Itt konkrétan,

ha szőlőkataszterbe sorolt terület esetén nem szőlőt szeretne valaki ültetni, hanem legyen az gyümölcsös, netán erdő, különösen az erdő ültetése válthat ki izgalmakat a szőlőtermelő szomszéd esetében a vadfészkelőhely megjelenése és netán károkozása következtében, nem beszélve arról, hogy a szomszédos, teljes szomszédos ültetvény esetén a leárnyékolás és egyéb kérdések is ilyenkor már problémát jelenthetnek a régebbi, ott már jelen lévő szőlősgazdának. Tehát ez egy fontos, de technikai jellegű indítvány, amelyben az eljárást újraszabályozzuk.

Technikainak minősítem, hogy mikor adhat ki a hegybíró ingyenes szőlőszármazási bizonyítványt, ennek milyen feltételrendszere van, hogyan kell a hegyközségi járulékot megfizetnünk ahhoz, hogy az ingyenes származási bizonyítványhoz hozzájuthassunk.

Ugyanilyen kérdéskör, hogy az elővásárlási jog igazolása esetében a hegybíró milyen adatokat adhat ki. Ebben vita volt, hiszen itt egy adatvédelmi szabályt is figyelembe kellett venni, de figyelembe kellett venni a hegyközségi tag igényét, hogy legyen szíves, a hegyközség igazolja le, hogy ő valóban több mint 24 hónapja hegyközségi tagja az adott hegyközségnek. Itt ellentmondás volt, hogy az adatvédelmi szabályokat kell-e elsősorban figyelembe venni a hegybíróknak vagy pedig a hegyközségi tag igényét, hogy márpedig neki segítséget jelentene ezen igazolás megszerzése egy földvásárlás esetében, mert ott egy más pozícióba kerülne, ha ezt az igazolást ő megkaphatná. Felelősen értelmezték a hegybírók, hogy melyik jog az erősebb: az igénylő joga, hogy adjanak ki ilyen igazolást, vagy pedig az adatvédelmi szabályok az erősebbek. Ezt rendezti most a benyújtott indítvány.

Tisztázza, azaz újabb és szerintem helyes feltételhez köti a javaslat, hogy a hegybírói pályázatnál milyen minimális feltételeknek és végzettségnek kell lenni egy esetleges hegybíró jelentkezése esetében. Javaslat, hogy minimum középfokú szakmai végzettség kell vagy előtölti végzettség az esetleges jelöléshez.

És úgy, ahogy államtitkár úr is jelezte, hogy a joghierarchy érvényesüljön az adminisztráció szintjén is, a javaslat lehetővé teszi a borvidéki és a regionális titkár felállítását is, hogy egyértelmű legyen a főtitkár, a csúcsponti vezető és a végponton a hegybírók közötti láncolat és munkakapcsolat.

Én ezeket neveztem úgynevezett technikai jellegű kérdéseknek; a másik részében pedig, merem azt mondani, hogy ezek lényegi intézkedések, amelyek egyrészt vagy a hegyközségi tagokat fogják, szinte mindegyiket érinteni, vagy pedig egy eljárási rendben lesznek nagyon nagy mennyiségű érintettek, amennyiben ez a javaslat elfogadásra kerül a betervezés folytán.

Ilyen például, hogy nem kell előzetes kivágási engedélyt kérni most már, ha valaki kivágja a szőlőjét. Megjegyzem, eddig úgy kellett, hogy valaki szeretne volna a saját tulajdonú szőlőjét kivágni, ehhez előzetes engedélyt kellett kérni a hegyközségtől. Ennek jóváhagyása után végezhetette el a kivágást,

majd kivágás után újra vissza kellett menni igazoló jelentéssel, hogy most már el is végezte a kivágást. Ezt egyszerűsíti, és adminisztrációs csökkenést és tehercsökkenést jelent minden egyes hegyközségi tagnak, aki netán egy szőlőterület felújításával foglalkozik, azaz előtte ki kell vágni az öreg szőlőt és egy újat telepít, hogy most már a kivágást elvégezheti engedély nélkül, de a kivágás megtörténtét követően 15 napon belül viszont köteles bejelenteni, hogy a kivágás megtörtént. Tehát nem kell előzetes engedélyt kérni. Egy nyúggal kevesebb; mondhatnám, hogy 50 százalékkal csökkentettük az adminisztrációs terhet a hegyközségi tagnak.

Nagyon nagy probléma a másik terület, amelyet lényegnek minősíték, a műveletlen területekkel való bánásmód. Egy logikus indítványsort tesz az előterjesztő, hogy mi történjen azokkal a műveletlen területekkel - szőlőműveletlen terület, ezt hangsúlyozom -, amelyek óriási bosszúságot okoznak a környező gazdáknak, az egy fertőzési góc. Rendkívül nehéz a mellette levő, helyes művelési követelményt betartó gazdálkodónak a szőlő megvédése, ha egy fertőzési góc fizikai, néhány méter távolságban ott van mellette. Sajnos ilyenek időnként kialakulnak, néha a tulajdonosi bizonytalanságok, jogviszonyok miatt, néha pedig a gazdálkodó trehánytsága miatt. A javaslat azt mondja ki, hogy ha ilyen területet legalább egy évig nem művel valaki, akkor a hegybíró, mondhatnám úgy, hogy szolgálatba helyezi végre magát, és felszólítja a tulajdonost, a fellelhető tulajdonost, hogy a művelést kezdje meg és igazolja a művelés megkezdését, vagy azt, ha netán a művelési jogot átadta valakinek. Erre 60 napja van a felszólítás után.

Megjegyzem, tesztek módosító indítványt a 30 napos visszaigazolásra, mert ha azt feltételezem, hogy május környékén észrevesszük, hogy egy szőlőterület változatlanul nem művelt, és akkor szólítjuk fel a tulajdonost a művelésre, és 60 napig várunk, amíg ő ezt visszaigazolhatja, hogy mi történik vele, addigra augusztus lesz, amikor gyakorlatilag értelmetlen már művelésbe belekezdeni, ott már minden lerohadt, elpusztult. Tehát én arra tesztek majd itt javaslatot egy módosítással, ha más igazgatási szabály ezt nem írja fölül, amiről én esetleg nem tudok, hogy itt 30 napos határidővel legyen szíves válaszolni a felszólított, hogy mit akar tenni ezzel a területtel.

Ha nem folytatja ezen felszólítás után sem a művelést, akkor 200 ezer forintos bírságkivetésre kötelezett a hegybíró, tehát nincs is feltételes helyzet, hogy meggondolhatja a hegybíró, hogy mit csináljon, ki kell vetnie 200 ezer forint/hektáros büntetést, és ha ezután sem történik semmi, akkor rákövetkező év május 1-jétől a kényszerkivágás elrendelését kezdeményezheti.

A logikai sorrend helyes. Én itt tennék még egy módosítást a bírság összegének a befolyásáról. Ha jól értem, a jelenlegi állapotban a Hegyközségi Nemzeti Tanácsot illetné meg a kivetett 200 ezer forint/hektáros bírság. Javasolom, hogy ez a helyi hegyközséghez folyjon be, hogy legyen érdeke a helyi

hegybírónak, hogy tényleg járjon el az ilyen műveletlen területeknél, és ha nincs megoldás a művelés kikényszerítésére, akkor a kivetett 200 ezer forintos bírság a helyi hegyközség pénztárát gazdagítsa.

(10.40)

A másik terület, a felhatalmazási területek a 8. §-ban található, hogy milyen felhatalmazást kap a miniszter úr, a minisztérium további jogszabályok meghozatalára. Én egyet kiemelnék itt: a kisüzemi bortermelők által vezetett nyilvántartás tartalmáról. Ez egy nagyon izgalmas kérdés lesz. 2015 óta az általam vezetett Szőlő- bor- pálinka albizottság kezdeményezte, hogy miután ismertté vált a jövedéki törvény nagyarányú módosítása - ez meg is történt -, ebbe foglaljuk bele és kodifikáljuk újra a borászatok jövedéki álláspontját, és vezessük be a Franciaországban, Olaszországban és Ausztriában is használatos kisüzemi bortermelői kategóriát. Nevesítve: azt nevezhetjük kisüzemi bortermelőnek, aki évente ezer hektó alatti mennyiséget termel. Ennek a lényege, hogy teljesen más, azaz sokkal egyszerűbb adminisztratív eljárásra kötelezettek ezek a kisüzemi bortermelők ezen említett nyugati országokban, mint az ezer hektó feletti termelők, akik valóban a jövedéki rendszerben annak minden szabálya betartására kötelezettek.

A jogalkotó elfogadta albizottságunk érvelését, be is került a jövedéki törvény változásába, létrejött a kisüzemi bortermelő fogalmi kör, és ennek az új státusznak a teljes adminisztratív, leíró rendszerét engedjük most meg felhatalmazással, hogy a minisztérium dolgozza ki. Remélem, hogy tényleg érezhető lesz az ezer hektó alatt termelőknek ez az adminisztratív könnyítés. Hogy megemlítem, az összes magyar borászat - ami mintegy hatezer környékén van - 80-85 százaléka belekerülhet az ezer hektó alatti termelés miatt a kisüzemi bortermelői kategóriába. Rendkívül nagy adminisztratív csökkentést várunk ettől az intézkedéstől.

Talán a legizgalmasabb kérdés az elővásárlás újraszabályozása - államtitkár úr szintén elmondta. Én ezt egy nagyon fontos és kínos kérdésnek tartom. Közismert, hogy a földforgalmi törvény hatálybalépése előtt az volt a szabály, hogy aki hegyközségi tag és a szomszédos hegyközségi tagtól vásárolni szándékozott szőlőterületet szeretné megvenni, akkor ezt úgy megtehetette, hogy ki se kellett függeszteni. Akkorra előnye volt - és logikailag is szeretttük volna ezt megtartani -, hogy aki szomszédos szőlőterületet szeretne megvenni hegyközségi tagként és az is szőlő, akkor oda senki más ne jöhessen be, hiszen a leglogikusabb az egybeművelés a már hegyközségi tag további tevékenységében, ha ő veheti meg - mindenkit megelőzve - a szomszédos hegyközségi tagtól a szőlőt.

A földforgalmi törvény létrejöttével azonban ez a szabály némileg változott: ugyan a hegyközségi tagnak előnyt biztosított jelenlegi állapotában is elővásárlás szempontjából a jelenleg élő törvény, azonban

egyenrangúvá tette az államot és a földhasználót követően a földrajzi árujelzővel ellátott termék előállítójával és az állattartó teleppel rendelkező gazdálkodótársával. Így az a furcsa helyzet állt elő - és ebből sajnos most bírósági esetek vannak -, hogy a szomszédos szőlőterületet megvásárolni szándékozó hegyközségi tagra úgy mond rájelentkezett egy állattartó telep tulajdonosa vagy netán egy földrajzi árujelzővel ellátott terméket majdan előállító gazdálkodó. Ezt a helyzetet tisztáznánk egyértelműen: azt mondja ki a tervezett jogszabály, hogy az elővásárlásra jogosultság megilleti azt a hegyközségi tagot, aki legalább 24 hónapja hegyközségi tag egy adott hegyközségben, és szomszédos a föld azzal a földterülettel, amelyet el szeretne adni a szomszéd hegyközségi tag. Szőlőkataszterben van természetesen ez a föld minősítve. És mindenki mást megelőz: az államot és a földhasználót követően. Tehát kimondja, hogy mindenki mást megelőz, és ez a lényege, ezzel egyértelmű és tiszta helyzetet teremtettünk.

Azonban mivel ezzel elővásárlási sorrendiség kérdését is megállapítja egy kvázi 50 százalékos szavazati többséggel meghozható jogszabály, mert ugye, a hegyközségi törvény ilyen, ezért a jogi álláspont az, hogy ez az egyetlen szakasz, ez a 12. § kétharmados szabállyal fogadható csak el. Én kezdeményeztem is ellenzéki képviselőtársainknál, hogy járuljanak hozzá a kétharmados többség meghozatalához. Egy nagyon egyértelmű szabályt szeretnénk a szőlőtermelők érdekében, bízom az együttműködésben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Font Sándor jelezte, hogy a szokásoknak megfelelően történt ennek a törvénynek az előkészítése; azért emlékeztetném arra a törvényjavaslatra, amit tőlem tudott meg egyszer, pár évvel ezelőtt, hogy benyújtott az egyik képviselőtársa, pont a hegyközségeket szabályozandó. *(Font Sándor: Azt kicorrigáltuk...)* Való igaz, az már öt évnél régebben volt.

Hozzáteszem, hogy én is úgy gondolom, hogy ez a javaslat a mostani ilyen törvénykezési ámokfutásban egy üde színfolt. Tehát erre én is csak azt tudom mondani. Ugyanis ez úgy készült, ahogyan egy törvényjavaslatnak szerintem normális országban készülnie kell. Nyilván minden jogszabály előbb-utóbb elér arra a szintre, hogy bizonyos korrekciókat alkalmazni kell a végrehajtás tapasztalatai alapján. Ez akkor működik normálisan, ha az érintettek, akik érintve vannak ennek a végrehajtásában, az eltelt időszak alatt fölmérik és összegyűjtik azokat a problémákat, amelyek vagy ellentmondásosak - és képviselőtársam is tett említést itt az elővásárlási jog kapcsán -, vagy pedig

korrigálandók, hiszen közben az élet átír bizonyos dolgokat. Ami pedig az adminisztráció egyszerűsítésének irányába megy, az meg nyilván egy kifejezetten támogatható dolog. Ez most így történt.

Mi is megkaptuk, minden frakció megkapta a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának a levelét, amiben visszaigazolja azt a dolgot, hogy ez valóban egy jól előkészített törvényjavaslat, és arra kéri a frakciókat - különös tekintettel a kétharmados részre -, hogy ezt lehetőleg támogassuk. Nincs is ezzel semmi gond, én úgy gondolom, hogy ennek a támogatása nagy valószínűséggel rendben van, nálunk még ugyan frakciódöntés nem volt, de nem hiszem, hogy ennek akadálya lenne, főleg azért, mert ami paragrafust érint, és erre külön kitért képviselőtársam, ennek az elővásárlási jognak a gyakorlása kapcsán hozzánk is érkeztek jelzések, hogy nem mindig normális az a helyzet, hogy szőlőágban más tevékenységet végzőnek ugyanolyan elővásárlási jogosultsága van. Ezzel én abszolút egyetértek, hogy ez kerüljön korrekcióra.

Azt gondolom, az is egy komoly előrelépést jelent, hogy kényszerkivágást lehet alkalmazni a nem művelt ültetvényeknél. Az ember sokfelé jár az országban és nagyon frekvenciát üdülőkörzeteknek az elcsúfításával találkozunk, hogy évek vagy évtizedek óta műveletlen területeket látunk, tisztán azért, mert valószínűleg telekspekulációs ügy van mögötte, ugye, művelni nem akarják, de eladni sem akarják olyanoknak, akik esetleg művelnék. Ezért én is úgy gondolom, hogy ebben egy határozottabb lépést tenni kell.

Itt egyetlenegy dolog nem teljesen tiszta számomra, lehet, hogy államtitkár úr majd tud válaszolni, hogy kinek a költségén lesz ez elvégezve, ki lesz a szerv, amely ezt megcsinálja. Nyilván meg lehet ezt rendelni bárhol, csak az nem tiszta, és lehet, hogy erre adna némi segítséget az, ha az ilyen típusú bírságok helyben folynának be, akkor ezt hozzátéve, hogy valami társfinanszírozással, mert nem biztos, hogy a bírság elé, odatelepíteni magához a hegyközséghez. És ott van erre kapacitás, mert nyilván a szőlőtulajdonosoknak, akik időnként cserélnek eszközöket vagy cserélnek ültetvényeket, megvan erre a kapacitása vagy megvan a technikai lehetősége, hogy ezt elvégezzék. Talán az lenne a legjobb, hogyha ez egyben maradna vagy egy helyen maradna. De erre nyilván egy vr.-ben lehet utalni, meg meg is lehet oldani, tehát nem biztos hogy ezt törvénybe kell foglalni, csak azért ezt jó tisztázni.

És az is világos, hogy olyanfajta új betegségek is bejöttek a szőlőtermelés kapcsán, amelyek szinte lehetetlenné tennék, ha ilyen típusú ültetvények ott maradnának a környezetben. Erre nagyon-nagyon oda kell figyelni, és azt gondolom, mindenkinek az az érdeke, hogy új fajtákkal, jobban eladható és normális fajtákkal legyenek ezek rendezve.

Ami nekünk ebben a törvényjavaslatban picit zavaró, s e tekintetben fogunk is majd módosító javaslatot benyújtani: én ezen a területen is látom a kamara nyomulását. Köztudott, hogy mi nem nagyon szeret-

jük a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarát, mégpedig azért, mert ez egy nagyon szűk körből kiválasztott testület. Az adatszolgáltatási körnél itt is bekerül a kamara, hogy kinek kell adatot szolgáltatni. Mi ezt kivennénk ebből. Én úgy gondolom, hogy elég a hegyközségi rendszer, felesleges még külön adminisztrációval terhelni a gazdálkodókat azzal, hogy még a kamarával is ilyen típusú kapcsolatban legyenek. Sőt, én azt is felvetném, hogy a hegyközségi járulékból a kamarai tagdíjat le lehessen vonni, hogy ne csináljunk már kettős adóztatást az ágazatban, mert ilyen máshol nincs. Hozzáteszem, hogy a többi helyen csak önkéntes befizetések vannak, de itt a járulék kötelező befizetés, és két kötelező befizetés hasonló szolgáltatásért... - pontosabban: egyiknél szolgáltatás nélkül, mert a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara szerintem túl sok szolgáltatást nem végez. Azt gondolom, meg kellene fontolni, hogy ez így legyen.

(10.50)

Azzal is egyetértünk, és támogatni is fogjuk azt a módosító javaslatot, amiről Font Sándor képviselőtársam beszélt, hogy a visszajelzés 60 napos határideje valóban hosszú. Ha más jogalkotási vagy egyéb törvényekkel nem ütközik, akkor a 30 nap szerintem is elég. Felesleges ezt húzni. Ha valaki nem műveli, akkor azt sokkal rövidebb idő alatt is tudomásul tudja venni, és nem kell erre két hónapot hagyni.

Azt gondolom, hogy ebbe a törvényjavaslatba nagyjából minden olyan menet közben kialakult problémakezelés belekerült, amit valóban jelzett a szakma, és a dolog tényleg jó irányba mozdult el; értem ez alatt a kistermelői kategória adminisztrációs terheinek csökkentésétől kezdve az egyéb ellenőrzési jogosultságok változtatását. Nagyon remélem, hogy ez a végrehajtásban is meg hozza azokat az eredményeket, hogy könnyebbé válik a gazdálkodók élete.

Még egyszer hangsúlyozom, ez egy olyan javaslat, amely úgy készült, ahogy annak készülnie kell, ezért nagy biztonsággal mondhatom, hogy támogatni fogjuk ennek az elfogadását.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Én is azzal kezdeném, hogy egy normálisan előkészített tervezetről van szó, mind a szakma, mind az ellenzéki pártok véleménye ki lett kérve, s ahogy észrevettem, azok java része be is került az előttünk fekvő javaslatba. Jó lenne, ha minden jogszabály hasonló módon kerülne előkészítésre. Akkor talán nem is fekédné itt előttünk ez a

javaslat, hiszen akkor a korábbi módosítások kapcsán már megtörténhetett volna ezeknek a problémáknak a kijavítása.

Nagyon örül a Jobbik, hogy végre a borászatok tekintetében is különbséget tudunk majd tenni érdeemben - adminisztrációs területen mindenképpen - a kisebb és a kevesebb hektolitert előállító borászatok és a nagy, mondhatom azt, hogy multinacionális borászatok között, hiszen ez a gyakorlatban komoly konfliktusokat szült eddig, és érthetetlen volt, hogy egy családi borászatnak miért kell ugyanannak a feltételrendszernek megfelelnie, mint egy olyan borászatnak, amelyik gyakran, mondjuk, Olaszországból jelentős mennyiségű bort behozva, azt keverve gyakorlatilag elárasztja az asztali kategóriával a boltok polcait.

A Jobbik ezt támogatja. De a lényeg igazából majd a végrehajtási rendeletben lesz látható, hogy a törvény betűjét mennyire tudják lefordítani a gyakorlatban, pontosabban, mennyire szeretnék és mennyire akarják megkönnyíteni ezen borászok mindennapjait. Remélem azt is, hogy majd mind-egyik érintett értékeli ezt a lehetőséget és nem visszaél vele, hiszen ebben a szakmában is megvannak azok a szereplők, akik majd biztos lehetőséget látnak ezekben a könnyítésekben. De bízunk abban, hogy minimális ezek száma, és sikerül majd kordában tartani az ő mozgásukat.

Mi is támogatjuk a kétharmados részt, legalábbis eddig ellenkező információim nincsen, hiszen én is úgy gondolom, hogy szükséges volt lépni. A jogalkotónak sem lehetett az a szándéka, ami végül is a földforgalmi törvénnyel összefüggésben a gyakorlatban megmutatkozott, hogy akár egy állattartó elővásárlási joga is előrébb való volt, mint, mondjuk, a szomszéd hegyközségi tagnak. Azt hiszem, ebben nem lesz probléma. Mindenképpen egy pozitív módosításról van szó. Sajnálom, hogy ez csak most került elénk.

Fontosnak tartom elmondani, hogy azokat az újabb módosítási szándékokat, amelyekről Font Sándor bizottsági elnök úr is beszélt, én is pozitívnak és előremutatónak tartom, mind a 60 nap 30 napra csökkentését a nem művelt területek esetében, hogy ennyi reakcióideje legyen az érintettnek. Én is úgy gondolom, hogy a 60 nap túl hosszú idő, és gyakorlatilag azt eredményezi, hogy egy teljes év érdeemben kiesik az adott ültetvény és legfőképpen a szomszédok tekintetében, hiszen valóban komoly negatív hatást gyakorol a földművelésre egy-egy elhanyagolt terület.

Az, hogy az összeg helyi pénztárba kerüljön és helyben lehessen felhasználni, szintén azt az irányt erősíti, hogy a helyben képződő döntések, problémák, bevételek ott megfelelő súllyal megjelenhessenek, és mindenképpen érdekelt legyen a hegyközség abban, hogy rendben tartsa a saját területeit.

Az egyéb apró módosító javaslatainkat be fogjuk nyújtani a holnapi határidőig, de összefoglalva azt tudom mondani, hogy támogató az előttünk fekvő javaslat.

Ami mégis hiányérzetet okoz, az megint az, mint az előbb tárgyalt jogszabálynál, ami nincs benne. A szőlészek az ország néhány régiójában komoly nehézségekkel küszködtek ebben az évben is, és az ő megoldási javaslataik bizony nem jutottak el az önköfűléig, vagy legalábbis nem kerültek ide, a Ház falai közé. Az azért mégiscsak abszurd, hogy vannak olyan területek, ahol évek óta veszteségesen dolgoznak, és szinte már az önköltséget sem fedezi a tevékenységük. Lássuk be, hogy normális szőlésztársadalom nélkül - aki önfenntartó, aki látja a jövőjét, és akar is ebbe befektetni - nem nagyon képzelhető el az, hogy a magyar bor már-már visszanyert régi hírneve tartós legyen, és mindenki számára üdvöztető legyen az ott történtek, hiszen, ahogy említettem, a magyar bor hírneve valóban visszatérőben van, de ez magyar szőlő nélkül nem fenntartható, márpedig a szőlészek nagyon sokat panaszkodnak. Nagyon sok olyan megoldási javaslat került el hozzánk, amiket igyekeztem írásbeli kérdés vagy határozati javaslat formájában eljuttatni önöknek is.

Nem csodálkozhatunk tehát azon sem, hogy olyan hangokat hallani, hogy ismét tüntetéseket szerveznek, mert szeretnének a saját igazuknak nagyobb teret engedni és nagyobb figyelmet kieszközölni a kormánynál. Én csak biztatni tudom őket e tekintetben, mert hiába voltak meg a tavalyi és tavalyelőtti tüntetések, nem érték el a céljukat. Itt legfőképpen az olasz bor lehetőségeiről van szó. Nem tudom, hogy a szőlészek miért nem kaphattak érdemben válaszokat ezekre a felvetésekre. Mindannyian tisztában vagyunk vele, hogy európai uniós keretek között a kereskedelem korlátozása finoman fogalmazva is nehézkes, már-már lehetetlen, de érdekes módon sok európai uniós ország képes ezt a problémát megoldani hatósági eszközökkel, illetve olyan egyéb megoldásokkal, amelyeket felvázoltak a hazai szőlészeket képviselők is.

Szeretném, ha a bor-szőlő témában legközelebb egy olyan jogszabály kerülne a Ház elé, amely velük is foglalkozik, és akkor azt hiszem, teljes lehetne a kép, és minden ellenzéki frakció megnyugodhatna, hogy olyan irányba mennek a dolgok ezen a területen, ami elvárható lenne. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, az LMP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Megvizsgálva a jogszabályt, azt látjuk, hogy ez a törvénymódosítás a két érintett joganyag több helyén is szükséges lépéseket próbál orvosolni. Helyére teszi az eddigi hiányos szabályozás kérdését a hegyközségeknél éppen úgy, mint a föld elővételi jogosultságánál, ami lehet, hogy már korábban is indokolt lett

volna. Ez utóbbinál különösen jó, mert eddig nem volt megfelelő, és mint azt az előterjesztésekből hallottuk, visszaélésekre adott lehetőséget.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A módosítás alapvető irányai véleményünk szerint jók, bár nyilvánvalóan felmerül bennünk a kérdés - amit fel is teszek Font Sándor képviselő úrnak, aki gyakorló gazdálkodóként szakértője ennek a témának -, hogy ez a módosítás megoldja-e a borágazat problémáit.

(11.00)

Igazából az lenne a jó, ha az ilyen jellegű kezdeményezések együtt járnának azzal, hogy egy átfogóbb újragondolással hozzájáruljon az ágazatban tapasztalható problémák és anomáliák megoldásához, nem pedig csak részletszabályokkal egy-egy kis problémát kezeljen. Ha Font képviselőtársamnak az a véleménye, hogy igen, ezzel most minden probléma a borágazatban kezelve van, akkor örömmel fogjuk támogatni ezt a javaslatot, viszont ha elismeri, hogy még számos probléma megoldásra vár, jó lenne, ha ezekről is tárgyalhatnánk.

Valóban nem engedhető meg a szőlőültetvényekben a művelés nélkül hagyott parcella, hiszen a többiek munkáját teszi tönkre a fertőzés veszélyével, tehát ez egy teljesen legitim felvetés. Ezek a fertőzőgócok eddig is sok gondot okoztak. Ezt megoldja a törvényben javasolt szankciórendszer, amely végső soron az ültetvény kivágásával végződik. Ugyanakkor azokban az esetekben, ahol a felhagyott és veszélyessé váló ültetvény egy nagy tábla része, ott lehetővé kell tenni a 60 napnál gyorsabb beavatkozást, és lehetővé kell tenni a hegybíróknak a kényszer-növényvédelmet, természetesen az érintett terület nyilvántartott használójára terhelve az összes költséget.

Ez ügyben szeretném bejelenteni az előterjesztőknek, ha nem veszik ezt tolokodásnak, akkor pont az érintett bortörvény 13. §-ának helyébe lépő rendelkezések kapcsán, ami most a javaslatban 4. §-ként szerepel, két-három apró pontosítást szívesen megtennék. Ez ugyanis véleményem szerint a jelenlegi szöveget esetleg javíthatja. „A hegybíró felszólítja a borültetvény tulajdonosát” a módosítás szerint. Lehet, hogy egyszerűbb lenne, ha csak a „felszólíthatja” kifejezés lenne, hiszen nem minden esetben kizárólagosan ilyen probléma jelentkezik, hanem sok más, helyben ismert probléma, egészségügyi például, mert egy gazda távolmaradása nem feltétlenül csak a teljes felhagyást jelentheti.

Ugyanúgy a (3) bekezdésnél is lehetne pontosítani, ha esetleg megfontolásra alkalmasnak találja Font képviselő úr, akár az előterjesztő. Ha ugyanis a borszőlőültetvény tulajdonosa a (2) bekezdésben foglalt kötelezettségeknek nem tesz eleget, a mostani szabályozás szerint a hegybíró a művelés elmulasztá-

sa miatt hektáronként 200 ezer forint bírságot szab ki; tehát nincs mérlegelés, hanem kiszabja. Ezt esetleg érdemes lenne finomítani, hogy a szomszéd területek védelmében, azok használóinak kérelmére kényszer-növényvédelmet rendel el, aminek a költségét a hegyközség megelőlegezi, és az adók módjára történő behajtását a terület nyilvántartott használójától beszedi, ezen felül kiszabhatja a bírságot. Ez esetleg kicsit rugalmasabbá teheti a jelenlegi szöveget. Kérem, esetleg fontolják meg, hogy lehet-e esetleg ez ügyben tenni.

Ugyanakkor probléma az is, hogy Magyarországon a szőlőtermő-terület nagysága már a kilencvenes évek elejétől folyamatosan csökkent, és látható, hogy sajnos ez a tendencia 2015-ben tovább folytatódott. Ennek ez a javaslat csak egy nagyon-nagyon kicsi szegmensére reagál, jó lenne, ha a szakértő országgyűlési képviselő és a szaktárca összedugnák a fejüket, és gondolkoznának azon, hogy milyen további lépéseket és lehetőségeket látnak e probléma kezelésére.

Az azonosítható területen belül az egyéni gazdaságok részesedése is csökkent, a gazdasági szervezethez képest a kismértékben ugyan, de növekedést mutat. Magyarország szőlőtermesztése több évszázados múltra tekint vissza, és a szőlő- és borágazat még napjainkban is jelentős hazánkban, noha erősen visszaesőben van. A Hegyközségek Nemzeti Tanácsa idei háttér tanulmánya szerint 2003 óta 15,1 százalékkal fogyatkoztak meg a hazai szőlőtermő-területeink. Ez a visszaesés elsősorban a fehér szőlőfajták ültetvényeinek területén jelentkezik, amely 18,6 százalékkal csökkent, de a kék szőlő termőterülete is 5,8 százalékkal redukálódott. Ezeknek a kezelésére és nemzetgazdasági, mezőgazdasági, agrárpolitikai értékelésére, a helyzet kezelésére irányuló javaslatoknak véleményünk szerint van szükségessége és tere, és nagyon jó lenne, ha ezekben is látható lenne a jogalkotói szándék akár a szaktárca felől, akár pedig a szakterülettel foglalkozó kormánypárti országgyűlési képviselők felől, hiszen nagyjából az adópolitika, támogatáspolitikai és a jogalkotás eszközeivel ezen problémáknak egy jelentős része azért kezelhető lenne.

Ha figyelembe vesszük az egy hektár szőlő átlagos élők munkaidőigényét, ez a szakértői álláspontok szerint 714 munkaóra egy hektár esetében, azt, hogy egy ember évi munkaidőalapja nem egészen 3 hektár szőlő művelését jelenti, belátható, hogy csak az utóbbi 13 évben több ezer munkahely szűnt meg a lecsökkent területtel csak a szőlőtermesztésben. Ezek olyan vidéki munkahelyek voltak, amelyeknek az alternatívája többnyire a közmunka vagy a külföldi munka, ezért ez ügyben az ágazat fejlesztése, rekonstrukciója, rehabilitációja jócskán teremt feladatokat a kormányzat számára. Ehhez csatlakozik még az, hogy a kiegészítő termékek eltűnése is kieséssel jár a termelőknek, amit jelentős mértékben tudna orvosolni egy stratégiai szemléletváltás.

A törvényjavaslat tehát megkönnyíti a felhagyott és a szomszédos szőlőkre veszélyessé vált ültetvények kivágását, ugyanakkor a szőlőkivágás és szőlő-

termesztés felhagyása főleg azt a területet érintette, ahol nincs szövetkezés, ami a kisgazdaság hátrányát kiküszöbölné. Mindezeknek alapja sajnos az a Fidesz-KDNP-s szövetkezetteljes politika, amely nagyjából gátolja, hogy ilyen jellegű gazdálkodói összefogások legyenek. Ezen érdemben és strukturálisan kellene változtatni, valószínűleg nem csak a szőlő- és borerületen. Szavakban ugyan ezt nem mondja ki a kormány, de tevőlegesen a jogszabályok rendszerével és támogatásokból való kizárással '92 óta az aktuális kormány valóban sokat tett az EU-konform szövetkezeti modell hazai adaptációjának megakadályozására. Habár nincs kimondva, hogy nem akarják ezt megcsinálni, de az összes eddigi tapasztalat azt mutatja, hogy erre a valós szándék nyilvánvalóan nincs meg, pedig talán megoldást jelenthetne néhány gondra. A nemzeti vidékfejlesztési stratégiában az van, hogy ez irányú előrelépések történnek. Ezt pont a héten egy interpellációban kérdeztem meg, ez is azon indikátorok között van, amiben semmi érdemi előrelépés nem tapasztalható, és úgy tűnik, hogy a kormányzat ez irányú feladatát az egyébként kormánypárt által elfogadott határozatban és stratégiában nem kívánja megvalósítani.

A törvénymódosítás végül tovább erősíti a központosítási törekvéseket, noha a hegyközségek önállósága már évek óta a múlté. A Lehet Más a Politika szerint a Fidesz-kormány központosítási mániája a magyar szőlő- és borágazatot is elérte 2010 óta. Itt csak a hozzá közel állókat, a sztárborászokat emelte fontos pozíciókba, nagyrészt csak az ő véleményük fontos a kormányban.

A nagyon-nagyon sok kis borász véleménye elszikkad, az esetek jelentős részében, ha meg is hallgatja őket a termőterületek egy jelentős részében, a gazdálkodók érintettségének számában túlnyomó többségében sajnos a jogalkotás nem veszi figyelembe a borászok mindennapi véleményeit. Minden bizonnyal nem véletlen az ezzel kapcsolatos társadalmi aktivitás, hiszen a borászok ez irányú fellépésére akár számíthatunk is a közeljövőben.

Az LMP szerint a szőlőtermesztés, borkészítés a jelenleginél sokkal többet segíthetne a magyar vidék fejlődésén, felzárkózásán, még erősebb irányban hozzájárulhatna a vidéki munkahelyek létrehozásához, azok megtartásához és megerősítéséhez. Ehhez egy bölcsőbb értékesítéspolitikára, helyi termékrendszer kiépítésére és mindenképpen az ágazat megerősítésére és támogatására lenne szükség. Ha ehhez a kormány partnerként tekint az LMP-re és a többi ellenzéki pártra, akkor szívesen működünk együtt az ezen való további gondolkodásban, és egyéb irányban pedig a módosító indítvánnyal akár elfogadhatónak is találhatnánk a benyújtott jogszabályt.

Kérem, hogy ennek a módosításnak az esetleges megfontolását érdemben mérlegelni szíveskedjenek. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sallai képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat és jelzem, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elég szörnyű, hogy a Fidesz kormányzásának másfeles ciklusánál azt kell mondanunk, és több képviselőtársam is utalt rá, hogy példaértékű az a fajta jogalkotási folyamat, ami most e törvény kapcsán lezajlott. Pedig ez lenne a normális jogalkotási folyamat, hogy valóban mind az érdekképviselőkkel, mind pedig a szakmai szervezetekkel előzetesen végrehajtják azokat a fajta egyeztetéseket, mielőtt benyújtanak egy-egy törvénymódosítást vagy törvénycsomagot, amelyek most ennél a törvénynél szerencsére megtörténtek. Én is mindenképpen pozitívnak értékelem ezt, és úgy gondolom, elég sajnálatos, hogy példaértékűnek kell nevezni ezt, hiszen ha ez természetes folyamat lenne, akkor működne normálisan ez az ország, és akkor működne normálisan ez a parlament.

Ugyanakkor valóban meg kell erősítenem Font Sándor elnök úr szavait is és képviselőtársaim szavait is, hogy e törvény előkészítése kapcsán valóban mind a Hegyközségek Nemzeti Tanácsával, mind a szakmai szervezetekkel, mind pedig az ellenzék képviselőivel, mind a borászokkal megtörtént a szakmai egyeztetés. Ennek következtében el lehet mondani, hogy egy olyan törvénymódosítás került a tisztelt Ház elé, amely valóban tükrözi mind a szakmai szervezetek, mind pedig a borászok véleményét.

Ugyanakkor el kell mondanom, hogy örömmel hallottam Font Sándor úr módosításra tett javaslatait. Nagyon életszerűnek tűnik a bejelentési kötelezettség 60 napról 30 napra történő csökkentése, és nagyon jó javaslatnak tartom, hogy a helyi hegyközségek kapják meg a büntetésből befolyó összeget.

(11.10)

Ez valóban egy motivációs dolog lehet a helyi hegyközségeknek, hogy ellenőrizzék, és valóban végrehajtsák ezt a fajta törvénymódosítást. Ezt mindenképpen támogatandónak tartom.

Ugyanakkor a törvénymódosítás kapcsán az elmúlt napokban a különböző régiók viszonylag sok borászával, azt tudom mondani, majdnem minden régió nagyobb és kisebb borászaival konzultáltam a borászat és az ágazat jelenlegi helyzetéről, problémáikról, és engedjék meg, hogy egy-két dologra főlhívjam a figyelmet e törvénymódosítás kapcsán.

Többen jelezték a borászok közül, hogy teljesen fölöslegesnek tartják a régiós titkárok státuszának bevezetését és ennek egyáltalán a működtetését, miközben egyébként a hegybíróra egyre nagyobb terheket ró, és maga a jövedéki törvény módosítása is és ennek a törvénynek a módosítása is újabb feladatokat és funkciókat bíz a hegybírókra. Tulajdonképpen azt látják a helyi borászok, hogy a hegybíró

egyre kevésbé fogja tudni ellátni azokat a feladatokat, amiket rábízunk. Valamilyen módon csökkenteni kell az ő terhüket. Egyrészt azt látják, hogy a hegybírókból helyi kiskirályokká válhatnak, hiszen olyan pluszjogosítványokat kapott mind a jövedéki törvény módosításával, mind e törvény kapcsán a hegybíró, ami gyakorlatilag a helyi hegyközségekben és a helyi területen már picit túl is mutat azon, ami szükségszerű lenne.

Célszerű lenne egyébként valamilyen módon - akár adminisztratív úton - az ő munkájukat azért, hogy hatékonyan el tudják látni, segíteni. Itt fölmerült az is, hogy miután a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal most megszűnik, ott számos ember lapátra kerül úgymond, az ott lévő szakembereket akár lehetne használni arra, hogy a hegyközségek hegybírói kapjanak segítséget az elbocsátásra kerülő munkavállalók részéről.

Ugyanakkor az is felmerült, és ezt a jövőben megfontolásra javasolnám: nagyon jó ötlet volt a hegyközségek létrehozatala. Ugyanakkor ez egy olyan szervezet most jelen pillanatban Magyarországon, ami törvény szerint is működik, de mégsem úgy működik, ahogy kellene. Több olyan hegyközségi taggal, akár vezetővel is beszéltem, akik elmondták, hogy van olyan hegyközség, ahol több száz, akár ezret megközelítő borász a tagja a hegyközségnek, miközben a különböző ülésekre, gyűlésekre tízen-húszan-huszonötön járnak el, és így hozzájuk meg a döntéseket, és mégsem működik ez a hegyközség úgy, ahogy kellene.

Végig kellene gondolni, hogy milyen törvény szerinti motivációs eszközöket lehetne bevezetni annak érdekében, hogy a hegyközségekbe eljárjanak a hegyközségi tagok, és részt vegyenek a döntéshozatalokban. Ez akár lehet motivációs vagy akár szankcionáló dolog is. Tehát ne csak joga legyen valakinek ebben részt venni, hanem kötelessége is. Ez, azt gondolom, elősegítené egyébként a borágazat további fejlődését.

Nagyon fontos, és többen jelezték, hogy rendkívüli érdeklődés van az iránt a végrehajtási rendelet iránt, amit a jövedéki törvény módosítása kapcsán várnak a borászok. Ezt elsősorban a kisüzemi bortermelőket érintő dologgal kapcsolatban pozitívan értékeli, nagy a várakozás, nagyon várják azt, hogy valóban a végrehajtási rendeletek alapján meg fog valósulni az az adminisztrációs csökkentés, amit beigértünk a törvény módosítása kapcsán.

Ugyanakkor fontosnak tartom megemlíteni azt, hogy igényként fölmerül az - és ezt is érdeklődéssel várom én magam is -, hogy a végrehajtási rendelet kapcsán megszűnnek azok a kiskapuk, amelyek jelen pillanatban a rendszerben benne vannak. Kicsit a borászatok úgy működnek, mint a malomjátékban a csiki-csuki. Gyakorlatilag eddig azt játszották a borászok, hogy több jövedéki adóraktárt működtettek. Ugye, 5 nappal az ellenőrzés előtt értesíteni kell a borászt arról, hogy jövedéki ellenőrzést fognak ott tartani az adóhatóság emberei. Miután több jövedéki

raktárt működtettek egy időben, többen csinálták ezt. Ahogy megkapták az ellenőrzésre vonatkozó értesítést, akkor átpapírozták az egészet a másik jövedéki raktárba, ami által gyakorlatilag kijátszották az ellenőrzés lehetőségét.

Ugyanez a félelem felmerül most a kisüzemi borászatok és az adminisztráció csökkentése kapcsán, hogy nehogy az legyen, hogy ezt kihasználva többen, gyakorlatilag visszaélésekkel megússzák az ellenőrzést, és kijátsszák az adóhatóságot. Mindez azonban a tisztességesen gazdálkodó borászoknak versenyhátrányt jelent nyilvánvalóan. Tehát az az elvárás a tisztességesen gazdálkodó borásztól, hogy a végrehajtási rendeletekben mindezt meg tudják oldani.

Azt tudom mondani, hogy maga a törvénytervezet és az elnök úr által bejelentett módosítások egyébként részemről támogathatóak. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kónya Péter képviselő úr. Mivel kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak, Fidesz.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért hozzászólásra jelentkeztem, és nem kétperces változatot kértem, mert képviselőtársaim mindegyike mondott egy-egy olyan gondolatot, amire szeretnék reflektálni. Először is tisztázzuk: a törvény benyújtója nem én vagyok, hanem a kormány, de örülök neki, hogy úgy tekintenek, mint akinek van rálátása vagy befolyása erre a területre.

Gőgös Zoltán képviselőtársam mondott egy mondatot. Talán csak ketten vagy hárman értettük szerintem itt a teremben, hogy nem volt ez mindig így, nem volt mindig egyeztetett formában benyújtott hegyközségi törvény. Való igaz, de képviselőtársam emlékezhet rá, hogy egy egyéni képviselői indítványban került benyújtásra valóban nem egyeztetett módon egy indítvány, de mivel akkor is én voltam a Mezőgazdasági bizottság elnöke, ezt levettem a napirendről, és nem tárgyaltuk.

Nem is került be a parlament elé az a nem egyeztetett tervezet, de annak következtében viszont 4 héten keresztül tárgyalt a szakma, és minden érintett képviselő, hogy egységes, a képviselőtársaság véleményét is tartalmazó változatban módosítsuk a hegyközségi törvényt. Ez megtörtént, és azóta van ez a széles konszenzus, és azóta egy újabb státus megadásával a hegyközségi nemzeti tanácsnak az a jogosultsága, hogy gyakorlatilag nélkülük, az ő véleményük kikérése nélkül nem kerül be jogszabályalkotás ide a tisztelt Ház elé. Ezt mind a mai napig, azóta is, 2011-12 óta tartjuk. Ezt azért így tisztázzuk, mert így teljes a kép.

Ugyanakkor Gőgös képviselőtársam említette, hogy a 18. §-ban a kamara felé továbbítható hegyközségi adatok tekintetében tesznek módosító javas-

latot. Csak szeretném tisztázni, hogy nehogy nagy bajt okozzanak ezzel a módosítással, itt egy régóta húzódó vita rendezését szeretnénk elérni. Ugyanis a nemzeti agrárkamara létrejötte után a kötelező kamarai tagság és az ezzel összefüggő tagdíj fizetése nem terjed ki azokra a hegyközségi tagokra, akik kizárólagosan csak szőlőműveléssel foglalkoznak. De mivel ezt nem tudták leigazolni a nemzeti agrárkamara felé, ezért a kamara kivetette rájuk is a kötelező kamarai tagságot és a díjfizetést, miközben a törvény egyértelműen mondja, hogy aki hegyközségi tagként - a hegyközség egyben kamarai jogosítványokat ellátó a HNT tekintetében -, ha itt hegyközségi tag és a HNT-nek ezáltal a tagja, akkor ha kizárólag szőlőtermeléssel foglalkozik, valóban nem kötelezheti a nemzeti agrárkamara a tagságra és a tagdíjfizetésre.

Ennek két év óta zajló egyeztetése folyik a hegyközségi nemzeti tanács és a nemzeti agrárkamara között, hogy tisztázzák az átfedés és a kettős tagság kérdését. És emiatt viszont csak úgy tudja a nemzeti agrárkamara elhinni, hogy az a földműves tényleg nem kötelezhető az agrárkamaránál kötelező tagságra, mert a hegyközségi nemzeti tanácsnál tag, és kizárólag szőlőterülettel gazdálkodik, ha ezt az adatot a hegyközségi nemzeti tanács átadja a nemzeti agrárkamarának.

(11.20)

Tehát tessék vigyázni itt a módosító indítvánnyal, mert akkor visszakerülhetne megint a kaoszus helyzet. Épp a tisztázás miatt kellett ezt a felhatalmazást megadni, egyébként „adhatja át” címmel van ott több felsorolás ebben a 18. §-ban, mintegy 8-10 államigazgatási szerv is, hogy kiknek adhatja egyáltalán át a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa a tagjairól szóló adatokat. Ez esetben jogosult lett most, jogosult lesz majd a törvény elfogadásával esetleg a nemzeti agrárkamara is az előbb említett ok miatt.

Magyar Zoltán képviselőtársam elkalandozott a sérelmek és érdekképviselések irányába, amiről itt valóban nem szól az előterjesztés, és egy mikroszegmenst ragadott ki a nyári, kora őszi szőlőfelvásárlási árak és ezzel kapcsolatos szőlőtermelői elégedetlenségek tekintetében. Önmagában ez a helyzet igaz, ha így nézzük: általában a gazdálkodó magasabb árat szeretne kapni, a felvásárló meg alacsonyabbat szeretne adni; ez néhány ezer éves vita, amióta a kereskedelmet kitalálták, de hadd jegyezzem meg, hogy a már említett, általam vezetett Szőlő, bor, pálinka albizottság ezzel a kérdéssel is foglalkozott.

Tehát én nem tudok mást javasolni változatlanul, mint minden bizottsági tagunk megkapja a meghívót az előbb említett albizottsági ülésre, én nagyon kérem, hogy a Jobbik képvisellete is legyen ott, ugyanis erre a bizottságra, az albizottságra minden alkalommal meghívást kap négy országos lefedettségű egyesület, a szőlészek, borászok által létrehozott egyesület. Négy ilyenről tudunk: a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, a Nemzeti Adó- és Vám-

hivatal, a Nébih, az FM, az NGM, tehát ennél szélesebb kört el sem tudunk képzelni - meghívást kapnak. Sőt, most már a fiatal borászok, a juniorborászok is meghívást kapnak mint új egyesület. De erre a legutóbbi albizottsági ülésünkre sajnos az egyik érdekképviselői szerv, pont az, amelyik az alföldi szőlőtermelők érdekében jött létre, így hirdeti magát, és tavaly a fővárosban egy tüntetéssel, az idén egyik kistélepülésen tüntetéssel fejezte ki elégedetlenségét, pont ez a szervezet nem jött el történetesen a legutóbbi albizottsági ülésünkre, ahol ezzel a témával egyébként napirenden foglalkoztunk, az addigi szőlőbor helyzettel, a szüreti állapottal és a szőlőárak kérdésével.

Tehát így nagyon nehéz az érintettek véleményét behozni ide a törvényalkotás körébe, ha közben az érintettek egyébként a közmédiában elégedetlenségüket fejezik ki, de amikor a szakbizottság ezzel a kérdéssel foglalkozna, akkor pedig nem jelennek meg. Ezért rögtön jelezném Magyar Zoltán képviselőtársamnak - majd képviselőtársai adják tovább neki, mert most éppen nincs bent az ülésteremben Magyar Zoltán, de jelezném neki -, hogy a következő Szőlő, bor, pálinka albizottsági ülés, amely mintegy két héten belül várhatóan kítűzésre fog kerülni, ezen már éppen a rendszeresen eljáró Kónya Péter indítványai közül többet napirendre fogunk tűzni, és még azonkívül is már mintegy 4-5 napirendi pont formálódik.

Hogy érzékeltessem, hogy ez a bizottság valóban az érintettek kérdéskörével foglalkozik: felmerült, hogy az olaszrizling névváltoztatásával kapcsolatos helyzetet tisztázzuk. Ez egy nagyon izgalmas kérdés, egy őshonos magyar fajtáról van szó, de a neve alapján senki sem tudja, hogy miért olasz és miért rizling, mert egyiknek sincs köze egyébként a fajtához, se nem olasz, se nem rizling ráadásul ez a szőlőfajta. Erre az észak-balatoni borászatok indítottak egy akciót, a vége felé járunk az új névválasztásnak.

Kökevényen felmerült többszörösen a mezőgazdasági alkalmi munkavállalók hiánya és a közmunka kapcsolata, hogyan lehetne átjárást biztosítani a közmunkaprogramból a mezőgazdasági alkalmi munkavállalás, a szőlészet felé. Ezért Cseresnyés Péter államtitkár úr lesz majd megszólítva előadóként a következő ülésünkön.

Nagy területet fog érinteni a bormarketing kérdése, a Magyar Turizmus Zrt. vezérigazgatóját fogom meghívni. Most már látjuk a következő évben a mozgáslehetőséget, egyáltalán remélem, hogy a Turizmus Zrt. már eltervezte a jövő évi marketingkonceptiót; erről hallunk majd egy beszámolót.

Természetesen, mivel november végén, december elején lesz ez az ülés a tervem szerint, a borpiaci év zárását és az eredményeket egy összefoglaló jelentésben szeretném, ha meghallgatnánk. Itt szintén nagyon izgalmas kérdés általában ezen belül, és erre külön mindig ki szoktunk térni, az éves export, a borpiaci export-import adatok, és az importnál mindig külön kérem, Kónya Péter ezt visszaigazolhatja, hogy külön kérem az olasz adatokat, hogy azzal hogy

állunk. Megjegyzem, három év óta több mint egyharmadára csökkent le a borimport ezen országból, amelyet mindig kritikusan szemlélünk, és azt is megjegyzem, hogy több százezer hektóról 150 ezer hektóra lecsökkent a mennyiség, tehát egyharmadára csökkent le a három évvel ezelőtti importnak. Ráadásul áremelkedés következett be, a 0,22-0,24 eurócent helyett most, a legutóbbi jelentés - ez az októberi jelentés - 0,4 eurócentért tudnak már csak Olaszországból is behozni bort. Ez azért izgalmas, mert ez vihethet fölfelé a magyar lédig és asztali borok árát és a pozícióját.

Itt Sallai R. Benedek képviselőtársam, én úgy érzem, nem bírta ki, hogy ne keverjen politikai szöveget és beszédet az egyébként kókemény szakmai kérdéshez. Ez a szülő, bor és a pálinka szokott az lenni, amelyben rendkívül nagy a konszenzus egyébként, bárki van kormányon és bárki van ellenzékben. Én ezt merem mondani a közel 18 éves képviselőségem következtében, hogy ebben azért úgy nagyjából egységesek szoktunk lenni, és tényleg csak a jobbító szándékot, a technikai kérdéseket és az ügy előre vitelét szoktuk támogatni, nem szoktunk súlyos politikai vádakot beleszőni ebbe a beszélgetésünkbe. Nagyon sajnálom, hogy képviselőtársam ezt nem bírta ki most sem.

Kónya Péter képviselőtársam, aki, mondom, rendkívül lelkesen és tagként jár el az albizottságunk ülésére, szeretném jelezni a hegybírókkal kapcsolatos gondolatkörére, hogy igen, a hegybíróknak egész komoly a feladatkörük, nem véletlen kerültek abba a státuszba, azzal a fizetéssel, ami épp az utolsó törvénymódosításunk következménye. De azért azt szeretném megjegyezni, hogy ha az a kritika, hogy már kiskirályok a hegybírók - volt egy ilyen megjegyzés -, ez egy sajnálatos esemény, ha a hegybíró nem a szőlőtermelőket szolgálja. De erre csak azt tudom mondani, amit a 17. § most is tartalmaz, és eddig is így volt, hogy a hegybírói tisztség betöltésére a hegyközség választmánya kezdeményezi, hogy őneki kell egy hegybíró, és a hegybíró személyére a beérkezett pályázatok értékelése alapján a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa felé - mert ő lesz majd a kinevező - a választmány tesz javaslatot. És megjegyzem, hogy eddig az összes, a választmány által tett javaslatot a HNT befogadta. Magyarul, ott helyben kéne elrendezni, hogy milyen hegybíróvá választanak.

Én sajnálom, ha úgy alakult egy-egy hegyközségnél, hogy nemkívánatos lett az a hegybíró személye, akinek egyébként valóban nagyon kötött és felelősségteljes a munkája. Ez sokszor azt jelenti, hogy ő köteles akkor is a jogszabályt betartani, ha esetleg a hegyközségi tag azt mondja, hogy na, ne hülyéskedj, miért csinálod ezt velem. És a hegybíró nem biztos, hogy saját rossz szándéka szerint teszi, hanem azt tudja, hogy ő ebben a státuszban mást nem tehet, mert ezek a jogszabályi kötöttségei. Ilyen vitákról én is hallok, de ezt nem írom a hegybíró rovására, sőt azt mondom, hogy az a talpig hegybíró, aki ebben a helyzetben is kibírja, hogy nem hajlik el a jogszabályi

kötelezettségei felől egy-egy, úgy mondom, erős hegyközségi tag kérésének megfelelően. A kiskirályi jelzöt így ezért nem értem, de ha folyamatosan fenntartott ellenérzés alakul ki a hegybíróval kapcsolatban, akkor megvan a módja az eltávolításának is. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Font képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Czerván államtitkár urat *(Czerván György feláll.)*, de nem kérdezem, mert készülődik. 30 perces időkerete van államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

(11.30)

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Talán nem lesz szükség 30 percre, mert nagyon sok felvetésre, kérdésre Font bizottsági elnök úr válaszolt helyettem, és ezáltal időt spórolt meg nekem, de azért engedjék meg, hogy néhány dologra kitérjek.

Természetesen módosító javaslatokra lesz lehetőség, de alapvetően úgy tűnik, hogy nagy az egyetértés, és köszönöm szépen minden támogató hozzászólónak a véleményét, különös tekintettel a kétharmados, sarkalatos döntésre majd. Ez ügyben a miniszteriumunk is kezdeményezte egy ötpárti egyeztetést, amelyre ha mindenki nem is jött el, de ott is - szakértői szinten legalábbis - meghallgatták a miniszterium véleményét. Én úgy gondolom, hogy azoknak a konkrét javaslatoknak a kapcsán, amelyek itt elhangzottak, elvi akadályát szinte egyiknél sem látom annak, hogy azokat a miniszterium, a kormányzat be tudja fogadni, illetve támogatni tudja.

Itt a legtöbbször talán a felszólítás tekintetében a 60 nap 30 napra csökkentése hangzott el, énszerintem ez kezelhető. Hogy a bírság hova folyjon be, az is kezelhető, csak ott érdekellentétek vannak, úgyhogy azt majd tisztázni kell a különböző szervezetekkel.

Üdvözölte gyakorlatilag mindenki a jövődéki törvény várható módosítását, amely április 1-jétől fog bekövetkezni a kisüzemi bortermelői feltételek kapcsán. Én úgy gondolom, hogy az adminisztrációs teher tényleges csökkentésére lesz majd lehetőség, és ez valóban az összes hazai borászat mintegy 85-90 százalékát kedvezően fogja majd érinteni.

Gögös képviselő úr több kérdést is feltett, az egyik az volt, hogy kit fog terhelni majd a kivágás költsége. Ezt leegyeztettük a hegyközségekkel, és egy megfelelő pénzügyi alapot fognak majd erre megteremtteni. Az agrárkamarával kapcsolatos felvetést Font képviselőtársam egyértelműen elmondta, és nagyon helyesen mondta: pontosan azért van szükség erre az információáramlásra, hogy a kettős járulékfizetést el tudjuk kerülni. Én tehát úgy gondolom, hogy ez is kedvező.

Szóba került, talán Magyar Zoltán képviselő úr, aki még nincs itt, mondta el, hogy egyetért az előterjesztéssel. Azt kifogásolta, ami nincsen benne, és hogy a - nem is tudom, hogy fogalmazott - kisebb borászok vagy szőlőtermelők véleménye nem talál meghallgatásra; aztán utána rájöttem, hogy arra gondolt ott, ami tüntetéskezdeményezés volt, amiről Font képviselő úr is beszélt. El szeretném mondani, hogy amikor két évvel ezelőtt először jelezték, ha jól tudom, Soltvadkert környékéről termelők, hogy problémájuk van, és azt - nem is tudom - talán nyolc pontban fogalmazták meg, gyakorlatilag a probléma felvetésétől számított két-három napon belül személyesen fogadtam őket a minisztériumban, és tételesen végigmentünk az ő kéréseiken, tisztázva azt, hogy mi az, ami kezelhető, mi az, ami uniós szinten kezelhető, mi az, ami uniós szabállyal ellentétes, tehát nem kezelhető, és mi az, amit nem árt, ha a HNT-vel leegyeztetnek, mert lehet, hogy még az ő érdekeiket is sérti. Ez tavaly volt, de az idei évben is ezek a kérések... Én úgy gondolom, hogy Soltvadkerten nem is volt egyébként talán megmozdulás vagy tüntetés, azt is áttelepítették Bócsára, és igazából még sajtóvisszhangja sem volt. De szeretném jelezni, hogy a minisztérium részéről nem kerüljük a termelőkkel való találkozást, én magam például holnap Soltvadkerten fogok részt venni, ha jól emlékszem, zsinórban hatodszor a Márton napi újbor-rendezvényen, ahol én nem tudom, hány száz borással, illetve szőlőtermelővel fogok találkozni, és ezen a rendezvényen még mindig meg tudtuk találni az összhangot, és a minisztérium álláspontját támogatni tudták az ottani termelők. Egyébként a legfőbb, legnagyobb probléma, amit jeleztek, az AKG-pályázattal volt kapcsolatos, ami azóta egyébként rendezésre került, egy külön forrás került megnyitásra.

Sallai R. Benedek képviselő úr is - aki szintén távozott - mondta, hogy nem mindenkinek a véleményét vesszük figyelembe. Fogalmam sincs, hogy mire gondol. Más oldalról meg agyba-főbe dicsértek bennünket, hogy a szakmával, az érdekképviselettel, mindenkivel egyeztetünk. A HNT-rendszer az egyik legdemokratikusabb rendszer, amely egy alulról építkező rendszer, tehát ahol mindenkinek benne van a véleménye, én tehát úgy gondolom, a felelőssége minden tagnak, minden hegyközségi tagnak megvan, és én nem gondolnám, hogy szerencsés lenne, ha szankcióval büntetnénk, hogyha nem megy el azokra az összejövetelekre, fórumokra, ahol egyébként elemi érdeke mint szőlőtulajdonosnak vagy borásznak ott lenni és elmondani a véleményét. A küldötteket ők választják, és így alulról épül fel a teljes rendszer, tehát énszerintem mindenkinek benne van ebben a véleménye, és benne kell hogy legyen. Énszerintem tehát a hegyközségi rendszer működik és jól működik.

Az olasz borral kapcsolatban, amiről szintén Font képviselő úr beszélt, itt van előttem a táblázat, a holnapi előadásom részét képezi, benne van a teljes import és azon belül a legnagyobb részt kitevő olasz

importbor. 2011-ben még 600 ezer hektoliter volt az olasz importbor, ez 2015-re valóban 164 ezer hektoliterre csökkent le, és úgy néz ki, hogy az idei évben még ez alá fog menni az olasz import. Itt is komoly erőfeszítéseket tett tehát a kormány, mint ahogy más területen is. Szeretném elmondani önöknek, hogy az Unióhoz történt csatlakozásunk óta 23 ezer hektár szőlőültetvény került megújításra, korszerűsítésre, és a kormány brüsszeli forrásokból is, illetve hazai forrásokból is igyekszik az ágazatot támogatni; bár az is egy komoly támogatás lenne, hogyha nem 25 liter/fő/év lenne a fogyasztásunk, hanem úgy, mint a nagy borfogyasztó országokban, Franciaországban, Olaszországban, ahol ennél lényegesen magasabb.

De szeretném elmondani, hogy A '14-18-as ciklusban 45 milliárd forint értékű uniós forrást fordítottunk az ágazat támogatására, elsősorban az ültetvények korszerűsítésére - ilyen mértékű támogatása az ágazatnak a rendszerváltás óta nem volt -, és úgy néz ki, hogy '19 után is tudjuk folytatni ezt a támogatást is hasonló, mintegy évi 9 milliárd forintos nagyságrendben. A vidékfejlesztési forrásoknál is gondolkodunk az ágazatra: 40 milliárdos forrást nyitottunk meg a borászati gépek, technológiai berendezések beszerzésének a támogatására, és hogy a pályázat mennyire sikeres, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy gyakorlatilag október 12-éig mintegy 30 milliárd forintba jött be igény, illetve azóta is folyamatosan lehet pályázni, és most már olyan 34 milliárd forintnál tartunk. Én tehát úgy gondolom, hogy az a megnyitott 40 milliárdos forrás lehívásra, felhasználásra fog kerülni az ágazat érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer szeretném megköszönni a véleményeket, a támogatásokat. Várjuk a módosító indítványokat, utána pedig kérem majd az előterjesztésnek az elfogadását, különös tekintettel a sarkalatos részre. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Czerván államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik a **Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya közötti légitököledési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12698. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslat a Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között-

ti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről rendelkezik. A magyar és az ausztrál fél közötti megállapodást 2016. szeptember 23-án írták alá. Az okirat megteremti az uniós szabályozásnak is megfelelő jogi háttérrel a két ország közötti légi járatok megindításához, kiterjed a járatok üzemeltetésének szabályaira, a légügyi hatóságok együttműködésére, a légi közlekedés biztonságára, azon belül a személy- és vagyónbiztonságot szolgáló intézkedések összehangolására is.

(11.40)

A megállapodás hozzájárul a két ország gazdasági együttműködésének elmélyítéséhez, a kétoldalú kereskedelmi, kulturális és turisztikai kapcsolatok előmozdításához.

A törvényjavaslat célja az ausztrál féllel megkötött megállapodás magyar jogrendbe történő beillesztése. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a megállapodás törvényi szintű kihirdetése szükséges.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, fogadja el a törvényjavaslatot, és támogassa a megállapodás kihirdetését. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Petneházy Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. 15 perces időkeretük van.

PETNEHÁZY ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, tisztelettel köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Hölgyeim és Uraim! Ahogy ezt hallhattuk, nyilvánvalóan egy olyan ügyrendi ponthoz értünk, amikor mindenki, az egész parlament bízást bólintani fog erre az ügyre, hiszen Magyarország érdekeit szolgáló ügyről van szó. Bár zárójelben hozzáteszem, hogy egy nappal azután, hogy egy Magyarország érdekeit szolgáló ügyet kaszált el a teljes ellenzék, talán ez hiú ábránd, de ezt az ajtót most nem nyitnám ki, nyitva van ez eléggé így is.

Vissza az ügyszóhoz: Magyarország számára mindig is kiemelten fontos volt olyan bilaterális kapcsolatok építése, amelynek során Magyarország nemzetközi megítélése jobbra válik mind gazdasági, mind politikai szempontból. Ilyen az előbb már említett, Magyarország Kormánya és az ausztrál kormány között nemrég létrejött légi közlekedési megállapodás is, amely döntően hozzájárul a két ország gazdasági, turisztikai és kereskedelmi együttműködéséhez.

A megállapodás elsősorban azért is fontos, mert a két ország között mind ez ideig nem volt ilyen kétoldalú légi közlekedési megállapodás. Most viszont lehetővé válna Magyarország és Ausztrália bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtere között menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítása.

Engedjék meg, hogy röviden kissé kitérjek a kulturális és gazdasági kapcsolatokra. Nos, az elején kezdeném, az egyén szintjén. Ausztráliában jelen pillanatban több mint 60 ezer magyar fős kisebbség él, a 60. évforduló kapcsán ildomos megemlíteni, hogy jelentős részük az '56-os forradalom és szabadságharc után telepedett le a szigetországban. Ha jól emlékszem, több mint 20 ezren voltak akkor, akik letelepedtek Ausztráliában. A Magyarországon élő családtagjaikkal való kapcsolattartás szempontjából is fontos ez a megállapodás, hiszen amint hatályba lép, meglehetősen egyszerűsödne ez a kapcsolattartás.

Továbbá az Ausztrália által kínált lehetőségek sok fiatal számára is vonzóak lehetnek. A két ország már korábban létrehozta a working holiday rendszert. Ez a program magyar és ausztrál 18-30 év közötti állampolgárok tartózkodását teszi lehetővé a másik fél területén egy évet nem meghaladó időtartamra.

A felsőoktatási intézmények közötti kapcsolatteremtés is egy fontos része ennek a témának. Tudományos együttműködés alakulhat ki a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, a BME Mérnök-továbbképző Intézet, valamint a sydneyi műszaki egyetem, a melbourne-i egyetem között, de említhetem itt a Szent István Egyetemet, az ELTE-t, az egri Eszterházy Károly Főiskolát, és több magyar és ausztrál felsőfokú intézmény is jelezte, hogy érdekeltek a kétoldalú kapcsolatok felvételében. A megállapodás során felélénkülhetne a két ország közötti gazdasági viszony és felélénkülne értelemszerűen ez az áruforgalom miatt is, olyan árukról beszélek itt, mint magyar részéről az irodagépek, különféle műszerek, textilipari termékek, híradástechnikai hangrögzítő és -lejátszó készülékek; magyarul: olyan árukról, amelyekhez a hozzáadott anyagok és a hozzáadott szellemi termék magas. A légi forgalmi megállapodás kiterjed az üzemeltetési szabályokra, ahogy ezt hallottuk, a biztonsági előírásokra, a személyi és vagyónvédelmi ügyekre is. Így megfelel az európai uniós elvárásoknak is. Nos, a két ország bármely nemzetközi repülőtere között menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítását teszi lehetővé, és ezért e jogi háttér biztosítása érdekében is fontos a törvény hatályba léptetése.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Meggyőződésem, hogy a megállapodás nagyban hozzájárulna a két ország - mint ezt elmondtam - tudományos, kulturális, illetve gazdasági kapcsolatainak fejlesztéséhez a légi közlekedés egységes jogi kereteinek biztosításával. Támogatásukban bízva köszönöm meg megtisztelő figyelmüket. *(Taps. - Dr. Józsa István: Támogatjuk!)*

ELNÖK: Köszönöm, Petneházy képviselő úr. Most megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A

megállapodás hatálybalépésével lehetővé válik Magyarország és Ausztrália bármely nemzetközi kereskedelmi repülőtere között menetrend szerinti személyszállító és áru fuvarozó légi járatok indítása.

A megállapodás tartalmazza a tagállamok és az Európai Bizottság által a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú légi közlekedési megállapodásokra vonatkozó, közösen kidolgozott és megállapított, többek között a légitársaságok kijelölésére, azok visszavonására vonatkozó záradékokat. Az előterjesztés összhangban van a tagállamok és harmadik országok közötti légi közlekedési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások tárgyalásáról és végrehajtásáról szóló 2004. április 29-ei európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseivel. A megállapodás aláírása nemcsak a Magyarország és Ausztrália közötti légi forgalom fejlődését teszi lehetővé, hanem a két ország közötti kereskedelem és turizmus élénkülését is elősegítheti.

A megállapodás létrehozása a magyar-ausztrál kapcsolatok egészére pozitív hatással lehet, a gazdasági, turisztikai, kulturális és oktatási területen egyértelműen kedvezően hathat. Megnyugtathatom Petneházy képviselőtársamat, hogy a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagy országról van szó, Ausztráliáról. Mivel Magyarország Kormánya, illetve az ausztrál kormány megkötötte az egyezségi megállapodást a két ország közötti légi forgalom megindításáról, számomra az volt a furcsa, hogy ez még a két ország között mind ez ideig nem született meg, és egy ekkora országgal nem volt ilyenfajta megállapodásunk, holott Ausztrália a Föld hatodik legnagyobb területű országa, tehát egy hatalmas országról beszélünk. Bár igaz, hogy a lakosság száma közel sem ilyen jelentős, és nem arányos, hiszen nincs 3 fő/négyzetkilométer Ausztráliában a népsűrűség, és így körülbelül 23-23,5 millió lakosa van jelen pillanatban Ausztráliának.

Ha megnézzük a lakosság összetételét, akkor az hasonló az európaihoz, hiszen Ausztrália 92 százaléka európai, míg 7 százaléka ázsiai, ezek általában bevándorlók, míg 1 százalékát pedig a helyi őslakosság, az úgynevezett bennszülöttek teszik ki. Látjuk, hogy körülbelül az európaival hasonlatos, hiszen Európában is sajnálatos módon az elmúlt években a migráció nagyon megerősödött, és elsősorban az ázsiai népcsoport betelepülése Európába sajnos megfigyelhető.

De nyilván, ha ez így folytatódik és az Európai Unió nem fog hathatós fellépést tenni, akkor ez a

fajta arány erősen meg fog bomlani, és Ausztrália sokkal jobban fogja képviselni az európai népességi arányokat, mint az Európai Unió területén található országoknak azon része, amely sajnálatos módon úgy áll a migránskérdéshez, hogy beengedi őket, bármilyen nagy számban is.

(11.50)

Azért is érdemes ezt a szerződést megkötöni, illetve a szerződés megkötöttet, hanem a parlamentek által elfogadni, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy Ausztrália egy nagyon jelentős ország, nemcsak a tekintetben, amit elmondtam, hogy a Föld hatodik legnagyobb területű állama, hanem azért is, mert gazdaságilag egy igen erős országról beszélünk, sokak szerint talán a leggazdagabb ország is. Miből származik ez? Arra építik... - természetesen vannak picike országok, amelyek ettől gazdagabbak picit, de Ausztráliában 64 ezer USA-dollár az egy főre jutó GDP, amely kiemelkedő az egész világon, körülbelül ötszöröse Magyarország GDP-jének az ausztráliai egy főre eső nemzeti jövedelem. Tehát egy gazdaságilag rendkívül erős országról beszélünk, amely azonban - tudjuk jól - majdnem a Földnek a legtúlsó oldalán van. Tehát a légi forgalom nem olyan egyszerű, hiszen az utasszállító repülőgépek körülbelül 24 óra alatt teszik meg ezt az utat, tehát nem gondolhatja az ember, hogy majd ha aláírjuk ezt a szerződést, egy hétvégére ki fog lovagolni egy repülőgéppel egy hosszabb hétvégére akár Ausztráliába.

Mindez meghatározza a turistaforgalmat is a két ország között, hiszen ilyen nagy útra és viszonylag drága repülőgép-helyjegyárak mellett nem teheti meg mindenki, hogy akár Magyarországról Ausztráliába utazzon, akár Ausztráliából Magyarországra. Nyilván ez determinálja az utasforgalmat is, hogy általában nagyobb jövedelemmel rendelkező, tehetősebb turisták fognak egymás országába eljutni. Bízunk abban, hogy ezen megállapodás elfogadásával nőni fog a turistaforgalom is a két ország között, és nemcsak a légi forgalom, a turistaforgalom, hanem ezzel együtt a gazdaságot is növelni fogja, hiszen a kereskedelem minden valószínűség szerint élénkülni fog, legalábbis ezt a hatást is várjuk attól, ha ez a megállapodás hatályba lép.

Egy 24 órás repülőútra nehezen vállalkozik az ember, de Ausztrália számtalan látványossággal rendelkezik, ami miatt egy vonzó célpontja lehet akár a magyarországi, akár az európai turistáknak is, hiszen olyan állatok vannak, amelyek más földrészen nem találhatók meg, mint a kacsacsőrű emlős, a kenguru, a koala vagy az eukaliptuszerdők, amelyek máshol nincsenek, illetve az ország területe hatalmas, egyharmadán sivatag van. Ez az a földrész, amelyen a legkevesebb a víz, és mindez kialakított egy olyanfajta élővilágot, amely nagyon egyedi és ezáltal vonzóvá is teszi Ausztráliát.

A megállapodás alapján lehetőség lesz arra, hogy mind a személyi forgalom, mind a kereskedelem meg-

élenküljön, hiszen áruszállítás, postaforgalom is lesz a személyszállításon kívül; erre is kiterjed a szerződés, illetve arra, hogy az országok egymás között nemzetközi repülőtereken tudjanak leszállni és ezt tudják használni. Ausztrália meglehetősen előnyös helyzetben van légi forgalom tekintetében. A nagy területe miatt is sokszor csak repülővel lehet azokat a távolságokat megtenni viszonylag rövid idő alatt, ezért is van rengeteg repülőtere, 294 darab repülőtér van Ausztráliában. Ezzel szemben nemzetközi légitársasága csak egy van, bár ő legalább elmondhatja, hogy van saját légitársasága, a Qantas, amely nemzetközi, mindezt Magyarország nem mondhatja el magáról, hiszen a Malév sajnálatos módon már nem létezik mint magyar nemzeti légitársaság.

Éppen ebből is adódik az a kritikánk, amit általában meg szoktunk fogalmazni az ilyen megállapodásokkal kapcsolatosan, mégpedig ez a kritika abból adódik, hogy ezekben a megállapodásokban minden ország elsősorban a saját érdekeit igyekszik képviselni, mint ahogy Ausztrália is kiköti ebben a megállapodásban, hogy csak olyan légitársaság bonyolíthat forgalmat Ausztrália vonatkozásában Magyarországra, amely Ausztrália területén van bejegyezve, Ausztrália légi felügyelete gyakorolja fölötté a felügyeleti jogot. Mindezt Magyarország sajnos nem mondhatja el, és ezért nyilván az Európai Unióra vonatkoztatva szélesíti ki. Tehát valamelyik európai uniós tagállamban bejegyzett és azon tagállam által felügyelt légitársaság lesz az, amelyet Magyarország majd a szerződésbe foglalhat, jelölhet, amely ezt a légi forgalmat fogja bonyolítani Ausztrália, illetve Magyarország között. Tehát ezt szoktuk elmondani általában ezekben az esetekben, hogy míg a szerződő felek mindig a nemzeti légitársaság, Magyarországon sajnos nemzeti légitársaság híján valamely európai uniós légitársaság lesz az, amely majd el fogja látni ezt a forgalmat a két ország között.

Mik a legfontosabb szempontok? Azt gondolom, hogy ezek a szerződések megfelelő nemzetközi ajánlások alapján készülnek el, ezeket tartalmazzák. A legfontosabb kitétele a biztonság. A légi forgalom biztonsága a legalapvetőbb szempont, hogy ez érvényesüljön minden esetben. Ezekre a pontokra is nagymértékben kitér, a repülés biztonságára az 5. cikk, illetve a 6. cikk is ezzel foglalkozik. Egyrészt minden ország ellenőrizheti saját területén a másik ország légi járműveinek a biztonságát, a személyzet végzettségét, megvannak-e a megfelelő iratai a repülőgépeknek, illetve megfelelően biztonságos-e az ellenőrzés, amelyet a légitársaságnál végeznek, illetve a másik legfontosabb szempont pedig a jogellenes cselekmények kivédése, amire mind a két ország kötelezettséget vállal ezzel a szerződéssel. A használati díjak tekintetében teljesen egyértelmű, hogy a költségeket terhelhetik át. Nagyon fontos kitétel benne, hogy nem lehet több a másik tagállamból érkező, tehát másik szerződő fél államából érkező légitársaság díja, mint a helyi légitársaság díja a repülőterek használatánál. Ez egy nagyon fontos kérdés.

Még egyetlenegy dolgot szeretnék megemlíteni, amit fontosnak tartok ebben, ez pedig a vitás kérdések rendezése. Nagyon helyesen elsősorban a tárgyalásra és a konzultációra, a két ország közötti tárgyalásra és konzultációra irányítja a figyelmet. Amennyiben ez nem lenne meg, akkor más fórum híján így választott bíróság útján történik meg a vitás ügyek rendezése. A választott bíróságok pedig úgy állnak fel, hogy mind a két fél egy-egy választott bírót jelöl meg, a két választott bíró pedig közösen, konszenzuális alapon egy harmadik bírót fog választani. Amennyiben ez nem történik meg, nem tudnak választani, nem tudnak megegyezni, akkor ebben az esetben az ICAO, a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet tanácsa, elnöki tanácsa lesz az, amely kijelölheti ebben az esetben a harmadik bíró személyét, és ezt mind a két ország köteles elfogadni, innen fellebbezésnek helye nincs.

Azt hiszem, ez a megállapodás megnyugtatóan rendezi a két ország közötti légi forgalmat, ezáltal, azt gondolom, hogy ez egy támogatható törvényjavaslat, amely elénk került. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni, ugyanis ha nem, akkor a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Jelentkezőt a képernyőn nem látok további képviselői felszólalásokra. Kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelentkező.)* Jelentkező nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt - aki bölint, hogy igen, szólni kíván. Öné a szó, államtitkár úr, aki válaszol a vitában elhangzottakra az előterjesztő kormányzat nevében.

(12.00)

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel köszönöm az értékes hozzászólásokat. A Fidesz-frakció vezérszónoka rávilágított, hogy milyen élő kapcsolataink vannak Ausztráliával, és természetesen mindenki érdekelt abban, hogy ezek a kapcsolatok továbbfejlődjenek és kinyissuk a teret, amennyire lehetséges, még akkor is, hogyha egy hatalmas országról van szó és hatalmas távolságról.

Köszönöm az MSZP vezérszónokának a támogató hozzászólását és a jobbikos vezérszónoknak a földrajzórát, élővilágórát. Valóban, egy picit felvilágosította, hogy micsoda értékes földrész Ausztrália, és milyen jó lenne meglátogatni, elmenni megnézni az ott élő magyarokat, mint ahogy reménykedünk abban is, hogy ők is meglátogatják majd, talán már könnyebben, hiszen az a megállapodás, amely a törvényjavaslat formájában elénk került, egyértelműen a jogi kereteket biztonságossá teszi.

És hogy miért is került csak most rá sor, arra úgy tudok válaszolni, hogy egy 2006-os miniszterelnöki rendelet, a 33-as számú rendelkezett arról, hogy többek között Ausztrália mellett az Egyesült Arab Emírátságok, a Jordán Hasemita Királyság, a Belorusz Köztársaság, az Örmény Köztársaság, Grúzia, Azerbajdzsán, a Venezuelai Bolívari Köztársaság kormányával is kössünk megállapodást. Ennek keretében érkezünk el idáig, hogy Ausztráliával is megkötöttük, és mint ahogy elhangzott a vezérszónoki jelzések, hozzászólások során több alkalommal is, ez a megállapodás aláírásra került, egyébként szeptember 23-án, ha jól emlékszem a dátumra.

Tisztelettel köszönöm a frakciók támogatását, és kérem majd, hogy a szavazásnál is ugyanilyen egyértelmű támogatásról biztosítsák a javaslat elfogadását. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Tasó államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12742. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat számos esetben egyszerűsítést, észszerűsítést és dolgozóink védelmét segíti elő, olyan szabályokat fogalmaz meg, amelyek segítségével többek között a kiemelt jelentőségű közlekedésfejlesztési beruházások végrehajtása is tovább gyorsulhat, és olyan pontosításokat is megfogalmaz az előterjesztés, amelyek segítségével most még vitás eseteket tudunk feloldani akár a kisajátítás területén, akár a nyomvonal-meghatározás területén is utóbbi témakörre vonatkozóan, illetve számos olyan területen érinti a szabályozás világát, amely jó hír mindenki számára, aki valamilyen kapcsolatba kerül a szabályozással érintett területtel.

Többek között a rendelkezések egyik kiemelt célja a használtgépjármű-vásárlás biztonságának növelése érdekében a járműéletút-adatszolgáltatás kialakítása. A javaslat szerint az adott járművel kapcsolatban több szerv által nyilvántartott, releváns adatokat 2018. január 1-jétől szabadon lehet majd lekérdezni. Az állampolgárok egy egységes felületen keresztül egyetlen adatigénylési folyamat keretén belül díjmentesen férnek hozzá az adatokhoz.

Így a gépjárművásárlás során a vevő az adott gépjármű műszaki állapotáról közhiteles információt fog kapni, amelyek lefedik az egész életútját a járműnek egészen a gyártástól akár a bontási jegyző-

könyvig. A törvényjavaslat egyébként 11 jogszabály módosítását tartalmazza összességében, ezért is mondom, hogy egy komoly horderejű javaslatcsomagról van szó.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása a járműéletút-adatszolgáltatáson túl a közúti ellenőrzéshez kapcsolódóan megállapítja még a helyszíni bankkártyás bírságfizetés esetében jelentkező költségek elszámolási rendjét is. Tehát ez azt jelenti, hogy természetesen a kiszabott bírság megfizetésével kapcsolatban ez a költség a bírságot, a megfizetőt fogja érinteni.

2018. július 1-jétől a rendvédelmi szervek, a parkolási társaságok és az útdíjfizetésre jogosult szervezetek egy lehetőséget kapnak arra, hogy az ideiglenes rendszámot a jogosultjairól kapjanak egy egyértelmű adatszolgáltatást. Várhatóan ezzel fog csökkenni a rendszámokkal való visszaélés. Természetesen még ez nem tudja teljes mértékben kizárni, de reményeink szerint ez nagymértékben fogja csökkenteni.

A törvény módosításával 2017. április 1-jétől megteremtjük a lehetőséget arra is, hogy a kerékpárszállító eszközre szerelhető rendszámot a járműhöz kötött, a járműhöz kiadott rendszámot tartalmazó karaktereket tartalmazó, különleges rendszámot formájában a járműnyilvántartás részét képezze. Egyszerűbben fogalmazva, a kerékpárszállító járműre is rakható lesz 2017. április 1-jétől is használható rendszám, nem kell leszerelgetni és átrakni. Ennek lehetőségét az április 1-jei határidő teszi majd lehetővé.

A törvényjavaslat az alapvető szabályok elfogadását teremti meg, és természetesen ehhez még meg kell alkotnunk majd a hozzá kapcsolódó részletszabályokat is.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosításának indoka többek között, hogy a nemzeti vagyontól szóló törvény változott, és a törvénynek megfelelően állami vagyont csak az állam százszázalékos tulajdonában lévő gazdálkodó szervezet kezelhet. Ez egy elég szigorú szabályozás, és itt azért is van elmentés, mert a GYSEV Zrt. kezel olyan állami vagyont, amely rendkívül kulcsfontosságú és rendkívül fontos Magyarország számára, viszont a GYSEV Zrt. nem százszázalékos állami tulajdonú cég. Ennek a szabályozásnak a módosításával lehetőséget teremtünk arra, hogy a GYSEV használhassa és kezelhesse az állami vagyont, megköthesse a vagyonszerződéseket, és természetesen minden jogi háttér erre vonatkozóan kialakításra is kerül.

A törvény továbbá még azt is lehetővé teszi, hogy a közúti és a közforgalmú vasúti járművek esetében a biztonsági berendezésekhez kapcsolódó adatokat egy mértékben legyen lehetőségünk korlátozni. Ezzel kapcsolatban láthattunk már információkat és láthattunk félrevezető tájékoztatásokat, amelyek azt sugallták, hogy a szabályozás eltitkolhatja vagy elfedheti a műszaki adatbázissal kapcsolatban azokat a fontos információkat, amelyek eddig rendelkezésre álltak. Teljesen biztos, nagy biztonsággal

mondhatom, hogy ez a szabályozás nem érinti azokat az információkat, amelyek egyébként a hírekben, illetve erre vonatkozóan utalásra kerültek. Természetesen csak azok a műszaki információk, azokkal az adatokkal kapcsolatos szolgáltatások lesznek tiltathatók és elfedhetőek, amelyeket nemzetbiztonság szempontjából vagy különleges érdek miatt korlátozni szükségesek. A lényeg, hogy a szabályozás nem érinti a közbeszerzés szabályrendszerét, így azok a vélemények, amelyeket eddig hallottunk, nem tudnak megülni.

A vasúti szabályozás területén az egyéb kötőpályás közlekedésről szóló törvény módosításában is rögzítjük, hogy mit kell bejelenteni a kötőpályás egyéb közlekedési rendszerek működtetése során. Így többek között az alsó kötélvezetési sífelvonókkal kapcsolatban is van egy szabályozási módosítás benne, de lényegében nem változtat az alapvető irányultságán.

A tengelysúlymérő rendszer kiépítése folyamatban van, itt a határidők módosulnak, és 2017 februárjában tudjuk megkezdeni az előszűrést. Ezzel kapcsolatosan tudjuk megtenni azt is, hogy az objektív felelősségi elv alapján működő szankcionálás is később kerüljön bevezetésre. Ennek a határideje 2017 ősze.

A törvényt módosítás tartalmazza többek között azt is, hogy milyen a fejlesztési projektekért felelős szervezet feladatmegosztása, és egyértelműsíti azt is, hogy ki a fejlesztési közreműködő.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosításának indoka többek között az, hogy a magyar állam átvette a fővárosi közlekedés bonyolításának egy részét, és ennek következtében szabályok változhatnak, viszont korlátok nem engednek létrehozni azt az állapotot, amely segítségével a szolgáltatók továbbra is igényelhetik a szociálpolitikai kedvezményeket. Tehát a szociálpolitikai menetdíj-kedvezmény támogatásához, annak igénybevételéhez szükséges a szabályrendszer módosítása.

Az imént említettem a bevezetőmben, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások esetében újabb gyorsításra van szükség. Az előző évben, június hónapban a magyar parlament elfogadta az első úgynevezett gyorsító csomagot, amelynek segítségével a korábbi hat és fél éves előkészítés kettő évre szűkül le. Most egy újabb eljárás keretében és két módosítással szeretnénk tovább gyorsítani ezt a lehetőséget, hiszen a célunk az, hogy a közlekedésfejlesztés beruházásai minél korábban, minél gyorsabban tudjanak megvalósulni.

(12.10)

Ebből a szempontból két igazán jelentős területen történik változtatás. Az egyik a kisajátítási eljárással kapcsolatban tesz egyszerűbbé szabályokat; a másik pedig a nyomvonalak kialakításával kapcsolatban határozza meg az új szabályokat. Összességében valamennyi javaslatunk, mint ahogy mondtam

is, az egyszerűsítés és az észszerűsítés irányába viszi el a jelenlegi szabályozást.

A légi közlekedésről szóló törvény módosítása technikai jellegű módosítás, és a vízi közlekedésről szóló törvényjavaslatban is, egyértelműen a munkavállalók oldalán állva, a munkaidő védelmét és a munkaidővel kapcsolatos szabályozást tesszük konformmá az unióssal, és természetesen ilyenkor is figyelembe vesszük a magyar szabályozást.

Tehát valamennyi módosítási javaslatunk, amely benne van a tizenegy módosításban, összességében észszerűsítésről szól, egyszerűsítésről szól, a dolgozók védelméről, és arról, hogy minden beruházásunk időben és megfelelő sebességgel tudja szolgálni a gazdaság fejlődését és a magyar emberek boldogulását. Tisztelettel köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Tasó államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12742. számú törvényjavaslat fekszik most előttünk, amely összességében közel egytucatnyi, egészen pontosan tizenegy törvény módosítását kezdeményezi. Felszólalásomban a törvényi módosítások közül igyekszem csupán a legfontosabb változtatásokat kiemelni.

Az előterjesztésben szereplő törvényt módosítás egyik lényeges eleme a használt gépjárművek értékesítése során felmerülő, a vevők számára egyébként a gépjármű múltjáról hiteles és széles körű információkat biztosító - azt gondolom, egyébként teljesen jogos - igények teljesülését kívánja megteremteni. Ugyanis a használt gépjárművek értékesítése, illetve megvásárlása során a vevők szempontjából nagy hátránnyá jelenik meg, illetve jelent meg ez idáig, hogy a megvásárolni kívánt gépjárműre vonatkozóan az eladó, a gépjármű tulajdonosa vagy éppen üzemeltetője sem minden esetben rendelkezik vagy rendelkezett valós információkkal, így a vevő gyakran kiszolgáltatott helyzetben, kétes információk birtokában volt kényszerű megvásárolni a választott gépjárművet.

Ebből kifolyólag a gépjárművásárlás során a vevő számára különös jelentőséggel bír, hogy minél több és lehetőleg biztos forrásból származó hiteles információval rendelkezzen a megvásárolni kívánt gépjárműről, annak érdekében, hogy valóban valódi képet kaphasson annak műszaki állapotáról.

Sajnos az időszakos műszaki vizsgálatok eredményei sem jelentenek egyébként teljes garanciát ilyen esetekben, hiszen a gépjármű megfelelő műszaki állapotára vonatkozóan két vizsgálat között eltelt időszakban is megvan a reális esélye annak,

hogy jelentős mértékben romolhat az adott gépjármű műszaki állapota. A nem megfelelő műszaki állapotú gépjárművek közúti forgalomban való részvétele nyilvánvalóan komoly kockázatot jelent, mivel sértheti és akár közvetlenül veszélyeztetheti is az emberi életet, testi épséget, pontosan a rossz műszaki állapotból adódó, megnövekedett baleseti kockázat által is. Az így kialakuló esetleges közúti balesetek pedig mind egyéni, mind össz társadalmi szinten jelentős károkat okozhatnak.

A gépjárművásárlás során a vevő biztonságérzetét növeli, ha az adott gépjármű műszaki adataira vonatkozóan közhiteles információkat kap, amelyek egyrészt hiteles forrásból származnak, másrészt lefedik a gépjármű egész addigi életútját a gyártástól az egymás között megkötött szerződésen keresztül akár a bontási jegyzőkönyv kiállításáig. Annak érdekében, hogy a használtgépjármű-vásárlás egy biztonságosabb folyamat legyen, a törvénytervezet szerint az úgynevezett járműéletút-adatszolgáltatás kerül kialakításra a jövőben, amellyel lehetővé válik, hogy 2018. január 1-jétől az adott gépjárművel kapcsolatos releváns történeti adatok lekérdezése egy egységes szolgáltató felületen keresztül valósulhasson meg. További nagy előnye ennek az új rendszernek, hogy a szóban forgó törvénymódosítás értelmében ráadásul mindez teljesen díjmentesen vehető majd igénybe, tehát ez valóban egy vevőbarát, vevőközpontú szolgáltatás lesz.

Az előttünk fekvő jogszabály-módosítás a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról is rendelkezik egyebekben. Ebben az esetben azért kerül sor változtatásra, hogy a közúti ellenőrzéshez kapcsolódóan a helyszínen történő bankkártyás bírságfizetés esetében jelentkező költségek az azt megfizető személyt terheljék. Ennek érdekében kell pontosítani a kapcsolódó jogalkotási felhatalmazást is.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1990. évi LXXXIV. törvény esetében történő módosítás az ideiglenes rendszám táblákkal történő visszaélések mennyiségét kívánja csökkenteni, illetőleg fel kívánja oldani a kerékpárosok, illetőleg kerékpáros-egyesületek által jelzett eddigi anomáliákat, amelyekről egyébként az államtitkár úr is az előbb részletesen beszélt, hogy ne kelljen mindig le-, illetve felszerelgetni a gépkocsikra a rendszámot, illetve a gépjármű azon részére felszerelni, ahol a kerékpárok elhelyezésre kerülnek.

A másik ismert probléma pedig a rendszám táblákkal kapcsolatosan az, hogy léteznek az úgynevezett ideiglenes rendszám táblák. Az ilyen rendszám táblákkal ellátott járművek általában nincsenek forgalomba helyezve, ezért nincs róluk közhiteles központi nyilvántartás sem.

Pontosan ezért a törvénymódosítással 2018. július 1-jétől lehetővé válhatna az ideiglenes rendszám táblák jogosultjairól történő adatszolgáltatás, a rendvédelmi szervek, a parkolási társaságok, valamint az útdíjfizetésre szolgáló szervezetek számára egyaránt. Ennek következtében remélhetőleg csök-

kenteni lehet a jövőben az ideiglenes rendszám táblákkal elkövetett visszaélések számát is.

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása azért indokolt, mert a nemzeti vagyonról szóló törvény értelmében az állami tulajdon vagyongazdálkodója kizárólag az állam, illetőleg az önkormányzat 100 százalékos tulajdonában lévő gazdálkodó szervezet lehet. Így a törvény hatálybalépésével a nem 100 százalékos állami tulajdonban lévő gazdasági társaságoknál a vagyongazdálkodói szerződések módosítására nincsen lehetőség.

A Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt., GYSEV Zrt. esetében az állami vagyontörvény rendelkezései folytán nem 100 százalékos állami tulajdonban lévő vagyongazdálkodóról beszéltünk, azonban a GYSEV Zrt. jelentős nagyságú, 100 százalékos állami tulajdonú vasúti pályahálózatot is kezel. Annak érdekében, hogy a GYSEV Zrt. rendezett jogi háttérrel működhessen a jövőben, a GYSEV és a magyar állam közötti vagyongazdálkodási szerződés megkötését szorgalmazza ily módon az előterjesztés.

Szintén a jelenlegi törvénymódosítás keretein belül kerül sor a vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosítására is. Erre a jogszabályváltoztatásra elsősorban uniós jogharmonizációs célból van szükség, ugyanis a belvízi hajózási ágazatban tevékenykedő munkaadók és munkavállalók uniós szintű szervezetei 2012-ben megállapodást kötöttek az ágazatban dolgozók munkaidejére vonatkozóan. Ezek megfelelő átültetéséhez biztosítani kell a munka törvénykönyvében általános jelleggel szabályozott, a munkarenddel, a munkaidő-beosztással, a munkaidővel és egyébként a pihenőidővel kapcsolatos különös rendelkezéseket is.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítását az indokolja, hogy a fővárosi-elővárosi közlekedés, a Volánbusz és a BHÉV Zrt. állam általi visszavételének időpontjában a rendelkezésre álló technológiai adottságok nagyban korlátozzák a jelenlegi értékesítési és elszámolási rendszer megváltoztatását. Ennek következtében a termék értékesítése a Budapesti Közlekedési Központ Zrt. és a szolgáltató között szerződéses, bizományosi vagy viszonteladói konstrukciós formában valósulna meg tervezetten.

Mivel a technológiai korlátok következtében a jelenlegi struktúrában változatlanul a BKK értékesít, és a BKK jogi személynek minősül, az elővárosi közlekedési szolgáltató, vagyis a Volánbusz Zrt., illetőleg a HÉV-társaság nem veheti igénybe a szociálpolitikai menetdíj-támogatást.

Erről is tett említést az előbb az államtitkár úr. A most javasolt módosítással ez a probléma megszüntethető, ugyanis a javaslat elfogadásával lehetővé válik, hogy a BKK által a főváros közigazgatási határain kívül beszedett és a fentiekben említett közlekedési szolgáltatóknak, tehát a Volánbusznak, a BHÉV Zrt.-nek átadott bevétel után ezek a szolgáltatók megigényelhessék ezt az úgynevezett szociálpolitikai menetdíj-támogatást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szintén az előttünk fekvő csomagban kapott helyet a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény módosítása is. A módosítási szándék itt arra irányul, hogy a közlekedésiinfrastruktúra-beruházások az eddig alkalmazott gyakorlattal szemben gyorsabban megvalósulhassanak. Egyrészt ez egy gazdasági igény, másrészt pedig valóban a közlekedési infrastruktúra gyorsabb fejlesztését is szolgálja, ami, azt gondolom, az egész ország érdeke. Pontosan ezért vált fontossá a jelenlegi kisajátítási jogszabályok újragondolása, amelynek eredményeképpen a kisajátítási eljárással kapcsolatban az előttünk fekvő javaslatban az alábbi módosítások szerepelnek.

Építmény nélküli ingatlan esetében a bírósági eljárásban a végrehajtás felfüggesztésének a jogalap vitatása esetében ne legyen helye. Továbbá az alábbi esetekben az eddig alkalmazott térítvényes közlés helyett ajánlott levélben, valamint egyidejűleg hirdetményi úton történő közlés valósulhasson meg a kisajátítási eljárás megindulásáról való értesítés esetében, a szakértői szemléről való értesítés esetében, továbbá a tárgyalásról való értesítés esetében egyaránt.

(12.20)

Szintén módosításként szerepel, hogy az egyszerűbb megítélésű ügyekben a szakértői vélemények kisajátítási hatóság részére történő megküldése és a tárgyalás közötti minimális időtartam 10 napról 5 napra csökkenhessen.

A javaslat arról is rendelkezik, hogy a tárgyalást a jövőben ne legyen szükséges a szakértők kirendelésével egy időben kitűzni, hanem annak az adott ügy körülményei szempontjából optimális időben történő meghatározásáról a hatóság dönthessen.

A módosítási javaslat arról is rendelkezik, hogy a kisajátítási eljáráshoz szükséges vázrajzok záradékolása során, ha a településrendezési eszköz módosítására még nem került sor, a kormány által rendeletben elfogadott nyomvonallal való összhangot kell a hatóságnak az eljárás során vizsgálnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam imént elmondott indoklás alapján azt gondolom, hogy a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12742. számú törvényjavaslat pontosító, jogharmonizációs, a gyakorlati jogalkalmazás és a mindennapi élet szülte törvényi változtatásokat tartalmaznak, ezért mindenképpen indokolt és megalapozott ennek a törvénymódosításnak az elfogadása. Éppen ezért tisztelettel kérem önöket, hogy egy konstruktív vita lefolytatása után szavazataikkal támogassák a törvénymódosítások elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm Witzmann képviselő úr. Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon összetett jogszabálytervezet van előttünk. Olyan ez, mint a vidéki jó vegyeskereskedés, van benne szer, mint permetszer, szappan, szalámi, csak válogassuk szét, hogy melyik micsoda.

A használtgépjármű-forgalmazás tisztaságának javítására tett adatbázis-kezelési komplexitást javító része mindenképpen pozitívuma az előterjesztésnek. A gépjárművek területén a törvényjavaslat indoklása alapján a járműéletút-adatszolgáltatás kialakításával lehetővé válik egy adott járművel kapcsolatban több nyilvántartó szerv által nyilvántartott adatokból releváns, tehát hiteles, mértékadó adatok lekérdezése egy egységes szolgáltató felületen keresztül. Ez mindenképpen előrelépés. Az állampolgárok ehhez az adathoz egy garantált felületen, egy adatigénylési folyamat keretén belül juthatnának hozzá díjmentesen. Ez mindenképpen a megbízhatóságot szolgálja, és ehhez jócskán hozzá kell nyúlni a közúti közlekedésről szóló törvényhez, a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvényhez, valamint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvényhez. Ha ezt megcsinálják és tényleg működni is fog, ez mindenképpen javít a használtautó-kereskedelem biztonságán. Tehát ez az előterjesztés pozitívumai közé tartozik.

Létrejön továbbá egy új nyilvántartás az ideiglenes rendszámablákról vezetett központi nyilvántartás létrehozásával. A rendvédelmi szervezeteknek, a parkolási társaságoknak és az útdíjfizetésre jogosult szervezeteknek a jövőben lesz lehetősége adatot szolgáltatni az ideiglenes rendszámablák jogosultjairól. Ettől az előterjesztő az ideiglenes rendszámablákkal elkövetett, az előterjesztésben közelebbről nem megjelölt visszaélések csökkenését várja. Az biztos, hogy ez egy speciális mozgási terület, vannak, akik nagyon értenek az ideiglenes rendszámablákhoz, s ha ezt sikerül egy kicsit visszaszorítani, az mindenképpen tisztítani fogja ezt a területet.

Tartalmaz a javaslat egy munkajogi módosítást is európai uniós jogharmonizációs céllal, ami persze arra világít rá, hogy rossz az önk 2012. évi I. törvénye, amit munkatörvénykönyvnek is szoktunk mondani. Egyébként ezt már akkor is mondtuk, hogy rossz. Tehát a vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény jogharmonizációs céllal módosításra kerül. E szabályok átültetéséhez biztosítani kell a már említett munka törvénykönyvének a munkarenddel, a munkavállaló munkaidő-beosztásával, valamint munkaidejével és pihenőidejével kapcsolatos szabályaitól való eltérés lehetőségét.

Ez érdekes, mert tegnap az energetikai tárgyú törvényeknél, pontosabban az atomtörvénynél merült fel, hogy helytelen a jelenleg érvényes munka törvénykönyvének a munkaidővel és a szabadidővel kapcsolatos szabályozása, életidegen megfogalmazásokat tartalmaz, és hozzáteszem, hogy nem a dolgozók védelmének az érdekében. Úgyhogy ezt érdemes lenne felülvizsgálni.

A negyedik ilyen nagy terület az előterjesztésben - ez, mondjuk, a szappan -: az általános indoklás azt jelzi, hogy a javaslat a kisajátítási eljárások és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedésiinfrastruktúra-beruházás megvalósításához szükséges eljárások során fogalmaz meg egyszerűsítési szabályokat. Módosul a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény. A módosítást a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell. Tehát ez egyfajta csomópontfeloldó szándékot is tartalmaz.

A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítását az eljárások egyszerűsítésének az igényével magyarázzák az előterjesztők, bár itt elképzelhető más dolog is, amit majd az észrevételi részben szeretnék alaposabban kifejteni.

Az ötödik témakör a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása, amely egy új fogalmat vezet be a vasúti törvény fogalomrendszerébe. A pályahálózat-működtető az állami hálózatban álló vasúti pályahálózat vagyongazdálkodására és működtetésére szerződő, többségi állami tulajdonban lévő gazdasági társaság - ez az új definíció -, amely a feladatát közfeladatként látja el. A működtetés joga a nemzeti vagyon felújítására, fejlesztésére, birtoklásának, használatának, hasznai szedése jogának a továbbengedésére is kiterjedhet, valamint áttételen nemcsak pályahálózat, hanem vasúti pálya és annak tartozékai vagyongazdálkodását és működtetését is jelenti. Hát, ezt mondták önök a GYSEV-problémakör kezelésének. Hát, ez meglehetősen kacifántosan van belefoglalva a 27. § környékén.

A közforgalmú vasúti járművek biztonságos üzemeltetésével közvetlenül összefüggő műszaki adatok megismerése iránti igényt búzmege... (Nevetve:) Hát igen, búzlik, búzlik ez a rész; a tudatalattim búzmegeelőzésnek mondta, pedig az indoklásban bűnmegelőzés szerepel, de búzlik ez a rész, az adatok megismerésének a tiltása. Tehát azzal indokolják, hogy az adatok megismerése iránti igényt csökkentik, hogy bűnmegelőzési vagy nemzetbiztonsági érdekből a jármű üzemidejének végéig, de legfeljebb harminc évig korlátozni lehet. A megismerés korlátozásáról az adatkezelő a terrorizmus elleni küzdelemért és a bűncselekmények megelőzéséért felelős miniszter véleményének kikérésével dönt. Magyarul, azt titkosítanak, amit akarnak, mert a vasút területén az utolsó csapszegre is azt lehet mondani, hogy terrorvédelmi szempontból rendkívül fontos, mert ha ez hiányzik, akkor biztos összeomlik valami. Úgyhogy ez egy nagyon gumiszabály, amivel bármiféle mutyit el lehet majd tüntetni vagy ennek az adatait le lehet fedni.

Úgyhogy nem biztos, hogy ez a transzparencia irányába mozdul, sőt, szerintünk ez meglehetősen problémás.

A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítása az indoklás szerint az eljárások gyorsítá-

sát szolgálja majd. De hogy mi módon, az meglehetősen kritikus.

(12.30)

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény módosítása a kárnyilvántartással összefüggő adatköröket és adatszolgáltatási szabályokat módosítja. Ezt meg kell erősítenem, hogy helyesen. Tehát ami áttekinthetőbbé, megbízhatóbbá, egységesebbé teszi a kárnyilvántartással összefüggő adatokat és ezek kezelését, az jó irányba tett módosítás.

Módosítják továbbá a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényt, a közlekedésszervezőtől vagy a vizonteladótól... - ez a bizonyos HÉV-probléma. Ez alapvetően az ezen a területen dolgozó cégek érdeke; remélem, hogy a fogyasztókat, az utasokat nem éri külön bonyodalom emiatt.

Azért néhány súlyos észrevételt még szeretnék kifejteni a hátralévő időkeretemben. A tervezet a kormányzati honlapon négy napra, mindössze négy napra közigazgatási egyeztetésre lett kitéve, egyeztetésre bocsátották, négy egész napra. Az előterjesztésnek a jogalkotási törvényben kötelezően előírt előzetes hatásvizsgálati lapja négy napra ki volt téve. Látható, hogy az előterjesztő nem nagyon veszi komolyan azt a törvényi kötelezettséget, hogy hatásvizsgálat. A hatásvizsgálati lapon ez szerepel: az előterjesztés-tervezet címe - az ismertett - az egyes közlekedési tárgyú törvények módosítása. I. a hatásvizsgálati lapon: költségvetési hatások. A mellette szereplő megjegyzés: nincsenek. II. hatásvizsgálati szempont: adminisztratív terhek. Változatlanok. Ez helyből nem igaz, mert változnak az adminisztratív terhek. A III. a hatásvizsgálati lapon: egyéb hatások nincsenek.

Fel lehet tenni a kérdést, hogy ha egy tervezetnek semmiféle hatása nincs, minden adminisztratív teher változatlan, akkor miért nyújtják be ezt a mintegy 56 paragrafusból álló törvényjavaslatot. Nem akarom én azt mondani, hogy helytállóak ezek a megjegyzések, hogy semmiféle hatása nincs, de az előterjesztők írták le. Vegyék már komolyan a saját hatásvizsgálatukat!

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 38. § 4a) pontja alapján a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke véleményezi a feladatkörébe tartozó jogszabályok tervezetét. Na, a hatóság honlapján nem található ilyen vélemény, miközben a javaslat számos nyilvántartási, adatkezelési rendelkezést tartalmaz. Azt vagyunk kénytelenek feltételezni, hogy önök az információszabadságot ténylegesen érintő kérdésekről nem kérték ki a hatóság elnökének véleményét, mert ez nem szerepel az előterjesztési lapon. Ez egy súlyos probléma. Azt lehet tehát mondani, hogy nem felel meg a törvényi előkészítés szabályainak ez az előterjesztés.

A következő nagy területen, a vasúti törvényben a titkosítás újabb gyöngyszeme kapott helyet a köz-

forgalmú vasúti járművek biztonságos üzemeltetésével közvetlenül összefüggő műszaki adatok titkosítására, a javaslat 30. §-ában. Az adatmegismerés korlátozása csak látszólag felel meg az információs törvény 27. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Az ugyanis megengedi, hogy „a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot az adatfajták meghatározásával törvény korlátozza vagy korlátozhatja”. Jelen esetben az adatkezelő a rendészeti miniszter véleményének kikérésével a jármű bármely műszakinak minősíthető adatának kiadását megtagadhatja, ha - a törvény szövege szerint - mérlegeli az ország nemzetbiztonsági érdekeit, és arra a következtetésre jut, hogy az adat megismerése ezt a kiemelt érdeket sértené.

Ez egy olyan gumijogszabály, amibe bármi belefér. Bocsássanak meg, ha ilyesmi jut az eszünkbe, merthogy a vasúti törvény módosítása egyébként is kiemelt figyelmet érdemel. A javaslat alapján ugyanis a Felcsút és Alcsútdoboz között közlekedő Várvölgyi kisvasút, a maga 5,7 kilométer hosszú pályájával és három megállójával, vagyomműködtetésében is változás következhet be. Másrészt akár a kisvasúttal kapcsolatos mutyik elkendőzése érdekében is állhat a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházásokról szóló törvény módosítása.

A módosítás szerint, ez nagyon érdekes - itt persze eszünkbe juthat a Belgrád-Budapest vasút, ahol rendelettel lehetne gyorsítani a dolgokon -, tehát a törvény szerint a kormány rendeletben állapíthat meg területsvót vagy nyomvonalat, és ennek a sajátossága, hogy ezzel szemben semmiféle jogorvoslatnak nincs helye. A rendelet jogforrás, ezzel szemben semmi felszólalásnak helye nincs.

Tehát úgy gondoljuk, hogy noha vannak pozitív elemei az előterjesztésnek, ezek a részei olyanok, amelyeket nem lehet elfogadni. Arra kérjük az előterjesztőt, hogy ezeket az alapvető jogelveket, információs szabadság-elveket sértő részeket korrigálni szíveskedjék. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. Most megadom a szót Möring József Attila jegyző úrnak, képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő T/12742. számú, a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kapcsán a lényegi elemeket Witzmann képviselőtársam előadásában már megismerhettük, én csupán néhány dologra szeretném a figyelmet felhívni.

A használt járművásárlás biztonságának növelése érdekében egy új szolgáltatás, az úgynevezett járműéletút-adatszolgáltatás kialakításával lehetővé válik, hogy egy adott járművel kapcsolatban több nyilvántartó szerv által nyilvántartott adat egy egy-

séges szolgáltató felületen keresztül elérhető legyen. Az állampolgárok az adathoz egy felületen, egy adatigénylési folyamat keretén belül juthatnak hozzá díjmentesen. Ez teszi szükségessé a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény, valamint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény módosítását.

A módosítással lehetővé válik a közlekedési hatóság által vezetett közútjármű-előéleti nyilvántartásban szereplő, a közlekedési hatósági engedéllyel ellátott közúti járművek forgalomban tartásával kapcsolatban keletkezett műszaki, környezetvédelmi, közlekedésbiztonsági, javítási és karbantartási, gépjármű-felelősségbiztosítási, valamint a használatra jellemző egyes adatok lekérdezése. A módosítás meghatározza a járműéletút-adatszolgáltatás és az adatszolgáltatás technikai lebonyolítását szolgáló rendszer, valamint az ideiglenes rendszámablák nyilvántartásának fogalmát, valamint az ideiglenes rendszámablák kiadásának alapjául szolgáló okiratok okmánytárba történő kötelező továbbítását, azok későbbi visszakereshetősége érdekében.

Miután az ideiglenes rendszámablákkal ellátott járművek nincsenek forgalom helyezve, ezért nincs róluk közhiteles központi nyilvántartás. Ennek hiányában sem a járművekről, sem a rendszámablák jogosultjáról nincs lehetőség adatot szolgáltatni. Az ideiglenes rendszámablákról vezetett központi nyilvántartás létrehozásával a rendvédelmi szerveknek, a parkolási társaságoknak és az útdíjszedésre jogosult szervezeteknek a jövőben lesz lehetőségük adatot szolgáltatni az ideiglenes rendszámablák jogosultjairól, így várhatóan csökkennek majd az ideiglenes rendszámablákkal elkövetett visszaélések is.

(12.40)

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Hajózási Szövetség, az Európai Hajósok Szervezete és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége által kötött, a munkaidő-szervezés egyes szempontjainak a belvízi hajózási ágazaton belüli szabályozásáról szóló európai megállapodás végrehajtásáról szóló 2014. december 19-én írásba foglalt tanácsi irányelve a megfeleléshez szükséges, vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosítása, tekintettel a belvízi hajózással együtt járó különleges munka- és életkörülményekre, az általánosan alkalmazandó munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló irányelv és a hatálya alá tartozó munkavállalók esetében speciális szabályokat vezet be.

Ezen szabályok átvezetéséhez biztosítani kell a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény munkarenddel, a munkavállaló munkaidő-beosztásával, valamint a munkaidejével és pihenőidejével kapcsolatos szabályaitól való eltérést, továbbá a munkavállaló egészségvédelmének javítását célzó intézkedések bevezetését a törvény módosításával.

A javaslat meghatározza a belvízi hajózás, a belvízi hajózási vállalkozó, az éjszakai munka, a munkaidő, a pihenőidő, a nem hajós személyzet, a többműszakos tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló, továbbá az utazó munkavállaló fogalmának jelentését is az érintett szakaszok alkalmazásában. Továbbá előírja, hogy a munkáltatónak az egészséges és biztonságos munkavégzés és a közlekedésbiztonság követelményeire is figyelemmel kell elkészítenie az utazó munkavállaló munkaidőbeosztását.

A javaslat pontosító jellegű kiegészítő rendelkezést is tartalmaz, amellyel egyértelműsíti, hogy az állam tulajdonában lévő vízi út, meder, parton lévő létesítmény és kapcsolódó ingatlanok, továbbá az országos közforgalmú kikötők létesítése és felújítása, valamint az ezekkel összefüggő úszó létesítmény és egyéb eszközbeszerzés és -felújítás az előzőek tulajdonosának, vagyongazdájának, működtetőjének vagy üzemben tartójának a feladata, és egyes projektek esetén a tulajdonos, vagyongazdájának, működtető vagy üzemben tartó feladatainak elvonása, felülírása nélkül a jogszabályban vagy kormányhatározatban kijelölt szervezet - mint az állam nevében és javára eljáró fejlesztési közreműködő - is ellát fejlesztési feladatokat. A javaslat ezzel összefüggésben módosítja a fejlesztési közreműködő meghatározását is.

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása az ország területén található vasúti rendszerek biztonsági berendezéseinek, műszaki adatainak védelmére szolgál, hogy azok ne lehessenek bárki számára hozzáférhetőek. A vasútnak nem minősülő egyéb kötőtpályás közlekedésről szóló törvény módosítása rögzíti, hogy az egyéb kötőtpályás közlekedési rendszereknél mely esetekben és mit kell bejelenteni. Tekintettel arra, hogy az alsó kötélvezetésű sífelvonók kivételével a többi egyéb kötőtpályás létesítmény esetén a tevékenység megkezdéséről és a tevékenység befejezéséről is van információja a közlekedési hatóságnak, ezért szükségtelen további bejelentési kötelezettséget előírni részükre, így nekik csak az üzemszüneteltetést kell bejelenteniük, míg az alsó kötélvezetésű felvonóknál a tevékenység megkezdését, annak szüneteltetését és a tevékenységgel történő felhagyást is be kell jelenteni.

A módosító javaslat a kisajátítási eljárások és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedésiinfrastruktúra-beruházások megvalósításához szükséges eljárások kapcsán is megfogalmaz egyszerűsítési szabályokat. Nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának, gyorsításának és egyszerűsítésének érdekében a javaslat értelmében felhatalmazást kap a kormány, hogy rendeletben állapíthassa meg a közlekedésiinfrastruktúra-beruházás megvalósításához szükséges, legfeljebb 200 méter szélességű területsávot vagy nyomvonalat. Amennyiben a közlekedésiinfrastruktúra-beruházás megvalósításához környezetvédelmi engedély szükséges, a rendelet kiadására a környezetvédelmi engedély jogerőre emelkedését követő-

en kerülhet sor. Az építési engedély kiadásának és az építési tevékenység megkezdésének feltétele a rendelettel való összhang megléte. A településrendezési eszközöknek a közlekedésiinfrastruktúra-beruházással való összhangját azonban ebben az esetben is meg kell teremtenie az érintett helyi önkormányzatnak, legkésőbb a közlekedésiinfrastruktúra-beruházás végleges, vagy ennek hiányában ideiglenes forgalomba helyezését követő hat hónapon belül.

A rendeletben megállapította nyomvonal szélességét a javaslat az egyes nyomvonalas infrastruktúrák sajátosságai alapján állapítja meg, így gyorsforgalmi út tengelyétől számított legfeljebb 100-100 méter, egyéb közút tengelyétől számított legfeljebb 50-50 méter, vasút tengelyétől számított legfeljebb 100-100 méter, kerékpárút esetén 25-25 méter széles sáv jelölhető ki. A javaslat rendelkezik az építési korlátozásokról, a védettség időtartamáról, valamint a korlátozással arányos kártalanítási kötelezettségről is.

Tisztelt Ház! Ezeket kívántam kiemelni a 11 módosításra javasolt törvény közül, és szeretném előrebocsátani, hogy a törvényjavaslatot a KDNP frakciója támogatja. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat 11 korábbi törvényt kíván módosítani, mintegy hat terület köré csoportosulva. Mint ahogy egy jó salátatörvény esetében ez lenni szokott - hogy én is ilyen metaforikus költői képeket használjak -, bizony ennek a salátának vannak nagyon gusztusosnak tűnő és emészthető, elfogadható levelei is, viszont ahogy haladunk beljebb és fejtjük le ezeket az ehető leveleket, elénk tárul a törvényjavaslat lényege, a belseje, ami viszont teljes mértékben elfogadhatatlan, emészthetetlen, mondhatjuk úgy is egyébként, hogy mérgező elemeket tartalmaz, éppen ezért már az elején is le kell szögezmem, hogy a Jobbik frakciója ezt így, ebben a formában támogatni nem tudja.

Nyilvánvalóan vannak itt olyan kisebb-nagyobb, technikai jellegű és szakmai módosítások, amelyeket elfogadunk, amelyekre azt mondjuk, hogy igen, ezek nagyon hasznosak, nagyon jók, és ha ezek önállóan kerültek volna beterjesztésre, minden további nélkül elfogadnánk ezeket. Például a használtjármű-vásárlás biztonságának növelése is egy ilyen terület, nincs ebben az országban olyan épeszű ember, aki ezt elutasítaná. Vagy éppen a vízi közlekedésről szóló törvénymódosítás is a Jobbik frakciójának támogatását élvezné, ha nem ebben a salátatörvényben került volna előterjesztésre.

Hogy akkor a belső ehetetlen részről is néhány szót említsek, tegyük elsőnek a vasúti közlekedésről

szóló 2005. törvény módosítását. Ez a törvényjavaslaton belül az ötödik pont. Technikai jellegű módosítók mellett van egy nagyon érdekes korlátozás, ami azon túl, hogy érdekes, még felháborító is, hiszen itt a 30. §-t kiterjesztenék, és egy olyan dolgot csempésznének bele, ami szerint a közforgalmi vasúti járművek biztonságos üzemeltetésével összefüggő műszaki adatokat tulajdonképpen nem lehetne kikérni, illetve a döntéshozónak vagy ebben az esetben a Belügyminisztériumnak lenne a kompetenciája, hogy adott esetben teljesen szubjektív módon, ha egyébként meg akarja ezt indokolni, de ha kell, akkor indoklás nélkül, elutasítsa ezeket az adatigényléseket. Ilyenkor azért el kell gondolkodni azon, hogy van-e valamilyen hátsó szándék a kormány részéről, amikor ilyen törvényjavaslatot hoz ide a Ház elé.

Nyugodtan nevezhetnénk ezt adott esetben egy lex 3-as metrónak is, ha másra nem gondolunk, akkor a Tarlós István-Lázár János-féle párharc kapcsán törvényszerűen felvetődik az emberben, hogy esetlegesen azt a célt szolgálja mindez a módosítás, hogy a 3-as metró utasbiztonságával és balesetbiztonsági kérdéseivel kapcsolatosan ne juthasson semmiféle adathoz az érdeklődő, mondjuk, akkor a sajtó.

De nevezhetnénk akár ezt egy Budapest-Belgrád vasúti törvénynek is, illetve lex Budapest-Belgrád vasútkiegészítőnek, hiszen egy 700 milliárdos történetről beszélünk itt már lassan. Sokkal könnyedebbé válik ennek a hatalmas nagy, gigantikus beruházásnak, mondjuk, a saját zsebük felé terelése, mutyik és ilyen-olyan baráti oligarcháknak való juttatása, ha ezekről a kérdéses adatokról a közvélemény minél nehezebben nyer majd információkat.

(12.50)

Egészen konkrétan, mondjuk, akkor itt beszélhetünk vagy beszélhetnék Mészáros Lőrinc R-Kord Kft.-jéről is. A nemzet gázszereelője, a nemzet mindene, a polihisztóriai képességekkel rendelkező Mészáros Lőrinc tarol a vasútépítések terén is. Ha csak erre a beruházásra gondolunk, vagy éppen az ebben a fejlesztési ciklusban rendelkezésre álló százmilliárdokra, illetve összességében 1200 milliárd forintos tételre, akkor azt hiszem, hogy óvakodnunk kell minden egyes olyan törvényjavaslattól, ami ilyen kiskapukat biztosítana a kormány számára ahhoz, hogy bizonyos pénzeket eltüntessen.

Ha önök arra hivatkoznak, hogy a terrorizmusellenes harchoz van szükség arra, hogy imigyen védjék meg a vasútbiztonságot, akkor így kell föltenni a kérdést, hogy mondjuk, a vasúttörvény tevékenység ki-szervezésére miért nem ügyelnek jobban. 2015 végén tendereztették meg, akkor került ez ki a Közbeszerzési Értesítőbe. 18 milliárd forint plusz áfányi üzlet-ről, hatalmas nagy zsiros falatról van itt szó. S ha nyitva tartaná a kormány a fülét, akkor igenis a terület egyszerű dolgozóitól, a keményen dolgozó, korán kelő kisemberektől bizony folyamatosan áradnak a panaszok, mert az egy dolog, hogy én válasz formá-

jában azt kapom meg, teszem azt, Fónagy államtitkár úrtól, hogy a fővállalkozó alvállalkozójával kapcsolatosan önöknek itt már tulajdonképpen semmiféle tennivalójuk nincsen, arra ráhatásuk nincsen, de ha a gyakorlatban is fontosnak tekintetnék a vasútbiztonságot, akkor elérnék azt, hogy olyasféle anomáliákra ne kerülhessen sor, mint ami például itt a Nyugati pályaudvar kapcsán néhány héttel ezelőtt kirobbant, hogy az ott, az alvállalkozók megbízásából ténykedő, alvállalkozók által kizsigerelt, egyszerű munkavállalók milyen körülmények között kénytelenek teljesíteni ezt az egyébként valóban nagyon fontos feladatot. Éppen ezért ez a része ennek a törvényjavaslatnak, ennek a salátatörvénynek olyan, amit - még egyszer hangsúlyozom - nem tudunk elfogadni.

Aztán mehetünk egy még lényegibb pontra talán, ez a 6. pont a törvényjavaslaton belül: a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása. Ez a törvény még a Gyurcsány-kormányzás idején született, és azon jogalkotási aktusok közé tartozik, amit bizony az akkori ellenzék és civil társadalom hevesen ellenzett. Miért is? Azért, mert a kétsebességű gazdaság megerősítését látták benne, azt, hogy az akkori kormány által preferált multinacionális háttérű és kormányzati hátszéllel rendelkező cégek újabb versenyelőnyhöz jutnak beruházásaik engedélyezésének fellazításával is.

Amikor a Fidesz-KDNP-kormány 2010-ben hatalomra került, ez volt az egyik olyan törvény, amit bizony meg kellett volna változtatni, és mivel nem változtatták meg, itt is kibújt a szög a zsákból, mert kiderült, hogy hangszerelési és súlyponteltérésekkel, de azért mégiscsak ugyanaz folytatódik, mint ami a gyurcsányi kormányzás idején.

A változás ígéretében bízó szavazók egyébként elvárták volna szerintem önköztől, hogy az ilyesféle és hasonló elvi alapokon született törvényeket eltöröljék, ilyen javaslattal jöjjenek az Országgyűlés elé. Nem így történt. 2010-ben, 2011-ben, 2013-ban és most is ahelyett, hogy ezt eltörölték volna, megerősítették. Hogyan is? Újabb szakterületekre terjesztették ki ezt a törvényt, az eljárási határidőket tovább csökkentették, a szakhatóságok jogosítványait pedig még inkább szűkítették.

Természetesen nagyon fontos a Jobbik számára is mindenféle infrastrukturális beruházás, hogy ezek gördülékeny módon tudjanak zajlani és így tudják ezeket kivitelezni, de ebben az esetben vagy ezekben az esetekben sorolni lehetne azokat a botrányos precedenseket, azokat az anomáliákat, amelyek az infrastruktúra-fejlesztést kísérték az önök hatéves kormányzása idején is Magyarországon. Mégsem erről van szó. Ezért gyanakszunk egyébként.

Miért is kellene hinni, tisztelt hölgyeim és uraim? Miért kellene elfogadnunk egyébként államtitkár úrnak - akit én végtelen módon nagyra tartok és tisztelek, de mégiscsak itt egy miniszteri előterjesz-

tésről van szó -, hogy igaz az, amivel minket, az ellenzéket itt arra próbálnak rábírní, hogy támogassuk ezt a törvényjavaslatot? Ez a törvény nem más, mint az önök egyik segédlete a terjedelmes eszköztárukból ahhoz, hogy a haverokat és az önöknek kedves multinacionális cégeket kiemeljék a piaci versenyből, és ne csak többletforrásokhoz, de akadálytalan beruházási lehetőségekhez is juttassák őket olyan helyszíneken, ahol az önöknek politikai szempontból gyümölcsöző, gazdaságilag pedig hasznot hozó lehet.

A cél az, hogy se településrendezési, se kulturális örökség-védelmi, se környezet- és természetvédelmi szempontok ne képezhessék akadályát az üzletnek. Egyébként, mintha Kóka János diktálta volna önöknek ezt a törvényjavaslatot, akinek a halhatatlan és - hogy is mondjam - azért mégiscsak minősíthetetlen mondata jut ilyenkor az ember eszébe, aki azt mondta, hogy nem szokták a békákat megkérdezni, amikor lecsapolják a mocsarat. Mintha ezt öntötték volna itt szavakba, mondatokba, paragrafusokba. Erről gondoskodik a felgyorsított, csak pecsételésre elegendő időt adó eljárásrend, a szakigazgatási szervek megszüntetése, a szakigazgatás kormányhivatalokba szervezése és a helyi közösségek, önkormányzatok, civil szervezetek kizárása a döntéshozatali folyamatból.

A közlekedéssel összefüggő, kiemelt infrastrukturális beruházások nyilván eddig is részét képezték a törvénynek, a javaslatban szereplő, e területet érintő, új rendelkezések nemcsak növelik, kiterjesztik az eddig is meglévő versenyelőnyöket, hanem diktatórikus elemeket vezetnek be a döntéshozatali eljárásba, ami azért eddig ismeretlen volt.

A javaslat egyik eleme az önök által belengetett rendeleti kormányzásnak. Egyébként tényleg: minek akkor az Országgyűlés, minek vannak az önkormányzatok, amikor kormányrendeletekkel, sőt talán törvényerejű rendeletekkel is ez a demokratikus macera kiváltható, felülírható, megspórolható? Persze, lehet majd kapaszkodni a közérdek képlékeny fogalmába, hiszen ha Orbán Viktor miniszterelnök XIV. Lajos után szabadon azt mondaná, kijelentené, hogy az állam én vagyok, úgy a mindenható rendelet annak tartalmától függetlenül közérdekké válna. Ezt nemcsak képletesen gondolják, hanem a 33. § (4) bekezdésében le is írják: a rendeletben meghatározott közlekedésiinfrastruktúra-beruházás megvalósítása közérdeket szolgál - írják. Értik, ugye? Nem attól közérdek egy ilyen beruházás, hogy annak eredménye a köz érdekét szolgálhatja, hanem attól, hogy ezt önök a törvényben rögzítik. S ha a kormányuk rendeletet hoz, az tartalmától, hatásától, pénzügyi mutatóitól függetlenül közérdek.

Mit is tehet az állam rendeleti úton, ha a javaslatot önök mégiscsak elfogadják? Rendeleti úton állapíthatja meg a közlekedésiinfrastruktúra-beruházás nyomvonalát, annak területsávját, ami egy 200 méter széles sáv is lehet. Bár egy fránya környezetvédelmi engedélyre még szükség lesz, de ez már kormányhivatali hatókör, úgyhogy nagy gondot bizo-

nyára nem fog jelenteni. Az építési engedélyezés viszont abszolút nem gond. A rendelet ugyanis felülír minden más előírást, az engedélyt a rendelet követelményeinek megfelelően kell elbírálni akkor is, ha ez önkormányzati érdeket sért. Sőt, az önkormányzat köteles lesz saját területrendezési tervét hat hónapon belül a rendeletben foglaltakhoz igazítani.

A 33. § (7) bekezdése egy jogtörténeti abszurd lesz a magyar demokratikus berendezkedésben; ha egyáltalán lehet még demokráciáról ennek hatálybalépését követően beszélni. Olvasnám: az építési engedély iránti kérelmet - a településrendezési eszközöknek a rendelettel való összhangja hiányában - a rendelet követelményeinek megfelelően kell elbírálni. Ebben az esetben az építési engedélyezési eljárásban a jegyző, főjegyző településrendezési követelmények és a helyi építési követelmények megfeleléséről szóló szakhatósági nyilatkozatát nem kell beszerezni. Kérem, itt akár be is lehet akkor csukni az önkormányzatokat. Minek vannak egyáltalán önkormányzati választások? Iskolák államosítva, közművek, közszolgáltatások minden eleme államosítva, a településrendezés államosítva, a forráselosztás központosítva, tulajdonképpen arra maradtak az önkormányzatok akkor ebben a formában, hogy néhány közmunkást foglalkoztassanak kormányzati céloknak és kegynek megfelelően, azok ott elkapirgáljanak az árokparton, összegyűjtsék a szemetet. S az a helyzet, hogy még sincsen vége, mert közhatalmi jogosítványt adnak az építő cégeknek is.

Az elmúlt héten volt a médiában újfent csak hír a miniszterelnök úr kedvenc játékvonata, az 1:1-es méretarányban közpénzből egyedileg legyártott felcsúti kisvasút. Megvalósult három megálló meg a kevesebb mint hat kilométeres pályahossz. Ez igen soványka, egy valamirevaló terepasztal is több élményt nyújt. A méltatlanul bezárt - bár megígérték, aztán mégsem nyitották újra - nyírvidéki kisvasútról titokban odaszállított és felújított járművek is nagy részt kihatlanul állnak.

(13.00)

Úgyhogy megvan a megoldás: meg kell hosszabítani akkor Bicskén át Etyekig ezt a váli kisvasutat, és akkor ez már nem is egy vonal, hanem egy hálózat, több szerelvényt is lehet rajta majd közlekedtetni. Csakhogy az etyekieknek ez nem nagyon tetszik, nincsenek kibékülve a nyomvonaltervvel, másként képzeltek el a területrendezést, nem szeretnének kisvasutat Bicske felé, ők más relációban gondolkodnak, másfelé szeretnének mással közlekedni. Aztán ott van az is, hogy kellemetlen, de bizony vannak itt magántulajdonban álló telkek is, ezek is útban vannak a nyomvonal számára. De itt van akkor a megoldás, tisztelt államtitkár úr: rendeleti úton közérdek lehet az etyeki nyomvonal, és kész az 1:1 méretarányú terepasztal 9 milliárd forintból. Úgyhogy gratulálunk a miniszterelnök úrnak a szép karácsonyi ajándékához.

Az a helyzet, hogy mi ezt nem tudjuk elfogadni, ugyanis az etyeki gyerekek többen vannak, csak hogy rendeleti úton ők nem fognak ilyen karácsonyi ajándékot kapni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet, és várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most képviselői felszólalások következnek, minthogy kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Normál felszólalóként Kónya Péter képviselő úr, független, parancsoljon!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy ellenzéki képviselőtársaim is utaltak már rá, volt, aki salátatörvénynek, volt, aki egyébnek nevezte ezt a törvénycsomagot, én leginkább ahhoz a narancshoz hasonlítanám, amit minap a piacon sikerült vennem: kívülről nagyon szép volt az a narancs, amikor hazavittem, és lehúztam a héját, akkor láttam, hogy belül rohad az egész. Nagyjából ilyen ez a törvénycsomag is, és talán a narancs héjához hasonlítanám a központi adatbázis kialakításáról szóló törvénytervezetet, ami mindenképpen egy jó kezdeményezés, és azt gondolom, hogy ha ez megvalósul, akkor valóban az állampolgárok érdekeit szolgálja.

Ugyanakkor mindarról a módosításról, ami viszont a műszaki adatok titkosításáról szól, államtitkár úr, nekem erről egy gyermekkori élményem jut eszembe: a '80-as évek elején, amikor általános iskolás voltam, akkor egy fotószakkör tagja voltam, és elköttem azt a hibát, hogy felmentem egy vasúti felüljáróra, és onnan lefotóztam egy átmenő vasúti szerelvényt; el is vitték a rendőrök, merthogy akkor még nemzetbiztonsági okokra hivatkozva tilos volt fényképezni különböző vasúti járműveket, illetve vasútállomást. Aztán szerencsére börtönbüntetés nem lett a következménye annak, hogy gyerekként és diákként készítettem egy fényképet. De lassan abba az irányba haladunk, hogy megint ki lesznek rakva ezek a „fényképezni tilos” táblák, amelyeknek ma már egyébként, a műholdas felderítések időszakában semmi értelme nincs, hogyha belegondolunk.

Önök, sajnálatos módon azt látom, a terrorizmussal való fenyegetettséget kihasználják arra, nemcsak ezen a területen, hanem gyakorlatilag az élet minden területén és minden szegmensében, hogy miközben a normális demokráciákban a közpénzek felhasználása teljesen transzparens és átlátható, közben önök a terrorfenyegetettségre és a közbiztonságra, a bűnmegelőzésre és mindenféle egyéb ilyen nyalánkságra hivatkozva gyakorlatilag mindent, ami a közpénz felhasználásával kapcsolatos, megpróbálnak eltitkosítani vagy titkolózni és titkosítani. Ez semmi másra nem utal, mint arra, államtitkár úr,

hogy itt valamiféle mutyiról, háttér-megállapodásokról, a közpénzek ellopásáról van szó. Önök a közpénzt úgy kezelik, minthogyha a saját pénzük lenne.

A közpénz, államtitkár úr, arról szól, hogy amit arra használnak fel, annak mind-mind átláthatónak kell lennie az állampolgárok részére, hiszen ez a mi pénzünk, ez nem az önök pénze, ez a mi pénzünk. És arra hivatkozva, hogy itt különböző biztonsági szempontok vannak, és ezért a járművek műszaki adatait titkosítani kell vagy azok titkosíthatóak, az, azt gondolom, olyan szintű túlmozgása a dolognak, ami egyszerűen érthetetlen és elfogadhatatlan, és azt gondolom, hogy ezt ki kell venni.

Képviselőtársaim már utaltak rá, hogy elképzelhető, hogy ez a felcsúti kisvasút műszaki adatainak az eltitkosítását vagy akár a Budapest-Belgrád között építendő vasútvonallal kapcsolatos mutyik eltakarását, vagy éppen a 3-as metróval kapcsolatos problémák és az ott lévő anomáliák eltitkosítását szolgálja. Én még egy dologra szeretném felhívni az államtitkár úr figyelmét.

Én mint budapesti lakos, aki rendszeresen használom az M3-as metró szerelvényeit, és rendszeresen tömegközlekedéssel utazom, én is örülök annak egyébként, hogy a felújított metrószerelvények, úgy tűnik, nem felújított metrószerelvények, amelyek Oroszországból érkeznek, hanem vadiúj szerelvények - ezzel mint utazó állampolgárnak talán nagyon nincs is problémám. Egy-két álmódosítást végrehajtottak egyébként korábban már legyártott szerelvényeken, ahogy a hírekben hallani lehet, és ahogy megnézi az ember a fényképfelvételeket, illetve a műszaki adatokat, abból úgy nagyjából kiderül, hogy ezek nem felújított szerelvények, hanem korábban legyártott szerelvényeket kapunk a felújítandó szerelvények helyett.

Ezzel csak két probléma van. Először: ezzel megsértik a közbeszerzési eljárást, merthogy itt nem arról volt szó, hogy új szerelvényeket kapunk, hanem hogy a régi szerelvényeket - itt van egy megsértése a dolognak. A másik pedig, amiről eddig nagyon nem beszélt senki, hogy olyan szintű vámcsalást követnek el, ami égbekiáltó, ugyanis nem mindegy, hogy felújított szerelvények érkeznek vissza Oroszországból vagy új szerelvények, vagy felújított szerelvényeknek álcázott új szerelvények, ugyanis egészen más a vámtétele, amikor beérkeznek Magyarországra, és így milliárdoktól esik el egyébként a magyar állam, azért, mert Oroszország a beszállított szerelvények után nem fizeti ki a vámot, ugyanis új szerelvények után egészen más vámtétele lenne ennek a dolognak. És lehet, hogy erről szól ez a törvény, hogy el akarják ezt titkolni, a műszaki adatokat, ugyanis a műszaki adatokból egyértelműen ki fog derülni az, hogy ezek a szerelvények, amelyek Oroszországból érkeznek, nem felújított szerelvények, hanem vadiúj szerelvények, csak éppen álcázzák őket.

Úgyhogy én azt kérem, államtitkár úr - már csak azért is, hogy nehogy ennek az árnyéka vetődjön a kormányra, mert tudjuk, hogy önök tisztességesek és

becsületesek, nehogy a tisztességtelenség, a csalás és egyéb árnyéka vetődjön önökre -, hogy vegyék ki a törvényből az összes ilyen titkosításra vonatkozó elképzelést, és akkor el is hisszük önökről, hogy önök becsületesek, nem csak annak akarnak látszani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP képviselője, Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Abban a hálátlan szerepben van most részem, hogy igazából leginkább Ander Balázs képviselőtársamhoz kell hogy tartalmilag csatlakozzak, hiszen ő dobta fel azokat a labdákat, amelyekre leginkább reagálni kell.

Először is nyilván szeretném eloszlatni azt, hogy itt a kisvasútról beszéljünk tartósan, mert nem szép dolog ez; vannak, akik arról álmodnak, hogy majd felnőttkorukban lesz egy saját kisvasútjuk, egy saját stadionjuk, ahol gyerekek focizhatnak, tehát ezt az álmot nyilván nem szép bolygatni, és mint el szoktam mondani, nem is az a baj, hogy ott van, hanem az a baj, hogy a többi 3300 település viszont nem-hogy kisvasúttal és stadionnal, de egészségügyi ellátással, iskolával sem rendelkezhet. Szóval, hagyjuk a kisvasutat! Viszont ha már Ander Balázs volt szíves megemlíteni XIV. Lajost és az ő híres mondását, akkor utódját, XV. Lajosét is említsük meg: utánunk a vízözön, és ez a törvény ezt is meghonosítja nagyjából, hiszen számos rendelkezésében nagyjából mit sem foglalkozik azzal, hogy az azt követő időszakban mindezeknek a fenntartása, karbantartása, üzemeltetése milyen jövő elé helyezi az országot.

Nyilvánvalóan, ha már itt ezekről a fejedelmekről, királyokról beszélünk, akkor érdemes megemlíteni még egy dolgot, ha már itt vagyunk, akkor beszéljünk róla. Ander Balázs képviselő úr azt is mondta, hogy egyes piaci személyek és szereplők előnyhöz juttatását szolgálhatja ez a törvény. Ezt meglepetten hallottam. Viszont ettől még lehet támogatni valamit, hiszen ha csak emiatt nem támogatnánk, akkor gyakorlatilag minek ülnénk itt, hiszen minden jogszabály, ami bejön ide a parlament elé kormányzati előterjesztésként, nagyjából erről szokott szólni, tehát ettől még értékelhetjük és becsülhetjük a jó momentumokat, amelyeket ez tartalmaz. De talán elnézi nekem, államtitkár úr, hogyha az előnyöket nem hangsúlyoznám ki, és azokat a pozitív irányú változásokat, amelyek néhány pontban megjelennek, nem annyira hangsúlyoznám, és sokkal inkább azokra a folyamatokra próbálnék rámutatni, amelyeket konstruktív kritikaként a kigyomlálás szempontjából megfontolásra javasolnék.

A törvényben a legsúlyosabb dolog véleményünk szerint egyértelműen annak a folyamatnak a kiszélesítése, ami a kisajátítások lehetőségének kibővítésével jár együtt. A nemzetgazdasági szempontból ki-

emelt beruházások rendszerét - mint arra Ander képviselőtársam is utalt - a Gyurcsány-kormány vezette be az akkori Orbán-kormány tiltakozása mellett, és érdekes módon az Orbán-kormány széles és extrém módon kiszélesítette ennek a körét. Ez a rendszer kizárja egyes beruházásokból az érintettek széles körét, az egyének és a helyi közösségek érdekeit sértik a sokszor rosszul megtervezett vagy káros építkezésekkel.

(13.10)

Az ezek ellen való fellépés lehetőségét meg kellene adni, ezzel szemben a kormányzat folyamatosan szűkíti, és nem tanul a tapasztalatokból, és nyilvánvalóan egyre inkább úgy tűnik, hogy ezek a kiemelt kormányzati beruházások a társadalom rákfenéjeként mindenütt megjelennek és felülírják az egyének és közösségek érdekeit.

Van itt időnként lehetőségünk eszmét cserélni államtitkár úrral, ezért tudom, hogy alapvetően nem szokott pozitívan nyilatkozni a kommunizmus éveiről Magyarországon, pedig azt kell hogy mondjam, hogy ez a fajta intézkedés, amit most a Fidesz is csinál, ez mégis szellemiségében azokat az éveket hozza vissza, amikor bizonyos vélt közérdekre hivatkozva egyének és közösségek érdekeit minden további nélkül felülírták. Nagyon messze van ez az individualista társadalomnak azon megközelítésétől, hogy az egyéneknek van beleszólása a dolgaikba, van önrendelkezésük, és tulajdonukkal, döntéseikkel tudnak önállóan rendelkezni. Sajnos ez a kiemelt beruházásoknak a rendszerében teljes mértékben ellentétes hatásként jelenik meg, ami azért probléma, mert nemcsak a helyi közösségek és a helyi társadalmak a vesztesei ennek, hanem nagyon sok esetben sok más közcél is, mint például a környezetvédelem ügye, amely szintén egy olyan eljárásban kerül döntésre, ami már lassan mindenre alkalmas, csak a környezeti értékeink és környezet-egészségügyi határaink megvédésére nem.

És nyilvánvalóan, mint arra szintén az előttem szólók már utaltak, a folyamatból való kizárás mellett az információk titkosítása is elfogadhatatlan egy XXI. századi demokráciában, hiszen a közügyek intézése alapvetően igényli azt, hogy mindazon információkkal bírjon a magyar társadalom, ami alapján szavazni tud, ami alapján döntéseket tud hozni. Ha megvonjuk tőlük az információt, nem várhatjuk azt, hogy objektív, bölcs szavazások és bölcs döntéshozások valósuljanak meg. Nyilvánvalóan elfogadhatatlan ez is egy olyan párt képviselője részére, mint az LMP, aki alapvetően elkötelezett az átláthatóság, a transzparencia és az információk nyilvánossága mellett.

A vasúti és más infrastruktúra kisajátítási szabályainak vonatkozása ezen folyamat része gyakorlatilag. A 33. §-ban rögzítik, hogy az állam a nyomvonal kijelölésekor, építési engedély megadásakor különösebb gond nélkül átgázolhasson az önkormányzatok területrendezési tervein, a területek tulajdonosain és

az érintett települések kisajátításánál szokásos úgynevezett nehézségeken. Ezek ugyanazok a folyamatok, amelyek egy normális jogállamban, ahol az egyéneknek megmarad a joga, ezek nagyon-nagyon aggasztó irányba mennek el.

Véletlenül se szeretnék az egész törvényről elítélően nyilatkozni, hiszen én hálás vagyok államtitkár úrnak, hogy ezt a lehetőséget megteremti, hogy a magyar közlekedésről és közlekedéspolitikáról itt beszéljünk, de azt kell látnunk, hogy a közlekedéspolitika problémáinak a kezelése a legtöbb esetben nem pusztán fejlesztéspolitikát kell hogy jelentsen.

Hogyha visszagondolunk, nem tudom, az M44-est elkerülő ügyére, vagy itt képviselőtársunk, aki köztünk ül, rendszeresen emlegeti az M4-es ügyét, hogyha visszagondolunk a vidéki közutakra, amit időről időre szóvá teszünk, hogy ha belegondolunk abba, hogy vannak olyan észak-európai országok, ahol egy-egy országgyűlési képviselő nem üzemanyagkártyát kap, hanem egy bérletet a tömegközlekedéshez, mert olyan színvonalú tömegközlekedést lehet fenntartani, ahol minden további nélkül bárhová el lehet jutni, akkor jócskán van tennivaló. Jócskán van tennivaló a fővárosi közösségi közlekedés terén, jócskán van tennivaló általában az országosan megjelenő tömegközlekedés terén. Tehát jó, hogy erről tudunk beszélni, viszont az, hogy mindent a fejlesztéspolitika oltárán feláldozzunk és érdekeinknek ott esetleg áldozatokat hozzunk, ez nem biztos, hogy a mi számunkra elfogadható.

Ennek a módosításnak két aktuális oka látszódik egy kicsit. Nem szeretnénk rosszhiszeműek lenni, de ezek átlengik az egésznek a szellemét, és nyilvánvalóan ezt nem érezzük elfogadhatónak. Csak egy megjegyzés, hogy az is jellemző a kormányra, hogy a hosszú távon ható szabályozásokat pillanatnyi aktuális érdekek mentén csavarja, változtatja, láttuk ezt a gránitszilárdságú, mégis hatszor módosított Alkotmánynál, sokszor a sarkalatos törvényeknél és most a közlekedésnél is. Nyilvánvalóan ez azért probléma, mert talán ismerik azt az angol mondást, hogy súlyos helyzetek szülnék rossz szabályokat, és adott esetben egy-egy ilyen egyedi esetből nem biztos, hogy az általános szabályozás teljes felülírására van szükség.

Az egyik aktuális téma a Budapest-Belgrád vasútvonal, ahol a kormányzat már beszámolt a nyomvonal-kijelölés nehézségeiről. Most úgy néz ki ez a dolog, hogy magyar pénzből építünk egy 500 milliárdos vasutat a kínai áruk részére, amelyek vagy jönnek, vagy nem, de a beruházás nemzetgazdasági szempontból mindenképpen veszteséges lesz, ellenben nagyon fontos célként jelöli meg a kormány. Ez azért probléma, mert hogyha megnézzük azt, hogy Magyarország fideszes többségű Országgyűlése országgyűlési határozat formájában elfogadta a nemzeti fenntartható fejlődésről szóló keretstratégiát, akkor meg kell hogy mondjuk, ezek a fajta árumobilitási és neoliberális gazdaságpolitikát szolgáló kereskedelmi szempontok nincsenek összhangban azzal,

amit egyébként a fideszes többségű parlament elfogadott az irányvonalak tekintetében.

De mégis mennek előre, mint ahogy Demszky a 4-es metróval, csillagászati költségekbe verte az országot egy rossz beruházás miatt, és úgy tűnik, hogy ez a Belgrád-Budapest is egy hasonló irány jelen pillanatban Magyarországnak. És ami különösen aggasztó, hogy ez a beruházás természetvédelmi területeket is érint, és engedtesék meg, hogy ez ügyben a saját szakterületemre, egy kicsit hazafelé beszéljek, hiszen miután az Orbán-kormány leépítette a környezetvédelem intézményrendszerét, és közös természeti kincseink megóvása helyett a rombolást, a szabad rablást tette normává szerte az országban, legalább az ilyet, amikor nem egy befektető, nem egy rossz szándékú, az üzleti szempontjait elsődlegesen szem előtt tartó gazdasági szereplő teszi meg ezt, hanem maga a kormány fejleszt ügy, hogy az veszélyeztet természetvédelmi területet, ezt viszont hadd kérjük számon a kormányon, hiszen itt azért meg lenne a lehetősége, hogy alternatív megoldásokkal csökkentse a környezet- és természetvédelmi károkat.

A kiemelt beruházási törvénnyel, illetve most a kisajátítások lazításával a rombolást fékezni tudó intézményeket gyakorlatilag kiiktatja. Ez ismét egy olyan eszköz, ami alapvetően a jogállamiságot veszélyezteti, hiszen gyakorlatilag a kormány politikai eszközökkel a közigazgatás rendszerébe beavatkozik. Nyilván ez az irány, már onnantól kezdve, hogy ezek nem közigazgatási hivatalok, hanem kormányhivatalok, mondhatjuk azt, hogy normális, hiszen most már a kormány akarja befolyásolni a magyar államigazgatásnak a döntéseit, de hogyha hiszünk abban, hogy lehet még Magyarországon valaha egy normális jogállam, akkor igenis, szükség lenne azokra a fékekre, amit a politikától független közigazgatási rendszer fenn tud tartani. Ezért ezeknek a kisajátításoknak a lazításával, a rombolást fékezni tudó intézményeknek a kiiktatásával ez nyilvánvalóan nem egy támogatandó irány.

A másik aktuális eset az etyeki kisvasút ügye, mint erre ellenzéki képviselőtársaim utaltak. Itt a helyiek ellenállását a kormány ezzel a törvénnyel akarja gyakorlatilag megtörni. Sajnos azért vagyunk most itt néhányan - a Fidesz soraiból hárman és mi, néhányan ellenzéki képviselők -, hogy beszéljünk erről az egyedi ügyről, és úgy, hogy ezt gyakorlatilag egy országos szintű törvénnyel megpróbáljuk teljes mértékben felülről, ami nem tűnik egy szimpatikus dolognak, sőt már-már aljas dolog, hiszen gyakorlatilag a felcsúti kisvasút egy drága és értelmetlen presztízsbetűzés volt.

Akár mennyire is álmodott arról esetleg a miniszterelnökünk gyermekkorában, hogy egyszer csinál egy ilyet saját magának, most azért mégsem tekinthetjük ezt pozitív, társadalmi szempontból hasznos tevékenységnek. És gyakorlatilag hirtelen erőszakot tesznek egy olyan településen, amelyik ezt nem akarja, és senkinek nem lesz haszna belőle,

nemzetgazdaságilag és egyénileg sem, kivéve az építést végző céget.

De nyilvánvalóan, hogy ha államtitkár úr rendelkezik olyan információkkal, amelyek arról szólnak, hogy a felcsúti kisvasút eddigi bevételtermelő képessége olyan mértékben hozzájárul a nemzetgazdaság bevételeihez, hogy azt érdemi tényezőként kell számba venni Magyarország költségvetésében, akkor nyilvánvalóan érdemes megfontolásra ez is, de jelen pillanatban, amit lehet, hogy hazug sajtó-, de sajtóhírekből tudunk, alapvetően a kihasználatlanság, az üres és gazdaságtalan fenntartás jellemzi ezt a rendszert. Így nyilvánvalóan osztjuk az etyekiek aggályait, és felmerült problémáikat nyilvánvalóan képviselőnk mellé itt az Országgyűlés falai között.

A kisajátítások mellé társul az értelmetlen titkosítás is, mint arra szintén ellenzéki képviselőtársaim részben már utaltak. Harminc évre titkosítanak olyan adatokat, amelyek alapvetően közügyek, és alapvetően mindannyiunkra tartoznak, hiszen a mi adónkból valósulnak meg és a közszolgáltató cégek pénzfelhasználásához kötődnek. Ezeknek a titkosítása - mint már a felszólalásom kezdetén megemlítettem - elfogadhatatlan egy XXI. századi demokráciában. A tömegkommunikációs eszközök, a szociális hálóknak a világában ezeknek az adatoknak a nyilvánosságát, az átláthatóságát kellene minél inkább szolgálni egy magát demokratikusnak mondó kormányknak.

Mostantól a HÉV, a metrók, a MÁV, a kisvasutak helyzetéről sokkal nehezebb lesz adatokat szerezni. Nem fogjuk tudni például, hogy a felújítási, karbantartási munkák mennyibe kerülnek, nem tudjuk azt, hogy ezek hogyan valósulnak meg, milyen túlárazások lehetnek, mert nem biztos, hogy tudni fogjuk, hogy pontosan mi miatt kell megépíteni, nem tudjuk az indoklást, és nem tudjuk ennek a hátterét.

Az indoklás bűncselekmények megelőzését és a terrorizmust emlegeti, ami egy kissé így nevetségesnek tűnik jelen pillanatban, hiszen ennél, nyilván ezen kockázatok jelentőségét nem csökkentve, azért vannak más olyan társadalmi problémák, amelyekre reagálni kellene, és így Magyarország gazdasági folyamataiban a vidék elnéptelenedése, az elvándorláshoz való hozzájárulása, a vidék felzárkóztatásához való törekvések lényegesen erősebb érveként kellene hogy megjelenjenek az ilyen jellegű fejlesztések terén. És megint visszatérünk oda, amiről a közlekedéspolitikai kapcsán beszélgetni szoktunk, hogy bizony, a jelenlegi közúthálózat fenntartására, a vidéki utakra, a tömegközlekedésre hogyan lenne érdemes forrásokat biztosítani.

(13.20)

A frakcióm álláspontja az, hogy nem hiszünk abban nagyon, hogy itt bűncselekmények megelőzéséről lenne szó, hanem inkább bűncselekményeket lehet ennek a törvénynek az elfogadásával támogatni: lopást, hűtlen kezelést takargatni, és nyilvánvaló-

an ez a titkosítás sokkal inkább a közélet tisztaságát veszélyeztető eszközként jelenik meg, mintsem konkrétan veszélycsökkentőként.

Ezen részek miatt, elismerve néhány pozitív irányú változást, a törvényt nem tartja elfogadhatónak a Lehet Más a Politika; és a frakció álláspontja az, hogy ebben a formában így nem tudja támogatni. Köszönöm szépen a lehetőséget. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előbb mintegy negyed óra hosszan soroltam föl azokat az érveket, kifogásokat, amelyek miatt a Jobbik frakciója ezt a salátatörvényt nem tudja elfogadni. Ellenzéki képviselőtársaim viszont konstruktív vitára szólítottak föl minket. Akkor ne csak a kritika hangozzék el, nyilván egyébként az is lesz majd most, de rá szeretnék világítani arra, hogy miért is van nekünk bajunk azzal, amikor önök ilyen salátatörvényeket terjesztenek a Ház elé; azért, mert lenne nagyon sok olyan eleme, amire teljes mellszélességgel rá tudnánk bólintani, és azt mondjuk, hogy igen, hasznos, ez a magyar emberek érdekét szolgálja. Ilyen például a használtjárművásárlás biztonságának növelését célzó javaslatcsoomag is a törvénymódosítás-tervezeten belül.

Tudjuk azt, hogy Magyarországon van több mint 3 millió 200 ezer személygépjármű. Ezek átlagéletkora sajnos 13,7 év. Ez négy évvel idősebb, mint a nagy európai átlag, beleszámítva egyébként Romániát is meg Bulgáriát is. És hogy milyen rossz állapotban vagyunk és hogy a „minden nagyon szép, minden nagyon jó” filozófiáját valló kormányzati elefántcsonttoronyba zárkózott és a magyar valóságtól teljesen elidegenedett egynémely politikus mennyire jól tenné, ha körbenézne, akkor pontosan lehetne azt látni, hogy mondjuk, 2008-ban több mint 153 ezer új autót értékesítettek Magyarországon, ez a tavalyi esztendőben csak 77 ezer volt, és ezzel párhuzamosan a használt gépjárművek értékesítési aránya is megnőtt.

Ott tartunk, 440 ezer használt gépjárművet értékesítenek Magyarországon egy évben. Ennek pedig 22 százalékát külföldről hozzák be, és hozzáteszem, hogy az átlagéletkor ebben az eseten is magasabb mint tíz év, tehát egy ilyen törvényjavaslat, amely azt célozza, hogy a vásárlást biztonságosabbá tudják tenni, illetve a tisztességes kereskedők se szenvedjenek versenyhátrányt azok miatt a csaló gazemberek miatt, akik visszatekerik a kilométerórákat, akik eltitkolják ezeknek a gépjárműveknek a valós műszaki paramétereit, azok bizony a piacon ne szenvedjenek ilyesféle versenyhátrányt, és valahogyan rendeződjék ez a helyzet. Ezt teljes mértékben támogatni tudnánk, mit ahogy említettem itt a legelején is, a vízi közlekedésről szóló javaslatot is.

Annyit hozzáteszek, hogy nagyon sajnálom egyébként, hogy csak ilyen alkalmakkor kerül előtérbe vagy reflektorfénybe Magyarországon a vízi köz-

lekedés, hiszen ha valahol lenne mit fejlesztenünk, akkor ez a terület lenne. Pontosan tudom, hogy az utóbbi években nagyon helyesen egyébként 50 milliárd forintot ráköltöttek a hazai belvízi kikötőkre. Mindig támogatjuk az ilyesmit.

Nyilván hozzátesszük, hogy ennek transzparens módon kell történnie, ne haveri oligarchák zsebébe gyarapítsa egy-egy ilyen beruházás, de támogatjuk ezeket az infrastrukturális fejlesztéseket, különösen annak fényében, hogy az európai uniós előírások, legalábbis tervezetek vannak arra, hogy 2030-ra a 300 kilométer feletti közúti áruszállítás 30 százalékát tereljék kötöttpályás közlekedésre: vasútra, illetve belvízi hajózásra. Ettől sajnos nagyon messze vagyunk, illetve 14 év van már csak vissza. Ennek ellenére bizony hatalmas az a szakadék, ami a vágyálmokat és a valóságot elválasztja egymástól.

Európán belül van 37 ezer hajózásra alkalmas belvízi hajóút. *(Sic!)* Ezek közül a legfontosabb a 3500 kilométer hosszúságú Duna-Majna-Rajna-rendszer az északi-tengeri Rotterdamtól a Duna-deltatorlatnál megtalálható Szulináig.

Az a helyzet, hogy ezen belül Magyarországnak nagyon fontos szerepe lehetne, ha ezt az illetékesek komolyabban vennék, hiszen mi is rendelkezünk 1500 kilométernyi belvízi hajóúttal, ráadásul ennek a Duna-Majna-Rajna-rendszernek a földrajzi közép-pontja Magyarországra esik - ez Dunaalmásnál van -, és sajnos azt tudom mondani, hogy ez csak a földrajzi közép-pont.

Nagyon jó lenne, ha ez egyben egyfajta logisztikai közép-pont is lehetne, mert ezzel Magyarországot egyfelől gazdaságilag is föl lehetne lendíteni, másfelől pedig ha arra gondolunk, hogy a rajtunk keresztül dübörgő közúti tranzitforgalom micsoda óriási károkat okoz az országnak, nevesíteni is lehet, számszerűsíteni is lehet: ez 350 milliárd forintos tételt jelent évente infrastruktúra-leromlásban és egyéb negatív externáliákat tekintve - ezt a 350 milliárd forintot csak a rajtunk keresztül dübörgő külföldi nehéztehergépjárművek itteni forgalmi okozza -, akkor, azt hiszem, hogy hatalmas nagy botorság és luxus Magyarország részéről negligálni egy ilyen potenciális lehetőséget, mint amit a Duna jelentene számunkra. Egy sokszávos és nagyon olcsón rendelkezésünkre álló autópályáról van tulajdonképpen szó, ahol a negatív externáliák - még a vasúténak is - csupán az egynyolcadát teszik ki, a közúti negatív externáliáknak pedig az egytizenhetedét. Tehát környezetvédelmi szempontból, gazdasági szempontból, a magyar emberek érdekének mindenféle szempontjából is csak jó lenne az, ha ez sokkal nagyobb hangsúlyt kaphatna itt valamikor.

Ennek ellenére még egyszer mondom, sajnálatosak azok a statisztikai adatok, amelyekkel itt találkozhatunk, hiszen az országon belül egy év alatt forgalmazott, leszállított mintegy 275 milliónyi tonna árumennyiségnek kevesebb mint a 3 százalékát, csupán 8 tonnányit *(sic!)* szállítanak belvízi hajóutakon, holott ezeket a belvízi hajóutakat itt, Magyaror-

szágon is integrálni kellene ezekbe a multimodális szállítási, közlekedési folyosókba.

Ezeket bizony föl kellene lendíteni, és hadd említsem azért meg itt, és lehet, hogy ez Sallai képviselőtársamnak nem fog tetszeni: a Magyar Logisztikai Szolgáltató Központok Szövetségének vágyálmáról hadd említsek itt valamit. Azt mondják, hogy nagyon jó lenne Magyarország számára, ha a Duna 340 napon keresztül hajózható lenne, viszont ez azt is feltételezi, hogy bizony itt gátakat kellene építeni, duzzasztókat kellene építeni, erőműveket kellene építeni.

Ennek a komplex rendszerét meg kellene teremteni, mert máshogy nem fog működni. Holott tőlünk északabbra, tőlünk délebbre ezt megtették, Magyarország ezt valamilyen sötétzöld irányelvekhez ragaszkodva megpróbálja magától elhessegetni, holott a magyar emberek érdeke ezt szolgálná, nem pedig azt, hogy az itteni kikötősűrűség az előbb említett fejlesztések ellenére, mondjuk, akkor a német területeknek csupán egyharmada.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem Tasó államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr, parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon értékes hozzászólásokat hallhattunk az elmúlt percekben vagy inkább órában, és hadd kezdjem azzal, amiben egyetértünk.

Itt a törvényjavaslat, amely 11 komoly módosítást terjeszt elénk, számos olyan elemet mutatott, amellyel a frakciók egyetértettek - hogy menjek előre, és a Fidesz és a KDNP támogató hozzászólásait megköszönjem.

Az ellenzéki képviselőtársakhoz fordulva szeretném mondani, hogy azzal egyetértettünk és egyetértünk, hogy a használt járművek forgalmazásával kapcsolatos problémákat próbáljuk orvosolni ezzel a nyilvántartási rendszerrel, ami díjmentesen '18. január 1-jétől egységes adatfelvételi eljárás folyamán lehetővé válik. Ez egy jó lépés.

Az ideiglenes rendszámokkal kapcsolatban történő visszaélések csökkentése szintén mindenki számára egyértelmű, mindenki egyetért vele. Egyetértünk azzal is, hogy rendezzék el a hajózási vagy a vízi alágazatban dolgozók munkaidejét, a munkarendjét, a munkaidő-beosztását, de azt is tudnunk kell közben - rögtön egy pillanatra megállva -, hogy '16. év végéig kell az uniós irányelveknek megfelelően megtennünk a harmonizációt. Magyarul: az idő is sürget bennünket.

A vízi közlekedésnél megállva egy picit, éppen Ander Balázs képviselőtársam hozzászólására figyelve és reflektálva látható, hogy a vízi közlekedés területén próbálunk komoly lépéseket tenni, és azok a lépések sikeresek is lesznek.

Csak a hajózási főterv készítését szeretném kiemelni, amely pontosan azt mutatja be és azt fogja szolgálni, hogy azok a tervek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy növeljük a vízi közlekedés lehetőségeit és a hajózási vonalak fejlesztésével a teheráru-forgalom nagyobb arányban kerüljön a vízi közlekedési területre, ez egyértelműen a következő évek zenéje, a következő éveknek a remélhetőleg sikerrel megvalósított története lesz majd.

(13.30)

A vasúti közlekedéssel kapcsolatban természetesen az is egy egyértelmű és úgy látom, mindenki által támogatott dolog, hogy növelni kell a vasúti árufuvarozás világát és lehetőségeit, de ezt szolgálja egyébként a Budapest-Belgrád-vasútvonal megépítése is. Tehát pontosan egybecseng a véleményünk. Lehet, hogy más eszközöket próbálnak ezzel kapcsolatban erősíteni, de ez egyértelműen segíteni fogja. Hogy milyen árukat fog ez a vonal szállítani, azt jól tudjuk, hogy egyértelműen a keleti világból érkező árukat fogja továbbforgalmazni, és Magyarország számára biztos, hogy olyan lehetőséget teremt, amellyel, ha nem élünk, akkor ki fogunk esni egy olyan körből, amely vélhetően gazdasági hátrányokat okoz Magyarországnak. Tehát itt is egyetértünk.

Ha megvizsgáljuk, hogy a műszaki adatokat milyen módon akarja az előterjesztés fékezni vagy megvédeni, akkor megint egyet kell értsünk, mert gondolom, azzal mindenki egyetért, hogy a mai világban, pontosan a mai kommunikációs robbanás időszakában és az informatikai fejlesztések világában azért látható, hogy mennyi veszélynek van kitéve a jelenlegi közösségi közlekedési rendszer. Akár a melbourne-i példát is felhozhatjuk, és azt gondolom, hogy épp elég csak a 4-es metróra gondolni, ahol a metróvezető nincs a fülkében, és nem kell hozzá túlságosan komoly felkészültség, lehet, hogy ha akar valaki, akkor beavatkozhat és belenyúljon az irányításba.

Tehát amikor a műszaki adatok védelméről szövelünk, akkor nemcsak a járművek védelméről, hanem a járműszoftverek védelméről is szó van. Azt is szeretnénk elkerülni, hogy előfordulhasson az, amit láthattunk nagyon sok kalandfilmben, hogy beavatkozhatnak hackerek, belenyúlnak a rendszerekbe, megváltoztatják a működést, a repülőgépek mozgását vagy a közösségi közlekedési rendszer bármelyik elemét, és ezzel szándékosan, akár növelve a terrorveszélyt vagy bármilyen más konkrét ártó szándékkal, de egyértelműen beavatkozhatnak azokba a rendszerekbe, amelyeket fokozottan kell figyelni.

Az előterjesztés célja ennek a védelme, tehát a műszaki adatok védelme és nem más, és csakis nemzetbiztonsági szempontból releváns adatok védelmé-

ről van szó, és arról, hogy nem teljes körű tiltásról beszélünk, hanem arról, hogy a felelős miniszter eldönti és eldöntheti, hogy mely az az információ, amelyre kimondja, hogy nemzetbiztonsági szempontból nem adható ki az információ, és mely az, ami nyilvánvalóan hozzáférhető. Tehát ha megnézzük, akkor a célunk biztonságosan működtetni a közlekedési rendszereinket, a vasúti rendszereinket is, és természetesen minden esetben ott, ahol lehetséges és számolni kell a terrorveszéllyel, azt megelőzni.

Ha a műszaki adatokat próbáljuk megvizsgálni, és arra vagyunk kíváncsiak, hogy mennyi műszaki adatra van szükség ahhoz, hogy azt gondoljuk, minden információ birtokában vagyunk, akkor viszont témérdek, szinte megfoghatatlan mennyiségű információt kellene kibocsátani, aminek igazság szerint túlságosan nagy értelmét nem látjuk.

Ami fontos, hogy egyáltalán nem nyúlunk hozzá és nem változik a szabályozás során a közbeszerzési eljárás rendszere és a rendje. Tehát azért nem értjük és igazán nem is tudjuk értelmezni, hogy hogy kerülnek ide a felújítással, karbantartással kapcsolatos információk, hiszen azokkal kapcsolatban semmilyen intézkedés nincs a javaslatban. Tehát azért nem értjük, mert bár minden mindennel összefügg, most ez nyilvánvaló és értjük is, de ettől függetlenül nem értjük, hogy a műszaki adatok korlátozásával kapcsolatosan hogy kerülnek ide olyan információkkal kapcsolatos felvetések, amelyek nincsenek korlátozva.

Akár Józsa képviselőtársam, akár Ander Balázs képviselőtársam, akár Sallai R. Benedek képviselőtársam, akár Kónya Péter is szólt arról, hogy átlátható rendszereknek kell működni, a közpénzfelhasználásra figyelni kell. Ez a szabályozás semmilyen módon nem befolyásolja a meglévő rendszereket, semmilyen módon nem korlátozza a betekintést semmilyen területen. Csupán csak arról van szó, visszatérve az iménti, műszaki adatokkal való rendelkezésre, hogy az, ami terrorveszély szempontjából vagy nemzetbiztonsági szempontból úgy értékelhető, hogy nem vagy korlátozottan, azt fogja szabályozni az illetékes miniszter.

Az álmokról szólt Sallai képviselőtársam. Az álmok mozgatják az embereket. Ha nincsenek álmok, akkor nem tudjuk megtervezni a következő közlekedésfejlesztési vagy bármilyen más beruházásunkat sem, hiszen az álmok általában tervek is, az álmokból születnek a tervek, és ha a tervek megvalósítása pedig közérdeket szolgál, akkor mindenképpen fontos és támogatandó.

Hogy mi a közérdek - megint nem azt szabályozza a javaslat, hogy mi a közérdek. Azt gondolom, hogy egy országos területrendezési tervben, amelyet egy megyei jóváhagyás követ, utána az önkormányzatnak is jóvá kell hagyni a saját eszközeivel azokat a magasabb jogszabályban lévő rendelkezéseket, amelyek egy beruházásról döntenek. Tehát a szabályozás itt csak azt teszi lehetővé, hogy ha hat hónapon keresztül nem képes rá az önkormányzat, bármi miatt, nem tudja vagy nem akarja, akkor, ha egy magasabb

jogszabály erről már rendelkezik, akkor megtörténhessen, és ez ne akadályozza önmagában a beruházás megvalósítását.

A kisajátításról is volt szó nyilvánvalóan. Semmilyen eleme az előterjesztésnek nem gátolja a magántulajdonhoz fűződő érdekeket, semmi nem csorbítja egyébként. Nem is értem, hogy ez pontosan hogy került szóba. Ha vizsgáljuk, hogy a hatósági eljárásokkal szemben támasztott kifogások, amelyek 2015-ben 2540 darabot tettek ki, miről szólnak, akkor láthatjuk, hogy igazán a kisajátításnál nem a jogalapot kifogásolják, ezt csak 1 százalékban, 33 esetben, hanem a többletigényt jelentik be. Tehát igazán arról van szó, hogy a kártalanítással kapcsolatban van magasabb igénye a tulajdonosnak, és emiatt vannak kifogásai, nem a jogalapot firtatják. Tehát e tekintetben semmiképpen sem csorbítjuk az ebben megjelenő magántulajdont.

*(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Valamennyi módosításunk, mint ahogy mondtam is, az egyszerűsítést szolgálja, észszerűbbé teszi a szabályrendszerünket, és segíti a kiemelten fontos beruházások megvalósulását. Azt gondolom, hogy mindenkinek, aki a Magyar Országgyűlésben döntéshozóként dolgozhat, érdeke, hogy a kormány által meghatározott beruházások, hogyha azok forrással is rendelkeznek, minél hamarabb megvalósuljanak. Ezek az előterjesztésben szereplő módosítások is ezt taglalják, ezt segítik elő, illetve a szabályozások pedig könnyítik a munkavállalók dolgát, illetve egyszerűbbé tesznek olyan szabályokat, amelyekre egyébként mindannyian egyetértően bólintottunk.

Úgyhogy örülök, hogy a célokban egyetértünk, az eszközökben pedig nyilvánvalóan lehetnek eltérések és eltérő vélemények. Figyelembe vesszük és hallgatjuk a konstruktív, támogató lépéseket majd, látjuk, figyeljük majd, természetszerűen figyelembe vesszük és meghallgatjuk. Reményeink szerint azért az Országgyűlés majd a zárószavazás során egyhangúlag fogja elfogadni a javaslatunkat. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. *(Dr. Józsa István: Jó voltál, Laci! Ilyen szöveggel miniszter lehetnél!)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes klímapolitikai és zöldgazdaság fejlesztési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12721. számon, az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának

mint előterjesztőnek. Államtitkár urak helyet cserélnek, és kérem akkor, államtitkár úr, hogy olvassa föl a szövegét. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat több, mind a klímapolitikával, mind pedig a zöldgazdaság-fejlesztéssel kapcsolatos részterületre terjed ki. Magában foglalja a klímapolitikai tárgyú, villamos energiáról, épület-energiatermelésről, valamint víziközmű-szolgáltatásról szóló törvények módosítását is.

A klímapolitikai tárgyú törvények módosítása esetében a javaslat a fluortartalmú üvegházhatású gázokkal kapcsolatos, különösen a kutatási, fejlesztési és gyógyászati célú, társadalmi érdekeket szolgáló tevékenységet - például kimondottan a rákkutatást - végző vállalkozások részére egy kivételszabályt állapít meg. Ennek értelmében ezeknek a vállalkozásoknak nem kell külön képesítést szereznük a fluortartalmú üvegházhatású gázokkal kapcsolatos tevékenység végzéséhez, hanem egy külön levél, kérelem keretében csupán a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság által kiadott engedélyre van szükségük.

(13.40)

Az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és a kiotói jegyzőkönyv végrehajtási rendszeréről szóló törvényt érintő további módosítások a fluortartalmú üvegházhatású gázokkal kapcsolatos tevékenységet végző vállalkozások, illetve természetes személyek esetében eltörlik a késedelmi pótlék kategóriát, és lehetővé teszik, hogy a klímavédelmi bírság tekintetében fizetési könnyítést és esetlegesen teljesíthetőség-meghosszabbítást kapjanak. Ezen túlmenően maga a törvényjavaslat a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság által végzett ellenőrzések hatékonyságát növelni szeretné, és az ehhez kapcsolódó eljárási tevékenységet is konkrétan tartalmazza.

Az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében való részvételről szóló törvény módosításával megvalósul az eddigi gyakorlat és a jogalkalmazás során tapasztalt értelmezési nehézségek orvoslása. Ezen túlmenően az új szabályozás előírja, hogy a tagállamok által felhasználható kibocsátási kvóták tekintetében a bevételek felhasználásáról a nemzetgazdasági miniszternek évente csak abban az esetben kell beszámolnia az Országgyűlésnek, ha az adott évben keletkezett bevétel egyáltalán létezik, tehát van. A javaslat egyebekben kimondja a felügyeleti díjhoz hasonlóan a számlavezetési díj adók módjára behajtandó köztartozássá nyilvánítását is.

A villamos energiáról szóló törvény módosítását a 2016 nyarán elfogadott megújulóvillamosenergia-termelés támogatási rendszerének, az úgynevezett METÁR-nak a mielőbbi bevezetése teszi szükségesé. A METÁR rendszer bevezetése az Európai Unió környezetvédelmi és energetikai állami támogatá-

sokról szóló iránymutatásában foglalt követelményeknek való megfeleltetést szolgálja. Ezen iránymutatás alapján új támogatási jogosultság főszabály szerint versenyeztetési eljárás során érhető el, és 2017-től lenne mód arra, hogy a megújulóenergia-termelés ezen az elven történjen meghatározásra. A 2016 nyarán elfogadott jogszabálysomag hatálybalépése az Európai Bizottság jóváhagyó határozatához kötött. Azonban az Európai Bizottság notifikációs eljárásának elhúzódása miatt ez nem lehetséges január 1-jéig, ezért nem lehet elindítani a METÁR-t január 1-jével. Annak érdekében, hogy a notifikációs eljárással járó késedelem áthidalhatóvá váljon, az új támogatási rendszer több elemét 2017. január 1-jével szeretnénk hatályba léptetni és az úgynevezett csoportmentességi rendeletnek megfelelő állami támogatási szabályok figyelembevételével szeretnénk felállítani. A törvényjavaslat által érintett negyedik terület az energiahatékonyságról szóló törvény módosítása, amelynek célja, hogy az energiahatékonyságról szóló irányelv szerinti energiamegtakarítási kötelezettség teljesüljön. Ez az Országgyűlés korábbi döntése alapján az úgynevezett alternatív szakpolitikai intézkedések útján történik meg. A jelen törvényjavaslat elfogadása esetén három szakpolitikai intézkedés bevezetésére kerül sor. Létre kívánjuk hozni a nemzeti energetikusi hálózatot, be kívánjuk vezetni az energetikai szakreferens alkalmazásának kötelezettségét, valamint az állami és önkormányzati épületek energiahatékony használatát elősegítő egyéb intézkedéseket kívánunk megvalósítani.

A törvényjavaslat a gyakorlati tapasztalatok alapján módosításokat kezdeményez az energetikai auditálás szabályozásának területén, amelynek célja, hogy az energetikai auditok ellenőrzésével, valamint a kapcsolódó bírsággal összefüggő szabályok egyértelműek legyenek. Ezeket kiegészítjük ennek megfelelően. Az energetikai auditálásra kötelezett nagyvállalatok körének szűkítése történik meg, az energetikai auditorok képzettségi és gyakorlati követelményeinek pedig az egyértelműsítése történik meg a jogszabályban.

Ami a törvényjavaslat ötödik területét illeti, a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény módosítási javaslatai kisebb terjedelmű rezszi- és bürokrácia-csökkentési célt szolgálnak, valamint több esetben pontosító jellegű módosításokra irányulnak. A javaslat kiterjed az átmeneti díjakból eredő aránytalan fogyasztói terhek mérséklésére is, így megfelel a kormány rezsicsökkentési törekvéseinek. A módosítás célja továbbá az eljárásért felelős önkormányzatok ügyféli jogainak bővítése és jogalkotásra való felhatalmazásuk a fogyasztói érdekek védelme érdekében. Az önkormányzatok az átmeneti díjat megállapító határozatok kiadására irányuló eljárásokban ügyfélként vesznek részt, továbbá véleményt alkothatnak a díjak mértékéről. Ez azt jelenti, hogy megkapják a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal által kiadott határozatot, és azok ellen jogorvoslattal élhetnek. Az önkormányzatok számára a

módosítás rendeletalkotási felhatalmazást is ad arra, hogy az átmeneti díjak vonatkozásában kedvezményeket nyújtsanak a fogyasztók részére, ezzel csökkentve a lakossági terheket és támogatva egyben a rezsicsökkentés szándékait.

A törvényjavaslat további célja a kormány környezeti és energiahatékonysági operatív programja éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló határozatban nevesített ivóvízminőség-javítási, valamint szennyvízelvezetési és szennyvíztisztítási beruházásokkal összefüggő, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közigazgatási hatósági ügyek ügyintézési határidejének rövidítése. A módosítás az európai uniós előírásokkal és a bürokráciacsökkentési törekvésekkel összhangban elősegíti ezeknek a beruházásoknak a mielőbbi megvalósulását.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy az előttünk fekvő T/12721. számon beterjesztett törvényjavaslatot megvitatni, az abban foglaltakat támogatni és a szavazáskor elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónokát, Manninger Jenő képviselő urat illeti a szó. Tessék!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismeretes, hogy az Európai Uniónak és hazánknak jelentős lépéseket kell tenni a klímaváltozás elleni küzdelemben a klímaváltozáshoz való környezeti, társadalmi és gazdasági alkalmazkodás érdekében. Számolni kell azzal, hogy ha a hőmérséklet az iparosodás előtti időszakhoz viszonyítva 2 Celsius-fokkal nő, az visszafordíthatatlan és katasztrofális következményekkel jár. Ennek megelőzése érdekében az Európai Unió 2030-ig legalább 40 százalékkal akarja csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását az 1990-es bázis-évhöz képest.

Hazánk számára is fontos, hogy a klímaváltozás elleni küzdelemben továbbra is őrizzük meg erős kiállásunkat, másrészt a klímaváltozás hatásaihoz sikeresen tudjon alkalmazkodni a környezeti, társadalmi és gazdasági területeken egyaránt. Ehhez folyamatos jogalkotási munka is szükséges. A most benyújtott javaslat ilyeneket tartalmaz. Az önök előtt fekvő javaslat, tehát az egyes klímapolitikai és zöldgazdaság-fejlesztési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hat törvény módosítására irányul a klímapolitika, az üvegházhatású gázok kereskedelme, a villamosenergia-rendszer, az energetika, az energiahatékonyság, a víziközmű-szolgáltatás területén történő sikeresebb működés érdekében. Az államtitkár úr részletesen szövegezte a törvényjavaslat tartalmáról. Engedjék meg, hogy én csak néhány fontos pontot emeljek ki.

A klímapolitikával kapcsolatos módosítás kapcsán ki kell emelni, hogy a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság által végzett ellenőrzések hatékonyságának növelése érdekében olyan eljárási cselekményeket szabályoz, mint a próbavásárlás, a fel nem fedett próbavásárláshoz kapcsolódó vizsgálat. A víziközműszolgáltatással kapcsolatos módosítások is szolgálják egyúttal a jobb ügyintézet és a hatósági szabályozás korszerűsítését, az ivóvízminőség-javítási, szennyvízelvezetési és -tisztítási beruházásokkal kapcsolatos, nemzetgazdaságilag kiemelt közigazgatási hatósági ügyek ügyintézési határidejét lerövidítik.

Igen fontos az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló törvény módosítása.

(13.50)

A javaslat pontosításokat tesz, például bírság-befizetési kötelezettséget vezet be a meg nem fizetett számlavezetési díj szankcionálhatósága érdekében, így azt adók módjára behajtandó köztartozásnak minősíti.

Kiemelhetők továbbá az energiahatékonysággal kapcsolatos módosítások. Itt el kell mondani, hogy a kormány a 2010/2016-os határozatában döntött az alkalmazandó szakpolitikai intézkedésekről az energiamegtakarítás érdekében. A nemzeti fejlesztési miniszternek elő kell készítenie a nemzeti energetikai hálózat létrehozásához, működéséhez szükséges jogszabályokat, továbbá az állami és önkormányzati épületek energiafogyasztásával kapcsolatos jogi szabályozást kell kialakítania. Szükséges továbbá az energetikai szakreferensi intézmény szakpolitikai intézkedésként történő bevezetése.

A gyakorlati tapasztalatok alapján módosítja az energetikai auditálás szabályozását. Célja az auditok ellenőrzésével és bírságolásával összefüggő szabályok egyértelműsítése, kiegészítése, az auditálásra köteles nagyvállalatok körének szűkítése, az auditorok képzettségi és gyakorlati követelményeinek egyértelműsítése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezenkívül az előttünk fekvő törvényjavaslat a METÁR bevezetésével kapcsolatos módosításokat is tartalmazza. A METÁR-rendszer mielőbbi bevezetése szükséges. Ahogy államtitkár úr elmondta, az ezzel kapcsolatos módosítási javaslat azt szolgálja, hogy elindítható legyen 2017. január 1-jétől, egyelőre támogatási rendszerként.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kérem, hogy a klímapolitikai és zöldgazdasági, illetve rezsicsökkentési célokat egyaránt szolgáló módosításokat támogassák. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár a törvényjavaslat címe részben a zöldgazdaság fejlesztéséről szól, a kormány gyakorlati intézkedéseivel akadályozza, lassítja, hátráltatja a zöldmegoldások hazai elterjesztését.

Az energiahatékonyság javítását célzó intézkedésekkel kapcsolatban említést érdemel, hogy a kormány 2015 őszén elvonta a lakosság részére elkülönített vissza nem térítendő energiahatékonyság-javító program mintegy 100 milliárd forintnyi uniós forrását. Az Európai Bizottság azonban az átcsoportosítást nem hagyta jóvá, így az remélhetőleg mégis a hazai lakóépület-állomány energiahatékonyság-javítására lesz felhasználva, ezzel a lakosságot segítve. Az energiahatékonyság javítása terén a hazai lakóépület-állomány átfogó megújítására lenne szükség, ami tartósan csökkentené a lakossági energiaszámlákat, csökkentené a környezeti terhelést, csökkentené Magyarország importfüggőségét, növelné a hazai építőipari megrendelésállományt. Azt gondolom, hogy ezek közül mindegyik terület nagyon fontos ma Magyarország számára.

Fontos, hogy vissza nem térítendő támogatások is rendelkezésre álljanak a lakossági beruházásokhoz. Ugyancsak megoldást jelentene az ESCO típusú finanszírozás keretében történő felújítási program végrehajtása, amire korábban az MSZP már javaslatot is tett. A METÁR bevezetése az eredetileg bejelentett 2011. júliusi időpontjához képest már hatéves késésben lesz, aminek oka nem az Európai Bizottság időhúzása, hanem a kormány késői előterjesztése. A kormányzat ebben az esetben sem a gazdaság zöldítésének érdekében cselekedett. Azt gondolom, hogy a szélerőművek megtiltása hibás döntés volt. Tudja, tisztelt államtitkár úr és képviselőtársaim, az igazi rezsicsökkentés a lakosság lakóházainak átfogó felújítása lenne, mert az lenne az igazi rezsicsökkentés, ha nem kéne kifizetni azokat a mérhetetlenül nagy fűtésszámlákat, ami most pont abból fakad, hogy nincsenek jól szigetelve a házak, nincsenek felújítva, mert az embereknek nincs pénzük megtenni ezeket a lépéseket.

Azt gondolom, hogy olyan programot kell kidolgozni, amely minden lakos számára elérhető lesz. Ne csak a jómódúaknak legyen lehetőségük elérni ezt, hanem azoknak is, akiknek igazán fontos, hogy mennyi a rezsiszámlájuk; azoknak, akiknek igazán fontos hónapról hónapra, hogy mennyit kell csekkre, rezsire költeniük. Azt gondolom, hogy egy olyan programot kell kialakítanunk, ami a lakosság többségének érdekét szolgálja, és nem azét a kisebbségét, amelyik ezt meg tudja fizetni.

Az MSZP a törvényjavaslat elfogadását nem fogja támogatni, hiszen érdemben nem segíti a zöldgazdaság fejlesztését, nem segíti a hazai lakóépület-állomány megújítását és így a lakosság energiaszámlájának csökkentését. Továbbra sem ad lendületet a megújuló energiaforrások nagyobb arányú hazai

felhasználására. A víziközmű-szolgáltatással kapcsolatban már sokszor elmondta a frakciónk és több képviselőtársam is, hogy igazságtalan az a kivetett adó, amely a vezetékek hosszától teszi függővé, hogy mekkora adót kell a víziközmű-szolgáltatóknak kifizetni. Ezért azt gondolom, hogy az MSZP ezt a javaslatot így, ebben a formában nem fogja támogatni. Olyan programot kéne kiírni, amely tényleg az emberekkel foglalkozik és a lakosság megelégedésére szolgál. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr következik, Jobbik. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor klímapolitikai, zöldgazdaságfejlesztési tárgyú törvényjavaslat kerül a parlament asztalára, az mindig egy kicsit alkalom és lehetőség arra, hogy áttekintsük a világ helyzetét ilyen szempontból, vagy a megtett intézkedéseket így a párizsi klímacsúcs után - *(Hangosítási hiba.)* elnézést, valami recseg -, tehát több olyan intézkedés megtétele után, mint a párizsi klímacsúcs és a különböző világszintű összejegyzések, amelyek a klímaváltozás hatásainak a csökkentését vagy kivédését szolgálják, illetve a hatásokhoz történő alkalmazkodást, ami szerintem legalább ugyanolyan fontos.

Jelen pillanatban talán a legfrissebb esemény, amely ezt a tendenciát világszinten befolyásolhatja, az amerikai elnökválasztás, hiszen kérdés, hogy Donald Trump győzelmével az Amerikai Egyesült Államok mint jelentős kibocsátó merre indul el ezen az úton, folytatja-e az elődje által elindított programokat, avagy teljesen szakít a hagyományokkal, hiszen tudjuk, hogy ilyen szempontból Trump nem tartozik az elkötelezett zöldek közé.

Ő korábban kinyilatkoztatta, hogy a klímaváltozás valószínűleg nem is létezik, hanem csak valamilyen kitaláció. *(Folytatódó recsegés.)* Így hát kérdéses, hogy világszinten ezek a cselekvési tervek mennyire fognak eredményre vezetni, ha olyan jelentős nagyhatalmak, mint az Egyesült Államok nem fognak tudni...

ELNÖK: Bocsnatot kérek, hogy közbevigok. Esetleg bármilyen mobiltelefon az ön környékén és a mikrofonja környékén van-e. *(Kepli Lajos: Csak a padban.)* Hát kérem, próbálja meg, hogy a mobiltelefon a padjából kettővel arrébb teszi. *(Kepli Lajos: Megpróbálom.)* Nézzük meg ezt az izgalmas kísérletet! *(Megtörténik. - Kepli Lajos: Megpróbáljuk, köszönöm szépen.)* Folytassa, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Zavar van a rendszerben. Tehát ezeknek a folyamatoknak a folytatását valószínűleg majd nagyon hamar meg fogjuk tapasztalni, illetve ki fogja nyilatkoztatni az Egyesült Államok új elnöke is, hogy ezen a területen mi az álláspontja és milyen irányvo-

nalat kíván majd képviselni az adminisztráció a következő években.

Az azonban biztos, hogy az Európai Unió - mint a világ egyik legnagyobb gazdasága - szintén erőfeszítéseket kell hogy kifejtсен - és ebben talán nem is ballag az utolsó helyen világszinten - a klímaváltozás hatásainak kivédésére. Csak hát hiába vannak különböző egyezmények, megállapodás akár európai uniós, akár világszinten, ha azokat nem vagy nem megfelelően tartják be.

Amióta én országgyűlési képviselő vagyok, most már hat éve, valahányszor ilyen téma kerül szóba, az mindig elhangzik, hogy mit tett a magyar kormány a klímaváltozás céljainak teljesülése érdekében, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése érdekében, és mindig egy 1990-es referenciaadathoz viszonyítva mondják el, hogy az a lassan 40 százalékos csökkenés talán már teljesült is, vagy meglehetősen közel vagyunk hozzá, amelynek nagy része már a rendszerváltozáskor, a nehézipar leépülésekor teljesült, de még azóta is, 26 év után is mindig lehet vele példálózni. Valódi radikális intézkedések akár a kibocsátáscsökkentésben, akár az energiahatékonyságnövelésben nem történtek egyik kormányzati ciklus alatt sem az elmúlt 26 évben. De nemcsak a kibocsátáscsökkentés, hanem az alkalmazkodás terén sem látjuk - bár van egy nemzeti alkalmazkodási stratégiánk -, hogy az abban foglaltak hogyan és miként lesznek végrehajtva.

(14.00)

Vagyis hogyan tudjuk megakadályozni a klímaváltozás hatásait, ami elsősorban nem energetikai szakkérdés, de akár a szélsőségesé váló időjárás hatásainak kivédésében, a vízgazdálkodásban és sok más területen is jelentkezhetnek, de akár a megújuló energiaforrások hasznosíthatósága terén is. Ez is összefügg nyilván a klímaváltozással és az időjárás átalakulásával, szélsőségesebbé válásával is.

Mindenesetre jelen pillanatban Magyarországon a megújuló energiák elterjedését mint szén-dioxid-kiváltó technológiát, a szén-dioxid-kibocsátást kiváltó energiatermelési technológiát nem túlzottan szorgalmazzák a jelenlegi kormányok. Nagyon sokszor elmondtuk már a napelmekek megadóztatását példaként, legújabb a köztársasági elnök által is visszaküldött törvényt, amelyben a szélenergiák kijelölését a kormány saját hatáskörébe vonja, hogy hol és hogyan lehet szélenergiákat telepíteni. Ezzel nem volna probléma, ha nem sokkal a törvény elfogadása előtt nem nyilatkoztatta volna ki a kormány, konkrétan a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, hogy újabb szélenergiák nélkül is megvalósíthatónak tartja Magyarország energiastratégiáját, és azt az atom-zöld-szén energiamixet, amit az energiastratégiában elhatároltak, újabb megújuló-, illetve újabb szélenergia-kapacitások nélkül is megvalósíthatónak tartja.

Mi egyébként, talán az ellenzéki pártok közül egyedülként, de mindenesetre a kezdetektől fogva

támogattuk a kormány energiastratégiájának több elemét is, például az atomerőmű élettartamának meghosszabbítását és az új blokkok létesítését is. Ez ügyben radikálisabb változás a mi álláspontunkban a megvalósítással kapcsolatban nem, viszont annak körülményeivel kapcsolatban bekövetkezett. Hiszen amikor elkezdtek önkéntes titkosítani, és egyre átláthatatlanabbá vált az egész beruházás, akkor már mi sem adtuk azokhoz a törvénymódosításokhoz a szavazatunkat. De azt látjuk, hogy a klímaváltozás szempontjából bizony az atomenergia is szén-dioxid-szegény technológiának számít, a fosszilisokhoz képest mindenképpen. A megújuló energiaforrásokban pedig bőven van még kapacitás, és bőven van az atomenergia mellett is tere. Ezt is minden energiastratégiai vitában elmondjuk.

Államtitkár úr a zárszóban biztosan el fogja mondani, hogy megint sok mindenről esett szó, ami nem tartozik a szigorúan vett törvényszövegbe, de az általános vita szerintem pont arról szól, hogy távlataiban is megnézzük, hogy ha a kezünkbe kerül egy klímapolitikai és zöldgazdaság-fejlesztési tárgyú törvényjavaslat, akkor akár a klímapolitikában, akár a zöldgazdaságban éppen adott pillanatban hogyan áll az ország, és az a törvényjavaslat, amit benyújtottak, mennyiben segít ennek javításában, hogy előrébb lépünk. Hiszen ettől függ természetesen, hogy támogatni tudjuk-e vagy nem. Ezek leginkább technikai részletek, apró módosítások általában, nagyon ritkán találkozzunk koncepciószintű törvényjavaslatokkal. Természetesen a kormány saját hatáskörébe és saját politikai döntései közé tartozik, hogy amit elhatározott keretstratégiát, annak végrehajtása érdekében hogyan módosítja a törvényeket. De amíg nem látunk koncepciószintű javulást, akár a klímapolitikában, akár a zöldgazdaság fejlesztésében, addig nem tudjuk ezekhez a törvényekhez jó szívvvel a támogatásunkat sem adni.

A zöldgazdaság-fejlesztéssel is az a helyzet, hogy valóban igaz az, hogy ez az iparág már több országban, nyugat-európai országban, főleg Németországban munkahelyek ezreit teremtette meg, és nálunk is ennek megvolna a lehetősége, ha akár az energiahatékonysági beruházások, akár a megújuló energiát hasznosító berendezések gyártása terén, akár más, a zöldgazdaság hatálya alá tartozó területen komoly fejlesztések indulnának meg, azonban ez nem látszik. Nem látszik az, hogy az energiahatékonyság fejlesztésével a következő években, vagy mondjuk, egy évtizedben olyan nagyságrendű energiamegtakarítást tudnánk elérni, ami egyébként elérhető volna, ha erre komoly figyelmet szentelne és komoly forrásokat fordítana a kormány, olyan szintű rezsicsökkentést tudna vele elérni; hiszen ma is, az előterjesztői expozéban is néhányszor elhangzott a rezsicsökkentés kifejezés, meg a fideszes vezérszónok, Manninger képviselő úr felszólalásában is. Azt gondolom, valóban fontos a rezsicsökkentés, de igazi rezsicsökkentést úgy lehet elérni, ha ki sem kell fizetni azt a díjat, mert megspóroljuk az energiakibocsátást, ami nyil-

vánvalóan energiahatékonysági beruházásokkal érhető el és azáltal ösztönözhető.

A törvényjavaslat maga főként technikai módosításokat tartalmaz. Én átolvastam, és akár itt a próbavásárlás kapcsán vagy más olyan, fluortartalmú berendezések felhasználása kapcsán részünkről támogatható javaslatok vannak benne. Mindig az összkoncepcióval van problémánk, illetve annak hiányával, azzal a fejlődéssel, azzal az előrelépéssel, amit nem látunk. Vagy ha látunk is, csak nagyon kicsi, nagyon apró lépésekben. Hat év kormányzás után azért ennél már többet szeretnénk látni.

Úgyhogy én azt mondom, hogy a törvényjavaslatot jó szívvvel nem tudja a frakciónk támogatásra ajánlani és támogatni, valószínűleg egy tartózkodással fogjuk azt kifejezni, hogy a kormány saját hatáskörében, saját politikájának megvalósításában jogosult ilyen törvényjavaslatokat a parlament elé terjeszteni, jogosult megpróbálni végrehajtani azt a kicsi célt is, amit saját maga elé kitűzött, de mi ennél jóval nagyobb és bátrabb lépésekre szeretnénk a kormányt sarkallni a jövőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek a törvénynek a beterjesztése és tárgyalása egy bizonyos szempontból rendkívül jól időzített. Ugyanis két napja kezdődtek Marrakeshben a klímátárgyalások, ami gyakorlatilag a tavalyi párizsi klímacsúcs folytatása és pontosítása. Viszont azt gondoljuk, hogy ha a kormány beterjeszt egy ilyen törvényjavaslatot, szerencsés lett volna, ha már korábban, az ezt megelőző időszakokban tisztán lehetett volna látni a kormány klímapolitikáját és klímastratégiáját.

Másfél éve adós a kormány a nemzeti éghajlatváltozási stratégia beterjesztésével. Bizonyára mindenki emlékszik arra, hogy múlt év tavaszának végén a kormány beterjesztette a nemzeti éghajlatváltozási stratégiát, mármint annak második változatát, viszont mindenféle indoklás nélkül nagyon rövid időn belül visszavonta, majd később arra hivatkozott, hogy a múlt évi párizsi klímátárgyalásokat bevárja, és utána az ott született megegyezésekkel pontosítva visszahozza az Országgyűlés elé. Na, azóta is várunk arra, hogy a nemzeti éghajlatváltozási stratégia bejőjjön az Országgyűlés elé. Lehet, hogy majd most azt fogják mondani, megvárjuk Marrakesht, és akkor majd talán egy év múlva újra napirendre kerülhet ez a kérdés, hogy mi van a nemzeti éghajlatváltozási stratégiával.

Mielőtt a törvénytervezetre rátérnék, azt is szeretném elmondani, hogy nagyon jó lett volna tudni vagy nagyon szerencsés lett volna, ha a kormány idehozza az Országgyűlés elé, hogy milyen tárgyalási mandátummal megy Marrakeshbe, vagyis a kormány most hogyan viszonyul a kibocsátáscsökkentési cé-

lokhoz, az önkéntes vállalatokhoz, és a finanszírozási kérdésekben miként foglal állást. Nagyon jó lett volna, ha mindkettő ez előtt a törvénytervezet előtt idekerül az asztalunkra.

Az LMP úgy látja, hogy a törvényjavaslat ebben a formájában kizárólag látszatcselekvésekre, illetve jól hangzó célok mögé bújtatott kártételekre lenne alkalmas. És már most, itt az elején szeretném rögzíteni, hogy ezt ebben a formában az LMP nem fogja támogatni. Gyakorlatilag ez a törvénytervezet egy salátatörvény, amely egymással semmilyen kapcsolatban nem álló jogszabályokat módosít egyetlen eljárásban, jól hangzó közösségi célok mögé rejtve a kormány nehezen vállalható politikai szándékait és egyes kormányközeli csoportok magánérdekeit.

A villamosenergia-törvény módosítása például látszólag a megújuló energiaforrásokkal termelt áram kötelező átvételének és prémiumárazásának szabályozásáról szól, vagyis látszólag egy helyes célról. A részletekből viszont az derül ki, hogy a kormány pont azokat a kikötéseket szeretné elkerülni, amelyek lökést adhatnának a megújulóenergia-piac fejlődésének.

(14.10)

Az európai gyakorlat azt mutatja, hogy a zöldenergia ott fejlődik látványosan, ahol átlátható, kiszámítható és hosszú időre rögzített az árszabályozás. Nálunk ehelyett egy teljesen áttekinthetetlen, a miniszterelnök által kézi vezérelt hatóság, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal intézné az árazást, egyedi szabályok és alkalmi pályázatok útján, mindenfajta normatív szabályozás és hosszú távú rögzítés nélkül, ami pont az ellentéte a működőképesnek bizonyult jó gyakorlatnak. Úgy látjuk, hogy ez viszont jó táptalaja lehet a korrupciónak ezen a területen is. Ráadásul a hulladékégetőkre is vonatkozna a kötelező átvétel és prémiumár, ami szintén ellentétes a józan ésszel, valamint a fenntarthatóság és a gazdaságosság elvárásaival, hiszen ösztönzést jelent új hulladékégetők építésére, miközben a meglévő hulladékkezelési infrastruktúra működtetésére sincs elegendő pénz.

Bekerült a törvényjavaslatba az uniós kötelezettséget szolgáló ivóvízminőség-javító és szennyvízes projektek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé minősítéséhez kapcsolódó közigazgatási hatósági eljárások szabályozása. A cél látszólag szintén üdvözölhető, de a valóságban pontosan tudjuk, mit jelent az Orbán-kormány gyakorlatában a kiemelt beruházás. Nem mást, mint csúcsra járatott korrupciót és a környezetvédelmi szempontok semmibe vételét a Városligettől a kopaszi-gáti lakóparkig mindenütt.

A javaslat a vízszolgáltatásnál egy igen fura rezsicsökkentéshez is alapot teremt. A kormány az önkormányzatokra terhelné a vízdíjak csökkentését, ami a már eddig is kivéreztetett településeknek egy újabb sarcot jelentene, miközben a politikai hasznot

a Fidesz és a kormányzat aratná le teljesen érdemtellenül. Ez az ötlet ráadásul életveszélyes, hiszen a vízdíjak befagyasztása miatt a szolgáltatók évek óta elmulasztották a vezetékek felújítását és karbantartását, a további elvonások a vízszolgáltatási infrastruktúra teljes lepusztulásához vezetnek egy átmeneti politikai profit, a 2018-as választások Fidesz általi megnyerése, vagyis magánérdekek miatt.

A törvényjavaslat eltöröli azt a kötelezettséget, hogy a kibocsátáskereskedelmi bevételek felhasználásáról a nemzetgazdasági miniszter évente számoljon be az Országgyűlésnek. Ez a titkosítás első lépése. Itt már a látszólagos közérdek paravánja is hiányzik az intézkedés elől, hiszen a nyilvánvaló, törvényben is garantált cél az lenne, hogy a klímabevételekkel folytatott állami gazdálkodás teljesen átlátható legyen. Ennek most a kormány az esélyét is megszüntetné. Az energiahatékonyság növeléséért a legkézenfekvőbb és leginkább költséghatékony eszköz, vagyis a családi otthonok energiahatékonysági korszerűsítésének támogatása helyett inkább adminisztratív módszerekkel harcolna az Orbán-kabinet, államilag támogatott hőszigetelés és nyílászárócseré helyett lenne kötelező energetikai audit és energetikusnak nevezett bürokraták alkalmazása a nemzeti energetikai hálózat keretében. Mindez csak újabb költségeket és adminisztrációs terheket jelentene a magyar vállalkozások számára, de a csapnivaló energiahatékonysági mutatóinkon, az állandósult energiapazarlásokon érdemben nem segítene.

Mindezen okok miatt az LMP nem tudja támogatni a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm.

(A jegyzői székben Móring József Attilát dr. Tiba István váltja fel.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem jelentkezett hozzászólásra, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. További képviselői felszólalások következhetnek. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínt hogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár úrtól, hogy kíván-e reflektálni az elhangzott vezérszónoki gondolatokra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, tessék!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Mintha nem ugyanazt a törvényt olvasnánk. Ha szabad, egy hangos gondolatsorral próbálok segíteni, hogy ez a törvény miről szól és ezek a módosítások miről szólnak. Ha nekem döntenem kell, akkor én négy dolgot fogok mérlegelni. Egy: a fluorkibocsátás esetében a rákkutatást mentesítjük, nem kell képesítés, külön papír. Kettő: METÁR témájában eddig volt a KÁT. Ez egy kötelező átvételi rendszer, járt mindenkinek a

támogatás. December 31-ig jön a METÁR. Hogy átmenetileg segítsünk a megújulóenergia-telepítésen, -beruházásokon és menjen minden folyamatosan, ezért leszabályozzuk, hogy az átmeneti időszakban, amíg az EU nem hagyta jóvá a METÁR-t, ami egyébként a német METÁR-ral megegyező METÁR, csak ezt szeretném mondani, akkor ebben az esetben ez történjen meg. Folyamatos jogi szabályozást hozunk a KÁT és a METÁR közé. Támogatjuk a megújuló energiát. A harmadik, amivel mindenképpen foglalkoznánk, az ingyenes nemzeti energetikusi hálózat. Ingyenes! Mindenki számára elérhető, vállalkozásnak, lakosságnak. Én ennek örülnék. Segítünk energetikában. Bevállaljuk az Európai Unió felé, hogy ezt létrehozzuk.

A negyedik, ami számomra a legérdekesebb, hogy az önkormányzatok, amelyek megkeresnek napi szinten, hogy az új beruházásoknál a víz- és csatornadíjak szakmai véleményezésében hadd vegyenek részt, hogy mennyi ez a díj, erre kérnek lehetőséget - ezt adjuk meg. Az önkormányzatok szakmailag megmondhatják, egyetértenek-e azzal, amit a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal kiad, és erről szól ez a törvény, hogy több lehetőséget adunk, az önkormányzatiságot növeljük, az önálló döntési jogköröket növeljük az önkormányzatok esetében. Én ezeket nézném.

Akkor néhány részletről hadd beszéljünk és nézzük át! Mindig előjön az energiahatékonyság kérdése körül mintegy 100 milliárd forint értékben. Csak szeretném jelezni, hogy több mint 100 milliárd forint értékben kerül kiírásra vissza nem térítendő és visszatérítendő pályázat, amiből a lakosság tud pályázni. Egy számot hadd mondjak! Úgy gondoltuk, hogy a lakosság részére vissza nem térítendő formában kiírt „Otthon melege” programból a családi házaknál nagyon sok jelentkező lesz. Igazából 15 milliárd forinttal készültünk, az 5 milliárd forintot értük el, ugyanis nagyon sokan úgy gondolkodnak, hogy ők nem vágnak bele egy ilyen nagy fejlesztésbe, beruházásba. Emellett most jelenik meg a visszatérítendő forma. A kormány kiírta a családoknak, a fiataloknak az otthonteremtési pályázati támogatás formáját, így jelen pillanatban úgy néz ki, hogy a piacon, a placcon nagyon sok választási lehetőség van, bárki tud pénzhez, bárki tud ingyenpénzhez jutni. Kérdés, hogy ha az emberek nem akarják, akkor ki megy oda hozzájuk, és mondja el minden családnak személyesen, hogy ez neki milyen jó. Ha az emberek úgy döntenek önálló döntési jogkörben, hogy nem kívánnak ilyenben részt venni, akkor meddig lehet ezt mondani itt a tisztelt Házban, hogy mert ezt és ezt nem tesszük meg, holott megtehetjük?

Felvetődött az a kérdés - a METÁR gyorsítására az előbb már válaszoltam -, ami a szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozik, 1990. Nyilván valamihez viszonyítani kell ezeket a mutatószámokat. De ha választani kell aközött, hogy mondjuk, nulla szén-dioxid-kibocsátás legyen, vagy teremtünk munkahelyet, működtetünk egy gazdaságot és fenntartjuk ezt a

szintet, nem nő a kibocsátásunk, csökken, már most elértük a 2030-ra kitűzött mintegy 40 százalékos szintet, ha ez így elfogadható, hogy egy működő GDP-pozitív gazdaságot tartunk fenn, és működő ország, működő gazdaság, működő adóbevételek, működő kormányzat, ha ezt el tudjuk így fogadni, akkor én úgy gondolom, ha a szén-dioxid-kibocsátásban 1990-hez mérten előrehozunk ilyen érdekeket, akkor jó úton járunk.

A klímapolitika nyilván minden tevékenységet erősít, ami ez ellen szól, a gazdaságpolitika meg minden tevékenységet erősít, ami emellett szól. A kettő közt kell a harmóniát megtalálni, ezt próbáljuk most. Itt egy köztes gondolat: Marrakeshben a 2020 és 2030 közötti időpontról fogunk tárgyalni. Európai Unió, közös klímapolitika, az Európai Unió még nem alkotta meg a saját gondolatmenetét, és az országokra szóló szabályokat még nem alkotta meg.

(14.20)

Mi 2020-ig bevállaltuk a 20 százalékos energiahatékonyságban, 14,65 százalékos megújuló energiában, és bevállaltuk a szén-dioxid-megtakarításban a 20 százalékos. Most jön a következő időszak, várjuk az EU-egyeztetéseket. Marrakeshben ezt az elvet fogjuk képviselni és ezt az elvet fogjuk továbbvinni.

Hulladékkezelés: mondok számokat, sarokszámokat. Az EU azt szeretné, hogy 10 százalék alatti települési szilárd hulladék kerüljön lerakásra, 50 százalék kerüljön szelektíven gyűjtésre, válogatásra. Mi történik a 40 százalékkal? Valamit kell vele kezdeni. Nem viszem lerakóba, nem éri meg kiválogatni belőle, mert nem hozok ki belőle annyit. Egyetlenegy dolog van, és én nem égetést, hanem hőhasznosítást mondanék, olyan technológiát, ami a környezetet nem szennyezi, amiből az elmúlt időszakban például Ausztriában több mint tízet építettek, és például Németországban jóval nagyobb mennyiségűt, ha jól emlékszem, 15-16 ilyen jellegű erőművet építettek. A NÉS-2 folyamatban van, dolgozunk rajta. Van néhány olyan kérdés, amit szeretnénk jól megoldani, amíg ezt szakmailag pontosan nem látjuk, és nincs leegyeztetve például európai uniós szinten, addig ebben nem tudunk továbblépni, de igyekezünk minél előbb behozni.

Megújuló-támogatások: csak jelzem, megjelenik a GINOP 8.4.1., megjelent a GINOP 8.3.1. visszatérítendő, nulla százalékos kamatozású, energetikai fejlesztésekre, például a napelemre fölhasználható pénz. A nagyságrend, csak jelzem, hogy több mint 100 milliárd forint vagy közel 100 milliárd forint. Megjelent a KEHOP, a KEHOP adott prioritásán szintén megújuló energiára, ez biomassa, biogáz, illetve mellette nagyobb tételben naperőművek, napelemek. Megjelent a TOP, szintén teli megújuló energiával. Megjelent a KEHOP-on belül az az épületenergetika, ami kimondottan napelemrendszerek, úgynevezett kis, nullszaldós vagy szaldós elszámolású napelemrendszerek felépítésére és megteremtésére

re vonatkozik, például intézmények részére. Tehát a megújuló energiában azt az irányt követjük, hogy a 14,65 százalékot tartjuk. Jelen pillanatban az EU vizsgálata megállapította: mintegy három év előnyünk van, tehát a megújuló energiában folyamatosan ez a fejlesztés történik, ezt nem adjuk föl. És komoly pénzeket fordít a kormány arra, részben saját forrásból, részben pedig európai uniós forrásból, hogy ezeket a problémákat meg tudja oldani.

Fölvetődik mindig a szélerőmű kérdése. Utalhatok Németországra, Skóciára, Portugáliára. Az a baj a szélerőművekkel, hogy az a többletter, ami ebből kijön, azt valahol föl kell használni, és vagy a lakosságot terhelem - Németország most gondolkodik azon, hogy hogyan lehetne csökkenteni a lakosságra jutó, ebből eredő többletterhet -, vagy pedig a cégekre teszem, az viszont a termékek költségeit fogja növelni, megint ez a gazdasági életben rosszul jön ki.

Az, hogy egy ország az energiaportfólióját hogy készíti össze, hogy rakja össze - hogy például a lengyelek szénre alapozva gondolkodnak, hogy Lengyelországban is még jelentős szénalapú erőműrendszerek vannak; vagy hogy Skócia szélerőművekre gondolt, és nem igazán jött be neki a gondolatmenet; vasárnap támogatják a lakosságot, ha az elektromos gépeiket bekapcsolják és használják ezt az energiát - ezt minden ország maga dönti el. Nekünk egy dolog a nagyon fontos: sem a lakosságot, sem a közületet, sem pedig a vállalkozásokat nem kívánjuk túlterhelni az ebből eredő költségekkel.

Még egyszer azzal szeretném folytatni vagy bezárni a gondolataimat, amivel elkezdtem: ha nekem dönteni kellene, én azon pozitív, javító elemek miatt megszavaznám ezt a törvényt. Hangsúlyozom: a rák, a megújuló energia kérdése, az ingyenes energetikusi hálózat és a csökkenő víz- és csatornadíj. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Honvédelmi Sportszövetségről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12696. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Simicskó István honvédelmi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy fontos javaslat áll a parlament asztalán, amelynek a célja egyértelmű és világos. Egy olyan fontos rendszert szeretnénk kialakítani, amelynek az eddigi hiányzó elemeit figyelembe véve pótolni szeretnénk azt a lemaradást, amit az elmúlt több évti-

zedben megalkottunk és létrehoztunk, létrejött. Egy biztos, hogy ez a rendszer nem másról szól, mint a védelmünkről, a haza védelméről, az ország biztonságáról. Tudjuk, hogy a biztonság egy alapérték, amely nélkül nincsen semmi, amely nélkül nem lehet működtetni egy államot, nem lehet működtetni az egészségügyet, az oktatást és semmit sem, tehát a biztonság alapérték. A biztonságért dolgozni kell és folyamatosan tennünk kell és végeznünk kell a munkánkat.

Úgy is megfogalmazhattam volna mindezt, hogy ez nem áll másból, mint abból, hogy a hazánk védelmét garantáljuk minél magasabb szinten. Ennek természetesen különböző eszközei és módszerei vannak. A haza védelmét ma a honvédelmi törvény úgy fejt ki, hogy egyrészt deklarálja az 1. § (1) bekezdésben, hogy a haza védelme nemzeti ügy. Tehát ez valóban sohasem lehet pártpolitikai kérdés, ez mindig pártokon felülálló, igazi, valós, tényleges nemzeti ügy. A haza védelme minden magyar állampolgárnak fontos, és fontos kötelezettsége is származhat ebből.

Természetesen ennek a nemzeti ügynek az alappilléreit úgy raktuk össze, és ez is szerepel a honvédelmi törvényünkben, hogy Magyarország biztonságát három pillérré építjük. Ez elsősorban a Magyar Honvédség képességeiből, erejéből áll, természetesen a szövetségünk erejéből, a NATO erejéből, ez a második pillér, és a harmadik pillér nem másból tevődik össze, mint az állampolgáraink áldozatkészségéből, hazafias elkötelezettségéből.

Ez a három pillér természetesen kölcsönhatásban kell hogy álljon egymással. Minden mindennel összetartozik és összefügg, bármelyik pillér meggyengül, adott esetben az ország biztonsága is gyengül, tehát az az érdekünk, hogy mind a három pillért erősítsük. Természetesen ennek a hatékonyságát is növelnünk kell, ez pedig elsősorban abból áll, hogy az önálló elemeket is erősítjük, és az együttműködését is a különböző tartópilléreknek is erősíteni szükséges.

Egyetlenegy nemes cél vezet minket ezen javaslat benyújtásával, a Honvédelmi Sportszövetség létrehozásával, mégpedig ez nem más, mint Magyarország biztonságának a garantálása, minél magasabb szinten történő megélése a biztonságunknak, hiszen ez az alapvető életünknek, boldogulásunknak a feltétele. Ez minden korban fontos, de fontos a XXI. században is, hiszen láthatjuk azt, hogy milyen új típusú kihívásokkal kell szembenéznünk, szembenéznie Európának és a világnak is. Láthatjuk azt, hogy ma már nem pusztán és nem elegendő pusztán a katonai képességek erősítése és fejlesztése, hanem egyre inkább a hátszágunk biztonságának a garantálása érdekében a civil szférát is, a civil szervezeteket is minél szélesebb körben, adott esetben az egész társadalmat is be kell vonnunk a védelembe, hogy minél hatékonyabban tudjunk a jelenkori kihívásokkal, veszélyekkel, biztonsági kockázatokkal szemben fellépni.

A helyzet az, engedjék meg nekem, hogy röviden ismertessem azt, hogy miből áll a javaslatunk, de ezt megelőzően egy nagyobb összefüggésben a rendszer

fontosabb elemeit még hadd mondjam el itt a parlament színe előtt. Ez pedig röviden: a Magyar Honvédség fejlesztését is megkezdjük, hiszen egy olyan honvédelmi és haderőfejlesztési programot indítunk el, a 2016-tól 2026-ig egy tízéves fejlesztési tervet tartalmaz, amely az egész honvédelmi rendszerünket és a haderőnket is modernizálja és fejleszti, a jelenlegi és a jövőbeni kihívásokra igyekszünk megfelelő, hatékony válaszokat adni.

A szövetségi rendszerünkben elköteleztünk vagyunk, Magyarország megbízható szövetséges, és az az évi mintegy 40 hadgyakorlat, amely nemzetközi kötelékben történik, ezek mind-mind igazolják azt, hogy folyamatosan az együttműködést erősítjük, és keressük a NATO-szövetségeseinkkel, hogy minél hatékonyabban a különböző gyakorlatokon felkészülve tudjunk életszerű helyzetekben, valós külföldi missziókban eleget tenni a kihívásoknak, az elvárt feladatoknak.

Természetesen a harmadik pillérhez érkeztünk el, ez pedig az állampolgáraink áldozatkészsége és elkötelezettsége, amely legalább annyira fontos elem, mint a másik kettő. Mint ahogy utaltam arra, kölcsönhatásban van az első kettővel, hiszen ez adja az alapját mindennek. Tehát ha az állampolgáraink nincsenek fölvertezzve olyan tudással, olyan érzésvilággal, olyan gondolkodásmóddal, olyan szívvvel és adott esetben képességekkel is, amellyel az országunk biztonságát, a Magyar Honvédséget és a NATO szövetségi rendszerét is tudják segíteni, akkor minden szertefoszlik, hiszen az állampolgárainkra lehet csak és kizárólag építeni a biztonságunkat. Ónélkülük igen nehéz garantálni Magyarország biztonságát.

(14.30)

Ezért aztán fontosnak tartjuk azt, hogy a társadalom, tehát a civil világ és a honvédelem ügyét összekapcsoljuk - összekapcsoljuk a Magyar Honvédséget -, és keressünk olyan közös nevezőket, olyan közös bázist, olyan találkozási pontokat, olyan közös utat, amellyel önkéntes alapon az állampolgáraink is, aki ebben részt kíván venni, lehetőséget kapjon arra, hogy akár a tartalékos rendszeren keresztül, akár pedig nyilván egyfajta sajátos, a honvédelmi sportokhoz kötődő módon, önkéntes alapon részt vállalhasson, és egyfajta, adott esetben előképzésben is részesülhessen a katonai hivatás ellátására különböző kategóriákban, különböző elkötelezettségi szinten. De természetesen a legeslegfontosabb, hogy a sportnak az erejét is használjuk és hasznosítsuk.

A Honvédelmi Sportszövetség létrehozásának a szándéka egy tisztességes szándék. Szeretnénk a Honvédelmi Sportszövetséget köztestületi jelleggel létrehozni, azért köztestületi jelleggel, mert közösségi érdekeket szolgál. Mi lenne más fontosabb dolog nekünk, akik a biztonságot kell hogy garantáljuk, annál, mintsem hogy ez valóban egy közösség által megélhető, a haza védelmének ügyén keresztül,

nemzeti ügyön keresztül valóban egy köztestületi feladatot ellátni képes szervezet legyen? Ez tehát valóban egy, a közösségünket, mindannyiunkat szolgáló feladat, ezért gondoltunk arra, hogy köztestületi jelleggel működjön ez a szervezet a jövőben, és ezzel is hitet tegyünk amellett, hogy nagyon fontos, hogy a társadalom és a honvédelem kapcsolatát ilyen módon erősíthessük. Szeretnénk minél szélesebb körben lehetővé tenni a társadalom számára az önkéntes szerepvállalást a haza védelmének ügyében.

A sportokról hadd szóljak még néhány szót! Korábban sportért felelős államtitkárként is dolgoztam, és nyolcéves korom óta sportolok, bár ez nyilván nem látszik rajtam, ezt nem azért mondtam, hogy itt ezzel hivalkodjak, de egy biztos, hogy a sportnak szerintem nagyon komoly szerepe van az életünkben; nemcsak azért, mert a testi egészségünket szolgálja a rendszeres testmozgás, hanem mert a lelki egészségünket is. És egyébként én megtanultam a sport világában, és azt hiszem, mindannyian, akik azért közel kerültünk valamilyen mértékben, módon a sportélethez, hogy a sport elsősorban pedagógiai eszköz, nevelési eszköz és nevelési módszer, amellyel a gyermekeinket nagyon szépen tudjuk nevelni a jóra, a tisztességes küzdelemre, a fair playre, az egészséges versenyszellemre, a kiállásra, a bajtársiasságra, a közösségért vállalt felelősségvállalásra, sok-sok lehetőség van a sportban, tehát fontos pedagógiai eszköz, és a honvédelmi nevelésben a sportoknak a jelentőségét visszahozni és erősíteni szerintem egy fontos dolog. Élnünk kell ezzel a lehetőséggel, ezzel az eszközzel.

Figyelembe vettük a magyar tapasztalatokat, a múltbéli tapasztalatokat, a történelmi tapasztalatokat, és figyelembe vettünk nagyon komoly nemzetközi példákat, NATO-szövetségeseink példait, Franciaország, az Egyesült Királyság, Lengyelország, a balti államok, a német példa, sok-sok példát, valamennyi nemzetközi példát megnéztük, ahol egyébként hasonló típusú szervezetek működnek, és hasonló módon a sportot is felhasználják a katonai és honvédelmi oktatásban és nevelésben. Kifejezetten vannak olyan sportágak egyébként, amelyek történelmi okoknál fogva is kötődnek a katonai hivatáshoz, a katonai élethez: például az öttusa, a vívás, a lövészet, a küzdősportok, különböző technikai sportágak, az ejtőernyőzés és sok-sok minden más, a bűvarkodás, ezek mind-mind benne vannak, csak ez nem alkot most egy egységes rendszert. A történelmi tapasztalatok meg a nemzetközi példák alapján készítettük el ezt az anyagot.

Erre a feladatra egyébként, hogy a tartalékos rendszerünket új alapra helyezzük, és egyébként a Honvédelmi Sportszövetséget létrehozzuk, Kun Szabó István tábornok urat, miniszteri biztos urat kértem fel, aki itt ül a padsoraink mögött, úgyhogy tisztelettel köszöntöm őt is, nagy munka van ebben, és ezért különböző megfontolások alapján jutottunk el oda, hogy ezt most a parlament elé elhozzuk, és arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák

ezt a törekvést. Semmiféle olyan, szerintem észszerű kritika nem érheti ezt a javaslatot, semmiféle mögöttes szándék nincsen ebben, hanem tisztességes, őszinte szándék vezérelt minket. Régi gondolatok ezek, valóban, azt is mondhatnánk, hogy nincs új a nap alatt, de mégiscsak van, mert egyébként a biztonsági helyzet is indokoltá teszi, meg egyébként a fiataljaink jövőbeli segítése is a pályaválasztásban, a tisztességes kiállásban, a hitben, hogy önmagukban is higgyenek, hogy igenis van értelme vállalni, felelősséget vállalni, közösségi szolgálatot vállalni, ezen a tevékenységen keresztül, a Honvédelmi Sportszövetségben megélt közös rendezvényeken, sportversenyeken, az oktatáson, a honvédelmi nevelésen keresztül megélhetik mindezt, és szerintem a jó irányba tudjuk őket nevelni és fejleszteni, alakítani a gondolkodásmódjukat.

Szerepel itt még a különböző sportágaknál a tájfunítás, a lövészetet említettem, a gépjárművezetői képzés is szerepel itt, volt erre utalás és példa már korábban is, még a rendszerváltás előtti időszakban is. Egy biztos: az egészséges munkamegosztás, amikor ilyen szempontból közelítjük meg mindezt, akkor a haza védelmének ügye kapcsán, szerintem amikor tudjuk azt, hogy megszűnt a sorkatonai szolgálat, és nem is akarjuk azt visszaállítani, nem akarjuk ezt kötelezővé tenni, mi egy önkéntes felelősségvállaláson alapuló lehetőséget kívánunk ajánlani a fiatalok számára, szeretnénk vonzóvá tenni az ebben való szerepvállalást, szeretnénk megfelelő közösségi tereket teremteni annak érdekében, hogy a fiataljaink összegyűljenek, és értelmesen töltsék el az idejüket, tehát számos olyan jó kezdeményezés van ebben a törekvésben, amely szerintem a fiataljaink számára hasznos.

Hozzáteszem: nem csak a fiataljaink számára, hiszen világszerte láthatjuk azt, hogy a lövészkлубok hogyan működnek, láthatjuk azt, hogy milyen fegyvel van, milyen rendezettséggel történik, és hogy a fegyelmet és a szabályokat elsajátítva vesznek részt a különböző korcsoportok az ilyen lövészkлубok működésében. Az biztos, hogy a magyar sajátosságokat figyelembe kell venni, ezzel én egyetértek. A mai sajtóban olvastam különböző kritikai megjegyzéseket, ezekre is szívesen válaszolok, hogyha ez szükséges. Én nyilván azt szeretném kérni önöktől, hogy higgyék el, hogy a szándékaink jók, higgyék el, hogy ez a nemzetközi trend is egyébként, azon felelősségteljes gondolkodók bárhol a világon, akik politikai döntéshozók, ilyen típusú módszereket, szervezeteket hoznak létre, pont azért, mert a biztonságunk ára van, a biztonságra igenis áldoznunk kell, a biztonságunk különböző lehetőségeit, az arra való felkészülés lehetőségeit meg kell adnunk önkéntes alapon az embereknek.

Mi ezt a lehetőséget, a feltételeket szeretnénk biztosítani, a fiataljaink és az ebben részt venni akaró emberek számára a lehetőséget szeretnénk biztosítani. Szeretném tehát kérni a támogatást a parlamenti pártoktól, szeretném kérni, hogy segítsék a munkánkat. Természetesen minden észszerű és jobbító

tó szándékú kritikai észrevételt figyelembe veszünk, adott esetben módosító javaslatokat is megfontolunk. Én bízom benne, hogy egy ilyen nemzeti ügyben talán félre lehet tenni, még ebben a mostani helyzetben is félre lehet tenni a pártpolitikai szempontokat, és bízom benne, hogy támogatni fogják a javaslatunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónokát, Ágh Péter képviselő urat illeti a szó. Tessék!

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ember, de a katonák életében különösen jelentős szerepet játszik a testmozgás és a különböző sportok. A sportok az életre készítik fel, és segítenek abban is, hogy az ember megtanulja kezelni a nehézségeket, de remek közösségformáló ereje is van.

A korábbi Magyar Honvédelmi Szövetség sport- és szabadidős tevékenységeket szervező országos szervezet volt, amely 1948 és 1990 között működött. Története során politikai okokból többször átalakult, majd megszűnt. A jelenlegi javaslat újraélesztené a Honvédelmi Sportszövetséget, amely szervesen kapcsolódna az újjászerveződő és területi elveken nyugvó önkéntes tartalékos rendszer kialakításához, így elősegítve az önkéntes szolgálatvállalásnak a motivációját.

A törvényjavaslat célja megteremteni annak a szervezeti formáját, hogy a honvédelem ügye iránt elkötelezett állampolgárok önkéntes alapon, a rendszeres testmozgásra épített honvédelmi nevelési programon keresztül a honvédelmi szempontból hasznosítható tudást, előképzést megszerezhessék, az esetleges katonai szolgálatot és alaki képzést megalapozó ismereteket pedig elsajátíthassák. Ezért javasolja a honvédelmi miniszter Honvédelmi Sportszövetség néven köztestület létrehozását, amely elősegítené e célok megvalósulását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Frakciónk támogatja a törvényjavaslatot, hogy a Honvédelmi Sportszövetség létrejöhesse, és ezzel megvalósulhasson az az elv, amely alapján valóban hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy minél több olyan ember tudjon Magyarországon szerepet vállalni, akik valamilyen módon hozzájárulnának az országunk megvédéséhez, és hogy mindehhez pedig megfelelő kondícióban legyenek. És hogyha már megfelelő kondícióról és sportról van szó, akkor engedjék meg, hogy felszólalásomnak a végén gratuláljak a miniszter úrnak, hiszen az idei évben mégiscsak megszerezte ötödik mesterfokozatát. *(Dr. Simicskó István: Köszönöm.)*

Bízom abban, hogy az ő példáját is követve egyre többen lesznek Magyarországon, akiknek a sport fontos. Köszönöm. *(Dr. Simicskó István: Köszönöm szépen. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

(14.40)

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Alapvetően a törvényjavaslatnak az elvi indokolása, azt gondolom, hogy elfogadható lenne, hiszen az a cél, amit egyébként miniszter úr is itt elmondott, hogy a fiatalokat minél inkább közelebb hozzuk a honvédelem ügyéhez, ténylegesen a honvédelem nemzeti ügy lehessen, ehhez ténylegesen a társadalmi szerepvállalásnak is működőképesnek kell lennie, ebben, azt gondolom, hogy egyetértünk. Sőt, abban is egyetértünk, hogy a sportnak is fontos szerepe van a fiatalok életében, és ahhoz, hogy tényleg egészségesen éljék az életüket, és a rohanó világunkban ezt a stresszes életmódot ki lehessen valamelyest küszöbölni vagy kompenzálni, igenis nagyon fontos a sport. Első körben a törvényjavaslat kapcsán azt gondolom, hogy ennyi, amiben egyetértünk.

Számtalan kritikát meg lehet fogalmazni azzal kapcsolatban, hogy a kormányzat miként nyúlna hozzá a honvédelem ügyének a jelenlegi helyzetéhez, hiszen ténylegesen a fiatalokat közelebb kell hoznunk a magyar haderőhöz. Viszont nem mindegy, hogy ezt hogyan tesszük, és nem mindegy, hogy a későbbiekben ők mennyire találják meg a számításukat a honvédséggel kapcsolatban.

Itt kifejezetten egy sportszövetségnek a létrehozásáról beszélünk, ami köztestületi formában valósulna meg, számtalan helyi szervezetet kialakítva. Azért sem értem ezt a szándékot, hiszen a Honvédelmi Minisztérium jelenleg is számos civil szervezettel és egyébként sportszervezetekkel is kapcsolatban áll, szerződésben áll, ők végzik a tevékenységüket. Tehát azt gondolom, hogy egyébként az ő munkájukat mindenféleképpen elsődleges lenne segíteni ezzel kapcsolatban.

Most viszont arra látunk szándékot, hogy létrehozásra kerülne egy hihetetlenül nagy, mamut rendszer köztestületi jelleggel, úgy, hogy igazából nem tisztáztak sem a végrehajtási szabályok, ennek keretén belül az összeférhetetlenségi szabályok sem.

A kivitelezéssel kapcsolatban pedig úgy értelmeztük a törvényjavaslatot, hogy bármilyen civil szervezet és alapítvány tagja lehet ennek a sportszövetségnek, a Honvédelmi Sportszövetségnek, tehát nem feltétlenül megkötés az, hogy bármilyen sporttevékenységgel összefüggjön az ő munkásságuk. Így félt az, hogy túlsúlyba kerülhetnének olyan szerveződések, amelyek egyébként nem szervesen a sporthoz kapcsolódó tevékenységet látnak el.

Miniszter úr külön hangsúlyozta azt, hogy nincsen semmilyen mögöttes szándék. Alapvetően a probléma az, hogy a törvényjavaslat nem mutat semmi garanciát arra, hogy a jövőben ne lehetne

ilyen szándék. Tehát hogyha ezt az állítást most elfogadjuk, hogy jelen pillanatban nincs ilyen szándék, ettől függetlenül ez a javaslat ilyen formában, ahogy most előttünk fekszik, igenis lehetőséget ad a jövőben mind politikai célokra, mind ideológiai nevelésre, és ahogy említettem, hogy milyen mamut rendszer kerülne létrehozásra, ami egyébként pluszforrásokat kapna a központi költségvetésből, gondolom, elég nagy nagyságrendben, hiszen óriási rendszerről beszélünk, így a közpénzek felhasználásában sem biztos, hogy garantált a transzparencia.

Azt gondolom, hogy ez a három dolog, tehát pártpolitikai célok, ideológiai nevelés, illetve a közpénz, ne adj' isten, ha elveszti közpénz jellegét - sajnos már hallottunk ilyet -, ez három olyan dolog, ami semmiféleképpen nem összeférhető sem a honvédelem ügyével, sem pedig a Magyar Honvédség tevékenységével, és természetesen azzal sem, hogy a fiatalokat közelebb hozzuk a honvédséghez. Sajnos arra, hogy ezek ki legyenek küszöbölve, semmilyen garanciát nem mutat most a törvényjavaslat.

Felmerül az, hogy sikerült-e egyeztetni civil szervezetekkel, sportegyesületekkel ennek a koncepciónak a kidolgozásakor, és a törvény kidolgozásakor egyébként milyen külsős véleményeket vettek figyelembe.

Az az igazság, hogy némiképp pótcselekvésnek gondolom ezt a törvényjavaslatot, hiszen amint említettem, a honvédelmi nevelésnek, a fiatalok figyelmének a honvédelem ügye iránti felkeltésének jelenleg is számos módja van. Azt gondolom, hogy vannak olyan rendkívül jó kezdeményezések, amelyek régebben indultak, és egyébként jelenleg is gondolzza ezeket a Honvédelmi Minisztérium, így például a Katonasuli-program, és emellett számos civil szervezetnek a támogatása.

A Katonasuli-programról azt mondhatjuk, hogy körülbelül megyénként két-három iskola működik jelenleg, ott van lehetőség ilyen tantárgy elvégzésére, ebből való érettségi tételére. Azt gondolom, hogy ezt a kört is bőven lehetne bővíteni, tehát megvan a lehetőség arra, hogy a fiatalokat igyekezzünk a honvédelem ügyéhez közelebb hozni. Ehhez nem gondolom, hogy szükség lenne egy ilyen mamut szervezetnek a létrehozására.

Emellett még azért is érzem pótcselekvésnek, mert lássuk be őszintén, hogy hatalmas nagy gondban van ma a Magyar Honvédség. Ténylegesen a működésképtelenség határára sodródott, és az a minimális költségvetésiforrás-növekedés, amit most az elmúlt évben tapasztaltunk, jelen pillanatban még az amortizáció kompenzálására sem volt elég, de maximum arra, hogy egyébként a további romlást talán megállítsa.

Azt gondolom, hogy elsődlegesen, hogyha források felhasználásáról beszélünk, hogyha arról beszélünk, hogy bármi, ami a honvédséggel kapcsolatos, a központi költségvetésből kaphat pluszforrást, akkor annak a prioritása nem egy óriási rendszer, egy köztestület létrehozása, hanem a technikai eszközöknek

a modernizációja, az óriási létszámihiánynak a feltöltése, ami mára egyébként a vezérkari főnök saját bevallása szerint is eléri az 5500 főt, és egyes szakértői becslések szerint pedig ennél még jóval magasabb. Tehát a létszámfeltöltés szintén prioritás lenne, és ténylegesen olyan munkakörülményeknek a kialakítása, amiben a katonák is és a honvédségi dolgozók is hosszú távon perspektívát látnak. Hiszen csakis így biztosítható a Magyar Honvédség hosszú távú működése és egyébként a jövőben fejlesztése. Amennyiben lehetséges, hogy pluszforrást kapjon a Honvédelmi Minisztérium, akkor azt gondolom, hogy a prioritások az általam előbb felsoroltak kell legyenek, nem pedig egy ilyen óriási szervezetnek a létrehozása.

Ágh Péter képviselőtársam említette, hogy a Honvédelmi Sportszövetség létrehozása milyen szoros kapcsolatban van a jelenlegi tartalékos koncepcióval, aminek egyébként pontos részleteit még nem ismerjük, a sajtóból tudunk néhány információt ezzel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ez még inkább árnyalhatja a képet, hiszen egy olyan tartalékos rendszernek a kialakítása, amiről a miniszterelnök azt mondta, hogy itt 20 ezer fő kerülne ebbe besorozásra, felvételre, azt gondolom, ugyanúgy pótcselekvés, és ugyanúgy elterelheti a figyelmet a jelenlegi napi működési gondok megoldásáról.

Tehát amennyiben forrásokat rendelünk bármihez is - és én tényleg kívánom, sőt külön kérem, hogy a honvédelem ügyére igenis, a kormányzat végre nagyságrendekkel nagyobb forrásokat biztosítson -, akkor azt gondolom, hogy azt nagyon sok ponton fel lehet és kellene használni, nem pedig egy ilyen rendszer kialakítására fordítani.

Tehát ahogy említettem, a végrehajtási rendeleteket nem látjuk, igazán a koncepció azon túl, ami ebben a jogszabályban van rögzítve, hogy hogyan kerül megvalósításra, abból nem látunk pontosan semmit, illetve hogyha hazafias nevelésről beszélünk, akkor jó lenne azt tudni, hogy vajon mindannyian ugyanazt értjük-e alatta. Tehát nem tudom, ezt majd kérdezném miniszter úrtól, hogy a hazafias neveléssel kapcsolatban erre készült-e valami külön koncepció, van-e erre a tárcának konkrét elképzelése, vagy most az lenne a céljuk, hogy létrehoznak egy ilyen óriási rendszert, és akkor az majd valahogy alakul.

Kérdés az, hogy hogyan történik majd a csatlakozó civil szervezeteknek, alapítványoknak, sportegyesületeknek a kiválasztása, és ráadásul azt is lehet tudni, hogy itt ennek a sportszövetségnek lényegében a működési szabályzata fog nagyon sok mindent eldönteni, hogy ennek, mondjuk, a közgyűlésében melyik civil szervezetnek milyen súlya van.

(14.50)

Azt gondolom, hogy ha nincsenek garanciák törvényi szinten, akkor ez is rendkívüli módon aggasztó lehet. Illetve kérdés az, hogy mi lesz azokkal a sportszövetségekkel, -szervezetekkel, -egyesületekkel,

amik jelenleg valamilyen sportági szövetséghez tagozódnak be, tehát hogy a sporttörvénnyel ez milyen kapcsolatban van, mert egyáltalán nem biztos, hogy ilyen szervezetek is tudnak csatlakozni ehhez a Honvédségi Sportszövetséghez, illetve rendkívül féltő az, hogy egy ilyen rendszer létrehozása nagyon sok jelenleg működő szervezetet ellehetetlenítene, akár az ő működésüktől is elvonná a forrásokat.

Tehát összességében úgy gondolom, hogy annak, hogy a fiatalokat közelebb hozzuk a Magyar Honvédséghez, a honvédelem ügyéhez, jelen pillanatban is megvannak az eszközei, vannak olyan szervezetek, amelyeken keresztül ezt meg lehet tenni. Iskolákban is, ahogy tantárgyként több helyen fel lehet venni a katonai alapismereteket, a jövőben nyilvánvalóan ezt is lehet akár bővíteni, de erre most is van lehetőség. Tehát azt gondolom, hogy ha erről beszélünk, akkor ez jelen pillanatban is megoldható lenne, egy ilyen szervezet nélkül, illetve ha arról beszélünk, hogy jelentős átalakításokban, koncepciókban gondolkodunk, és a honvédség működőképességének megőrzésében és további fejlesztésében, akkor kifejezetten a jelenlegi rendszerre szükséges fordítani a forrásokat, a létszámfeltöltésre, a kiszámítható életpályára, arra, hogy olyan technikai eszközök legyenek, egyrészt a legfontosabb, hogy az ország biztonsága szempontjából nyilvánvalóan ezeknek működniük kell, és természetesen a biztonságos munkakörülmények miatt is ez szükséges.

Tehát ezek kell legyenek a prioritások. Így ez a koncepció és ez a törvényjavaslat, ahogy elének került, az MSZP részéről nem támogatható. Köszönöm.

ELNÖK: Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Én szorítóknék az előttünk álló törvényre, és a honvédség fejlesztésével kapcsolatban még a mai napon legalább két törvénnyel fogunk foglalkozni, úgyhogy előttem szóló képviselőtársam koncepcióját már hosszú ideje ismerem, de úgy gondolom, éppenséggel nem a Honvédelmi Sportszövetség létrehozásával kapcsolatban tette meg a hozzászólását, csak részben érintette.

A Honvédelmi Sportszövetség létrehozására megalkotott törvényjavaslat megteremti azt a szervezeti formát, amely keretet, lehetőséget, fejlődési pályát biztosít olyan honvédelmi sporttevékenységeknek, aktív sportra alapozott elméleti és gyakorlati ismereteket adó nevelési programnak, amely a haza védelme iránti hazafias elkötelezettséget erősíti, a civil szervezetekre jellemző önkéntességre építve, Magyarország nemzeti védelmi képességei erősítésének céljával, tisztelt képviselő asszony. A Honvédelmi Sportszövetség megalakítása és tevékenysége élő és erős kapcsolatot teremt a társadalom és a honvédelem között arra a nélkülözhetetlen állampolgári aktivitásra alapozva, amelynek alapja a honvédelem

ügye iránti elkötelezettség, a szűkebb és tágabb közösség, a haza és a nemzet szolgálata, adott esetben is megelőző védelmi helyzetben vagy rendkívüli állapotban akár katonai szolgálatra alkalmas erőnléttel és felkészültséggel tudjanak rendelkezni az ebben részt vevők.

Tisztelt Ház! A Honvédelmi Sportszövetség létrehozása olyan, a KDNP által is fontosnak tartott, meghatározó értékekre alapozódik, mint a hazafiaság, a közösségi értékek, javak és eredmények védelme, erre elkötelezettség, áldozatkészség, önkéntesség, civil kurázi, nemzetvédelem. Mindezek alapvető értékeként az egyén és a közösség viszonylatában egyaránt szilárd alapjai annak a jövőt szolgáló nemzetépítésnek, amely iránt a magyar kormány elkötelezett. Elsődleges eszközként a sport, nevezetesen a honvédelmi sportok, amelyeknek katonai szakmai jelentőségük van, a legalkalmasabbak arra, hogy minél szélesebb rétegeknek megteremtjük a lehetőséget arra, hogy aktív részvétellel, rendszeres sporttevékenységgel és az arra épített honvédelmi nevelési programon keresztül nemcsak kellő edzettséget, de használható honvédelmi tudást, ismereteket szerezzenek a célok elérésére.

Tisztelt Ház! A már említett értékekre is hivatkozva fontos ideidézni egyrészt azt a sportszakmai véleményt, amely szerint a sport általában is a legalkalmasabb színtere és eszköze a hazafias nevelésnek, a köteleességtudatnak, az egymásért küzdeni tudásnak, a helytállásnak a nehéz küzdelmekben, az önfeláldozó segítőkészségnek, a nehéz élethelyzeteken keresztüli átjutásnak. Tehát a sport a hazafias viselkedés gyakorlásának mikrokörnyezete is. Mindez a törvényben meghatározott honvédelmi sportok esetében hatványozottan is érvényes.

Másrészt, ahogy már miniszter úr is érintette, a civil szervezeti forma a legalkalmasabb kerete és a garanciája annak az eredményességnek és sikerességnek, amelyek alapja a civil közösségben felhalmozott tudás, tapasztalat és felkészültség. Vagyis a civil szervezetekre jellemző megalapozott szakmaiság, közösségi összetartozás, amihez céltudatosság társul, továbbá az önkéntességéből következő erős hivatástudat, amely éppen a civil közösségek természete, s egyben energiátartaléka is. Köztudott, hogy ezek az erőforrások kellő támogatással meghatványozhatóak.

Harmadrészt, a jelenlegi kormány sportpolitikájának köszönhetően Magyarországon a sport nemzeti ügy, és azt is megtapasztalhattuk, hogy a sport területén mindenhol növekedést értünk el, tehát gyakorlatilag a nemzeti növekedés szolgálatába állíthatjuk ezt is. Meggyőződésem, hogy az eddig megtapasztalt sport általi növekedés, fejlődés a honvédelem területén is hasonlóan eredményessé tehető, és további sikerek érhetők el. A Honvédelmi Sportszövetséget illetően erre a küldetésre hozta létre a minisztérium szakmai háttere a köztisztület formát, amelyek törvényben meghatározott feladatokat, továbbá koordináló, együttműködő szerepet töltenek be azzal, hogy a hazaszeretettel, a nemzetvédelem ügye iránt elkötele-

zetek fejlődését kiteljesítsék, és természetesen a közszolgálatban ezt érvényre is juttassák.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy most, amikor újra életre hívjuk a Honvédelmi Sportszövetséget, valóban azt a célt tudjuk szolgálni, amit egyébként képviselő asszony is érintett, hogy igenis az ifjúságnak olyan irányt kell adni, hogy az utánpótlás-nevelésben... - tehát egyáltalán a honvédelem iránt elkötelezettek, hiszen ön is megemlítette azt, hogy hányan hiányoznak a honvédelmi területről, na ezt a területet a sportszövetség messzemenőig tudja szolgálni, ezért a képviselőtársaimat arra kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot, a Kereszténydemokrata Néppárt természetesen ezt teszi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik.

KULCSÁR GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A javaslat lényegét miniszter úr kellőképpen és kellő mélységekben összefoglalta, ezért én ezt nem ismételném meg. Az alapvető céllal a Jobbik egyet tud érteni, egyetértünk. Azokat az embereket, akik hazafias beállítottságukból a honvédelem ügye iránt elkötelezettek, és ráadásul sportolnak vagy sportmúlttal rendelkeznek, be kell csatlakoztatni a honvédelmi rendszerbe. Ezzel a céllal, ami a törvényjavaslat indoklásában is szerepel, maximálisan egyet tudunk érteni.

Maga a törvényjavaslat egy váz, egy keret, ami mögül még hiányzik a tartalom, a későbbiekben ez a kormány dolga, hogy ezt tartalommal megtöltse. Ahogy már említettem, magának a sportszövetségnek az ötlete kiváló és üdvözlendő a magunk részéről. Mindig is a svájci típusú honvédelmi berendezkedést tudtuk elképzelni, ami Magyarország számára, egy ekkora ország számára üdvözlendő.

Felszólalásomban leginkább az egyik olyan sportra térnék ki, ami nagyon lényeges a honvédelem szempontjából, ez pedig a sportlövészet és a sportlövő egyesületek, és itt aggályainkat is kifejezném. Hiszen a jelen jogszabályi környezetben és a fegyverjog, valamint a rendőrhatalósági hozzáállás mellett aggályos ez a javaslat, mivel a sportcélú engedély megszerzése egy nagyon hosszú, közel egyéves bürokratikus folyamat, és hatalmas anyagi megterhelés egy átlagpolgár számára.

(15.00)

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ma körülbelül háromezer engedélyes sportlövő maradt csak, és a számuk folyamatosan csökken. Ezért úgy gondoljuk és azt javasoljuk, hogy célszerű lenne egy önálló honvédelmi fegyverengedélyezési

eljárást létrehozni, ezzel segíthetnénk ezt a törvényjavaslatot is. Erre már ma sem terjed ki a polgári fegyvertörvény hatálya, sem a jelenlegi, sem a tervezett EU-direktíva.

Egy ilyen jogszabály alapján szigorú kontroll és monitoring mellett a honvédelmi engedélyes kifejezetten csak honvédelmi szempontból releváns fegyvereket, a Magyar Honvédségben rendszeresített kaliberű öntöltő puskákat, karabélyokat és hadipisztolyokat tarthatna, a lőtereken használhatná. Részére elő kellene írni, hogy bizonyos mennyiségű lőszert tárolóhelyen kell tartani, annak egy részét esetleg releváns esetben, mozgósítás esetén a honvédség számára át kellene adnia. Természetesen a saját lőfegyver megszerzéséhez nagyon szigorú és alapos biztonsági és lőtérviszítési vizsgákat kell megkövetelni, valamint megfelelő katonai szempontú kiképzésen átadni, és rendszeresen szinten tartó továbbképző gyakorlatokat végezni vagy részt venni ezeken.

A honvédelmi engedélyes, ha létrejönne egy ilyen jogi fogalom, illetve ez az általunk javasolt rendszer, akkor terrorhelyzet-mozgósítás esetén a honvédség területvédelmi alakulatainak katonájaként köteles lenne szolgálatot teljesíteni. Ezekkel a lépésekkel pár év alatt lelkes önkéntes, több tízezer fős kiképzett, valódi tartalék hadsereg jöhetne létre.

Az imént felvázolt fegyverengedélyezési eljárás bevezetése is szükséges lehet ahhoz, hogy ez az egyébként jó javaslat valódi értelmet nyerjen. De mindenesetre azt tudom mondani önöknek és azt tudom megígérni, hogy a Jobbik-frakció konstruktívan áll ehhez a törvényjavaslathoz, és támogatni fogjuk annak elfogadását. Köszönöm szépen. *(Bana Tibor és dr. Simicskó István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség arra, hogy a független képviselői felszólalás is elhangozzék. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Pont 15 óra van, és nagy öröm számomra, hogy miniszter úr itt a törvényvitájában vesz részt, és nem éppen a Várban a Hadtörténeti Intézetben és Múzeumban, ahol neki is és nekem is éppen jelen kellene lennünk a Magyar Honvéd megalakításának 60. évfordulójára rendezett ünnepségen. Engedjék meg, ha már szóba hoztam, akkor innen köszöntsem, a Parlament padsoraiból egykori kollégáimat és a Magyar Honvéd egykori munkatársait és jelenlegi munkatársait a Magyar Honvéd megalakításának 60. évfordulója alkalmából. További sikereket és jó munkát kívánok nekik innen is.

Azt kell hogy mondjam, hogy öröm számomra, hogy ebben a kormányzati ciklusban váltás történt a Honvédelmi Minisztérium élén, és végre egy olyan miniszter lett a tárca vezetője, aki maga is fontosnak

tartja a honvédelmi nevelés, a sport és a hazafias nevelés kérdését.

Jómagam a 2014-es választásokat megelőzően szorgalmazója voltam annak, hogy az ellenzék körében létrejött Összefogás kormányzati programjába kormányra kerülésünk esetén bekerüljön az, hogy egy, a Honvédelmi Sportszövetséghez hasonló katonai sportszövetség létrejöjjön Magyarországon. Én magam is úgy gondolom, hogy óriási hiátus van a rendszerváltás óta ezen a területen.

A rendszerváltás időszakában, illetve azt követően megszüntették az MHSZ-t mint ehhez hasonló, a jelenlegi törvényben megfogalmazott célokhoz megfelelő sportszövetséget, ami MHSZ néven működött a rendszerváltást megelőzően. Ez a fajta úr, ami keletkezett az MHSZ megszűnését és a jelenlegi tervezetet felölöző időszakban, illetve a sorkatonai szolgálat megszüntetése eredményezte azt, hogy egyre nehezebb volt a katonák - és itt a hivatásos, akár szerződéses vagy hivatásos katonákra gondolunk - utánpótlásának biztosítása, és jelentős problémát okozott a területen, hogy miközben a fiatalok érezték annak valamiféle igényét vagy szükségességét, hogy olyan sportokat üzzenek, ami valamilyen módon a férfiasághoz, a katonasághoz kötődik, éppen ez volt a táptalaja annak, hogy létrejöttek Magyarországon különböző félkatonai, nem feltétlenül ellenőrzött körülmények között működő szervezetek.

Azt gondolom, hogy pontosan ebből a célból is fontos ennek a szövetségnek a létrehozása, hogy vissza lehessen szorítani ezeket az abszolút kontroll nélkül működő félkatonai, ilyen katonai, ilyen álcázott, amolyan szervezetek működését. Pontosán ennek kapcsán szeretném elmondani, hogy én nagyon hiányolom, hogy ennek a törvénynek a betervezésével egy időben valamiféle szigorítás az egyéb törvényekben nem jelenik meg. Onnan kezdve, hogy ezt a törvényt elfogadtuk, nagyon komolyan föllépnek és betiltanak minden egyes olyan szervezetet, ami egyébként bármilyen módon kötődik például fegyverviseléshez vagy éppen fegyverhasználathoz, ezeknek a szervezeteknek az azonnali betiltását szorgalmaznám ennek a szövetségnek a létrehozásával egy időben, illetve nyilvánvaló, hogy a különböző félkatonai szervezetek megszüntetését.

Mindenképpen beleírnám ebbe a törvénybe, és kérem, hogy ezt gondolják át, hogy különböző lövészklubok és lövészegyesületek a jövőben kizárólag ennek a sportszövetségnek a keretén belül működ-hessenek Magyarországon. Tudom, hogy ezzel belemegyek picit olyan dolgokba, amikre sokan azt fogják mondani, hogy necces. Én viszont azt gondolom, hogy békeidőszakban és egy békében élő országban, ami egyébként különböző, akár a NATO-tagságunkból adódóan van egy ernyő Magyarországon, és innen kezdve, akik fegyverrel, fegyverképzéssel és kiképzéssel foglalkoznak, csakis államilag kontrollált keretek között működhetnek.

Ami magát a törvénytervezetet illeti, én azt gondolom, hogy ez egy jó törvénytervezet. Kiemelném

ebben, hogy belekerült egyébként konkrétan a jogosítvány megszerzésére irányuló szervezet létrehozása. Azt gondolom, hogy amennyiben ennek az ingyenessé tételét meg tudja valósítani ez a szövetség, akkor ez egy jó utánpótlása lehet az önkéntes tartalékos szolgálatnak.

Tehát aki, mondjuk, vállalja az önkéntes tartalékos szolgálatot, az ingyen jogosítványhoz juthat. Ma ez nagyon sok fiatalnak lehet vonzó és egyfajta iránymutató a jövő tekintetében. Amit én mindenképpen fontosnak tartanék és belevenném ebbe a törvénytervezetbe; ha jól értelmezem, akkor ez a Honvédelmi Sportszövetség egyfajta ernyőszervezetként kíván működni, olyan ernyőszervezetként, ami magába öleli a jelenleg működő, a technikai sportokhoz vagy éppen a katonai sportokhoz valamilyen módon kötődő szervezeteket, illetve önmaga is létre akar hozni, hiszen benne van a törvényben, hogy létrehozhat ilyen jellegű egyesületeket, civil egyesületeket.

Ez abból a szempontból is jó lenne, és pont erre vonatkozik majd a módosító javaslatom, és be is fogok nyújtani ezzel kapcsolatban módosító indítványt, én magam hivatásos katonaként is megtapasztaltam, hogy számos olyan technikai sport üzésére hivatásos katonaként nem volt módunk és lehetőségünk, ami egyébként szorosan kötődik a katonai hivatáshoz. Én magam is ejtőernyőztem, és tudom azt, hogy milyen problémát jelent a mai napig is a hivatásos állományok például az, hogy ugorhassanak, mert egyszerűen nincs rá lehetőségük, nincs rá módjuk. De ugyanígy mondhatnám akár a bűvárkodást vagy az egyéb technikai sportokat, egyébként abszolút jó lenne, ha ebben azok, akik érdeklődnek is eziránt, tudnák fejleszteni ezt a fajta képességüket katonaként, hivatásos katonaként vagy akár szerződéses katonaként.

Miután ezek a sportok nem olcsó sportok, tehát ezeknek az üzése, én mindenképpen belevenném, hogy azok a sportegyesületek... - hiszen ha jól értelmeztem, akkor lesz egy együttműködési megállapodás a létrehozandó Honvédelmi Sportszövetség és a Honvédelmi Minisztérium között, ami nyilván egyfajta finanszírozási és kontrollszerepet fog játszani. Én már a törvénytervezetbe belevenném, hogy mindazon sportegyesületekben, amelyek a Honvédelmi Sportszövetség tagjaivá válnak, tagdíjmentességet élvezzenek az önkéntes tartalékos, szerződéses és hivatásos katonák.

(15.10)

Vagy ezeknek a fizetését, miután a Honvédelmi Minisztériumon keresztül és állami támogatásban fognak részesülni ezek a szervezetek a Honvédelmi Sportszövetségen keresztül, nyilván így azt gondolom, hogy ennek az elérése nem egy olyan túl nagy cél, viszont ez is segítené az utánpótlást, illetve segítené azt, hogy a jelenleg állományban lévő szerződés-

ses hivatásos katonák is tudják üzni ezeket a sportokat adott esetben, miután a HM is támogatni fogja.

Én maximálisan tudom támogatni ezt a törvényjavaslatot, és amellet, hogy támogatni fogom a szavazásnál ezt a törvényjavaslatot, szeretném egyben - mint volt hivatásos katona és jelenleg parlamenti képviselő - az aktív segítségemet följánlani ennek a szövetségnek a létrehozásában, a kezdeti munkákban. Hogyha van erre igény, akkor nagyon szívesen részt veszek minden ilyen munkában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Megadom a szót Petneházy Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagy örömmre szolgált meglátni ezt a törvényjavaslatot, nagy tisztelettel üdvözlöm. Elhangoztak olyan szavak, hogy hazafiasságra nevelés, hagyományaink tisztelete, a közösségi értékek erősítése, ami, azt gondolom, nem ördögtől való, és azt hiszem, hogy pontosan azért, mert egy ilyen jellegű kezdeményezés ezeknek tartalmat ad, és ez esetleg azoknak a szemét is felnyitja, akiknek ezek már pusztá frázisok csak, mindenképpen hasznos.

Azt mindenképpen azért valóban elmondhatjuk, amit Demeter Márta képviselő asszony mondott, az, hogy a hazafiasságra nevelésen, hazafias nevelésen ki mit ért, azt tisztázni kéne; szerintem ezt nem kell tisztázni, azt hiszem, ezt kinek-kinek magának kell tisztázni, hogy mit ért hazafiasságon, mit ért közösségi értékeken.

Talán a tisztelt hallgatóság elnézi nekem, ha én egy személyes példát hozok fel arra, hogy nekem milyen a viszonyom a hazafiassághoz. Hogy milyen a viszonyom a közösségi értékekhez, ahhoz nagyban hozzájárult az - legalábbis ezt remélem -, hogy nekem például a miniszter úr által említett öttusához van családi vonatkozásom, hiszen az egyik felmenő, Petneházy Imre öttusa-válogatott volt még a háború előtt, és természetesen az, hogy a sporthoz való viszonyom milyen lett, s az előbb említett értékekhez való viszonyom milyen lett, azt ez nagyban meghatározta; de bocsássanak meg, hogy egy ilyen példát hoztam föl.

Tehát egy szó mint száz, én azt gondolom, ha csak ezeket töltené be a sok minden másom túl, ami elhangzott, hogy ezeket az értékeket erősíti, hiszen ezeknek nagyban híján vagyunk és nem állunk jól ma itt, kicsiny hazánkban, akkor már betöltené a feladatát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Simicskó István honvédelmi miniszter urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Miniszter úr, 30 perc az időkerete, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Szeretnék reagálni, igen, az elhangzottakra. Engedjék meg, hogy a köszönettel folytassam, hiszen azt látom, hogy ebben a politikai vitáktól hangos időszakban is azért sikerül - némiképpen legalábbis - valamilyen közös nevezőt találnunk, tehát legalább az alapcélakat illetően, ami a haza védelmének szent ügyét jelenti. Nagyon szépen köszönöm valamennyi hozzászólónak, hogy az alapvető céllal, a szándékkal egyetért, ezt kifejezte mindenki, és adott esetben még a kritikai megjegyzésekben is voltak megfontolásra érdemes javaslatok, amelyeket természetesen mi is végig fogunk gondolni a minisztérium szakembereivel.

Engedjék meg, hogy röviden akkor reagáljak is az elhangzottakra, nagyjából abban a sorrendben, ahogyan elhangzottak a javaslatok és az észrevételek. Az MSZP részéről Demeter Márta az elvi indoklásunkkal egyetért, és elfogadható lenne, a társadalmi szerepvállalás, és a sport fontos szerepével is egyetért. Annyit mondott, hogy ennyi és nem több, de ez is nagy dolog már, hogy ennyi is legalább benne van, tehát az alapvető célokkal legalábbis egyetért. A kritikai elemeket is én itt magam fontolgattam, de nyilván még ezt továbbgondoljuk, és ha látunk esetlegesen szövegszerű módosító javaslatot, azt is persze tételesen meg fogjuk vizsgálni, és igyekezünk rugalmasak lenni.

Örökösen és nagy hittel fordulunk azon parlamenti képviselők és parlamenti frakciók felé is, akik folyamatos kritikákkal zúdulnak felénk és mindenféle észrevételt megtesznek. Én úgy vagyok ezzel egyébként, hogy a kritika mindig jó egy bizonyos keret között és egy határ között, mert ez mindig az esetleges hibáinkat, gyengeségeinket próbálja meg kiigazítani. Persze, a kritikának is van egy határa, amin ha túlmegyünk, akkor viszont beleeshetünk abba a hibába, hogy olyanná alakítjuk a világot, hogy csak mindennek a fonákját látjuk, és a végén magunk köré csak olyan embereket gyűjtünk - mint a régi tanmese alapján -, akik egyébként folyamatosan rosszabbítják ezzel a világot, ahelyett, hogy inkább olyan embereket és olyan szemléletmódú embereket választanának maguk mellé, akik egyébként egy jobb világot szeretnének fölépíteni. De ezt most zárójelben jegyzem meg, távol álljon tőlem, hogy egy komoly parlamenti frakció identitását és a célkitűzéseit én magam határozzam meg. Természetesen vannak frakcióvezetők és vannak pártvezetők, én most mint honvédelmi miniszter szólok ehhez hozzá, és mint magánember is teszem mindezt jó szándékúan.

Engedjék meg, hogy akkor röviden végigfussak a kritikai észrevételeken, amiket az MSZP padosraiból hallhattunk. Egyrészt az hangzott el, hogy számos

civil és sportszervezettel lesz majd a Honvédelmi Sportszövetség - amennyiben létrejön - kapcsolatban. Valóban, ma is számos civil szervezettel és sportszervezettel vagyunk kapcsolatban, csak utalnék arra, hogy a Hososz nevezetű szervezet, a honvéd nevét viselő, tehát a honvédelmi sportokkal foglalkozó országos sportszövetség rendszere bizonyos értelemben működik, 38 körül van azon sportegyesületek száma, akik valamilyen módon kötődnek a katonai élethez és alakulatokhoz. Ezek rendszeresen szerveznek bajnokságot labdarúgásban és sok-sok sportversenyt, de mégsem egy integrált, egységes rendszert alkotnak.

Ezért mi arra gondoltunk, hogy a Honvédelmi Sportszövetség valóban, ahogyan Kónya Péter fogalmazott, egy olyan sajátos ernyőszervezet lenne, amely összefogná, rendezné nem kötelező jelleggel, önkéntes alapon - bár erre vannak most utalások, hogy egyébként kötelezővé tennénk, de ezt majd megfontoljuk, de szerintem önkéntes alapon kell -, mert ilyen világot, az önkéntesség világát éljük most. De motiválni kell természetesen, segíteni azokat, hogy azt a döntést meghozzák az ilyen típusú sportegyesületek, hogy ebben részt kívánnak venni. Tehát összefogott és rendezett, egyfajta olyan integrált rendszert szeretnénk, amely átlátható, és hasznosul a honvédelem számára, mert sok esetben ezek elfuthatnak más irányba, ami nem biztos, hogy szerencsés, mert integrálni kell ebben az értelemben, össze kell adni az erőket, és egy átlátható, világos rendszert szeretnénk ilyen módon fölépíteni.

Hogy ez egy mamut rendszer, Demeter Márta képviselő asszony erről beszélt. Én azt mondom, ez egy koordinált szervezet lenne, tehát nem mamut rendszerről van szó. Bár ott tartanánk már, hogy ez egy hatalmas nagy szervezet lenne! De nem ez feltétlenül a cél, hanem itt egy hatékony, a fiatalok számára lehetőséget biztosító szervezetről lenne szó, és hogy ezt akár helyben is megtehessek, hiszen a helyi kötődés nagyon-nagyon fontos. Ebben utalnék a területvédelmi elvben való gondolkodásra. Ez egy következő téma lesz majd a parlament előtt, tehát a tartalékos rendszert is területvédelmi elven képzeljük el továbbfejlesztani, mert a lokálpatrióta érzésre szerintem lehet számítani, mert igenis, az ember területhez kötődik. Nem lebegünk a világűrben valahol, hanem születünk valahol, élünk valahol, és valamilyen kötődés nyilván kell, egy egészséges ember életében ez jelent valamit. Ezt mondhatjuk szülőföldnek, lakhelynek, sok-sok minden másnak, otthonunknak, hazánknak, de egy biztos, hogy kötődünk a területhez, ahol élünk, és fontos ezt az érzést belevinni ebbe, hiszen ha szívből teszünk valamit, az mindig sokkal hatékonyabb és eredményesebb, mintha pusztán csak izomból vagy észből tesszük mindezt.

A politikai ideológiai nevelésre lehetőséget ad. Nem áll szándékunkban, tehát nem ez a célunk, hogy bevigyük a KDNP vagy a Fidesz pártpolitikáját az iskolákba és a nem tudom én hova, mert ilyen nyilatkozatok is napvilágot láttak. Nem ez a cél, higgyék el,

őszintén, tisztán a honvédelmi nevelés a cél, azt kell tisztességesen, normálisan. Még csak azt is mondanám zárójelben, hogy nem is feltétlenül és kizárólag itt most militáns hajlamok megéléséről és kiéléséről lenne szó, hanem egy egészséges nevelésről.

Hogy mi ebben a legfontosabb üzenet vagy a legfontosabb tétel? Az első mondat: a hazaszeretet. Egy egészséges, tisztességes, normális hazaszeretet, ezt kell kialakítanunk a gyermekeinkben, erre szeretnénk rásegíteni; segíteni, aki erre persze önkéntesen jelentkezik és önként vállalja, iskolák, mások. Persze, ez egy fontos dolog, ennek van egy nemzetközi világa is, ahol látjuk, hogy milyen nemzetközi példák vannak, hogyan próbálják meg elérni, hogyan lehet ezt a mai korszerű, internetes világban és nem tudom, ebben a sokszor személytelen világban is hogyan lehet ezt megélni még.

(15.20)

Sokan azt mondják, hogy ez egy konzervatív fel fogás. Szerintem nem. Fontos, hogy kötődjünk a hazánkhoz értelmes és normális programmal. A KatonaSuli valóban törekszik valami ilyesmire, de ez sem hozta meg azt a várt eredményt, amit szeretnénk elérni. Ebben szerintem sokkal több muníció van. A KatonaSuli elnevezéséből a „suli” egyfajta szleng, vidámabb, lazább megfogalmazást tartalmaz. Én nem akarok itt pátoszos, álszent dolgokat előhozni, de a hazaszeretet egy fontos dolog, és a honvédelmi nevelés is fontos dolog, persze, mondom, nem direkt módon, nem kikényszerítve, hanem őszintén, a figyelmet, az érdeklődést fölkelte szeretnénk ezt létrehozni. Szerintem ebben van lehetőség, és komoly lehetőségünk van. Erre persze felkészült tanárok kellenek, felkészült emberek kellenek, olyanok kellenek, akik tényleg hisznek, ráadásul hitelesek is. Ez egy nagyon nagy dolog, a tanítás művészete óriási dolog. Persze tudjuk azt is, hogy a gyermekeink sok esetben többet tanulnak abból, amilyenek vagyunk, mint abból, amit egyébként mondunk vagy tanítunk nekik, tehát a cselekedeteinkkel, a tetteinkkel többet tudunk szolgálni a gyermekeink nevelésében. Ez egy ősi, régi tanítási bölcsesség, amit érdemes figyelembe venni.

Tehát nincsenek ideológiai szándékaink, és nem akarjuk átnevelni a fiatalokat, hogy szavazzanak a nem tudom, kire. Most nem ez a cél. Az a cél, hogy honvédelmi nevelésben részesüljenek, és fölkeltsük az érdeklődésüket, hiszen verseny van. A fiatalokat is olyan szintű hatások érik ma már, hogy nem szabad hagyni, ebbe a versenybe be kell szállnunk. Mi is adjunk lehetőséget arra, hogy ha valaki kötődik a katonasághoz vagy a katonai hivatást választja, annak az életvezetésében is segítséget nyújt, egy közösséghez való tartozást él meg. Ez a hivatás is egy nagyon-nagyon komoly, szent hivatás, nekünk a legszentebb és legfontosabb, mert nincs más olyan hivatás, aki az életét is föláldozza a hazáért, a haza védelméért, ha erre igény és szükség támad a közös-

ség védelme érdekében. Vissza kell adni a tekintélyét, a presztízsét ennek a hivatásnak, és minden ilyen típusú előképzés, vagy minden ilyen típusú társadalmi kapcsolat mind azt szolgálja, hogy legyenek fiataljaink, akik így gondolkodnak, egy tisztességes, egészséges hazaszeretetet szellemében.

Transzparencia, a közpénzek felhasználása. Ez egy állandó téma Európában, a világban folyamatosan, én ezt látom. Higgyék el, ha bármilyen sanda szándék vezérelne minket, akkor nem ilyen útonmódon keresnénk meg a lehetőségét, hogy létrehozunk egy köztisztviselőt, hogy hogyan lehetne ebből közpénzt elsíbolni. Tehát nem ez a szándék. Én nyitott vagyok arra, hogy létrehozunk egy olyan transzparenciabizottságot, amelyik állandóan többpárti szakértőket alkalmaz, amelyik megnézi, hogy mi mire költjük ezeket a Honvédelmi Sportszövetségre szánt pénzeket. Nem óriási összegek ezek, de higgyék el, hogy nem ez a szándék vezérel, sokak részéről ez adott esetben bármennyire is feltételezhető. Nem ez a szándék vezérel minket.

Pótcselekvés. Én értem ezt a kifejezést. Nem áll szándékomban semmiféle visszautogatás meg nyolcévezés, de higgye el, képviselő asszony, én azt a megtiszteltetést kaptam a választópolgároktól és a pártom képviselőitől, hogy 1998 óta lehetek parlamenti képviselő, de előtte is már 1990-1998 között hobbiszinten foglalkoztam a politikával, de egy biztos, hogy ha megnézem a Magyar Honvédség állapotát és helyzetét, s minden észszerű és józan dologt levonok azokból a különböző intézkedésekből, amelyeket az elődeink hoztak - senkit meg nem bántva és megsértve -, hogy hogyan épültek le fegyvernemi kultúrák, hogyan szűntek meg, hogyan zártak be laktanyákat, milyen módon és hogyan értük el azt, hogy ilyen mértékűvé zsugorodott össze a Magyar Honvédség és a haza védelmének ügye ilyen módon korlátozott, és igen nehéz ma már katonát találnunk és olyan szándékú embereket, akik tisztességesen jönnek hozzánk - azt is hozzátéve, hogy munkaerőpiaci verseny van -, nos, ha ezt cselekvésnek tekintem, akkor ez cselekvés. És ha ebben az értelemben a miénk pótcselekvés, hogy föl akarunk valamit építeni a történelmi tapasztalatokból és a mostani kihívásokat meg a nemzetközi példákat figyelembe véve, akkor tekintjük ezt pótcselekvésnek. De én azt hiszem, hogy ez egy cselekvés, egy olyan szándék, amivel az ország védelmét próbáljuk erősíteni. S akkor én azt mondom, hogy persze az is cselekvés volt, ami a leépítésről szólt, de inkább azt tekintem pótcselekvésnek. Tehát én ebben a fogalmi meghatározásban csak erre szeretném felhívni a figyelmet, hogy pontosan tudjuk. Inkább nevezzük mindezt cselekvésnek. A cselekvésünk iránya és szándéka nem mindegy. Szerintem a mi irányunk és szándékaink előremutatók. Ez a célunk ebben a kérdéskörben.

Az átfogó megközelítést írtam még fel magamnak. Szerintem ez is fontos dolog. Ahogyan Kónya Péter fogalmazott, én is úgy látom, hogy ez egy hiánypótlás. Ez egy hiátus, amit be kell töltenünk, és

ezt mások is látják. Mi is próbálkoztunk ezzel, de mindig lepattantam a különböző kormányok időszakában az ilyen természetű, ilyen típusú kezdeményezéseimmel. Most végre elérkezett ez a lehetőség. Képviselő asszony itt a mindenféle álmairól beszélt. Nevezhetjük ezt álomnak is, de szerintem ez egy komoly célkitűzés. Szeretném a hazámat szolgálni ezzel. Amikor a honvédelmi miniszteri megbízást kaptam, akkor sok-sok feladatot kaptam, de amennyire én látom a világban zajló folyamatokat, próbáljunk meg tenni az országunk biztonságáért. Ez az elhivatottság az, ami ilyenkor mindannyiunkat kell hogy vezéreljen. Tehát ez lenne a szándékunk, ez a célunk ezzel a javaslattal.

Egyetértek azzal, hogy állami fennhatóság szükséges. Amikor fegyveres testületekhez való közelítésről, sportszövetségről, olyan tevékenységről beszélünk, ahol fegyvert használnak, nagyon szigorú feltételek, szabályok szükségesek. Magyarországon, de talán máshol is, ugye, ismerjük a szomszédjogi vitákat - kinek fütyül a fülemüle -, ilyen esetben könnyen előkerülhetnek a fegyverek is, ha vannak otthon. Tehát én ezzel óvatosan bánnék. Az egy nagyon érzékeny és szenzitív kérdés, hogy ki hol tarthat fegyvert, lőszert, mint és mikor, még ha tagja is ennek a szervezetnek. Mi elsősorban egy központi, megyénként elosztott rendszerben gondolkodunk, a fegyvereket ott tartanánk, de a sportlőfegyverek szabályozása nyilván egy más kategória, mert egyrészt valóban hosszas az eljárás, másrészt érthető, hiszen szigorú feltételekhez kell kötni. Meg fogjuk vizsgálni, hogy ezt hogyan lehet értelmesebben vagy még értelmesebben szabályozni és rendezni, hogy ez ne legyen akadály a annak, hogy valaki jelentkezhessen.

Köztisztületi forma. A köztisztületnek van elnöksége, van közgyűlése, vannak tagjai. Azt hiszem, hogy ez teljesen normális, a civiltörvény alapján szabályozott módon történik. Megvan a köztisztületi formának a mindenféle szabályozási eleme az átláthatóság szempontjából is, hiszen olyan szervezeteket kell létrehozni, amelyek ezt segítik; felügyelőbizottság, független könyvvizsgáló és sok-sok minden más rendelkezésre áll, éves beszámoló-készítési kötelezettség és az államháztartási szabályok betartása is evidens.

Ki lehet tagja ennek a Honvédelmi Sportszövetségnek, ennek a köztisztületnek? Aki elfogadja a Honvédelmi Sportszövetség alapszabályát. Tehát nem kötelező, hanem aki elfogadja, és vállalja az ezzel járó kötelezettségeket természetesen.

A Demeter Márta képviselő asszony által felvetett kérdéseket tételesen érintettem talán, de ha nem, akkor elnézést kérek, igyekszem majd ezt legfeljebb írásban pótolni.

Még annyit hadd tegyek hozzá, hogy ha már a sporttörvényi áthallások is idejöttek, és a sportszövetségen keresztül sokféle civil szervezet és sportszervezet lehet majd tagja annak a Honvédelmi Sportszövetségnek, amiről most beszélünk, valamilyenfajta rendszer a sport világában is működik,

mégpedig úgy, hogy van a sportegyesületi műhelyek szintje, a különböző sportágaknak van egy összegyűjtött rendszere, ez pedig az országos sportági szakszövetségek rendszere, tehát valamilyen szabályrendszer, bajnokságrendszer, bíróképzés és sok-sok minden más, ami az országos hatáskörű szövetség fennhatósága alatt van, tehát ott is egy rendszerszintű megközelítés van, a legfelsőbb szinten pedig a Magyar Olimpiai Bizottság van, amely szintén összegyűjti a sport világot, és nyilván oda delegálnak a sportági szakszövetségek is a közgyűlésbe tagokat. Tehát az, hogy egy rendezettebb, átláthatóbb viszonyrendszer, egy koordinált rendszer, összefogott rendszer legyen, pont ezt a célt szolgálná.

A Jobbiknak is köszönöm, hogy az alapvető céllal egyetért, és az ötletet jónak tartják. A tartalomról persze nyilván lehet majd még vitatkozni, hogy ezt pontosan mivel töltjük meg, de a cél, a szándék szerintem egyértelmű. Utaltam már a lövészetre a fegyverjog vonatkozásában. Ezt meg fogjuk vizsgálni. Egyébként a sportlövészövetséggel, az országos sportági szakszövetséggel nagyon jó kapcsolatban vagyunk, folyamatosan egyeztetünk, hogy hogyan tudnánk ezt úgy megoldani, hogy a lövészkлубok is úgy működjenek, hogy közel kerüljenek hozzánk, és minél hatékonyabban tudjanak működni. Hozzáteszem, hogy ezen keresztül a magyar sportlövősportot is tudjuk szolgálni, hiszen a bázisát tudjuk növelni, azaz a tehetséges utánpótlásbázist is tudjuk növelni és segíteni. Tehát ez egy közös érdek. Forrásokat meg nem vonunk el más sportági szakszövetségtől, mert önkéntes alapon lehet ebben közreműködni, részt venni, és ha például a vívás, a lövészet vagy a küzdősportok utánpótlásbázisa a Honvédelmi Sportszövetségen keresztül növekszik, az nekik is jó.

(15.30)

De mi forrásokat tőlük nem kívánunk elvonni, de együttműködést szakmai alapon mindenképpen indokoltnak tartunk. Ennek a formáját természetesen alakítgatjuk, és ha a jövőben megszületik a döntés, a parlamenti felhatalmazás, akkor még intenzívebbé tesszük.

Szigorú kontroll és monitoring - ezzel is egyetértünk a fegyverhasználat és fegyverviselés vonatkozásában, az így van.

Köszönöm szépen Kónya Péternek is, hogy támogat minket, és hogy ezeket az észrevételeket megtette. Nem mernék túlterjeszkedni, ez már nem a mi hatáskörünk, nem a honvédelmi miniszter hatásköre, hogy más szervezeteket mi betiltsunk, tehát ez nem jár a tiltással együtt. De megfontoljuk és javasolni fogjuk adott esetben, vagy szívesen látunk módosító javaslatokat ebben a vonatkozásban is. Azt, hogy csak államilag kontrollált keretek között működhetnek, ezt el tudom fogadni. Sőt, a kezdetektől fogva ezt mondjuk. Így van, semmiféle párt katonai szervezet, semmiféle félkatonai szervezet szerintem egy normálisan és jól működő országban nem lehet.

Ez egy állami fennhatóság, és nekünk kell a lehetőséget megteremteni állami kontroll mellett, hogy az emberek ezt az igényüket, képességüket megélhessék, természetesen megfelelő, szigorú keretek között.

A jogosítvány megszerzésére vonatkozó támogatást is köszönjük. Mi is így gondoltuk. Most nem azért, mert én is az MHSZ-nél tanultam annak idején, de ez így volt. Ez egy nagy segítség volt, teherautóra lehetett vizsgázní és sok-sok minden másra, amiben egyébként valóban hiátus van. Ez persze érzékenyen érintheti adott esetben azt a piacot, amelyik ezzel foglalkozik, de mi senkitől nem kívánunk elvenni, mindenkit szeretnénk élni hagyni, boldogulni, lehetőséget adni. De ettől még, ha van egy ilyen lehetőség, kapunk egy ilyen lehetőséget, akkor ezzel szeretnénk mi is élni, amivel segíthetjük állampolgárainkat a jogosítványhoz való hozzájutásban.

A tagdíjmentességet meg fogjuk vizsgálni, és köszönjük szépen az aktív segítség fölajánlását is.

Köszönöm szépen. Végezetül azzal zárnám, hogy elnök úrnak is és az itt lévő képviselő uraknak is nagyon köszönöm a közreműködést, köszönöm, hogy ezt végighallgatták és hozzászóltak, jobbító szándékú észrevételeket és támogató nyilatkozatokat is tettek. Remélem, hogy a szavazásnál is ez majd érvényesülni fog. Amennyiben érkeznek módosító javaslatok, azokat érdemben meg fogjuk vizsgálni. Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. *(Taps a kormánypárti pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Miniszter úr, marad a következő napirendi ponthoz vagy cserélnek? Mert akkor nem kezdem el, mivel rögtön kezdődik az expozé. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, miniszter úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12694. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A katona nem azért van, hogy szúrjon, hanem azért, hogy senki se szúrhasson - írta Fekete István. És valóban, a jogállami nemzetek nem mások ellen, hanem önmaguk, hazájuk, nemzetük, országuk védelmében tartanak fenn haderőt. Talán a magyar nyelv fejezi ki ezt legszebben, bár más szép nyelvek is megfogalmazzák, de honvédség, honvédelem csak a magyar nyelvben létezik mint kifejezés. A hon védel-

mét, a honvédséget karban kell tartani a jogi alapokban is. Ezért a tárca előkészítette a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló törvény, röviden a Hvt. módosítását, amelynek több indoka is van, és amelyről a honvédelmi tárca ötpártinak tervezett, de végül is négypartii egyeztetést is tartott.

A tervezet célja a gyakorlati tapasztalatoknak, szakmai igényeknek és különösen Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak megfelelő módosítások végrehajtása a törvényben. Ennek megfelelően a javaslat a Magyar Honvédség megváltozott feladatrendszerével összefüggő tapasztalatokhoz igazodik. Az elmúlt időben megváltozott biztonsági környezettel összefüggésben az Országgyűlés már több módon pontosította a honvédelem közjogi szabályozó rendszerét, aminek következtében a Magyar Honvédség feladatrendszere bővült. A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésével, valamint a terrorizmus elleni intézkedésekkel összefüggő tapasztalatok szükségessé teszik, hogy a javaslatban szereplő módosításokkal a honvédségre vonatkozó jogi környezet hatékonyabban szolgálja a kívánt célok elérését.

Emellett természetesen Magyarország az Északatlanti Szerződés Szervezetének tagjaként is jelentős feladatokkal rendelkezik, amelyek szintén további pontosító szabályozást tesznek szükségessé. Mint ahogy azt az előző törvényjavaslat vitájában miniszter úr elmondta, a honvédelem nemzeti ügy, és három fontos pilléren nyugszik, a honvédségen, a szövetséges haderőn és a polgárok hazafias elkötelezettségén. Ezért ez a javaslat kiegészíti a Hvt.-t annak érdekében, hogy az önkéntes honvédelmi felkészülés elősegítése mint állami közfeladat ebben a törvényben megjelenjen, és itt a hangsúly természetesen az önkéntes honvédelmi felkészülés kifejezésben az „önkéntes” szón is van. Ezen felül nagyon fontos része ennek a törvényjavaslatnak, hogy megteremti a honvédség személyi állományának kártalanítási jogi alapját is azzal, hogy a részletszabályokat majd a kormány hatáskörébe utalja.

A tervezet célja tehát alapvetően a gyakorlati tapasztalatokon nyugvó pontosítás, illetve az új típusú kihívások alapján új típusú válaszok, feladatok szabályozása. Engedjék meg, hogy ezek közül néhányat kiemeljek. Elsőként a katonai rendészet jogi keretek közötti szabályozását, amely pontosítja a feladatrendszert. A javaslat a katonai rendészeti képességek fejlesztésére és különösen a Magyar Honvédség Katonai Rendészeti Központ felállítására figyelemmel szabályozza újra ezeket a katonai rendészetre vonatkozó eddig érvényes szabályokat.

A rendészeti feladaton túl, ám ugyancsak a honvédség megváltozott, kibővített feladatkörére tekintettel a lőfegyveren kívüli kényszerítő eszközök köre is bővül. A kényszerítő eszközök tekintetében a más törvénnyel való összhangot is megteremti ez a szabályozás.

Ugyancsak a honvédség feladatbővülésével függ össze, hogy a jogorvoslatok szabályai módosulnak,

amelyek közé a katonai ügyészi kontroll mellé beépülne a hatósági jogkörben elbíráható panaszjog intézménye az intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazásának vonatkozásában. Ennek az az indoka, hogy az elmúlt évek honvédelmi szabályozásával szemben a közelmúltban bővült a honvédség feladatköre, és így indokolt, hogy a panaszok esetében az elbírálás gyors és hatékony legyen, a szabályozás a jogállamiság eszményének megfelelően garanciális jelleggel történjen meg.

A javaslat tartalmaz egy szabályozást, amely az egyes katonai szervezetek és egyéni beosztást betöltő katonák szövetséges nemzetközi vagy más nemzeti fegyveres erő parancsnokságának, illetve parancsnokának való átalárendelését érinti, amit a szövetségesi, különösen a NATO walesi és varsói csúcstalálkozóin megtett vállalások, illetve ott meghozott döntések indokolnak. A Hvt. módosítása tartalmazza az értelmező rendelkezések pontosításával és módosításával kapcsolatos szabályokat, különös tekintettel a nemzetközi kötelezettségvállalásokra, figyelemmel a határátlépéssel járó csapatmozgások, valamint a műveleti terület meghatározására.

A kormányzat a javaslattal nemcsak az eddig felsorolt, hanem az életviszonyokhoz igazodó pontosító módosításokat is benyújt, ezek között két, a képviselőtársaim többsége által is régóta hiányolt és követelt igénynek is eleget tesz.

(15.40)

Az egyik az előző napirendi pontban tárgyalt Honvédelmi Sportszövetség statuálásáról szóló törvénytervezet, valamint az önkéntes előképzés lehetőségének megteremtése kapcsán a javaslat kiegészíti a Hvt.-t annak érdekében, hogy az önkéntes honvédelmi felkészülés elősegítése mint közzfeladat megjelenjen, és ezzel is megalapozza és elősegíti a Honvédelmi Sportszövetség mint köztestület megalakítását.

Ezenfelül a javaslat megteremti a honvédség személyi állományának kártalanítási jogi alapját is. A polgári törvénykönyv értelmében a jogszerűen okozott kárért kártalanítási kötelezettséget jogszabály előírhat. Szeretném itt hangsúlyozni, hogy nem felelősség szerinti kártérítésről, hanem kártalanításról van szó. Ez a kifejezés, ez a rendelkezés kifejezésre juttatja azt az alapvető tételt, hogy önmagában a károkozás jogszerűsége nem alapoz meg kártalanítási jogkövetkezményt, ahhoz ugyanis a jogellenesség hiánya mellett kifejezett jogszabályi rendelkezés szükséges. Nem titkolt célja a kormánynak, nem titkolt célja a Honvédelmi Minisztériumnak az, hogy ezzel segítséget nyújtson a honvédség állományának, akik a Honvéd Egészségpénztárnál tagsággal rendelkeztek, és az elmúlt időszakban kárt szenvedtek. Így most, ebben a pillanatban a különös csillagegyüttállás keretében a kormány és a kormánypártok és az ellenzék óhaja ugyanaz, együtt tudjuk közösen megoldani ezt az előttünk tornyosuló feladatot.

Tisztelt Országgyűlés! A katona nem azért van, hogy szúrjon, hanem azért, hogy senki se szúrhasson - mondtam az expozé elején. Magyarország minden erejével kell hogy segítse és gondoskodjon a honvédekről és a Magyar Honvédségről azért, hogy a honvédek, a honvédség mindenkor teljesíthesse feladatát és az esküjükben megfogalmazott alapvető célt, hogy megvédjék Magyarország biztonságát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Ágh Péter képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! A törvényjavaslat célja, hogy a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló törvény gyakorlati alkalmazásából eredő tapasztalatoknak, valamint a szövetségi és nemzetközi katonai vállalásainknak megfelelőbb szabályozási környezetet alakítson ki. A honvédség megváltozott feladatrendszerével összefüggő tapasztalatokhoz igazodva kívánja elősegíteni a feladatellátást, a feladatrendszer változásával összefüggő képességfejlesztési törekvéseket, illetve szervezeti változásokat.

A megváltozott biztonsági környezettel összefüggésben az Országgyűlés az elmúlt időszakban több ponton módosította a honvédelem közjogi szabályrendszerét, aminek következtében a Magyar Honvédség feladatrendszere bővült. A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésével, valamint a terrorizmus elleni intézkedésekkel összefüggő tapasztalatok szükségessé teszik, hogy a javaslatban szereplő módosításokkal a honvédségre vonatkozó jogi környezet hatékonyabbá váljon. Emellett Magyarország a NATO tagjaként is jelentős feladatokkal rendelkezik, amelyek további pontosító szabályozást tesznek szükségessé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján a Fidesz-frakció támogatta az előttünk fekvő előterjesztést, és egyúttal hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak azért az előkészítésért, amit a tárca végzett, hiszen azt gondolom, hogy valóban egy olyan párbeszéd zajlott az elmúlt időszakban, ami integrálni akarta mindazokat az elképzeléseket, amelyek akár kormány-, akár ellenzéki oldalról megfogalmazódtak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Márta képviselő asszony. Képviselő asszony, öné a szó, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kép-

viselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy említette, ugye, a honvédelmi törvény módosítása van jelenleg a Ház előtt, és mind a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet, mint pedig az Alaptörvényben szereplő, kormánypárti többség által megszavazott terrorveszélyhelyzettel összefüggő intézkedéseknek, illetve jogszabály-módosításoknak a végigvezetése történik ilyenformán a Magyar Honvédségről szóló törvényben is. Tekintettel arra, hogy ennek a különleges jogrendi helyzetnek a kialakítását, új minősített időszak kialakítását és ennek Alaptörvénybe foglalását ilyen formában, ahogy ez megtörtént, nem támogatta az MSZP-frakció, ezt jelenleg is fenntartjuk.

A mellett viszont nem mehetünk el szó nélkül, hogy volt egy saját javaslatunk az LMP-frakcióval közösen, egyébként szintén az alaptörvény-módosítással kapcsolatban, ahol egyébként azzal a céllal, hogy a Magyar Honvédség együttműködhessen a rendőrséggel vagy együttműködhessen a terrorcselekmény megelőzésében, adott esetben egy ilyen körülmény miatti válságkezelésben, azt gondolom, az abszolút működőképes lett volna, megengedhető részünkről is. Természetesen nagyon szigorú mind helyet tekintve, mind pedig térbeli, időbeli felhasználást, közreműködést tekintve. Ezek azok a garanciák, amelyek azáltal, hogy nem került a többség által támogatásra ez a javaslatunk, nem így kerül be az Alaptörvénybe, hanem az önök által meghatározott formában. Tehát azt egyébként, ahogy eddig sem, továbbra sem támogatjuk, hiszen még mindig nem látszanak a garanciák, hogy ki, mikor, hogyan mondja meg, hogy mi minősül ilyen veszélyhelyzetnek.

Államtitkár úr is kitért a katonai rendészeti feladatokra. Jelen pillanatban ez a javaslat is csak példálózóan határozza meg a katonai rendészetnek a feladatait, és azt gondolom, az továbbra is aggasztó, hogy a feladatköröknek a bővítése egyébként alacsonyabb szintű jogszabályokban meghatározható. Tehát jelen pillanatban, ha van ilyen szándék, akkor mi arról nem feltétlenül tudunk, az Országgyűlés ezt nem feltétlenül tudja ellenőrizni.

Az eszközök bővítése, például egy elektromos sokkoló eszköznek a bevezetése, azt gondolom, hogy ha ez felelősségteljesen van alkalmazva, és gondolom, hogy ez így lesz, hogy ez bekerül abba a felsorolásba, ami eddig is létezett, és láthattunk, akkor azt gondolom, hogy ez egy jó megoldás is lehet, hiszen minden, ami nem az emberélet kioltására alkalmas eszköz, de egyébként gátoló eszköz, az, azt gondolom, hogy jó megoldás lehet.

Említette államtitkár úr azt a területet, amire egyébként konkrét kérdésem is lenne azon túl, hogy itt a katonai rendészeti feladatkörök pontosabb meghatározásán nem gondolkodnak-e, ez pedig a műveleti terület fogalma. Az nem igazán érthető, hogy miért szeretnék a javaslat szerint a jövőben, hogy műveleti tervben, tehát a tervezésnek a helye is a jövőben műveleti területnek minősüljön. Erre ha valamilyen választ tud nekem adni, akkor annak nagyon örülök, hiszen azt gondolom, hogy nem in-

dokolt a tervezési helyszínek műveleti területté nyilvánítása.

Ezek a területek jelenleg is védett területek, van, hogy többszörösen is, ugye, NATO-szövetségi mivoltunkból adódóan. Tehát nem igazán látszik az, hogy mi indokolja, hogy ezeket is műveleti területté lehessen nyilvánítani. Én csak remélem, hogy nem az, hogy esetleg ott különféle extraintézkedéseket lehessen bevezetni alkalomadtán. Tehát itt konkrét kérdések is merülnek fel ezzel a honvédelmitörvény-módosítással kapcsolatban.

Azt mondhatnám, hogy pozitívum mindenféleképpen - amit említett államtitkár úr - a Honvéd Egészségpénztár volt tagjainak a kártalanítása. Végre egyébként a kormányzat részéről is talán látszik valamilyen szándék vagy valamilyen szerepvállalás ennek a helyzetnek a megoldására. Tudjuk, hogy közel 1,8 milliárd forintja tűnt el összesen több mint 27 ezer katona, honvédségi dolgozó, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozónak.

(15.50)

És azt is tudjuk, hogy az elmúlt másfél évben alig-alig történtek lépések a helyzet megoldására, viszont érdemes tudni, hogy nyár elején az Információs Hivatalnál a Miniszterelnökség megkezdte a kártalanítás kifizetését, tehát az ott dolgozók remélhetőleg már maradéktalanul megkaphatták ezeket az elvesztett összegeket, aminek elvesztése önhibájukon kívül történt, hiszen tudjuk, hogy a Buda-Cash csődje volt az, ami elvitte ezeket az egyébként egészségmegőrzési célra félretett megtakarításokat.

De amellet, hogy itt néhány sorban, ahogy említette államtitkár úr, hogyan szerepel egy jogi formula ebben a törvényjavaslatban, aminek ezek szerint lehet célja a kártalanítás, felmerül a kérdés, hogy mi a garancia arra, hogy megtörténik ez a kártalanítás, és felmerül a kérdés, hogy a források biztosítása egyébként hogyan fog megtörténni, hiszen ez egy olyan keretszöveg lehet, ami még nem biztosítja sem a forrásokat, sem pedig ennek az összegnek a határidőre, bármilyen vállalt határidőre történő kifizetését. Éppen ezért benyújt az MSZP-frakció egy határozati javaslatot ismét - már többször megtettük a kártalanítással kapcsolatban -, ahol egyébként ahhoz kérjük a támogatást, hogy jövő év elején, első hónap végéig legkésőbb kifizetésre kerüljenek a károsultak mind a Belügyminisztérium, mind a Honvédelmi Minisztérium részéről.

Tehát mindenféleképpen egyébként maga az, hogy felmerül a Honvédelmi Minisztérium részéről a szándék, ez üdvözlendő, de arra is felhívom a figyelmet, hogy ennek a megvalósítása pusztán politikai akarat kérdése, és hozzátenném, hogy eddig sem jogi akadálya lett volna a kártalanításnak, hiszen világosan láttuk, hogy az Információs Hivatalnál megtörtént ez a kifizetés, és nem volt hozzá szükség semmilyen jogi formulára. Tehát igazság szerint a szándékot látom, ez nagyon jó, hogy másfél év elteltével

már a szándék megvan, de a garanciát még mindig nem látjuk a kifizetésre. Ezért azt a határozati javaslatot, amit majd benyújtunk ezzel kapcsolatban, akkor a kormányzati többség, azt gondolom, mindenféleképpen támogathatja, amennyiben ez a szándék, ami most a törvényjavaslatban van, ténylegesen így van.

Tehát ha államtitkár úr a Katonai Rendészeti Központ, illetve feladatkörük bővítése, illetve pontos meghatározása, valamint a műveleti területtel kapcsolatos kérdésekre válaszol, azt megköszönöm. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Firtl Mátyás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

FIRTLMÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslatot az a megváltozott biztonsági környezet teszi szükségessé, amely a tömeges bevándorlás által okozott válsághelyzettel, valamint a terrorveszély fokozott megjelenésével állt elő, és amelyet a megváltozott, illetve folyamatában változó feladatrendszer teljesítése, az akadályoktól mentes végrehajtás biztosítása, a hatékony, működőképes kezelés tesz szükségessé.

Köztudott a tisztelt Ház előtt, hogy a migráció által veszélyeztetett magyar törvényes rend helyreállítása és polgárai védelme érdekében a kormány által eddig eredményesen alkalmazott hármas védelmi rendszer egyik eleme a jogi szabályozás a fizikai és a fegyveres védelmi rendszer mellett. A jogi szabályozás keretében szigorítottuk az eddigi jogszabályainkat, új védelmi jogszabályokat alkottunk. A gyors, hatékony megoldás érdekében több olyan, a honvédelem és a Magyar Honvédség eddigi gyakorlati tapasztalatát figyelembe véve a hatékonyabb, a konkrét feladat teljesítést érdemben segítő, a folyamatosan változó körülményekhez igazodó jogszabály-módosításokat tettünk meg, mint amilyen a most tárgyalt is, amelyeket a fokozódó terrorfenyegetettség tesz szükségessé a magyar állampolgárok védelmében.

Tisztelt Ház! A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésében betöltött honvédségi szerepvállalás, továbbá az ezzel összefüggő fokozódó terrorfenyegetettség elleni hatékony fellépés megfelelő jogi környezetének megteremtése, továbbá az eredményes feladat-végrehajtás körülményeinek biztosítása részint olyan feladat, amely a kormány felelőssége. Másrészt mindez megteremti az alapvető feltételeket a honvédelem feladatellátása számára, amelynek során a jogállami követelményeknek a szövetségi kötelezettséggel feltétlenül összhangban kell lenniük, továbbá a szükséges képesséfejlesztési módszereket és szervezeti átalakításokat is azokkal összhangban kell megtenni.

A törvény módosítások, illetve -alkotások közepette szükséges azt is hangsúlyozni, hogy a tényleges

védelem és biztonság eredményes biztosításán túl, a kötelezettség teljesítésén túl mindezek hatékonyságához - azaz a törvényalkotási munkához is - nagyban hozzájárul honvédeink eddigi helytállása, helyzetértékelése, tapasztalata, amiért ezúton is köszönetet mondok mindannyiuknak a Magyar Országgyűlésből.

Az eddigi gyakorlati tapasztalathoz való igazítás, finomítás mellett természetesen Magyarország szövetségi és nemzetközi katonai vállalásaival összefüggően, azok sajátosságaihoz igazítva kell megtenni a szükséges módosításokat, amint azok a legmegfelelőbb jogi környezetet biztosítják. Továbbá a jogszabálytervezet érinti a honvédelmi felkészültségben vállalható önkéntes részvételt, továbbá különböző atipikus feladatokkal összefüggő törvényi szabályozást. További jogtechnikai pontosító, egyértelműsítő szabályozást, illetve átvezetést is tartalmaz a törvényjavaslat Magyarországnak az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében való tagságával összefüggésben, azzal kapcsolatos feladatvállalások maradéktalan teljesítését biztosítva.

Az elmondottak értelmében, mindarra való figyelemmel, hogy a T/12694. számú törvényjavaslat a honvédelem és a Magyar Honvédség működését, tehát az ország biztonságát hatékonyan és eredményesen szolgálja, a törvényjavaslatot a KDNP-frakció nevében tisztelettel elfogadásra ajánlom.

A tisztelt Házzal együtt pedig köszönetet kell mondanunk miniszter úrnak, államtitkár úrnak és a Honvédelmi Minisztériumnak azért, hogy megteremtette a törvényi lehetőséget a 2. §-ban, amelyben a személyi állomány honvédséggel fennálló jogviszonyával összefüggésben a kártalanításra a lehetőséget megteremtette. Úgy érzem, mint ahogy elhangzott, ezzel valóban tartozunk a Magyar Honvédség személyi állományának, amely ebben az esetben kárt szenvedett.

Tisztelt Ház! Köszönöm a figyelmüket, és még egyszer támogatásra kérem a törvényjavaslatot mindannyiuktól. *(Taps a kormánypartok soraiból.)* Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Mirkóczki Ádám képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is, szeretném azzal kezdeni, hogy köszönet azért, hogy előzetesen a múlt héten már volt egy ötpárti, ami végül négyárti egyeztetés lett. Természetesen ez mutatta számunkra azt, hogy semmi hátsó szándék, semmi trükközés nincs a háttérben. Én akkor azt ígértem, hogy alaposan is át fogjuk természetesen tanulmányozni a javaslatot, figyelve arra a korábbi negatív tapasztalatokból, ami nem feltétlenül a Honvédelmi Minisztériumot illeti, szeretném hangsúlyozni, nincsenek elrejtve olyan trükkök, ami nincs

összefüggésben adott esetben a javaslat céljával. Most azt tudom mondani, hogy átnéztük, és ahogy azt miniszter úr is mondta, számunkra is egyértelmű, hogy a javaslat célja az, ami az indoklásban áll, nem találtunk benne semmi olyan kifogásolható vagy vállalhatatlan részt, amely okot adna arra, hogy adott esetben ne támogassuk ezt a javaslatot.

Az pedig, hogyha megkésve is... - olyan értelemben megkésve, hogy szerintünk a kormányzat, ahogy ezt elmondtam az ötpárti egyeztetésen is, hibázott, amikor a Honvéd Egészségpénztár károsultjait nem rendezte már akkor, mondjuk, a központi költségvetés egy ilyen esetekre is fenntartott rendkívüli alapjából, de szerintem az egy tisztességes és korrekt dolog, hogyha később is, időben megcsúszva, de a Honvédelmi Minisztérium a saját költségvetéséből, saját szándékából és erejéből, amennyire csak tudja, maradéktalanul és minden egyes, honvédségben munkát vállaló személyen keresztül kártalanítja ezeket a családokat, ezeket az érintetteket. Ez tényleg teljesen rendben van, és maximálisan támogatandó.

Úgyhogy én rövidre is tudom zárni a mondanómat, hiszen csak ismételni tudnám a részben már előttem elmondottakat, részben pedig felolvashatnám a törvényjavaslat különböző passzusait, amelyekkel egyébként egyetértünk. Én azt tudom mondani, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok soraiból.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az írásban előre bejelentkezett Kónya Péter képviselő úr felszólalására kerül sor. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán én is a Honvéd Egészségpénztár tagjainak kártalanításával kezdeném, azt gondolom, végre úgy tűnik, nyugvópontra fog jutni ez az ügy. Bízom benne, hogy valóban az a törvényalkotó szándéka is, hogy maradéktalanul kártalanítsák a Magyar Honvédség állományához vagy akkor az állományához tartozó honvéd egészségpénztári tagokat, akár a Magyar Honvédség költségvetésétől és annak terhére. Nyilván jobb lett volna és megnyugtatóbb lett volna, hogyha a törvényjavaslat beterjesztésével egy időben látjuk azt a kormányrendelet-tervezetet, amely egyébként erre utal, hiszen a törvénytervezetben az szerepel, hogy egyébként kormányrendeletben meghatározott esetekre vonatkozik ez a kártalanítás. Szerintem az állományt is megnyugtatta volna előzetesen, hogyha láttunk volna ilyen rendlettervezetet, amelyben egyébként kimondják azt, hogy milyen határidőben és hogyan kívánják kártalanítani a Honvéd Egészségpénztár tagjait, egykori tagjait,

hiszen ma már nem létezik a Honvéd Egészségpénztár, mint tudjuk.

Az 1. §-sal kapcsolatban én is üdvözölni tudom, hogy kiegészül a honvédelmi nevelés keretein belül szükséges ismeretek elsajátításával és annak feltételeivel, de ha már egy időben tárgyaljuk a Honvédelmi Sportszövetségről szóló törvényjavaslatot, én javasolnám, hogy konkrétan nevesítve kerüljön be a Honvédelmi Sportszövetség ebbe a törvénytervezetbe, hiszen semmi akadálya, gyakorlatilag egy időben fogjuk elfogadni a két törvénytervezetet. Célszerű lenne nevesíteni magát a sportszövetséget ebben a törvényben, kérem, hogy ezt fontolják meg. Én erre nem fogok beadni módosító indítványt, de azt gondolom, hogy a tárca érdeke, hogy ezt megfontolja és betegye. Én magam biztos, hogy támogatni tudom, de szerintem a többi frakció is, amelyek magát a sportszövetség létrehozását támogatták.

Azt gondolom, hogy fontos előrelépés az, és szükségszerű volt konkretizálni a Katonai Rendészet feladatköréit, hiszen ez hiányzott a honvédelmi törvényből. Jó az, hogy ez pontosítva lett a honvédelmi törvényben, hogy konkrétan, pontokba szedve konkretizálva lettek a feladatok.

Azt gondolom, hogy a kényszerítő eszközökkel kapcsolatos kiegészítés teljesen életszerű, és ha vannak olyan modern eszközök, amelyeket lehet használni, akkor ezeket természetesen be kell vetni, nyilván a megfelelő jogi keretek és korlátozások mellett.

Amire szeretnék kitérni - és nyilván egyfajta politikai jellegű dolog, amit most mondok, de ezt a vitát lefolytattuk az Alaptörvény módosítása kapcsán is -, én azt gondolom, ha normális bizalom van a parlament és egy mindenkori kormány működésével kapcsolatban, akkor nem biztos, hogy ezt felvetném, de sajnos jelen pillanatban olyan politikai helyzet van Magyarországon, amikor nem feltétlenül teljes a bizalom ilyen kérdésekben, miközben azt gondolom, hogy a honvédelem ügye és az ország biztonságának az ügye nem lehet pártpolitikai kérdés. Mégis a Magyar Honvédség bevetése egy átmeneti időszakban aggályosnak tekinthető a jelenlegi politikai helyzetben, ez pedig az az átmeneti időszak, amikor kihirdetik a terrorveszély helyzetét, és az Országgyűlés még nem döntött, az e kettő közötti időszak egy olyan mély bizalmi helyzetet vetít előre, amellyel, én azt gondolom, egyetlen kormány sem teheti meg, hogy visszaél. Amennyiben ezt megteszi, akkor óriási hibát követ el.

Sajnos, benne van ebben a törvényben a lehetősége, hogy adott esetben politikai szándékkal, politikai okokból, mondvacsinált okokból bevessék a Magyar Honvédséget. Én nagyon bízom benne, hogy ilyenre soha nem fog sor kerülni az elkövetkezendő magyar történelmi időszakban, azonban a törvény ezt a lehetőséget mind az alkotmánymódosítás, mind a honvédelmi törvény jelenlegi módosítása lehetővé teheti. Én nem mondom, hogy ezt meg fogja tenni egy kormány, és nagyon bízom benne, hogy soha nem fog egyetlen kormány sem visszaélni ezzel a

lehetőséggel. Én is tudom azt, hogy szakmailag adott esetben indokolt lehet a Magyar Honvédség azonnali bevetése, nem várva arra, hogy az Országgyűlés döntsön ebben, az az önök felelőssége, az önök politikai felelőssége, hogy ezzel a lehetőséggel soha ne éljenek vissza.

Nagyjából ennyit szerettem volna mondani. Egyébként abszolút olyan technikai jellegű módosítások vannak benne, amelyek, azt gondolom, szükségszerűek az idő előrehaladtával és a tapasztalatok és sok minden egyéb miatt, úgyhogy alapvetően egyébként támogatható ez a törvénytervezet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Vargha Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Vargha Tamás jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Igen, köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony a felszólalása elején visszament egy korábbi vitához, amit már itt a Házban lefolytattunk, az Alaptörvény módosult, úgy, ahogyan azt a tisztelt Ház megszavazta, és olyan jogosítványokat adott a Magyar Honvédségnek, amelyeket, mindannyian tudjuk, hogy a Magyar Honvédség megkapott. Azt gondolom, hogy ennek az átvezetése ezen a törvényen helyes és rendjén való, hiszen nem lett volna összhang az Alaptörvény és a Hvt. között, ezért ez most feladatunk volt. Aszerint már nem tudtuk természetesen átvezetni, aszerint kellett, ahogy ezt az alaptörvény-módosítást elfogadta a tisztelt Ház.

A katonai rendszerek feladatára és az azok felsorolására vonatkozóan, képviselő asszony, azt tudom mondani, hogy az én legjobb emlékezetem szerint sokkal pontosabb és sokkal részletesebb a feladatkörök felsorolása a módosításban, és hogy bizonyos feladatok, részek egy törvényben egy alacsonyabb szintű jogszabályba utalódnak, mint ahogy ez történik a Honvéd Egészségpénztár ügyében is, az, azt gondolom, természetes, mert a legáltalánosabb és az életünket legáltalánosabban meghatározó törvény az Alaptörvény; azután a törvények pontosabban, de még mindig általánosságban rendezik az életünket, és ahogy az egyedi és az egyes pontok felé haladunk, úgy kerülünk alacsonyabb jogszabályokhoz.

És egyetértek Kónya Péter képviselő úrral: a bizalom egy nagyon fontos dolog. Az Országgyűlés hozza a törvényeket, de a megválasztott kormány felelőssége, hogy az alacsonyabb szintű kormányrendeletek, kormányhatározatok hogyan épülnek majd fel, és hogy a törvényben meghatározott jogosítványokkal a kormány hogyan él. Természetesen élni szándékozik vele, és nem visszaélni, még akkor

is, ha a törvény szövegéből kiolvasható esetleg az ön számára az, hogy ezzel vissza is lehet élni, egy felelős kormány ilyet soha nem tesz, mert azzal egy időben az önmaga halálos ítéletét hirdeti ki. Ez tehát egy bizalom kérdése itt is és a Honvéd Egészségpénztárra vonatkozó kérdéseknél is.

Mi sokat gondoltunk azon, hogy ezt hogyan tudnánk megoldani. Az Információs Hivatal esetében más volt a helyzet az én tudomásom szerint. A mi esetünkben nincs kártérítési felelőssége a Honvédelmi Minisztériumnak, hiszen egyetlen dolgot tettünk: nemcsak a Honvéd Egészségpénztárba, hanem hogyha az állomány tagja kérte, akkor bármely egészségpénztárba elutaltuk azt a 3 ezer forintot, amivel a tárca hozzájárult, tehát az ő szabad választása volt *(Kónya Péter közbeszól.)*, hogy melyik egészségpénztárhoz tartozik, nem volt és nem létezett olyan szabályozó, amely előírta volna azt bárkinek, hogy a Honvéd Egészségpénztárhoz kell csatlakoznia. Én úgy tudom, az Információs Hivatal esetében más volt a helyzet. Ezért született ez a megoldás, amely egy törvényben megteremti a jogi alapját annak, hogy majd a kormányrendelet részletesen szabályozza ezt, és ez is egy bizalom kérdése, hogy ezt úgy fogjuk tenni, hogy az természetesen tisztességes lesz, és mindenki számára megfelelő. *(Kónya Péter közbeszól.)*

A képviselő asszony rákérdezett a forrásra is. Természetesen a forrás is meglesz hozzá, megvan hozzá a tárca költségvetésében.

(16.10)

A művelleti területre vonatkozó kérdésre: tehát itt is egy pontosabb meghatározás szerepel a javaslatban. Eddig csak egy körül nem határolt földrajzi területről beszélt a törvény, most a művelleti tervben meghatározott és kijelölt földrajzi területről beszél, ami pontosan nyomon követhető, hiszen egy tervben pontosan lerajzolt, körülhatárolt földrajzi területről beszélünk. A művelleti tervezés helyszíne, a parancsnokság pedig nem biztos, hogy ugyanaz a helyszín, mint a művelleti tervben meghatározott terület.

Köszönöm szépen a támogatásokat. Az ötpártiból négypartivá vált egyeztetésen is felvetette képviselő úr, hogy a Honvéd Egészségpénztár kártalanítását nagyon egyszerűen meg lehetett volna oldani valamilyen alapból. Nem a pénz és nem a szándék hiányzott hozzá, hanem ennek a pontos jogi megalapozása. Közpénzről beszélünk, mindannyiunk, egész Magyarország közösségének pénzéről, és azt szerettük volna, hogy ez minden tekintetben megalapozott, helyes jogi érvekkel és megoldásokkal alátámasztott kártalanítás legyen, nem a szándék és nem az együttérzés hiányzott. Mint ahogy nagyon sokszor a parlamentben képviselő asszonytól is kérdést kaptunk, nem úgy éreztük, hogy ezt azért teszi, hogy mindenféleképpen a kormányt támadja, hanem azért tette, mert úgy érezte, hogy erkölcsi kötelességünk ezt megtenni, mi is úgy érezzük, ebben a szándékaink közösek.

Úgyhogy köszönöm szépen a támogatásokat és arra kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja majd el a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12695. számon mindenki számára elérhető a parlament informatikai hálózatán.

Elsőként megadom a szót a napirendi pont előterjesztőjének, Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezt a javaslatot a parlamenti köznyelvben szokás salátatörvénynek is nevezni, én inkább egy másik jelzőt szeretnék használni a javaslattal kapcsolatban, mégpedig a gondoskodás szót, hiszen inkább egy gondoskodási csomag ez a javaslattervezet.

Az Alaptörvény XX. cikke általánosságban kimondja, hogy mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez, a XIX. cikk még konkrétabb: Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárnak szociális biztonságot nyújtson, rokkantság, fogyatékoság, özvegyesség, árvaság esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult, és ezt a szociális biztonságot Magyarország intézményei és a jogalkotás útján valósítja meg.

A most előttünk fekvő javaslat elsődleges célja a gondoskodás kifejezése és elmélyítése. Az egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat számos törvény módosítását tartalmazza, néhány főbb témakört engedjenek meg, hogy kiemeljek. Az első nagy terület a hadigondozásról szóló törvény módosítása, amelynek célja a hadigondozási ellátások áttekintése, a rendszeres pénzbeli ellátások és az ápolási pótlék 2018. évtől történő egyszeri megemlése, és ami még nagyon fontos, hogy az ezt követő évektől rendszeres indexált emelése. A hadigondozásnak az állam szociális gondoskodása és erkölcsi kötelessége alapján igen régre visszanyúló hagyománya van. Ezt a hagyományt szeretnénk folytatni és folytattuk már 2015-ben, amikor az igényjogosulti kört méltányosan és helyesen kiszélesítő módosításhoz képest most nem növeljük az igényjogosulti kört és nem hozunk be új járadéktypust, de a javaslat 25-100 százalék közötti összegekkel megemeli a most létező járadékokat, és emellett rendez néhány, bürokráciacsökkentéssel összefüggő módosítást.

A másik nagy terület a honvédek jogállásáról szóló törvény. A nyáron bekövetkezett tragikus esemény,

amely a Magyar Honvédség tűzseréseit érintette, rávilágított arra, hogy a kegyeleti és örökösi gondoskodás területén még sokkal többet is tehetünk és tudunk tenni. Ennek a módosításnak a célja alapvetően kegyeleti és gondoskodási jellegű, a Magyar Honvédség állományába tartozó elhunytak hozzátartozói-ról való gondoskodás területén a kártérítési eljárás gyorsítása, bizonyos honvédségi követelések elengedése, az árvák kiegészítő támogatása szabályozásának módosítása, a posztumusz előléptetés szabályainak törvényi szinten történő rendezése, valamint a jogalkalmazási tapasztalatok alapján szükségessé vált módosítások és pontosítások átvezetése. Ezt tartalmazza ez a törvény módosításának.

A harmadik terület vegyes, a honvédelem célját szolgáló rendelkezések szabályozása, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény módosítása, amely a honvédség személyi állományába tartozó közalkalmazottak jubileumi jutalmának alapjául szolgáló illetmény számításának kiegészítése a honvédelmi ágazati pótlékkal, és ezzel az ő juttatásuk növelése. Hasonló a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény módosítása, amely a jubileumi jutalomra jogosító idő megállapításával kapcsolatosan pontosítást tartalmaz a katonai szolgálati viszony beszámítására vonatkozóan.

Része a javaslatnak, hogy különleges jogrend idejére az igénybevételre kijelölt repülőterek honvédelmi funkciójának megóvása érdekében a honvédelemért felelős miniszter egyetértési joggal rendelkezzen a sportcélú használatra létrehozott repülőterek vonatkozásában.

A javaslat a kegyeleti kérdéstől függetlenül kiegészíti a Hvt.-t a másodfokon eljáró szervek szakhatósági ügyei kapcsán, valamint a veszélyes katonai objektumokkal kapcsolatos hatósági eljárásokkal összefüggésben tartalmaz az általánostól eltérő rendelkezéseket.

Ezt a törvénytervezetet, ezt a javaslatot tehát a kormány gondoskodási csomagjának is nevezhetjük. Marcus Tullius Cicero gondolatát engedjék meg, hogy idézzem „Az állam”-ból: „Eszünk vezet rá, hogy életünk célja szerint való fenntartására másokkal szövetkezzünk. E szövetség a maga egészében az állam.” Valóban, az állam célja a közösség életének egyszerűsítése, rendezése, és az Alaptörvény szerint Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson, rokkantság, fogyatékoság, özvegyesség, árvaság esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

Az állampolgárok jogos elvárása, hogy az adójukból fenntartott állam garantálja a biztonságukat, garantálja Magyarország külső biztonságát, garantálja belső biztonságunkat és szociális biztonságunkat is. Ez a javaslat ezt az állami alapfeladatot, ezt a célt egyaránt szolgálja, kérem ezért a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Ágh Péter képviselő úr. Képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr az előterjesztői felszólalásában részletesen kifejtette a törvényjavaslat által bevezetendő módosításokat, így én azokat most nem részletezném.

Amit ki szeretnék emelni, az a következő. A honvédség állományába tartozó közalkalmazottak jubileumi jutalmának kiegészítése és a hadigondozási járulékok emelése, illetve a Magyar Honvédség állományába tartozó elhunytak hozzátartozóiról való gondoskodás és a törvényjavaslat ilyen irányú rendelkezései egyértelműen pozitív rendelkezések, amelyek az állomány megbecsülését erősítik; gondoskodás, ahogy azt államtitkár úr is az előterjesztés elején megfogalmazta.

Emellett az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló törvény módosításának célja a különleges jogrend idejére gazdasági, anyagi szolgáltatás céljából igénybevételre kijelölt és bejelentésre kötelezett repülőterek honvédelmi funkciójának megővése.

(16.20)

A törvényjavaslat további rendelkezéseit is a gyakorlati tapasztalatok indokolják, mint ahogy arról hallhattunk államtitkár úr előterjesztésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján frakciónk támogatja az elhangzott, megfogalmazott előterjesztést, bízunk abban, hogy a szavazáson is minden frakció támogatni fogja ezt annak érdekében, hogy azokat az előttünk fekvő problémákat és törvényeket, amelyek módosításra szorulnak, meg tudjuk tenni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Márta képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ténylegesen azt gondolom egyébként, igen, egy salátatörvény fekszik előttünk, ez tény, de az tényleg nagyon fontos, hogy a honvédek jogállásáról szóló törvényben most ténylegesen olyan módosításokról beszélünk, ami azt gondolom, hogy mind kegyeleti okokból, mind pedig a megbecsülés jeleként és az aziránt érzett felelősség miatt is fontos, hogy tudjuk, hogy milyen veszélyes munkakörököt látnak el a Magyar Honvédség állományába tartozók, illetve tudjuk azt, hogy ha ott

tragédia történik, ahogy erre sajnálatosan a hortobágyi eset is többek között rávilágított, akkor milyen nagyon fontos, hogy kiálljunk az elhunytak hozzátartozói mellett, és segítsük őket minden eszközzel. Ilyenformán az a módosítás, miszerint kártérítési eljárás, követelések elengedése, árvák kiegészítő támogatásának szabályozása, valamint a posztumusz előléptetés lehetősége, azt gondolom, hogy ténylegesen pozitívum, ez megkérdőjelezhetetlen.

Emellett még pozitívumokként szeretném kiemelni a hadigondozási törvény hatálya alá tartozó ellátások emelkedését. Ez tény, hogy megtörténik, ez is egy nagyon jó dolog, viszont itt szeretném kiemelni, hogy alapvetően erre azért van szükség, mert az öregségi nyugdíjminimum nagyon-nagyon régóta nem emelkedett, tehát rendkívül alacsony összegű még mindig, 28 500 forintról beszélünk. Tehát azt gondolom, hogy az öregségi nyugdíj legkisebb mértékének az emelése lenne az elsősorban, ami ténylegesen megoldást nyújt nemcsak e törvény hatálya alá tartozó ellátottak esetében, hanem nyilvánvalóan egy sokkal szélesebb körben. Tehát amellett, hogy egyébként itt ad pozitív szorzókat és százalékokat az érintetteknek ez a törvénymódosítás, emellett nagyon sokan, akik nem ilyen szempontból érintettek, kimaradnak ebből a dologból. Tehát nyilvánvalóan egy komplex gondolkodásmód szükséges ebben, és egész egyszerűen az öregségi nyugdíj legkisebb összegét, ezt a 28 500 forintot kell most már, azt gondolom, haladéktalanul megemelni és ebben gondolkodni.

Ezekon a pozitívumokon túl sok kérdés is felmerül a törvényjavaslattal kapcsolatban, például amit említett államtitkár úr is, hogy az önkéntes tartalékosokra vonatkozó törvényi rendelkezéseket úgy mond rugalmasabbá teszik, és ebből arra lehet nyilvánvalóan következtetni, illetve említette is, hogy ez a jelenleg felállításra tervezett, új, területi alapon szerveződő, kormány által emlegetett tartalékos rendszerhez kapcsolódik szorosan. Tehát itt akkor egypár szó erejéig térjünk ki erre a rendszerre, hiszen itt már a Honvédelmi Minisztérium is mondott egy számot, ezt a 197 járást, ahol tervezik föllátni mindenhol, ha jól tudom, egy századot mint tartalékos rendszert, viszont a miniszterelnök emlegetett itt egy 20 ezer fős számot.

Az teljesen egyértelmű, hogy tartalékos rendszerre, önkéntes tartalékos rendszerre természetesen szükség van. Viszont egy működő haderőnek van vagy lehet tartalékos rendszere. Tehát addig, amíg örült nagy létszámihiányról beszélünk, amíg 5500 főtől akár 8000 főig is terjedő létszámihiányról, addig azt gondolom, hogy ennek a feltöltése kell prioritás legyen, és semmiképpen sem egy olyan rendszernek a kialakítása, ahol egyébként valami minimális képzéssel, ami tényleg egy nagyon rövid időtartam, rengeteg embert próbálnak bevonzani úgy mond a rendszerbe úgy, hogy semmiképpen nem tudja még 20 ezer fő, még dupla annyi sem tud pótolni egy megfelelően működő professzionális

haderőt. A Magyar Honvédség engedélyezett létszáma 29 700 fő, tehát az első lépés az, hogy ezt a létszámot szükséges feltölteni, hiszen a XXI. század kihívásainak mindenféleképpen egy professzionális haderő tud megfelelni, nem pedig egy hihetetlen nagyra felfuvarozott olyan tartalékos rendszer, ami egyébként a forrásokat elvonhatja a megfelelő fejlesztésektől, és úgymond egy ilyen gyorstalpaló történettel valódi védelmi képességeket nem tudna képviselni. Tehát ilyenformán erre hívja föl a figyelmünket az itt szereplő változtatás is.

Továbbá szerepel a törvényjavaslatban egy olyan kitétel, hogy felfüggeszhető lesz a fegyelmi eljárás, ha az érintett katona a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet miatt elrendelt feladatellátásban vesz részt. Azt gondolom, hogy ez a módosítás is arra világít rá, hogy milyen hihetetlenül nagy mértékű a létszámhiány a Magyar Honvédségben, hiszen azt gondolom, hogy maximum ezzel lehet indokolható ez az intézkedés, tehát nyilvánvalóan az eredendő problémát lenne szükséges megoldani.

Kérdés merül föl az ingatlanok felhasználásával kapcsolatban, illetve hogy a Magyar Honvédség hogyan és milyen ingatlanokat használhat, azt milyen módon, akár bérleményként; szeretném megkérdezni, mi az oka, hogy ez így konkrétan nevesítésre kerül ebben a törvényjavaslatban.

Valamint az is nagyon furcsa, és ez a javaslat 24. §-ában szerepel, egy megfogalmazott speciális közigazgatási eljárási rendezés, amely szerint a honvédelmi miniszter által hozott elsőfokú hatósági döntés elleni fellebbezést elbíráló szervnek ki kell kérni és döntése során figyelembe kell venni a miniszter véleményét. Tehát a másodfokú hatóságnak döntése meghozatalakor az elsőfokú hatóság véleményét kell kötelezően figyelembe vennie. Azt gondolom, hogy ez a közigazgatás jogállami működésének akár a maradékát is felemésztheti, ha ilyen jellegű javaslatok fogalmazódnak meg.

Összességében pozitívumokat tartalmaz a javaslat, viszont konkrét kérdések is felmerülnek, amiben szeretném kérni, hogy államtitkár úr próbáljon meg válaszolni.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Firtl Máttyás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTAL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Amint azt a honvédelmi kérdésekkel összefüggő törvényjavaslatok, illetve módosítások eddigi parlamenti vitáiban többször is kifejtettük, messzemenően egyetértünk azzal a kormányzati törekvéssel, hogy fejleszteni, erősíteni kell a Magyar Honvédséget, és hogy meg kell becsülni a katonákat, akik a közelmúlt válsághelyzetében is bizonyították, hogy tisztességgel helyállnak, becsülettel szolgálják a hazát.

A honvédség, a honvédelem megerősítését és a katonai pályát választók megbecsülését eddig is számos konkrét kormányzati döntés és intézkedés szolgálta, amelyeket a szaktárca folytatni kíván. A napirenden lévő T/12695. számú törvényjavaslat egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról hasonlóképpen a honvédelem ügyét erősítő törekvést támogatja több törvény módosításával. Egyrészt a honvédek, a katonák, másrészt általánosságban a honvédelem területét érintő közfeladatok hatékonyabb, eredményesebb ellátásának céljával, jogalkalmazások során felmerült gyakorlati kérdések tisztázásával.

Tisztelt Ház! Az Országgyűlés előtt ismertek azok a körülmények, amelyek a honvédelemre különösen nehéz feladatot helyeztek. Az elmúlt évben több mint egymillió migráns érkezett Európába úgy, hogy 400 ezer Magyarországon keresztül vonult át, ez Magyarországnak és Európa-szerte is nehéz feladatot jelentett.

(16.30)

Miközben több országban és uniós szinten sem működött megfelelően a biztonsági rendszer, eközben a magyar biztonsági szervek, a magyar katonák és rendőrök példamutatóan helytálltak. Úgy gondolom, hogy ezt minden egyes alkalommal, mint ahogy ezt most is megteszem, amikor a honvédelem ügye kerül napirendre az Országgyűlésben, meg kell köszönni a Magyar Honvédségnek, a katonáknak, a rendőröknek, akiknek köszönhetően a migrációs válsághelyzetben is a magyar biztonsági rendszer jól működött.

Tisztelt Ház! A honvédelem ügyének elkötelezettségű megbecsülését szolgáló újabb törvény módosítási javaslatcsomag kilenc törvény tekintetében a hatékonyabb közfeladat-ellátás érdekében szabályozza - többek között - a közalkalmazottak jutalmazására vonatkozó módosítást, a hadigondozási ellátások rendszerszerű rendezését és gyakorlati kérdések tisztázását, a közszolgálati tisztviselők jubileumi jutalma kérdésében a rendezést, illetve pontosítást, továbbá törvényi szinten rendezi a Magyar Honvédség állományába tartozó elhunytak hozzátartozóiról való gondoskodás területét érintő több kérdést a szükséges pontosításokkal együtt. Ugyanakkor az előttünk álló törvény módosítás javaslatot tesz több törvény technikai deregulációjára is.

A különleges jogrend kellő mozgásteret és lehetőséget ad arra, hogy a biztonság növelése érdekében honvédelmi funkcióra alkalmas egyes sportcélú létesítmények helyzetét is rendezzük, mint ahogyan szintén a különleges jogrend tesz lehetővé több, a közalkalmazotti és közszolgálati jogviszonyhoz kötött személyi vonatkozású gondoskodási formát, például a honvédségi követelések elengedése kérdését is érintően az élet által megpróbált családok esetében.

Tisztelt Ház! A magyar állam az Európát megpróbáló népvándorlás közepette stabil pont a konti-

nensen, és ebben a honvédségnek alapvető szerepe van. A honvédelem mindenkor a családjaink, közösségeink, a magyar emberek védelméről szól, Magyarország biztonságáról, amelynek érdekében mindent meg kell tennünk a jogalkotás eszközével is. Új körülményekkel, új biztonsági kihívásokkal, így a migrációval és a terrorveszéllyel is megküzdve kell garantálnunk az ország és állampolgáraink biztonságát.

Ennek a feladatnak a teljesítéséhez szükséges törvénymódosítások sorában a most napirenden lévőt az elmondottak okán támogatandónak tartjuk, ezért a törvényjavaslatot a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója nevében elfogadásra ajánlom a tisztelt Háznak.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kulcsár Gergely képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat több törvényt módosít, összefüggésben a jubileumi jutalmazással, a hadigondozottak ellátásával, továbbá egyes jogállási és kártérítési kérdésekkel. A módosítást pozitív irányúnak tartjuk, nagy segítség nagyrészt a hadigondozottaknak ez a javaslat.

A közalkalmazotti törvény módosításáról szólva a jubileumi jutalom számításához kedvezőbb feltétel előírása van a javaslatban, amely szerint az ennek alapjául szolgáló illetmény összegébe be kell számítani a pótlékot is a vonatkozó miniszteri rendelet szerint. Ez nyilvánvalóan javít az érintettek helyzetén, ezért támogatjuk ezt a változást.

A hadigondozási törvény módosításairól szólva: a jövőben egy korábbi észrevételünk alapján jární fog a hadigondozás annak is, aki politikai okból nem kérhette az ellátást, és ezért nem tudta bizonyítani azt, hogy a szolgálatból eredendően következett be az elhalálozás. A korábbi, hadigondozással kapcsolatos törvényjavaslatokkal kapcsolatban már javasoltuk, hogy a járulékokat, pótlékokat növeljük, illetve hogy az ellátásokat rendszeresen emelni kell. Örömmel tapasztaljuk, hogy az akkori javaslatainkat most beemelték ebbe a törvénybe.

Így tételesen felsorolva a járadékok havi mértéke kb. a negyedével fog növekedni minden ellátási kategóriában, a pótlékokat megkétszerezi a javaslat, a hadiözvegvi járadék kismértékben emelkedik. A törvény bevezeti, hogy az ellátásokat rendszeresen emelni kell, amit az idén is említettem, a nyugdíjösszegekhez kötötten évente. A temetési hozzájárulás összege a két és félszeresére emelkedik a jelenlegihez képest. A hadirokkantsági jogosultság megnyílik olyan eszközökre is, amelyekkel a rokkant életvitele, munkaképessége helyreállítható vagy javítható. Ezeket mind-mind támogatja a Jobbik frakciója.

A sportcélú ingatlanokról szóló törvény módosítása a miniszter egyetértési jogának kiterjesztéséről szól a sportrepülőterek igénybevételével, felújításával, elidegenítésével kapcsolatban. Fontosnak tartjuk ezt a passzust is, és egyetértünk vele.

A honvédelmi törvény új rendelkezései közül azt szeretném kiemelni, hogy kivételesen indokolt esetben a honvédség szervezeteinek elhelyezése és feladatainak ellátása ideiglenesen más ingatlanhasználati jogviszony alapján is biztosíthatóvá válik, és más minisztériumok kezelésében lévő ingatlanokra is vonatkozik a szabályozás. Ezt rendkívül lényeges és helyenvaló módosításnak találjuk.

A szerződéses jogviszony alsó határának meghatározását is jónak tartjuk, egyértelmű garanciát jelent a hadsereg számára, és megakadályozza a túl nagy fluktuációt is.

A vezénylési, azaz ideiglenes rendfokozatot viszont nem tartjuk jónak, morálisan rontja a rendfokozat tekintélyét, de tisztában vagyunk vele, hogy ez „NATO-termék”, így nem kerülhető el.

A munkaidő-szabályozással kapcsolatban miniszteri jogkörbe kerül, nagyon helyesen. Sokkal jobban igazítható a katonai feladatokhoz. Ugyanakkor eleve itt minimum rendeletben rögzíteni kellene, elkerülendő a visszaéléseket mindkét irányból.

Összességében a javaslatot a Jobbik-frakció támogatni fogja, egyrészt azért, mert korábbi javaslatainkat látjuk benne viszont, másrészt az egyéb módosítások túlnyomó többségét hasznosnak és előremutatónak tartjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most Kónya Péter képviselő úr felszólalása következik. Parancsoljon, képviselő úr! Képviselő úr írásban előre bejelentkezett. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! E salátatörvény kapcsán jó volt hallani kormánypárti képviselőtársaimtól azokat a szavakat, amik arra vonatkoztak, hogy a Magyar Honvédség katonái milyen jól helytállnak a haza védelmében, milyen jól helytállnak adott esetben a nemzetközi missziókban, és hogy ezek a katonák minden megbecsülést megérdemelnek.

Tudják, én voltam bajtárs, voltam elvtárs, voltam úrkatonaként, szolgáltam a Varsói Szerződés tagállamának katonájaként, szolgáltam egy olyan Magyar Honvédségben, amely független volt, nem volt egyetlen nemzetközi szerződésnek sem tagja, aztán voltam a NATO katonája is. Azt gondolom, hogy a magyar katonák minden időszakban becsülettel helytálltak és szolgáltak a hazájukat, függetlenül attól, hogy éppen milyen időszakban szolgáltunk.

Éppen ezért én azt gondolom, hogy a jövő tekintetében, hiszen a múlt kerekét nem tudjuk visszafordítani, de nekem az a 2010-es időszak és a 2010-es

év vége és a 2011-es év eleje a mai napig bántó, amikor én még aktív hivatásos katonaként kellett hogy végighallgassam azokat a szavakat, amik a kormánypárti képviselők száját elhagyták itt a parlamenti patkóban akár a katonákra, akár a rendőrökre, akár a tűzoltókra, akár a börtönőrökre vonatkozóan, általában a fegyveres és rendvédelmi testületeknél szolgáló hivatásos és nyugdíjas kollégákra vonatkozóan.

Azt gondolom, hogy a honvédelem és a biztonság ügye soha nem lehet pártpolitikai kérdés, és éppen ezért a jövő tekintetében nagyon bízom abban, hogy egy-egy kormányváltást követően az újra kormányra kerülő erők nem fognak visszamutogatni a tekintetben, hogy a katonák vagy éppen a rendőrök hogyan szolgálták a hazájukat, ha ők egyébként becsülettel megtették a feladatukat. Remélem, hogy a jövő tekintetében elgondolkodnak ezen jelenlegi kormánypárti képviselőtársaim.

Amit e salátatörvénnyel kapcsolatban szeretnék elmondani: én azt gondolom, hogy igen, fontos a gondoskodás, és ez a törvénycsomag számos olyan elemét tartalmazza, ami előremutató. Ugyanakkor, ha végiggondoljuk, akkor egy távlati cél lebegjen a szemünk előtt, és én is tudom, hogy addig nyújtózkodhatunk, amíg a takarónk ér, azonban messze nem elegendő ez a törvénymódosítás. Mégis azt kell hogy mondjam, hogy lépés előre, és fontos minden kis lépést támogatni. Üdvözítőnek tartom azt a kormányzati szándékot is, hogy javítsanak a különféle gondoskodásokon, akár az aktív állomány tekintetében, akár a hozzátartozók tekintetében, akár a hadiárvák, hadiözvegyek tekintetében.

(16.40)

Mindenképpen pozitívnak tartom ezt a csomagot, nem elegendőnek, de mindenképpen azt gondolom, hogy minden egyes lépés, ami abba az irányba mutat és abba az irányba viszi ezeket a dolgokat, hogy tovább becsüljük meg akár anyagi, akár erkölcsi értelemben a hazájuk fegyveres szolgálatát vállaló embereket, támogatandó.

Külön kiemelném a közalkalmazottak jubileumi jutalmára vonatkozó passzust. 25 évet leszolgáltam hivatásos katonaként, tehát elég jól ismerem a Magyar Honvédséget és az ott szolgálatot teljesítő hivatásos állomány és közalkalmazotti állomány helyzetét. A Magyar Honvédségnél dolgozó közalkalmazottak olyan speciális közalkalmazottak, akik semmilyen módon nem hasonlíthatók össze a civil szférában dolgozó közalkalmazottakkal. Számos olyan terület van a Magyar Honvédségen belül, ahol bár közalkalmazotti státuszt látnak el és abban dolgoznak emberek, tulajdonképpen olyan munkát végeznek, mint ha hivatásos katonák lennének, olyan rezsimintézkedések vonatkoznak rájuk, olyan szigorítások vonatkoznak rájuk, amelyek egyetlen civil közalkalmazottal sem összehasonlíthatók. Ugyanakkor évtizedeken keresztül küzdöttünk, mert ezen közalkalmazottak bérezése, illetménye jelentősen

elmarad egyébként az adott helyzetben hasonló munkakörben dolgozó hivatásos kollégák bérétől. Én minden egyes olyan intézkedést támogatni tudok, ami a Magyar Honvédségnél dolgozó közalkalmazottak jövedelemhelyzetén, bérhelyzetén javítani tud és fog a jövőben. Azt gondolom, ez a módosítási javaslat is ebbe az irányba hat, ezért mindenképpen támogatandó.

Ugyanez vonatkozik a hadiárvák, hadiözvegyek ellátására, hiszen olyan alacsony ez a juttatás, hogy örömteli az a kormányzati szándék, hogy van erre vonatkozó elképzelés, és javítani akarnak ezen a helyzeten. Különösen jó az, hogy egyfajta inflációs indexálást is tartalmaz ez a törvénytervezet, amely valamiféle garanciát nyújt, hogy tovább nem inflálódik az ő ellátásuk.

Fontosnak tartom a hozzátartozókról való gondoskodást, az azon elhunytak hozzátartozóinak járó ellátás egyfajta kiterjesztését, akik a Magyar Honvédségben teljesítettek szolgálatot. Én magam is olyan gyermekként nőttem fel, katonai árva gyermeke voltam, és tudom azt, hogy mit jelent, amikor a Magyar Honvédség gondoskodik az elhunytak hozzátartozóiról.

Amiről nem esett szó, és azt gondolom, fontos, hogy erről szót ejtsünk, miután egy salátatörvényről van szó: az állománymegtartó képességgel indokolta a törvény gazdája azt, hogy a szerződéses katonák szolgálati viszonyának vagy a megköthető szerződésnek az időtartamát felemelik öt évre; öt évről tíz évre, bocsánat, tehát a felemelése megtörténik öt évről tíz évre. Ez egy régi gondolat és régi elképzelés volt egyébként a honvédelmi tárcánál és a Magyar Honvédségnél. Fontos az, hogy ne csak öt év legyen, hiszen számos olyan katona vállalta a szerződéses katonai szolgálatot, aki bizonyította egy-két év után, hogy egyébként alkalmas lehet a hosszabb szolgálati időre.

Ugyanakkor viszont hiányolom e törvénytervezetből - nem mindegy, azt gondolom, a polgári életben sem mindegy, hogy valakivel öt évre vagy éppen tíz évre kötnek szerződést, nem mindegy, hogy valakivel egy évre vagy két évre kötnek szerződést. Azt gondolom, ezt ki kell egészíteni, és nem találtam erre utalást, de ha van ilyen elképzelés, akkor szívesen meghallgatom az államtitkár úrtól. Ha én bejövök a Magyar Honvédséghez, és szeretnék szerződést kötni, akkor nem mindegy, hogy öt évre kötelezem el magam vagy tíz évre kötelezem el magam, milyen pluszjuttatások járnak azzal, hogy én nem öt évre kötelezem el magam a Magyar Honvédségnél, hanem tíz évre, illetve le kell szabályozni - és nyilvánvaló, hogy nem lehetnek ugyanazok a feltételek, ha valaki adott esetben öt évre köt szerződést, tíz évre, hat évre, nyolc évre, kilenc évre - az egyoldalú szerződésfelmondás feltételeit is. Ez ugyanígy van akkor, ha én kötök egy szerződést egy civil szolgáltatóval, mondjuk, egy tévészolgáltató céggel, nem mindegy, hogy fél évre kötök vele szerződést, vagy éppen két évre kötelezem el magam annál a szolgáltatónál, annál nagyobb kedvezményeket nyújt a szolgáltató, minél hosszabb időre

kötök szerződést. Azt gondolom, hogy ugyanez vonatkozik a szerződéses katonákra is, nem mindegy, hogy öt évre, hét évre, nyolc évre, tíz évre kötelezik el magukat a Magyar Honvédségnél.

Azt gondolom, hogy egészen más juttatásokat, illetve kötelezettségeket kell alkalmazni az esetben, ha mondjuk, egyoldalúan felmondja a Magyar Honvédséggel kötött szerződését a szerződéses katona, de ugyanennek kell vonatkoznia a tekintetben is, ha a Magyar Honvédség mondja fel egyoldalúan a katonával a szerződést. Ezt ki kell dolgozni, hogy akkor mik vonatkoznak rá, és nyilvánvaló, hogy egyfajta motivációs tényezőt is be kell vezetni e mögé, hogy minél hosszabb időre kössenek szerződést, hiszen az a cél, hogy állománymegtartó eszközként használja ezt a honvédség.

Ami akár az önkéntes műveleti tartalékos, akár egyéb önkéntes szolgálattal kapcsolatos dolgokat illeti, azt gondolom, nem a rugalmasságra kellene törekedni, államtitkár úr, bár én értem a rugalmasság fontosságát, de sokkal fontosabb lenne konkretizálni ezen szolgáltatok tartalmát. Önkéntes műveleti tartalékosok tucatjai írnak nekem levelet és panaszkodnak azzal kapcsolatban, hogy ők nem ezt vállalták, miközben most megkapták a behívóparancsukat, és viszik le őket a határra szolgálni. Számos olyan önkéntes műveleti tartalékos van közöttük, akik amikor vállalták és szerződést kötöttek, akkor az egészségügyi felmérésen és az egészségügyi vizsgálaton megállapították, hogy milyen jellegű szolgálatra alkalmasak; számos olyan van közöttük, akik koruknál, egészségi állapotuknál fogva egyébként nem alkalmasak arra, hogy a határra levezényeljék őket, és ott a határnál szolgálatot lássanak el. Hiába írnak adott esetben ezzel kapcsolatban a behívóparancsnokuknak levelet és jelzik ezt, vagy azt kapják vissza, hogy megfenyegetik őket, hogy akkor azonnal leszerelik őket, ha elkezdenek panaszkodni, vagy egyszerűen nem foglalkoznak a beadványukkal.

Ezen emberek számos része, önök is tudják, egyfajta kényszerből vállalta az önkéntes műveleti tartalékos szolgálatot, mert egyébként a szolgálati járandóságukból levonásra került 16 százalékos így nem vonják le tőlük, ha vállalják ezt a szolgálatot. Ugyanakkor ők korábban behívásra kerültek különböző laktanyákba, ott adminisztratív vagy éppen irodai feladatot láttak el, amit a jövőben is szívesen iródnak, de van, aki egyébként egészségileg alkalmatlan arra, hogy mindezt megtegye.

Maximálisan egyet kell értenem egyébként Demeter Márta képviselőtársam felszólalásával, aki azt mondta, hogy igen, szükség van tartalékos szolgálatra, de valóban akkor van értelme tartalékos szolgálatot fejleszteni és bővíteni egy országban, ha egyébként rendbe van téve a hivatásos szolgálat, és az ott lévő feltételek biztosítottak, legyenek ezek a katonák ellátásával kapcsolatos, de akár technikai feltételek is, és az állomány maximálisan fel van töltve az igényeknek megfelelően. Amíg ez nincs meg, addig a forrásokat nem szabad a tartalékos szolgálat bővíté-

sére fordítani, mert nincs meg az alap, amire építkezünk. Ez olyan, államtitkár úr, mint ha elkezdene a házat a tetőnél építeni: semmi értelme nincs; először az alapot kell stabilan lefektetni, és arra kell fordítani a forrásokat, majd azt követően lehet építkezni. Ez ugyanúgy vonatkozik erre is, mint amit az előbb elmondtam, hogy addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér. Ha nem ér el addig a takarónk, hogy az önkéntes tartalékos szolgálatot tudjuk fejleszteni, akkor ne fejlesszük, addig fejlesszük a Magyar Honvédséget, és rakjuk bele a pénzt, a szükséges mennyiségű forrásokat. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Vargha Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni a minden irányból érkezett támogató hozzászólásokat és felszólalásokat, hiszen valóban közös kell hogy legyen a célunk: ebben a törvényben a honvédség állományáról gondoskodni szeretnénk.

Nagyon fontosak számunkra a hadigondozottak juttatásai és azok kibővítése az elmúlt időszakban, most ebben a törvényben 2018-tól az ő juttatásaiknak az emelése.

(16.50)

Valóban, az öregségi nyugdíjminimum, amely alapul szolgál, hosszú évek óta változatlan, ezért is nyúltunk most hozzá már az idén, hogy 2018-ban ezt biztosítani tudjuk, de nem a Honvédelmi Minisztérium kompetenciája az öregségi nyugdíjminimum változtatása. De ahogy minden javaslatot, természetesen ezt is az, akinek a dolga, meg fogja hallgatni. Mi mindenképpen megfontoljuk azokat a javaslatokat, amelyek hozzánk érkeznek.

Az önkéntes tartalékos szolgálatról képviselő asszony és képviselő úr is beszélt. A rugalmasabbá tétel ebben az esetben azt jelenti, hogy eddig létezett önkéntes műveleti tartalékos és önkéntes védelmi tartalékos, és ahogy miniszter úr a honvéd sportszövetség megalakításáról szóló törvény vitájában már beszélt róla, a területvédelmi alapon szerveződő önkéntes szolgálat egy harmadik lába lenne az önkéntes szolgálatnak. Itt azt szeretnénk volna, hogy minden más jelzöt kiveszünk az önkéntes tartalékos szolgálat elől, és ebben a törvényben csak önkéntes tartalékos szolgálat marad.

De az is hozzátartozik az igazsághoz, hogy a létszámihiány, tehát a hiányzó katonák és az önkéntes

szolgálat különböző változatainak megteremtése..., nem pótlása egyik a másiknak. Tehát nem arról van szó, hogy ezzel a rendszerrel szeretnénk pótolni - ahogy képviselő asszony említette - a hiányzó katonákat. Ők egy másik rendszer részei. És ha 197 járásról beszéltünk, ahogy azt miniszter úr is említette, és a tervek szerint mindegyikben létrehozunk majd egy századot, az pontosan 20 ezer területvédelmi önkéntes katonára, de reményeink szerint ők ezt a típusú szolgálatot szeretnék majd vállalni. Nem biztos, hogy más típusú önkéntes szolgálatot vállalnak, vagy nem biztos, hogy szerződéses katonák szeretnének lenni. Tehát nem kiváltható egyik a másikkal. A 20 ezer egy egészen más rendszer. Járásonként szerveződő más típusú szolgálatról beszélünk, mint az 5 vagy akár most 10 évre emelkedő szerződéses jogviszony keretében, és semmiképpen nem azt a létszámot szeretnénk pótolni, amely most hiányzik. Ezt más eszközökkel szeretnénk feltölteni, például úgy, hogy az ötről tíz évre emelt szolgálat lehetősége is megtartó jellegű, mint ahogy megtartó jellegű a munkaerőpiaci pótlék bevezetése is, amely a legénységi állománynál jelentősen emelte az illetményt. S igaz van képviselő úrnak, szükség van arra, hogy természetesen nem itt, hanem alacsonyabb jogszabályban különbséget tegyünk majd az öt évre vállalt szolgálat elismerése és a tíz évre vállalt szolgálat elismerése között.

Az ingatlanok felhasználásáról kérdezett képviselő asszony. A törvénymódosításnak ez a része mindösszesen azt szolgálja, hogy a határ menti feladatokkal kapcsolatosan azok az ingatlanok, amelyeket a Magyar Honvédség igénybe vesz, tehát nem a saját tulajdonában vannak, arra az időre, amíg használja, azok szerint a jogszabályok szerint kerüljenek alkalmazásra, hasznosításra, amelyek a saját tulajdonú ingatlanokra vonatkoznak.

A közigazgatási eljárási rendezésben pedig mindösszesen arról van szó, hogy több olyan hivatal is bekerült most a hivatalok megszüntetésével a Honvédelmi Minisztériumba, ahol ha két különböző szint, első és másodfok is van, akkor a másodfokon eljáró hatóság azért kéri ki a honvédelmi miniszter véleményét, aki ebben az esetben az elsőfokú határozatot meghozta, mert ő az, aki az ágazati irányításért felelős, és nem célszerű, hogy ezt egy másik hatóság felülbírálja.

Többször beszéltünk már az ideiglenes rendfokozatról. Azt gondolom, ez pontosan a szolgálatot teljesítő katonák érdekeit szolgálja, hiszen lehetőséget teremt arra, hogy ne égessen fel maga mögött minden hidat. Van lehetőség a visszaútra, ha a szolgálat ellátására átmenetileg magasabb vagy alacsonyabb rendfokozatba kerül, például egy külföldi misszió esetén. Az önkéntes műveleti tartalékosok alkalmassága vagy nem alkalmassága. Azt gondolom, hogy aki nem alkalmas, az természetesen nem folytathatja a szolgálatát, hiszen az elnevezés magában hordozza, hogy arra a feladatra nem alkalmas, és ez munkabiztonsági és biztonsági kérdés is, hogy azt a

szolgálatot ne láthassa el. Minden esetben az a törekvésünk, hogy az önkéntes műveleti tartalékosok olyan szolgálatot lássanak el, akár a laktanyákban, akár a határ menti feladatokban, amelyekre ők minden tekintetben - egészségügyileg és a felkészültségük tekintetében is - alkalmasak.

Még egyszer köszönöm szépen a törvényjavaslatot támogató felszólalásokat. A javaslatokat természetesen meg fogjuk fontolni, és arra kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népiirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Balog Zoltán, Gulyás Gergely, Vas Imre, Németh Zsolt fideszes, Semjén Zsolt, Soltész Miklós, Rétvári Benke, Harrach Péter, Vejkey Imre és Szászfalvi László KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés H/12700. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót 30 perces időkeretben a napirendi pont előterjesztőjének, Vejkey Imre képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Napjainkban az Iszlám Állam terroristái genocídiumot, vagyis népiirtást hajtanak végre a Közel-Keleten élő keresztényekkel szemben. Annak ellenére, hogy az ISIS mindent felülmúló brutalitását ma már egyetlen demokratikus politikai erő sem tagadhatja le, azonban a valóság mégis az, hogy a nyugati mainstream médiák a keresztényüldözésről és a vallásüldözésről szóló híreket mégsem sugározzák megfelelő súllyal, ezeket a híreket jórészt elhallgatják.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tudják-e, hogy 2014-ben a hitük miatt kivégzett keresztények száma 4344 volt? Tudják-e, hogy 2015-ben ez a szám már 7100-ra emelkedett? Tudják-e, hogy a keresztény templomok, imaházak, intézmények elleni bombatámadás, gyújtogatás a 2014. évi 1062-höz képest több mint kétszeresére, 2406 esetre nőtt? Tudják-e, hogy az Iszlám Állam tovább növelte rekordlistáját a meggyilkolt, lefejezett keresztények száma tekintetében?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Iszlám Állam talán egyik legelrettentőbb tevékenysége és tette a tunéziai tengerparton kivégzett 22 egyiptomi kopt vendégmunkás volt. Elképesztő a szám! Legbrutálisabb tettük pedig 2015 nagycsütörtökén a kenyai Garissa egyetemén kivégzett 147 keresztény egyetemista fiatal meggyilkolása volt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! További adatok. Tudják-e, hogy az ISIS Moszulban nemrég felgyújtott egy 1800 éves templomot, és a szerzeteseket

elzavarva egy IV. századi kolostort is bevett, a keresztények pedig ultimátumot kaptak, hogy vagy kifizetik a havi 450 dolláros fejadót, amit ha akarnának se tudnának megfizetni, mert nincs ennyi havi jövedelmük, vagy áttérnek az iszlámra, vagy a halál vár rájuk? Tudják-e, hogy a legújabbkori keresztény-üldözés már százezer keresztény ember mártíromságához, továbbá közel 130 millió - tisztelt hölgyeim és uraim, 130 millió - keresztény ember állandó üldözéséhez vezetett?

(17.00)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti tények is egyértelműen rávilágítanak arra, hogy napjainkban a kereszténység a világ leüldözöttebb vallási csoportjai közé tartozik, s amíg a keresztényeket a Közel-Keleten és Észak-Afrikában hitük megvallása miatt üldözik, addig a nyugati világban az eluralkodott krisztofóbia okán. Ez azt jelenti, hogy a világ úgymond humanizált felében a keresztény tanítás tárgyilagossága megismertetése és megismerése társadalmi mértékben mára szinte ugyanúgy lehetetlenné vált, mint ahogyan az az első századok nyílt keresztényüldözései idején.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Természetesen vannak ez alól kivételek, így Magyarország és Lengyelország is kivételt képez. Itt ténylegesen szabad a vallásgyakorlás. De a keresztény nemzeti értékek felvállalása okán úgy Magyarország, mint Lengyelország állandó nemzetközi politikai támadások keresztültüzeiben áll, vagyis európai és világszinten is megtorolják a keresztény nemzeti értékek állami felvállalását. A világ úgymond humanizált felén a keresztény értékeket relativizálják, a keresztény hitet tudománytalanként tüntetik fel, közben a föderális Európa címszava alatt egy új, brüsszeli központú diktatúrát építenek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Európai Unió vezetői a gazdasági és társadalmi élet mindennapi szöveiből folyamatosan és szisztematikusan kiirtották a keresztény értékeket, napjainkban pedig már ott tartunk, hogy az álhumánus és az erkölcsatlenség tromfolja a szabadságjogok kiterjesztését, miközben egy szervezett muszlim invázió és térfoglalás zajlik Európával szemben és magával az őshonos lakossággal szemben. Az Európai Unió migrációs politikája miatt futótűzként terjed az iszlám, amely totális ideológiáját a keresztény kultúra ellen irányítja. Lassan ott tartunk, hogy a migránsok már azt sem játsszák el, hogy be akarnának illeszkedni az európai társadalomba, hanem egyből teret foglalnak, és az ő törvényeik szerinti párhuzamos társadalmat hoznak létre, mivel nem osztják az európai értékeket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az európai jóléti államokban a meg nem született generációk helyett pedig a muszlim bevándorlók fogják betölteni az űrt,

mert nincs olyan, hogy a vákuum örökre vákuum maradjon, így a meg nem született generációk által hátrahagyott légtér nem marad örökké üres. A muszlimok be fogják tölteni ezt az űrt, s ha elérkezik a kritikus tömeg, akkor véget vetnek mindannak, amit valaha nyugati civilizációként tartottunk számon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Európai Unió mai vezetői ahelyett, hogy fellépnének ezen tragikus folyamatokkal szemben, inkább súlyosítják, mintsem megoldják a helyzetet, ugyanis tagadják a közösségi értékek jelentőségét. Vagyis ebben a helyzetben is szándékosan továbbra is szétzilálják a keresztény családi, a keresztény nemzeti és a keresztény vallási közösségeket. Európa mai vezetői relativizálják az igazságot, és azt mondják, hogy nincs önmagában jó vagy önmagában rossz, így nincsenek értékek sem. Európa mai vezetői úgy gondolják, hogy csak a feltétlen emberi szabadság létezik, amit az extremitás felé kiszélesítve tartanak fenn, amelynek következtében az értékeket, így a keresztény értékeket is szándékosan kiirtják.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha így haladunk, vajon mi lesz a különbség a normális és az abnormális között?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A nyugati világ jövője tehát nagyban azon áll vagy bukik, hogy sikerül-e kilépni a krisztofóbiából. A jövő tehát még mindig a kezünkben van, de már nem sokáig. Legyünk cselekvőek, ne passzívak és tétlenek! Az üldözött keresztényekért emeljük fel szavunkat minél szélesebb körben, minél több helyen, továbbá a keresztény értékekért vállaljunk áldozatot! Merjünk a mai mainstreammel szemben keresztényi életet élni és jót tenni! Rajtunk múlik, lesz-e jövőnk. Lesz-e a jövőben is templomunk, ahová járhatunk imádkozni, vagy mecset lesz a helyén? Merjünk bátrak lenni és kiállni az üldözött keresztény testvéreinkért és keresztény értékeinkért!

Ne feledjék, a legnagyobb erő mögöttünk áll. A világ változás előtt áll, és rajtunk múlik, hogy meg tudjuk-e újítani. Ha nem, akkor elveszünk, ha igen, akkor Magyarország példát mutat az egész nyugati világnak. Vagy ahogy Pio atya évtizedekkel ezelőtt már jövendölte: „Magyarország olyan kalitka, melyből egyszer gyönyörű madár fog kiszállni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti sorokkal, Pio atya jövendölésével zárva gondolataimat, kérem, támogassák a keresztényüldözés elítéléséről, továbbá a közel-keleti és afrikai népiirtás elítéléséről, valamint az üldözöttek támogatásáról szóló H/12700. számú határozati javaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Rétvári Bence államtitkárnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány ezt a javaslatot támogatja. Azt hiszem, egy olyan javaslat fekszik a Ház asztalán, amely minden jóérzésű ember, minden politikus és minden parlamenti képviselő részéről szintén támogatható. A későbbiekben majd ismertetném is, hogy a világ számtalan országában kik tették már ezt meg előttünk. Azt hiszem, ebbe a sorba méltán kerülhet be Magyarország, ez mindenkinek a javára válhat.

Ugyanakkor, ahogy képviselő úr is említette, egy olyan kérdést érintünk most, amely nem Magyarország határain belül fontos, de ha világméretben nézzük, akkor a leginkább üldözött csoportért, a keresztényekért állhatunk ki világszerte. Ezt ma Magyarországon vagy Európában kimondani lehet, hogy sokak számára meghökkentő, hiszen azt gondolják, hogy ahogy itt a keresztények többségben vannak, a világnak tán más részein is sokan vannak, és békességben élhetnek. Ugyanakkor vannak országok, nem kevés, szám szerint legalább 80 világszerte, ahol igenis egy kereszténynek akár egy Biblia birtoklása miatt is nehézsége támadhat, nem is kis nehézsége, a hatalommal, a törvénnyel kerülhet összetűzésbe, és akár börtönnel is büntethetik.

Neves nemzetközi szervezetek évről évre végigveszik, hogy hol a legnagyobb mértékű a keresztényüldözés. Az Open Doors nevű szervezet az elmúlt évben is összegyűjtötte, hogy melyik az a tíz ország, ahol a legtöbbször támadták a keresztényeket: ez Szíria, Irak, Nigéria, Észak-Korea, Szomália, Afganisztán, Szudán, Irán, Pakisztán és Eritrea, ezek főként muzulmán többségű országok.

Ahogy képviselő úr is mondta, a muzulmán vallás egy totális vallás, nemcsak a vallási szertartásokra korlátozódnak a tanai, hanem az élet minden területét, a gazdaságot, a magánéletet, a közéletet, a politikát, a hadsereget, mindent egyaránt uralni akar. Éppen ezért ott élni keresztényeknek sokszor nagyon nagy nehézséget jelent. De nemcsak ebben a 10 országban, hanem összesen 80 országban. De vannak olyan országok, ahol nincs muzulmán többség, mondjuk, Kongó, Etiópia vagy a Közép-afrikai Köztársaság, de olyan agresszívek a szélsőséges iszlamista erők, hogy ott is bizony akár falvakat is felgyújtanak, és így üldöznek el keresztényeket.

A mi feladatunk tehát ezzel az országgyűlési határozati javaslattal, hogy kiálljunk a legüldözöttek mellett, akik a leginkább a jog segítségére szorúlnak, méghozzá a nemzetközi jog segítségével. Közismert tény talán, hogy világszerte 5 percenként egy keresztény a hite miatt meghal, 5 percenként van egy keresztény mártír a XXI. század elején. Pontosan azért, mert rengeteg helyen rengeteg támadás éri a keresztény közösségeket; ezeket képviselő úr felsorolta. Volt, hogy egyszerre akár 147 keresztény egye-

temistát támadtak meg és öltek meg. Ha a keresztény templomokkal, intézményekkel szembeni támadásokat nézzük, azok is évről évre, a 2000-es évek első évtizedének közepe óta nőnek. Míg ha mondjuk, 2014-et nézem, ott 1062 ilyen támadásról beszélhetünk, 2015-ben pedig több mint kétszer annyi, 2406 ilyen támadást számláltak össze. Ezek intézmények, templomok elleni támadások, elsősorban templomok elleniek.

De nagyon sok példa van a kereszténytelenítés állami propagandával való meghirdetésére, hogy hogyan üzzék ki, hogyan irtsák ki a keresztényeket. Nyilván sok esetben a kereszténység a nyugati világgal, a számukra elnyomóként megjelenő nyugati világgal való szembenállást is jelenti, és a fehér embert, a nyugati fehéreket és a kereszténységet egy kalap alá veszik, ezért is szenvedik el ezek az ott élő, 2000 éves keresztény közösségek ezt az üldöztetést.

(17.10)

Hiszen itt arról van szó, hogy 2000 éves közösségekért kell kiállnunk, akiknek most, az utóbbi években került veszélybe a létük. Az közismert szintén, hogy a muzulmán hitről keresztény hitre való áttérést több országban halálbüntetéssel büntetik, a keresztény nők sok országban büntetlenül meggyalázhatók, és a keresztény települések folyamatos veszélyben vannak, a keresztény kiadványok terjesztése szintén sok esetben büntetőjogi következményeket is von maga után. Sokan ezért menekülésre kényszerültek, sokan nem az eredeti lakóhelyükön élnek, százezer- és milliós számra üldöztek el keresztényeket a Közel-Keleten, de ugyanilyen számokról beszélhetünk Észak-Afrikában és Közép-Afrikában is.

Ha a nemzetközi közösség nem lép föl, ezeknek az embereknek az élete és 2000 éves közösségeiknek az elhelyezkedése örökre veszélybe kerül vagy örökre el is tűnik. Ezért volt fontos, hogy Magyarország humanitárius szerepet is vállalt ebben a régióban. Egyházi közreműködéssel Erbilben építünk iskolát az ottani egyházi hatóságok közreműködésével, itt a telekcseré már megtörtént. Az épületre vonatkozó tervek elkészültek, egy háromszintes iskolát terveznek oda, jelenleg az építési engedélyezési eljárás zajlik. Bízunk benne, hogy hamarosan elkezdődhet maga az építkezés is, hogy az üldöztetés által sújtott keresztény gyermekek, ha nem is a szülőfalujukban, de attól nem olyan messze iskolába tudjanak járni.

Illetőleg Magyarország az úgynevezett Madad Alapba is megtette a maga 3 millió eurós felajánlását; ez az Európai Unió által létrehozott szíriai újjáépítési alap. Ez egy nem kis nagyságrendű összeg, ha azt nézzük, hogy más országoknak mekkora felajánlásai voltak, hiszen hasonló mértékű felajánlása volt, mondjuk, Franciaországnak, Spanyolorzágnak vagy Belgiumnak, a nálunk sokkal nagyobb, sokkal nagyobb gazdasági erővel rendelkező országok is körülbelül ezt a 3 milliós felajánlást tették, és nagyságrendileg az első 5 országban van, ha a felajánlások össze-

gét nézem, Magyarország. Tehát itt igyekszünk erőnkhez mérten kivenni a részünket az újjáépítésből. És a bevándorlásban érintett magyar határnál várakozó bevándorlók humanitárius ellátása szempontjából is fontos volt, hogy a magyar kormány az elmúlt évben 3, az idei évben pedig 5 karitatív szervezettel kötött átfogó megállapodást. Tavaly 200, idén 250 millió forinttal támogatjuk őket, hogy az ott várakozók számára humanitárius segítséget nyújtsanak.

Ahogy mondtam, azok a humanitárius értékek, egyrészt a szolidaritás az ott levő emberekkel, a segítségnyújtás ott helyben, az ő életüknek és jogaiknak, testi épségüknek a megvédése nem pusztán Magyarország ügye. Ez egy általános emberi elvárás, egy általános emberiségi kérdés, hogy ezt megtegyük, mi is itt a magunk erejéből, amit meg tudunk tenni a parlamentben, a kormányzatnál is, a humanitárius akciókban való részvételnél, és minden más országnak, minden más kormányának és nemzetközi szervezetnek ez ugyanúgy kötelezettsége. Éppen ezért engedjék meg, ahogy említettem is, hogy ismertessem, mely országok vagy mely nemzetközi szervezetek fogadtak már el hasonló tartalmú deklarációkat. Azért is akarom ezt elmondani és önök elé tárni, hogy bemutassam, ez egy abszolút nem pártpolitikai kérdés; ez olyan kérdés, amelyet számtalan más országban, pártpolitikai hovatarozásra tekintet nélkül, nemzetközi szervezetekhez, országhoz vagy politikai csoporthoz való tartozás nélkül elfogadtak ezek a szervezetek, mert általános emberi jogoknak, az emberi méltóságnak és az emberi életnek a védelméről van szó, amely nem ismer politikai határokat, hanem mindenki részéről cselekvést igényel.

Az egyik első volt az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által 2011. január 27-én elfogadott deklaráció - tehát ez az egyik legkorábbi, föl is mutatnám itt önöknek (*Felmutatja.*), amely egyértelművé tette, hogy a Tanács felszólít minden európai vallási vezetőt, hogy ítéljék el a keresztény közösségekkel és más vallási csoportokkal szembeni támadásokat.

Ha az idei évben nézem a deklarációkat - igyekszem csak a legaktuálisabbakat felsorolni -, hadd említsem meg szintén az Európai Parlamentnek az idén február 4-én elfogadott dokumentumát, amelyben az Európai Parlament ismételtén az Iszlám Állam jogsértéseire hívta fel a figyelmet, és azt mondja szó szerint, hogy határozott elítélésre szólít föl mindenkit az emberiség elleni és háborús bűncselekmények elítélése terén. Mindenki részére az Európai Parlament ezt a felhívását is megtette. Ezenkívül kifejezte véleményét, hogy az üldözés, az atrocitások és a nemzetközi bűncselekmények háborús és emberiség elleni bűncselekménynek minősülnek. Kiemelte az Európai Parlament, hogy az Iszlám Állam népiertást követ el a keresztények, a jezidák, valamint más vallási és etnikai kisebbségek ellen. Egyértelművé tette tehát az Európai Parlament is azt a három jogi kategóriát, amelyet a magyar határozattervezet is tartalmaz.

Az Egyesült Államok kormányának külügyminisztériuma idén március 17-én kiadott egy közle-

ményt, amelyben elmondta, hogy az általuk Daesh-nek nevezett Iszlám Állam népiertásért felel a keresztényekkel szemben és nyilván másokkal szemben is. Az Iszlám Állam magát is népiertónak nyilvánítja - írja az amerikai külügyminisztérium - ideológiája és cselekményei által, amit mond, amit hisz és amit tesz, éppen ezért szerintük is az Iszlám Állam emberiség elleni háborús bűncselekményekért és etnikai tisztogatásokért felel.

Ezzel szinte egy időben, nemzeti ünnepünk napján, 2016. március 15-én az Egyesült Államok képviselőháza is a kezében látható deklarációt, határozatot fogadott el (*Felmutatja.*), amelyet utána az ottani felsőház, a szenátus is jóváhagyott. Ebben azt írja, hogy az Iszlám Állam által keresztények ellen és más csoportokkal szemben Irakban és Szíriában elkövetett atrocitások háborús és emberiség elleni bűncselekményeknek, valamint népiertásnak minősülnek. Ezen túlmenően az Egyesült Államok alsó- és felsőháza, tehát a képviselőház és a szenátus minden kormányt, így az USA kormányát is felszólítja, hogy nevezze az Iszlám Állam atrocitásait háborús és emberiség elleni bűncselekményeknek és népiertásnak.

Ezen túlmenően, ha továbbmegyünk az Egyesült Államokból az Egyesült Királyságba, 2016. április 20-án, idén tavasszal az alsóház is elfogadott egy határozatot, amelyben kinyilvánította - ez is itt van, föl tudom önöknek mutatni (*Felmutatja.*) -, hogy a keresztények Irakban és Szíriában népiertást szenvednek el, éppen ezért az angol alsóház az ENSZ Biztonsági Tanácsát és a Nemzetközi Büntetőbíróságot is felhívta az elkövetők felelősségre vonása ügyében. És ha az egyik legtávolabbi országot próbáljuk nézni, Ausztráliát, az ausztrál képviselőház idén május 2-án fogadott el szintén egy határozatot, amelyben kinyilvánítja és elítéli az Iszlám Állam által folyamatosan zajló népiertó tevékenységet Irakban, illetőleg kijelenti, hogy ezek szisztematikus gyilkosságok, túszejtések, a kisebbségekkel szembeni emberkereskedelem.

Jól láthatjuk tehát, hogy a világ civilizált országai, szinte mindegyike éppen aktuális kormányszínezetre való tekintet nélkül, politikai hozzáállásra, kormányformára való tekintet nélkül felszólalt az Iszlám Állam által elkövetett vagy a világ más részein elkövetett keresztények és más kisebbségek vagy csoportok ellen elkövetett terrorcselekményekkel szemben, ezeket elítélte, valamint humanitárius lépéseket szorgalmazott.

A mi határozati javaslatunk egyrészt ezt a nemzetközi humanitárius minimumot, az európai politikai családba való belépőt szintén tartalmazza. Másrészt viszont egyedisége, hogy ha az általam ismertett nemzetközi deklarációkat végignézzük, így egységében az a többszörös nyilatkozat és deklaráció, ami ebben szerepel, még máshol nem fogalmazódott meg, hiszen a mi javaslatunk elítéli az Iszlám Állam cselekményeit, és elítél minden keresztény vagy más vallási csoport elleni atrocitást. Népiertásnak minősíti azt, ami az elmúlt években folyik, emberiség elleni

bűncselekménynek minősíti, és felhívja a szerveket, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság a felelősöket minél hamarabb vonja felelősségre. Ennek a nemzetközi büntetőjogi garanciája és kiépült eljárási és anyagi szabályai már évek óta vagy évtizedek óta rendelkezésre állnak, tehát ezekben a bűncselekménytípusokban igenis, a nemzetközi háborús és emberiesség elleni bűncselekménytípusokban felléphet a Nemzetközi Büntetőbíróság. Ezért tartjuk fontosnak, hogy Magyarország ezt deklarálja, a Magyar Országgyűlés mint legfőbb népképviselői szervünk ezt deklarálja, ezáltal a kormányt is felszólítja, hogy nemzetközi fórumokon, ismertetve ennek a határozatnak a tartalmát, szintén intézkedéseket indítványozzon, illetve ön maga is humanitárius akciókat szervezzon, vagy pedig próbáljon meg fellépni az ország lehetőségeihez mérten ezeknek az embereknek, a rendkívül kiszolgáltatott embereknek a védelmében.

Mi innen el sem tudjuk képzelni, milyen lehet 80 országban közel 200 millió embernek napi létfenyegetettségben élni csupán csak és kizárólag a keresztyén hit és a keresztyén meggyőződés kapcsán. Adja Isten, hogy ne is legyen ebben közvetlen élményünk soha! De a minimum, amit ezeknek az embereknek az érdekében megtehetünk, az az, hogy határozatokat fogadunk el, és azok utána a nemzetközi közösséggel együtt, az Egyesült Államoktól az Egyesült Királyságon át, ET, Európai Parlament vagy akár Ausztrália közreműködésével lépünk is az érdekében humanitárius téren és a biztonság szavatolása terén. Ezért kérem önöket, minden pártból, hogy támogassák ezt a javaslatot, támogassák, hogy más országokban is kormánypárti és ellenzéki képviselők is támogassák ezt a javaslatot.

(17.20)

Nevezzük nevén azt, ami a világnak most ebben a szörnyű, sötét szegletében történik, amit emberek százazezreivel és millióival szemben elkövetnek. Gondoljunk arra, hogy mennyire igazságosnak éreztük azt, amikor velünk voltak szolidárisak más országok a történelemben az elmúlt évtizedekben vagy évszázadokban, amikor a magyaroknak kellett szenvedést elviselniük évtizedeken vagy évszázadokon keresztül.

Ez a minimum, hogy ilyen ország, amely ennyi történelmi hányattatást tapasztalt meg, mint Magyarország, mindig a világban lévő üldözöttekért az elsők között emelje fel a szavát. Kérem önöket, támogassák a határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Először megadom a szót Demeter Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Or-

szággyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A Szentírásban, pontosabban a János evangéliumában olvasható, amikor Jézus a tanítványaihoz fordult, és ezt mondotta: „ha engem üldöznek, titeket is üldözni fognak”. A megváltó Jézus jövendölése, vagy ha úgy tetszik, nyugodtan fogalmazhatunk így is, a prófécia beteljesedett, de a keresztyénüldözés alatt most nem az ókori Róma vagy Néro rémtetteire kell gondolni.

Keresztyén emberként, sőt hivatásom szerint református lelkészként úgy gondolom, hogy éppen itt volt és itt van az ideje, hogy a Magyar Országgyűlés is az előttünk fekvő határozati javaslattal felhívja a figyelmet arra, hogy a világ legüldözöttebb vallása a keresztyén. A Földön több mint egymilliárd ember vallja magát keresztyénnek, azaz Krisztus követőjének, és ezek a hívek szenvedik el a legtöbb vallásellenes támadást. Ahogyan elhangzott államtitkár úrtól és képviselőtársamtól is, egyes kimutatások szerint 4-5 percenként szenved mártíromságot egy ember-társunk pusztán csak azért, mert keresztyénnek vallja magát. Az európai ember ingerküszöbét mégis csak akkor éri el, amikor a kontinensen üti fel a fejét a semmit sem tisztelő brutális kegyetlenség. Hozzáteszem, teljes joggal rázza meg a Magyarországon élőket is például, amikor egy francia idős pap torkát elvágják az Iszlám Államra hivatkozva. Nagyon szomorú és sajnálatos, hogy Európán kívül tulajdonképpen ezek az esetek mindennaposak, és tömegével történnek. Érdekes viszont, hogy a közbeszédben mégsem honosodott meg, hogy a keresztyénüldözésnek újabb áldozatai vannak. Pedig az Open Doors elnevezésű nemzetközi keresztyén szervezet legutóbbi jelentése szerint 2014-ben több mint tízezer embert végeztek ki, gyújtották fel a házákat, illetve ért bombatámadás hitének gyakorlása közben. A felmérés szerint évente körülbelül 120-130 millió keresztyén ember van kitéve üldöztetésnek a hite miatt.

Nézzünk egy-két konkrét példát, amely szinte hihetetlenül hangzik, de mégis igaz! Például Észak-Koreában a Biblia birtoklásáért is nyilvános akasztás jár. Irakban 2003-ig 1,2-1,5 millió keresztyén élt, azóta a számuk azonban mintegy 400 ezerre csökkent, és ez részint azért van, mert kiirtották őket. Pakisztánban az egyik legnagyobb arányú eset a testi brutalitás, megalázás, testi sértés. Az országban halálbüntetés jár Allah káromlásáért vagy a másfajta hit terjesztéséért. És a Föld több mint 70 államában jár büntetés azért, ha valaki gyakorolja a keresztyén hitét.

Külön szeretném felhívni a figyelmet a keleti keresztyénekre, akik ősei Krisztus követői voltak. Az imaházai közel 2 ezer évvel ezelőtt épültek, és az is bizonyított tény, hogy jelenlétük 600 évvel előzi meg az Iszlám Állam megjelenését. A XX. század elején még minden negyedik közel-keleti ember keresztyén vallású volt. Napjainkra azonban 11 millióan maradtak a muzulmán hívők 320 milliós térségében. És ők az őslakosok, akik eleinte baráti módon üdvözölték a muszlimokat.

Amikor azonban az iszlám meghódította a térséget, és már a kalifák írták a törvényeket, akkor a

keresztyén embereket másodrendű polgárokká, úgy is mondhatjuk, hogy alattvalókká tették, vagyis porig alázták őket. Ma a dzsihádisták egyértelműen fogalmazznak a Krisztus-hívőkkel kapcsolatban. Ezt mondják: vagy térjenek át az iszlámra, vagy menjenek el, vagy meg kell őket semmisíteni. Kedves Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az ő szomorú példájuk intó jel kell hogy legyen Európának is. A tanulságok levonásánál azonban nem állhatunk meg, keresztyén emberként kötelességemnek érzem, hogy nyíltan kiálljunk a testvéreinkért. Nem hagyhatjuk és nem tűrhetjük szó nélkül, hogy hitük miatt végezzenek embertársainkkal.

Az országgyűlési határozat elfogadásával, hiszem azt, miszerint Magyarország egyértelművé teheti, hogy nem huny szemet az elkövetett embertelenségek felett. A javaslat általános indoklásában szerepelnek azon nemzetközi okmányok, amelyek kifejezetten tiltják a vallási diszkriminációt. Talán kérdésként is megfogalmazhatjuk, hogy ezek az alapelvek miért nem érvényesülnek akkor, amikor keresztyén üldözöttekről van szó. A magyar Alaptörvény egyébként ezen deklarációknál is tovább megy. Idézem: „A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. Az ilyen közösséghez tartozó személyek törvényben meghatározottak szerint jogosultak a közösséget sértő véleménynyilvánítás ellen emberi méltóságuk megsértése miatt igényeiket bíróság előtt érvényesíteni.”

Kedves Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy Magyarország részéről nagyon helyes az ilyen példamutatás, és éppen ezért ne legyünk elnézőbbek akkor sem, ha más országokban különböző terror-szervezetek mészárolnak le tudatosan embereket a hitük miatt.

Végezetül pedig szeretném üdvözölni a kormány, illetve az Emberi Erőforrások Minisztériumának azon döntését, hogy az üldözött keresztyének megsegítéséért helyettes államtitkárságot hozott létre, és a feladatot Török Tamásra, tehát egy tapasztalt diplomatára bízta. Bízom benne, hogy hangunk rajta keresztül is eljut a világ vezetőihez, vezetőjéhez, és eljut az emberekhez. Munkájukhoz természetesen sok sikert kívánok, és Isten segítségét is kérem a hatékony munkavégzésre. Végezetül pedig, ahogyan már elhangzott, itt nem jobboldali vagy nem baloldali nézetekről van szó, hanem egyszerűen emberekről, keresztyén emberekről, és ezért is kérem tisztelettel és szeretettel képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bárándy Gergelynek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök

úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP vallja és követi azokat az értékeket és célokat, amelyeket az emberi jogi charta tartalmaz. A charta elítél mindenfajta hátrányos megkülönböztést faji, származási, nemi és természetesen vallási alapon is, így értelemszerűen annak erőszakos formáit is. Ténykérdés, amiről előttem szóló képviselőtársaim is beszéltek, hogy különösen Irakban és Szíriában megdöbbentő agressziót és népiirtást követtek el a keresztyén közösségekkel szemben, ennek elítélésével a legteljesebb mértékben egyet tudunk érteni, azt gondolom, minden jóézésű ember egyet is ért ezzel. Az üldözötteknek segítséget és védelmet kell nyújtani, az emberiség elleni bűncselekmények elkövetőit pedig el kell fogni és el kell ítélni. Azzal tehát, hogy ezt a javaslat benyújtói szorgalmazzák s mi több, a kormányt arra kívánják felkérni, hogy segítse elő ezeket a folyamatokat, azzal, még egyszer mondom, a legteljesebb mértékben egyet tudunk érteni.

(17.30)

Örülünk annak is, hogy egyébként az előttem szóló felszólalók által elmondottakkal ellentétben a határozati javaslat tartalmazza azt is, hogy az Országgyűlés kifejezi együttérzését a világ összes, vallási alapon üldözött kisebbségének, azaz nemcsak a keresztyénekről van ebben említés, ahogy önök tették, hanem a világ összes vallását képviselő személylyel, emberrel kapcsolatban, akik mint kisebbségek üldözöttek vallási meggyőződésük miatt.

Azzal is egyetértünk, és örülünk annak, hogy szerepel a határozati javaslatban az, hogy általánosságban elítéli a terrorizmust, a terrorcselekményeket, teljesen mindegy, hogy azt milyen ideológia mentén követi el valaki.

Eddig arról beszéltem, amivel mélységesen egyetértünk, engedjenek meg azonban egy pár kritikus mondatot is! Az egyik, ami a javaslat benyújtásával kapcsolatos. Tisztelt képviselőtársaim, tipikusan ezek azok a törvényjavaslatok vagy határozati javaslatok, amelyeket illene legalább megkísérelni ötpárti előterjesztésként benyújtani, ugyanis az emberi jog-sértések elítélése és az azokkal szembeni fellépés nem is nemzeti, hanem nemzetek felett álló ügy. Nem egy formális egyeztetésre volna itt szükség, nem egy napokkal előtte sajtónyilvánosan meghirdetett ötpártira, nagyjából mindannyian tudjuk, hogy ki az, aki az egyházi vagy a vallási kérdésekkel foglalkozik a különböző frakciókban, érdemes lenne ezeket az embereket egy konzultációra elhívni, és így talán egy olyan szöveg is benyújtásra kerülhetne, amely minden szempontból megfelel mind az öt pártnak, és a támogatásukról tudják biztosítani közös előterjesztésként. Mert vannak a szövegnek olyan részei nyilván, amelyek nekünk nem tetszenek. Alapvetően, még egyszer mondom, az üggyel, azzal, amiért ez a határozati javaslat benyújtásra került, maximálisan egyetértünk, csak jó lett volna úgy összerakni, hogy

ezt a nemes ügyet képviselő javaslatot minden politikai párt a legjobb szívvvel tudja majd megszavazni.

A másik kérdéskör, amit meg szeretnék említeni, az az, hogy... Csak egy mondattal visszatérve: tisztelt képviselőtársaim, pontosan ilyenkor van szükség a kormánypártok részéről arra a nagyvonalúságra, hogy egy ilyen ügyet ne kisajátítani szeressenek, hanem lehetőség szerint arra törekedjenek, hogy ebben öszpárti konszenzus legyen ötpárti előterjesztésként. Ezt a nagyvonalúságot azért erősen hiányolom önökben.

A másik kérdésem, hogy vajon eddig mit tett a kormány ez ügyben. Mert én nagyon örülök, és fontosnak tartom azt, hogy az aggodásunkat is kifejezzük, de azért mégiscsak a tettek azok, amik igazán minősítenek egy országot. Eddig erre én nem kaptam választ. Felvettem ezt az Igazságügyi bizottság ülésén is, ott legnagyobb megdöbbenésemre és meglepetésemre Vas Imre körülbelül annyit mondott erre, hogy ez nem tartozik a tárgyhoz. Miért is nem? Amikor egy olyan határozati javaslatot szeretnék elfogadni, amely a kormányt kéri fel vagy kötelezi az ilyen cselekményekkel szembeni fellépésre, akkor miért nem tartozik az a tárgyhoz, hogy megkérdezzük és megvizsgáljuk, hogy eddig a kormány mit tett ebben az ügyben? Én örülnék annak, hogyha ma itt a plenáris ülésen kapnék erre választ, már csak azért is, mert a képviselőtársaim között ül itt olyan, aki kormánytagként volt felelős ezért a témáért.

A másik, amit kritikaként szeretnék ebben a tárgykörben megemlíteni, az az, hogy, tudják - hogy fogalmazzak? -, nem szeretnék provokatív lenni, most ennél a témánál tényleg nem, de amikor megérkeztek Magyarországra a menekültek, akkor önök nem nézték, hogy közülük ki keresztény és ki nem, egységes masszaként kezelték őket, mindenféle humanitárius segítséget megtagadtak tőlük. Ehhez képest az ellenzéki pártok voltak azok, és néhány civil szervezet, amelyek ezeknek a menekülteknek, egyébként függetlenül attól, hogy milyen vallásúak voltak, keresztények vagy muszlim hívők, segítséget nyújtottak. Ez teljesen független attól, hogy egyébként a migrációhoz mint jelenséghez hogyan állunk hozzá.

Itt nem arról volt szó, hogy állást kellett volna foglalni, hogy szeretjük-e, és örülünk-e annak, hogy migránsok hada jön ebbe az országba, vagy nem, hanem arról volt szó, hogy megérkeztek ide emberek, és a kormány elmulasztotta azt a minimális kötelezettségét, hogy emberhez méltó körülményeket teremtsen nekik; ha ezt a civil szervezetek nem tették volna meg - és egyébként egyes ellenzéki pártok, és büszke vagyok arra, hogy a miénk is idetartozik -, nem tudom, mi történt volna. És szeretném hangsúlyozni azt is, hogy ezek között - még egyszer mondom - keresztény emberek is voltak, önök és az önök kormánya pedig egy egységes migráns masszaként kezelte őket, gyakorlatilag nem emberekként. Ez az, ami számomra egy picit disszonáns, amikor egy ilyen javaslatról beszélünk. Tessék tettekben is

megmutatni a szolidaritást és az emberiséget és az emberséget!

A másik vonulata a felszólalásomnak, hogy itt nagyjából be is fejeztem volna, hozzátevé azt, hogy kihangsúlyozom, hogy ami ebben a határozati javaslatban szerepel, azzal a legnagyobb mértékben egyet tudunk érteni, azt azonban őszintén sajnálom - és itt utalok Vejkey Imre képviselőtársam és még inkább Demeter Zoltán képviselő úrnak a felszólalására, mert egyébként az államtitkár úr mellőzte az ilyen kiszólásokat, ezt is hozzá kell tennem -, hogy amit az expozéjában a képviselő úr felvetett, az szerencsére nincs benne a határozati javaslatban. Tisztelem, tényleg mélységesen tisztelem Vejkey képviselőtársamnak a mély vallási meggyőződését, de a mi felfogásunk szerint - és mivelhogy erről is beszélt az expozéja során, szeretném ezt megint nyilvánvalóvá tenni - a teljes vallásszabadság és az állam vallási semlegessége mellett állunk, és emellett is foglalunk állást, most is és később is.

Szeretném azt is elmondani, hogy meglátásunk szerint a keresztényüldözésnek az égedta világon semmi köze nincsen ahhoz, hogy mondjuk, az Európai Unió beemelje majd egy esetlegesen megalkotandó alkotmányába a kereszténységet, a keresztény hitet vagy sem, és azt, hogy fel kell lépni a terrorizmussal szemben. Tisztelt képviselőtársaim, ezeknek nincs köze ahhoz, amiről most beszélünk, ugyanis - és majd egy picit ki fogok erre térni, de csak két gondolatot engedjenek meg a terrorizmussal összefüggésben - én nem tudom, hogy készített-e valaki felmérést vagy bármi hasonlót, gondolom, van ilyen, az én számomra nem ismert, hogy mondjuk, a terrortámadások és az Iszlám Állam áldatlan tevékenysége nyomán hány keresztény ember és hány muszlim ember halt meg, ugyanis a dzsihádisták, az Iszlám Állam tagjai nemcsak a keresztényeket nem kímélik, hanem nem kímélik a muszlimokat sem.

Összemosni tehát - ahogy Demeter képviselőtársam tette, és ezt a leghatározottabban vissza kell utasítanom - az iszlámot a dzsiháddal, a mai dzsiháddal, a maival, és összemosni az Iszlám Állammal, én azt gondolom, hogy több mint bűn, ugyanis itt ez ilyenformán, ugyan áthallással, de egy vallás ellen hergel, képviselő úr, ezt tudom csak mondani.

(17.40)

Nem az iszlám felelős azért, hogy terrorcselekmények történnek, hanem azok, akik a terrorcselekményt elkövetik és azok, akik leöntik a saját ideológiájukat egyfajta vallási mázzal, és ennek a nevében hajtják végre a terrorcselekményeket a keresztényekkel és úgymond a saját hittársaikkal szemben. Tisztelt Képviselő Úr! Ne tegye ezt! Ha ön igazán a keresztény erkölcsnek a követője és híve, az ezt nem szereti - tudja?

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyik vallás védelmét - és megint csak a felszólalásokra reagálok - egy másik vallás elleni fellépéssel megalapozni,

a letűnt múlt részének kell hogy tekintsük, ahogy a vallásháborúkat is. Szeretném hangsúlyozni: ez nem egy politikailag korrekt hozzáállás, és nem azért mondom, mert én ilyen szeretnék lenni, hanem ez az európai kultúra pilléreit adó alapelvekből következő vélemény. Az európai kultúrát pedig meg kell védeni, egyetértünk, nincs vita köztünk ebben, a részben keresztény gyökereken alapuló európai kultúrát. Nagyon nem szeretném én sem, tisztelt képviselőtársaim, hogyha a kislányomnak majd a saria szerint kellene itten élnie. És azt sem szeretném, hogyha az iszlám által ma hirdetett női szerepkört kellene betöltenie. Nem szeretném.

Szeretném azt, hogyha az ezeréves európai kultúra vagy a több mint ezeréves európai kultúra továbbra is élne és virágozna itt, Európában. Csak szeretném azt mondani - és azt gondolom, itt van a legnagyobb ellentmondás az önök érvelésében -, hogy ne keverjük össze a vallást a kultúrával és az erkölccsel. Ez a bajunk egyébként az Alaptörvénnyel is vagy az Alaptörvénynek ezzel a rendelkezésével, ezt számtalanszor elmondtuk. Magyarországnak nem a kereszténység mint vallás az összetartó ereje - ez egy tény, jó, nem jó, de tény -, hanem az a magyar kultúra, amelyre alapvetően rányomta a bélyegét és alakította a kereszténység. Ezt a kettőt nem kellene összekeverni.

Igen, a magyar európai kultúrájának alapvető gyökere, alappillére a kereszténység és a keresztény kultúra. De ma már ez elválik a vallástól, és nem érdemes ezt a kettőt összemosni. Mondom ezt úgy, hogy pontosan tudják önök, számtalanszor volt már ilyen témában vita, hogy én egyébként keresztény és katolikus embernek vallom magam. De ez mindenkinek a legszentebb magánügye kell hogy legyen. A kereszténységüldözéssel szembeni fellépés, még egyszer mondom, elsősorban az emberiség elleni bűntettek miatt szükséges, azért szükséges, mert a világon mindenhol, ahol embereket üldöznek bármi miatt, faji, vallási meggyőződésük miatt, származásuk miatt, az ellen nemzetközi szinten kell fellépni.

Demeter képviselőtársam említett egy olyat, hogy tiltják a vallási diszkriminációt is a magyar törvények, és akkor arra kérem, hogy ön se tegye más vallásokkal kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy maga a vita lényegesen túlment azokon a kereteken, amelyek szerepelnek ebben az előterjesztésben. Mindazonáltal szükségesnek tartottam a felvetésekre reagálni, végezetül vagy a legvégén azonban azt tudom csak mondani, hogy szerencsére nem a felszólalásokról kell szavaznunk, hanem az előttünk fekvő határozati javaslatról. Azaz én a magam részéről - frakciódöntés ebben még nincsen - a frakciónak a határozati javaslat támogatását fogom javasolni, annak ellenére, hogy az enyém előtt milyen felszólalásokat hallottam. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Szászfalvi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt örömmel üdvözli az előterjesztett országgyűlési határozati javaslatot. Mint azt többen előttem elmondták, ez ténykérdés, a kereszténység a világ legüldözöttebb vallási csoportja. A keresztények üldözése már az I. századtól elkezdődött, és a XXI. századig hol erőteljesebben, hol alacsonyabb szinten, de folyamatosan ez a fajta keresztényüldözés jelen volt a világban.

Napjainkra a keresztényen üldözöttek száma nagymértékben növekedett, növekszik, néhány számot én is mondok, de lehet, hogy ismétlem az előttem szólókat. Én is az Open Doors nevű, holland ihletésű, de nemzetközi szervezetnek az adataira hivatkoznék. 2014-ben a hitük miatt kivégzett keresztények száma 4344 volt, 2015-ben ez a szám 7100-ra emelkedett. A keresztény templomok, imaházak, intézmények elleni bombatámadások, gyűjtögetés a 2014. évi 1062-höz képest több mint kétszeresére, 2406-ra nőtt.

A közel-keleti és afrikai területeken érezhetőek a legnagyobb mértékben a keresztények ellen elkövetett kegyetlenkedések. Az Iszlám Állam nevezetű terror-szervezet területi terjeszkedésével egyenértékben növekedett a kivégzett keresztény hívők, illetve a felrobbantott keresztény kegyhelyek, templomok száma.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném ismételné az előttem szóló képviselők által elmondott sok konkrét adatot, mindenesetre egy picikét összegezve azokat is, és az államtitkár úr által jelzett adatokra is hivatkozva, tehát hogy 80 országban mintegy 200 millió ember él közvetlenül életveszélyben és ez - csatlakozva egy kicsit Bárándy képviselőtársamhoz - nem csak „nem pusztán” keresztény, keresztény közösségeket, hadd mondjam egy kicsit protestáns emberként így is, ezt néha mi össze szoktuk keverni, és néha tudatosan szoktuk ezt megtenni, tehát nemcsak keresztény közösségeket, hanem természetesen más vallási közösségeket is érint.

Összefoglalva és általánosságban megfogalmazva, hogy milyen módszerekkel és módszerekben nyilvánul meg a keresztényüldözés a gyakorlatban, azt tudjuk mondani, hogy nyilvánvalóan nyílt és elrejtett elemek is megvalósulnak, sok államban a kereszténytelenítés hivatalosan meghirdetett programmá vált, kiirtás vagy elűzetés. Több muszlim országban a muszlimról keresztény vallásra áttérést törvények tiltják, az áttérők akár halálbüntetéssel is számolhatnak. Akire ráfogják, hogy megsértette a Koránt vagy a Próféát, azt halálbüntetéssel sújtják.

Tehát itt most nem az iszlámról mint vallásról beszéltem és beszélek természetesen, hanem inkább azt mondanám, hogy az iszlámmal való visszaélés gyakorlatáról. Keresztény nőket büntetlenül meggyalázhatnak, az iszlámra való áttérésre, muszlim férfival történő házasságra kényszeríthetnek. Aztán az is egy gyakorlat, hogy rendszeresen támadnak kereszt-

tény településeket, az ott élő keresztényeket megölik, elűzik, házaikat felgyújtják. A települések közössége, gyakran a család is a keresztyén hitre áttért muszlimokat közösíti ki, elűzi lakhelyéről, rossz esetben megöli. Tehát a saját vallásán lévőket is támadják, elűzik vagy esetleg megölik, meggyilkolják. Sok országban tilos a Biblia, illetve más keresztény kiadványoknak a terjesztése, sőt a birtoklása is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát a határozati javaslatlattal az együttérzésünket fejezzük ki a világ összes, vallási alapon üldözött kisebbségével, jelen helyzetben pedig különösen is a közel-keleti és afrikai keresztény közösségekkel és más vallási közösségekkel. A leghatározottabb módon elítéljük ebben a határozatban, ebben a határozati javaslatban a Szíriában és Irakban élő keresztény, jezidita és más vallási csoportok lemészárlását, valamint elítéljük az Iszlám Államnak, illetve egyéb más terrorszervezetek és milíciák által elkövetett terrorista bűncselekményeit, a polgári lakosság elleni támadásokat, úgymint a gyilkosságokat, a jogtalan bebörtönzést, a kínzást, a nők elrablását, a gyermekek kizsákmányolását és bántalmazását, a szexuális erőszakot, továbbá a rabszolgaságra kényszerítést, deportálást, a lakosság erőszakos áttelepítését, illetve a kényszerházasságot.

(17.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! A későbbiekben kicsit részletesebben szeretném tárgyalni az Európai Parlament 2016. február 4-én elfogadott állásfoglalását, de most hadd idézzek ide, a már elhangzott sok konkrét példa mellé még ebből az európai parlamenti állásfoglalásból két konkrét példát. Idézem: 2014. augusztus 6-ára virradó éjszaka több mint 150 ezer keresztény menekült el az úgynevezett Iszlám Állam Moszulba, Karakosba és a Ninive-fennsík más falvaiba való benyomulása elől, minden vagyonukat elrabolták, mivel azóta lakóhelyüktől távol élnek, bizonytalan körülmények között; mindazokat, akik nem tudtak elmenekülni, azokat az ISIS foglyul ejtette, a nem muzulmán nőket és gyermekeket rabszolgaságra kényszerítettek, néhányukat eladták, amíg másokat brutálisan meggyilkoltak, és az elkövetők erről filmfelvételt is készítettek.

A másik, szintén idézem: 2015 februárjában az Iszlám Állam az északkeleti el-Haszake tartományban, a Kabur folyó déli partján számos gazdálkodó közösséget lerohant, és több mint 220 asszír keresztényt elrabolt, akik közül a mai napig csupán keveseket engedett szabadon, amíg a többiek sorsa továbbra is ismeretlen.

Tisztelt Országgyűlés! Nekünk, európaiaknak közösen fel kell lépniünk és segítenünk kell a Közel-Keleten és Afrikában élő embereknek, keresztyén és más vallási közösségekben élőknek. Oda kell vinnünk a segítséget, legyen az humanitárius vagy katonai, ahol szükség van rá. Helyre kell állítanunk a békét és a rendet ezeken a területeken, és ebben nekünk is, magyaroknak, Magyarországnak részt kell

vállalni. És természetesen egy picit reflektálok Bárándy képviselőtársamnak az imént felvetett kérdésére vagy kérdőjeles mondatára, hogy a magyar kormány hogyan vett vagy vesz részt. Részben erre Rétvári államtitkár úr erre reflektált, illetve elmondott néhány konkrét kormányzati projektet, amellyel ott kint segít az ottani keresztény-keresztyén közösségnek, másrészt a közös humanitárius segítségnyújtásban is a magyar kormány számtalan módon vett részt, és azt gondolom, hogy minden európai és keresztyén alapokon álló országnak kötelezettsége és felelőssége, hogy minél nagyobb szerepet vállaljanak, vállaljunk ezekben a közös humanitárius akciókban. Illetve még hadd reflektáljak annyiban, hogyha megengedi, Bárándy képviselő úr, hogy az illegális migráció folyamatában a kormány hogyan próbálta különválasztani a migránsfolyamatot és a menekültek megsegítését, a rászorulókat megsegítését. Azért ott is konkrétan sok intézkedés történt, többek között az egy nagyon fontos intézkedés szerintem, hogy a kormány folyamatosan és kiszámíthatóan több mint 500 millió forinttal támogatta, kifejezetten azzal a céllal a karitatív szervezeteket, hogy ezeket az illegális migráció folyamatában lévő rászorulókat, elesetteket, gyengéket, betegeket segítsék, támogassák és vegyék körül. Egyébként az érintett önkormányzatokat is segítette a kormányzat, illetve civil szervezeteket is támogatott annak érdekében, hogy ez az ellátás valóságos legyen. Én nem kétlem a Bárándy képviselőtársam által elmondottakat, hogy az MSZP is folytatott ilyen tevékenységet, én a választókerületemben két helyen voltam ott sokszor, Barcsón és Zákányban, ahol több mint 170 ezren vonultak át, és azt tudom mondani, hogy a magyar állami hatóságok, a rendészeti szervek mellett a karitatív szervezetek és a civil szervezetek, illetve az önkormányzatok és konkrétan a magánszemélyek valóban óriási munkát végeztek. De a kormány ezt nem ellenezte, hanem segítette és támogatta, konkrétan pénztámogatással, finanszírozással és egyéb más módon is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most néhány gondolat erejéig hadd térjek ki az Európai Parlament 2016. évben, február 4-én, Strasbourgban elfogadott állásfoglalására, tekintettel arra, hogy ezt történelmi fontosságúnak tekintem, amelyben az Iszlám Állam által végrehajtott tömeggyilkosságokat, bűncselekményeket genocídiumnak, népirtásnak, háborús bűnnek és az emberiség elleni bűncselekménynek minősítette az Európai Parlament. Én ezt egy nagyon fontos lépésnek tartom, ez szerintem egy történelmi jelentőségű lépés, hiszen európai uniós intézményrendszerben talán most történt először ilyen erős megfogalmazás és ilyen határozott állásfoglalás. Az Iszlám Állam által elkövetett vallási üldözések és gyilkosságok - fogalmaz ez az állásfoglalás - a Nemzetközi Büntetőbíróság római statútuma értelmében emberiség elleni és háborús bűncselekményeknek minősülnek, és hangsúlyozza, hogy lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa e bűncselekményeket népirtásnak minősít-

se. Az Iszlám Állam szándékosan a keresztény és más vallási közösségeket veszi célba, akik nem értenek egyet az iszlám általuk követett értelmezésével.

Az állásfoglalás elítéli a vallási és kulturális helyszínek és tárgyak elpusztítását. A nemzetközi közösségnek védelmet és támogatást, többek között katonai védelmet és segítséget kell nyújtania a Közel-Keleten az úgynevezett Iszlám Állam és más terroristacsoportok célpontját képező emberek, például az etnikai és vallási kisebbségek számára, valamint biztosítani kell részvételüket a jövőbeli tartós politikai megoldásokban.

Az állásfoglalás - ez is egy jelentős része az állásfoglalásnak - kéri az Uniót, hogy hozza létre a vallás és meggyőződés szabadságával foglalkozó állandó különleges képviselői tisztséget - ez szerintem meging egy fontos előrelépés lehetne -, illetve felhívja az Európai Unió minden tagállamának figyelmét, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2249. számú határozata felhatalmazza azokat a tagállamokat, amelyeknek ez módjában áll, hogy a nemzetközi jogban, különösen az Egyesült Nemzetek alapokmányában foglalt elvekkel és a nemzetközi emberi jogi szabályozással, a menekültügyi és humanitárius joggal összhangban, a terrorcselekmények megakadályozása és leküzdése érdekében tegyék meg az összes szükséges intézkedést az úgynevezett Iszlám Állam által ellenőrzött szíriai és iraki területeken erőfeszítéseik fokozására és összehangolására. Szép bonyolult, barokk mondat, de abban, azt gondolom, tényleg nagyon sok minden benne van.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt országgyűlési határozati javaslat egyrészt azon nemzetközi sorba illeszkedik, amely már megszületett az Amerikai Egyesült Államok képviselőházában, hallottuk már az Egyesült Királyság alsóházában, valamint az ausztrál képviselőházban, másrészt reflektál az Európa Tanács parlamenti közgyűlése és az imént idézett, az Európai Parlament határozatára, illetve ideidézt az állásfoglalására.

Tisztelt Országgyűlés! Bizonyára igaz Tertullianus egyházatya gondolata: a kereszténynek vére magvetés - amelyet az eltelt majd kétezer esztendő is igazolt. Talán ennek a következménye az, hogy még vagyunk, hogy még sokan vagyunk, akik ma is felemelhetik a szavukat a mai keresztény mártírokért, és velük minden lehetséges eszközzel - íme, most egy országgyűlési határozattal is - szolidaritást vállalhatunk. A KDNP természetesen támogatja ezt a javaslatot, és erre kérjük a többi igen tisztelt frakciót is.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Mirkóczki Ádámnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is talán

szeretném azzal kezdeni, hogy az előttem elhangzott beszédekről röviden csak annyit, hogy én két ponton is mélységesen egyetértek Bárányi Gergely képviselőtársammal, ugyanis, amikor önök egy ilyen kérdést, egy nagyon fontos kérdést és általam is maximálisan támogatott határozati javaslatot behoznak az Országgyűlés elé, és minden felszólalásban, minden fontos gondolat elhangzása előtt kiemelik azt, hogy pártpolitikától független, hogy itt nem belpolitikai vonatkozásokat kell nézni, hanem egy nagyon fontos és komoly ügyet, akkor ezt úgy teszik, hogy nem tudom, milyen alapon, azok a benyújtók, akik szerepelnek a határozati javaslaton, de meg sem kísérelték annak az üzenetnek a valóságban történő megjelenítését létrehozni, hogy ez valóban nemzeti ügy.

(18.00)

Ahogy történt már egyébként az idei évben is olyan javaslat, amikor egy valóban közös, fontos, konszenzuson alapuló javaslat került az Országgyűlés elé, és mind az öt, frakcióval rendelkező parlamenti párt frakcióvezetője vagy éppen pártelnöke volt a benyújtó. Az bárki számára egyértelmű üzenet és bárki számára egyértelműen kifejezi, hogy itt nem politikai kérdésről van szó, és minden frakció támogatását és egyértelmű állásfoglalását bírja.

Ez így ebben a formában, ahogy itt néhány Fidesz-KDNP-képviselő behoz egy ilyen, aztán szinte első mondatában azzal kezdi, hogy ez nem pártpolitikai ügy, ez így nem illik ehhez a témához, de mégis azt kell mondanom, hogy ez így pitiáner, és minimum nem elegáns, nagyon nem elegáns.

Ha az a cél, és én nem leszek piti, és szerintem más frakciók sem lesznek pitiánerek, és biztos, hogy támogatni fogják, mert a javaslat tartamilag teljesen rendben van, de hogy nem figyelünk a részletekre, hogy keresztény értékekre hivatkozunk, és tényleg a legfontosabb morális alapvetéseket próbáljuk meg közös nevezőre hozni, de a legalapvetőbb kérdésre már nem figyelünk oda... Azt gondolom, hogy ez is legyen egy tanulóépítés. Nyilván nem fogják már önök visszavonni, nem fogják felkérni az ellenzéki frakciókat, hogy ki szeretne hozzá benyújtóként csatlakozni. Semmi gond, fogjuk támogatni ettől függetlenül, ezt meg tudom előlegezni. De én azt szeretném kérni, és különösen a Kereszténydemokrata Néppárttól, hogy ilyen esetekben, amikor ilyen kérdésekről van szó, akkor olyan jó lenne látni az alázatnak legalább a szikráját, mert legyünk őszinték, a benyújtás stílusa, annak a sajtóban való közvetítése minden, csak nem alázatos. Pont fájó egy ilyen témában ezt elmondani, de így van.

A másik pedig, hogy Szászfalvi képviselőtársam valóban sokkal pontosabban és sokkal óvatosabban fogalmazott, de az azt megelőző felszólalásokban azért nem is olyan finoman, hanem elég direktben úgy volt beállítva az iszlám, mondom én ezt katolikus hitét megélő képviselőként, hogy az egyenlő a terrorizmussal, és minden bevándorló terrorista és

mindenki dzsihadista, és itt nem szabad megengedni, hogy mecsetek legyenek. Hozzáteszem, én sem szeretném, de egész más okból nem szeretném. Én maximálisan tiszteletben tartom, ha valaki buddhista, ha valaki hindu, egész egyszerűen azért, mert szeretném fölhívni arra a figyelmet, hogy a második vatikáni zsinatnak voltak elég komoly enciklikái, és annak az egyike a Nostra aetate, amely a világvallásokhoz való keresztény viszonyulást fekteti le. Ha én most szembesíteném ennek az enciklikának a tartalmával az elhangzott, illetve az olyan képviselői felszólalásokat, akkor azt látnánk, hogy köszönőviszonyban nincs a keresztény magatartás azzal, ami itt elhangzott a „keresztény magatartás” jegyében. Tehát én azt mondom, hogy fogalmazzunk óvatosan.

Igaza van abban Bárándy képviselő úrnak, amikor azt mondja, hogy egyébként az Iszlám Állam elmebeteg terroristái - mert nyugodtan nevezhetjük annak - válogatás nélkül gyilkolják le nemcsak a keresztényeket, hanem gyakorlatilag minden embert, aki az útjukban áll, és nem azt hirdeti vagy nem azt fogadja el, amit ők.

Úgyhogy én egy picit itt a tiszteletre érzékenyebb lennék, mert hogyha igaz lenne az vagy az a sugalmazás, hogy aki muzulmán vagy aki iszlám hitű, az mindenki dzsihadista és terrorizmusra hajlamos, akkor Magyarországon - Magyarországon? lassan a világon - nem lenne már más felekezeti ember, annyi merénylet, annyi gyilkosság és annyi brutalitás történne. Úgyhogy én ezúton is egy kicsit óvatosabb megfogalmazást javasolnék.

Ami pedig konkrétan a határozati javaslat tartalmát illeti, maximálisan egyetértek. Egyetlenegy ponton tennék kiegészítést, nyilván nem nyújtok be hozzá javaslatot, de a figyelemfelkeltés miatt mindenképp elmondanám, ez pedig a 3. pont, amely úgy szól, és önmagában ez így helyes, hogy az Országgyűlés üdvözlí Magyarországnak Kormányának részvételét a humanitárius segítségnyújtásban, valamint minden olyan támogató lépését, amely a béke és a rend helyreállítását szolgálja a térségben.

De nagyon szépen kérem, hogy ebben az esetben, ha ezt tényleg komolyan gondoljuk, akkor azokban a lépésekben is figyelmeztessék a kormánypárti képviselők egymást és döntéshozóikat, amikor a válságövezetekbe katonákat küldünk más ország parancsaira, és nem feltétlenül, mondjuk, a NATO-tagságunkból vagy az uniós tagságunkból eredő kötelezettségeink alapján. Mert higgyék el, hogy akármi-lyen katonai válságövezet van bárhol a világon vagy háborús válságövezet, ott, hogy megint II. János Pál pápát idézzem, ő azt mondta, hogy semmilyen megbomlott társadalmi rendszert nem lehet fegyverrel helyreállítani, legalábbis keresztény szempontból nem. Ha ezt elfogadjuk, akkor azt hiszem, hogy érthető az, hogy mi miért mondjuk többek között - egyébként politikailag is ezt valljuk -, hogy magyar katonának semmi keresnivalója idegen országokban részt venni háborús konfliktusokban. Én ezt továbbra is tartom, hogy nem biztos, hogy a mi

akár 150, akár 1500, akár 15 ezer katonánk fogja megoldani ezt a kérdést, és a mi katonáink egy idegen országban az ott élők számára ugyanolyan elnyomó, fegyveres, gyilkolásra kész katonának vagy embernek tűnnek, mint az éppen ott garázdálkodó terroristák.

De, még egyszer mondom, nem nyújtok be hozzá ilyen módosító javaslatot, csak arra szeretnék figyelmeztetni, hogy nem voltunk mi sem és most sem vagyunk mindig a jó oldalon, és attól, hogy egy szövetség tagja vagyunk, ha az a szövetség éppen egy agresszor lépést tesz valakivel szemben, és veszélyezteti a békét, akkor legyen kötelességünk házon belül is fölhívni erre a figyelmet. Ez nagyon fontos és egyébként ez lenne a nagyon következetes magatartás.

Amit pedig csak kiegészítésként tennék a javaslat kapcsán a mai vitához, az pedig az, hogy számomra, vagy amit én látok és tapasztalok, nyilván életkoromnál fogva jóval kevesebbet, vagy szerényebb mértékű még az a tapasztalás, mint az önöké, de amit én látok, hogy nemcsak az a keresztényüldözés, amikor ott valakit ténylegesen fegyverrel, fizikálisan vagy más brutális módon üldöznek és bántanak vagy éppen gyilkolnak, hanem szerintem a keresztényüldözésnek nagyon sok formája van. Sőt, azokat a formákat én bizonyos szempontból társadalmi méretekben veszélyesebbnek is tartom. Azt szeretném, hogy ha a kormánypártok egy ilyen határozati javaslatot nyújtanak be, akkor az ne eddig terjedjen, hanem terjedjen tettekig is.

Mire gondolok én keresztényüldözés alatt? Nyilván ez most egy sarkított dolognak tűnhet, de az, ami verbális szinten napjainkban akár a sajtóban, akár a kultúrában, akár a mindennapi televízió-műsorokban, rádióműsorokban zajlik, és itt elsősorban a morál és a keresztény értékrend - jelentsen ez bárki- nek bármit - kilúgozása zajlik, tehát a társadalmat kilúgozzák mindenféle alapvető értéktől, ez is bizonyos mértékben az én olvasatomban keresztényüldözés. Amikor színházakban, mozikban, televíziós, tényleg neoprimitív showműsorokban amit megengednek maguknak egyesek, és adott esetben ezt még a magyar kormány bizonyos módon finanszírozza is, mondjuk, azt a televízió-csatornát, ahol ezek a műsorok zajlanak, akkor ezáltal közvetett módon azt segíti elő, minimum nem akadályozza azt, hogy ennek valahol teret adjunk.

Én itt nem olyan cenzúrára gondolok, ami túl lépne azon a szabadságon, amit alkotói szabadságnak vagy bármi másnak nevezünk, hanem olyan cenzúrára gondolok, hogy akkor legyen egy fix, hogy meddig terjed a szabadság, és honnantól számít ez olyan sértőnek, amit nemcsak keresztényekkel, hanem mással szemben sem szabad megengedni.

(18.10)

Idehozhatnám, amikor az azonos neműek szerveznek nagy meneteket, és másról sem szól a provokáció, mint keresztény vallási szimbólumok gyalázá-

sáról, s a többi, s a többi. Ismerjük ezeket a példákat, nem akarok elveszni az ilyen részletekben, de ezek mind-mind erről szólnak.

Amit Bárándy képviselő úr mond a kultúra és a kereszténység kapcsán, hogy melyik a meghatározó, én ebben nyilván vitatkoznék, de abból a szempontból igaza van, hogy azért nem határozza már meg lassan a kereszténység a mindennapi kultúrát, legalábbis a magyar valóságban, mert már ki van lúgozva a társadalom ettől. És ilyen szempontból nekünk, törvényalkotóknak ebben felelősségünk van, még ha nem is azonos mértékű, és ha nem is közvetlen, hanem közvetett, de van. Ennek csak úgy lehet érvényt szerezni, ha egyértelműek azok a pillérek, hogy mi számít védett dolognak és mi nem, meddig terjed a szabadság, és honnantól van sértés.

Abból a szempontból is vitatkozom - maximálisan értettem, hogy személyes ügynek gondolja képviselőtársam a hitéletét, ez alapvetően így is van, de nekem nagyon tetszik az a megfogalmazás, hogy a vallás a legszemélyesebb közügy, és én azt gondolom, hogy ez tényleg így van. Ez egy személyes dolog, de egyben közügy is. Főleg egy olyan országban, amelynek identitását, fejlődését, értékrendszerét alapvetően befolyásolta az elmúlt ezer évben a kereszténység és a keresztény hitélet minden szempontból. De akkor ne csak szavakban, ne csak politikai dokumentumokban álljunk ki mellette, hanem álljunk ki tettekben is! Álljunk ki akkor is, amikor a költségvetésben kell szavazni; adott esetben abortusz, eutanázia - hány olyan nagyon kényes kérdés van, de keresztény szempontból, ha magunkat hívó keresztény embernek gondoljuk, akkor meg elég egyértelmű álláspontot kell képviselnünk, még akkor is, ha egyébként nem hoz támogató szavazatokat.

Szóval, ezt hiányolom, hogy egy kicsit ilyen párhuzamos valóságban élünk sokszor olyan értelemben, hogy az egyik a kommunikáció része, vagy ha úgy tetszik, a máz, a másik meg a gyakorlati, a mindennapi cselekedet. Azt gondolom, hogy ezek azok a pontok és ezek azok a kérdések, ahol igenis szükség lenne arra, hogy ötpárti egyeztetésen - még nem hivatalos formában is, teljesen mindegy a forma - ülünk le, beszéljük át, és nézzük meg, hogy mettől meddig terjed a mi felelősségünk, mettől meddig terjed a lehetőségünk, hol tudunk beavatkozni adott esetben a média olyan mértékű szennyvilágába, amely egyértelmű keretet ad annak, hogy mettől meddig terjed az érték, és honnan van érték-telen, és honnan van sértés.

Nem szorosan idetartozik, de önök például kereszténydemokratákként mit szólnak a saját maguk pártszövetségéhez köthető sajtótermékekben napi szinten ömlő tartalomhoz? Amely egyébként pártállástól függetlenül nem kímél sem MSZP-st, sem jobbkost, sem LMP-st, sem semmilyen magánéleti szentséget. Nem kímél semmilyen keresztény értékrendet. Önök legalább házon belül egyébként felemlik a szavukat ezek ellen? Hogy gyerekek, hát, mi tartjuk fenn ezeket a sajtótermékeket, mi látjuk el

kormányzati hirdetésekkel, tömjük ki őket milliárdokkal, és mit zúdítanak a magyar társadalomra? Arról ne is beszéljünk, hogy egyébként ezeknek a valóságtartalma mennyi. És napi szinten gyaláznak embert, magánéletet, pártot, gyermeket, feleséget, szülőt. Ez belefér? Önök szerint ez rendben van? Tényleg, ha csak annyit hallanék, hogy házon belül ez nekünk sem tetszik, és próbálunk tenni ellene, én elhinném. Főleg, ha aztán azt gyakorlati lépés is követi.

Mindezt csak azért mondom, hogy nagyon fontosnak tartom ezt a dokumentumot, nagyon helyes lépésnek, de nagyon szeretném, hogy ezt érdemileg tettekben is próbáljuk a mindennapok politikai csatározása közepette is gyakorolni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Jelzem, illetve látható, hogy az LMP képviselőcsoportja nincs itt, így ők nem szólnak hozzá. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Nem látok jelentkezőt, aki hozzá kívánna szólni a határozati javaslatához. Így megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Öné a szó mint előterjesztő.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszönetemet szeretném kifejezni a kifejezett támogatásért, amelyet a magyar kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr mondott, a Fidesz képviselőcsoportja részéről Demeter Zoltán, a KDNP részéről Szászfalvi László és a Jobbik részéről Mirkóczki Ádám képviselőtársunk. De külön köszönöm az alapvető támogatást is, ha jól értettem, amit az MSZP részéről Bárándy Gergely képviselőtársunk képviselt. *(Dr. Bárándy Gergely bólint.)* És akkor néhány reakciót szeretnék tenni ezen túl az elhangzottakra.

Először talán, amit Bárándy Gergely képviselőtársam vetett föl: hogy a keresztény értékek az európai alaptörvényben nincsenek benne, és ezt képviselőtársam nem látta olyan nagy problémának. Én jelentős problémának látom, egyrészt azért, mert ha az alapító atyákra gondolunk, Schuman, Adenauer, de Gasperi, akkor ők azt mondták, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.

Jelen pillanatban nem ott tartunk európai szinten, hogy a keresztény értékeket tudnánk megjeleníteni a jogalkotásban, hanem pusztán a történelmi tényről volna szó, azt szeretnénk megjeleníteni, hogy Európának keresztény gyökerei vannak, és ezt a tény sem lehet rögzíteni. Nemhogy az értékeket nem lehet, hanem magát a de facto tény, amivel vitatkozni szerintem elég bajos. Így az alapító atyák szóhasználatával, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz, úgy tűnik, hogy az utóbbi fordulat kezd beigazolódni látszani.

A második kérdés, hogy vallásháború van-e vagy nincs, illetve ezt összekapcsolnám azzal a kérdéssel,

amit Mirkóczki Ádám képviselőtársunk mondott; a II. vatikáni zsinat értelmezésével kapcsolatban felvetette a világvallásokhoz való keresztényi viszonyulást. Ezzel kapcsolatban idézném az Iszlám Állam kioktató üzenetét Ferenc pápának azzal kapcsolatban, hogy Ferenc pápa azt mondta, hogy a terroristák nem a vallás miatt követnek el merényleteket. A válasz az volt, hogy ez egy Allah által vezérelt háború a muszlim és a hitetlen nemzetek között. Továbbá kioktatták a pápát a vonatkozásban is, hogy a Korán hiteles olvasata nem ellenzi az erőszak minden formáját. A parancs tehát világos; ahogy Allah mondta: pusztítsd el a bálványimádókat, ahol csak rájuk találsz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiek alapján a legjobb akaratunk ellenére sem lehet úgy értelmezni a történeteket, hiába próbálta Ferenc pápa így értelmezni, hogy nem vallásháborúról van szó, hiába próbálták a keresztények így értelmezni, ha maguk az érintettek ezt tagadják, és azt mondják, hogy ami folyik, az vallásháború a keresztényekkel és más Ábrahám-hívó népekkel szemben, akik az ő álláspontjuk szerint megtagadják az alapvető hitbéli elveket, és ezért kell őket elpusztítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sajnos a tények egyértelműen azt bizonyítják, hogy az Iszlám Állam terroristái egymás után pusztítják el szent keresztény helyeinket, elüldözve onnan vagy megsemmisítve keresztény testvéreinket. A keresztények nem bántottak senkit, békében éltek, de jóságuk és szeretetük mégis szemet szűrt az őket üldözőknek, akik nem szeretnék látni, hogy lehet egy teljesebb életet is élni, amely nem a hatalom megszerzésére irányul, amely nem földi kincseket gyűjt, nem evilági élvezeteket habzsol, hanem a jézusi kinyilatkoztatást helyezi az élet középpontjába.

(18.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Erkölsi parancs, hogy lépjünk fel a keresztények ellen elkövetett genocídiummal szemben, nyújtsunk segítséget az üldözött keresztények részére, továbbá markánsan hívjuk fel a nemzetközi közvélemény figyelmét az üldözöttek tarthatatlan helyzetére, valamint szervezzünk humanitárius akciókat. Ne engedjük, hogy a gyűlölet és a kirekesztés ártatlanok millióinak életét fenyegetse! A KDNP kiáll az üldözöttekért, és felszólítja a szélsőségeseket az erőszak azonnali leállítására és a keresztények elleni támadások és üldözések azonnali beszüntetésére. Még egyszer köszönöm a vitában részt vett valamennyi parlamenti frakció támogató hozzáállását és a kormány támogatását, és kérem a többieket is, hogy támogassák a H/12700. számú határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Az általános vitát lezárom. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót: „Itt az ideje, hogy lefordítsuk a Fidesz nyelvét magyarra.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A mai vitánap elején volt két olyan jogszabály, amely a Jobbik-frakción belül az én témafelelősségemhez tartozott, és amelyekben nem várt konszenzus alakult ki a parlamenti frakciók körében. Ennek bizony az volt az oka, hogy egy furcsa, ritka példáját láttuk annak, hogy úgy kerülnek be jogszabályok a Ház elé, hogy annak megvan a normális menete. Megtörtént az egyeztetés a szakmával, megtörtént az egyeztetés az ellenzéki frakciókkal, és még az is előfordulhatott, hogy esetleg majd olyan módosító indítványokat befogad a Ház, amelyek jobbá teszik az adott jogszabályt, és esetleg ellenzéki képviselő aláírása szerepel a lap alján.

Nagyon szomorú vagyok, hogy hat év alatt a saját területemhez tartozó jogszabályok közül talán egy kezemen meg tudom számolni azt, hogy melyik került be ilyen formában a Ház elé. Ráadásul ezek is mind inkább technikai jellegű módosításokat tartalmaztak, semmint valami nagy átfogó, rendszerszerű javítását, módosítását az adott rendszernek.

Szeretném biztatni kormánypárti képviselőtársaimat így napirend után, hogy azoknál az ellenzéki beadványoknál - legyen az határozati javaslat, törvénymódosítás vagy éppen írásbeli kérdés -, amelyek láthatóan nem politikai haszonszerzésre játszanak, nem arról van szó, hogy itt bárkit bárki ellen szeretnének hergelni a benyújtók, hanem tisztán szakmai javaslatokról, azt hasonló alaposítással fontolják meg, vegyenek példát rólunk, jobbikosokról, és konstruktívan álljanak az adott ügyszökhöz. Csak a héten benyújtott néhány ilyen tervszövegre szeretném felhívni a kormány figyelmét.

A kínai borpavilon ügye. Éppen holnap nyílik meg Kínában az a kiállítás, ahol a magyar bor be tud mutatkozni. Botrányos, ahogy kinéz az a pavilon, megkaptuk róla a fotókat, ráadásul a látogatók, akiknek ezt előzetesen volt módjuk megismerni, szintén teljesen fel vannak háborodva. Kicsit utánajárva, megpíszkálva a történetet, kiderült, hogy mit ad Isten, az egyik miniszter úr szomszédja intézte ezt a projektet is.

De beszélhetnénk például a Hortobágyi Nemzeti Park ügyéről is. Kehi-vizsgálat bizonyította be, hogy szétlopták, ellopták az ott élő gazdák elől, juhászok elől az adott földterületet. A Kehi-vizsgálat eredményét ugyan megismerhettük - ezért is külön miniszterhez kellett járnunk püncsolni, hogy egyáltalán beleláthassunk az adatokba -, de nem történt érdemi lépés, a helyzet ugyanaz a mai napig, egy Európaszinten híres, értékes juh- és szarvasmarha-állomány, genetikai állomány került a végveszély szélére,

arról nem is beszélve, hogy rengeteg család megélhetését tették tönkre ezzel.

De megemlíthetném a szintén ezen a héten általam benyújtott nemzeti vidékstratégiát is, ami nem a Jobbik dokumentuma, hanem éppen a kormányoldalé, akik 2010-ben letették ezt az asztalunkra, és a mai napig nem merik a Ház elé hozni megszavaztatni a saját képviselőikkel a saját dokumentumukat. Én értem, hogy miért nem, mi értjük, jobbikosok, hiszen mind birtokpolitikában, mind támogatáspolitikában, mind pedig a jogszabályok területén éppen az ellenkezőjét teszik, mint amit ígértek, azaz a helyben élő kis és közepes családi gazdálkodók megsegítése helyett a birtokpolitikában azt látjuk, hogy az állami földeket, a zsíros nagy darabokat az önökhöz köthető oligarchák vették meg, a támogatáspolitikában azt láthatjuk, hogy a tavalyi évben a támogatások kétharmadát szerezte meg egy szűk 10 százaléknyi elit, a mezőgazdaságban érdekelt leggazdagabb elit, ami már önmagában abszurd, hiszen éppen az a neve ennek, hogy támogatáspolitikai, tehát valójában arról kellene szólnia, hogy a befolyt közpénzt a lehető leghasznosabban a köz javára, a kicsik és közepesek támogatására használjuk fel.

A jogszabályokról meg ne is beszéljünk, mert olyan jogszabályokat alkottak az elmúlt időszakban, amelyek mindezt bebetonozzák, lehetővé teszik, és ahelyett, hogy elindulnánk egy normális, szövetkezeti rendszerre épülő, a családi gazdaságok hálózatára épülő magyar vidék irányába, a dél-amerikai utat

kezdjük el járni, ahol egy szűk elit kezében összpontosul a természeti erőforrások jelentős része, és a profitot éppen onnan szivattyúzzák ki, ahol arra a legnagyobb szükség lenne.

Éppen ezért ennek orvoslására újra benyújtottam ezen a héten a szövetkezeti törvényt. Ezt is hat éve hallgatom, minden fél évben minden kérdésemre elmondják, hogy hamarosan érkezik, de a mai napig nincs előttünk. Szintén említhetném az üzemszabályozási törvényt, amit azért nem hoznak ide a Ház elé, mert akkor végre kimondhatná a Magyar Országgyűlés, hogy egy érdekkör-egy üzem. S akkor nem fordulhatna elő az, ami jelenleg zajlik, hogy főúri birtokméréteket hordtak itt össze egyes kormányközeli oligarchák.

A sort hosszasan lehetne folytatni. Azt kérem, hogy hasonlóan álljanak a mi javaslatainkhoz, ahogy mi is az önökéhez, azaz konstruktívan. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt jobbikos Képviselőtársaim! Jelzem, hogy nincs itt Z. Kárpát Dániel képviselő úr, ezért ő nem tudja elmondani a „Meddig még?” című napirend utániáját, így ezt a napirendet is bezárom. A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az ülést. Az **ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 18 óra 27 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Szávay István s.k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)